

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-50-19

Druk nr 3471
Warszawa, 16 maja 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów
cieplarnianych oraz niektórych innych
ustaw.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Środowiska.

Z poważaniem
(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1:
 - a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Niniejsza ustawa służy stosowaniu.”;

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE. L 334 z 17.12.2010, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 6 lipca 2001 r. o gromadzeniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji kryminalnych, ustawę z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS).

- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94);”;
- c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:
- „9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7);
- 10) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8).”;
- 2) odnośnik nr 2 otrzymuje brzmienie:
- „²⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
- 1) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631);
- 2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.);
- 3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);

- 5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).”;
- 3) w art. 3:
- a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) eksploatacji instalacji – rozumie się przez to użytkowanie instalacji, zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także utrzymywanie w sprawności tej instalacji;”;
- b) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
„12) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;”;
- c) w pkt 23 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067””;
- 4) w art. 4:
- a) w pkt 1:
- lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067”;
 - w lit. d dodaje się przecinek i dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331””;

- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) pełni funkcję punktu kontaktowego, o którym mowa w art. 70 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067;”;
- 5) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Polskie Centrum Akredytacji działające na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544) jest krajową jednostką akredytującą, o której mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, i wykonuje zadania tej jednostki określone w tym rozporządzeniu.”;
- 6) w art. 9 ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3, ust. 4 pkt 1 lit. c oraz ust. 5 i 6.”;
- 7) w art. 11:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Krajowy ośrodek informuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, o otwarciu oraz zamknięciu rachunku w rejestrze Unii w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym nastąpiło otwarcie lub zamknięcie tego rachunku.”;
- b) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) jeżeli posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył wniosek o jego zamknięcie – datę złożenia tego wniosku.”;
- 8) w art. 13 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:
„6. Obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje, gdy emisja zostanie rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 albo 5, a saldo rachunku jest zerowe, jednak nie wcześniej niż w roku następującym po roku, w którym stwierdzono wygaśnięcie zezwolenia.
7. W przypadku rachunku innego niż rachunek posiadania operatora i rachunek posiadania operatora statków powietrznych obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje w roku następującym po roku, w którym posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył do Krajowego ośrodka wniosek o jego zamknięcie, o ile saldo tego rachunku jest zerowe.”;

9) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Narodowy Fundusz przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie do dnia 14 kwietnia każdego roku:

- 1) informację o wniesieniu opłaty rocznej zawierającą następujące dane:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę posiadacza rachunku oraz jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby,
 - b) numer rachunku w rejestrze Unii,
 - c) wysokość wniesionej opłaty,
 - d) datę wpływu opłaty na rachunek bankowy Narodowego Funduszu;
- 2) listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.

2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone.

3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie.”;

11) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia do emisji przydzielane instalacjom na podstawie rozdziałów 5, 5a, 6, 10 i 11 są uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wykaz instalacji i liczba uprawnień do emisji przydzielonych na dany rok dla każdej z tych instalacji są ustalane w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 oraz stosownie do informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12, art. 71 ust. 11 i art. 73 ust. 10.”,

c) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4 albo art. 71 ust. 11 lub art. 70 ust. 12, albo informacji, o której mowa w art. 59 ust. 5, albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 73 ust. 10, oraz”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 15 marca każdego roku przekazuje marszałkowi województwa informację o liczbie uprawnień do emisji:

- 1) wydanych w roku poprzednim na rachunek posiadania operatora albo na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii;
- 2) zwróconych w roku poprzednim na podstawie art. 18 ust. 2 przez prowadzącego instalację albo operatora statków powietrznych.”

e) w ust. 6:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 – liczbę wydanych uprawnień do emisji ze wskazaniem roku, na który zostały przydzielone;”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 – liczbę uprawnień do emisji zwróconych wraz ze wskazaniem roku, za który dokonano zwrotu;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) datę wydania albo zwrotu uprawnień do emisji.”;

12) w art. 18 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie większej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 73 ust. 10, albo wydane na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii w liczbie większej niż ustalona stosownie do informacji, o której mowa w art. 48 ust. 1, zwane dalej „nadmiarowo wydanymi uprawnieniami do emisji”, podlegają zwrotowi.

2. Krajowy ośrodek występuje z wnioskiem o zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji do prowadzącego instalację oraz do operatora statków powietrznych. Prowadzący instalację oraz operator statków powietrznych zwraca nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Jeżeli prowadzący instalację albo operator statków powietrznych nie zwróci nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o prowadzącym instalację oraz operatorze statków powietrznych, który nie dopełnił obowiązku zwrotu.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację albo operatora statków powietrznych, jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;
 - 2) liczbę nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, które nie zostały zwrócone.”;
- 13) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2013–2020”;

- 14) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. 1. Krajowy ośrodek sprawdza zweryfikowane informacje o instalacji, o których mowa w art. 21 ust. 6, w zakresie kompletności danych oraz zgodności i poprawności przeprowadzonych obliczeń zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5.

2. Na podstawie zweryfikowanych informacji o instalacji, o których mowa w art. 21 ust. 6, oraz po dokonaniu sprawdzenia tych informacji, Krajowy ośrodek ocenia poprawność wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji obliczonej dla każdego roku okresu rozliczeniowego dla każdej instalacji, z podziałem na podinstalacje, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5.”;

- 15) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, podlega korekcie w przypadku zmian przepisów odnoszących się do zasad obliczania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o których mowa w art. 25 ust. 2.

2. Całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, może podlegać korekcie, jeżeli w trakcie sprawdzania:

- 1) wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, lub
- 2) informacji, o której mowa w art. 71 ust. 1

– zostaną zidentyfikowane błędy mające znaczenie dla określenia liczby uprawnień do emisji, które nie zostały spowodowane przez prowadzącego instalację.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli zajdzie konieczność wprowadzenia zmian do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, Krajowy ośrodek

wzywa prowadzącego instalację do przedłożenia zmienionego wniosku w terminie 60 dni od dnia otrzymania wezwania.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 20 ust. 2, art. 21, art. 22, art. 23 ust. 1–3, art. 24 oraz art. 25 ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Postępowanie w sprawie zmiany przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowej albo postępowanie w sprawie zmiany przydzielonej liczby uprawnień do emisji w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71, wstrzymuje się do czasu zaakceptowania przez Komisję Europejską korekty całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje zmieniony wykaz Komisji Europejskiej.

7. Jeżeli w wyniku korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, powstanie podstawa do zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień, przepis art. 18 stosuje się odpowiednio.”;

16) po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych

Art. 26a. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwanego dalej „wnioskiem o przydział uprawnień do emisji”.

Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej, w postaci papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.

2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.

3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji

(UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.

Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.

2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.

Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.

2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.

3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Rozdział 5b

Plany metodyki monitorowania

Art. 26f. 1. Prowadzący instalację nową, która kwalifikuje się do przydziału uprawnień do emisji, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia do zatwierdzenia plan metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1–3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwany dalej „planem metodyki monitorowania”.

2. Plan metodyki monitorowania składa się w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i postaci papierowej w dwóch egzemplarzach.

3. Plan metodyki monitorowania składa się nie później niż na 4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, o której mowa w art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

4. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi plan metodyki monitorowania w celu wydania opinii. Opinia zawiera ocenę przedłożonego planu w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, a także w zakresie kompletności i przejrzystości zawartych w nim informacji i danych.

5. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o jej wydanie, z zastrzeżeniem ust. 10.

6. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Jeżeli plan metodyki monitorowania nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do poprawienia planu metodyki monitorowania lub do złożenia wyjaśnień w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania i powiadamiania o tym organ właściwy do wydania zezwolenia.

8. Prowadzący instalację składa poprawiony plan metodyki monitorowania lub wyjaśnienia do Krajowego ośrodka i organu właściwego do wydania zezwolenia.

9. Jeżeli pomimo złożenia poprawionego planu metodyki monitorowania lub złożenia wyjaśnień, nadal nie jest on zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

10. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia doręczenia Krajowemu ośrodkowi po raz pierwszy planu metodyki monitorowania plan ten nadal nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek w terminie 14 dni po upływie tego terminu wydaje opinię, o której mowa w ust. 4.

11. Organ właściwy do wydania zezwolenia w drodze decyzji:

- 1) zatwierdza plan metodyki monitorowania, gdy plan ten jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz gdy plan metodyki monitorowania zawiera kompletne i przejrzyste informacje lub dane, albo
- 2) odmawia zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, gdy plan ten jest niezgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331

albo gdy plan metodyki monitorowania zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane.

12. Kopię decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania lub odmawiającej zatwierdzenia tego planu organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Art. 26g. 1. Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza organowi właściwemu do wydania zezwolenia każdą planowaną zmianę zatwierzonego planu metodyki monitorowania i informuje o tym Krajowy ośrodek.

2. W przypadku gdy planowana zmiana jest zmianą istotną w rozumieniu art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić do organu właściwego do wydania zezwolenia o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie 21 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 26f ust. 2 i 4–12 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Uprawnienia do emisji przydzielone instalacji wytwarzającej energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., mogą zostać wydane tej instalacji od roku, w którym rozpoczęto eksploatację tej instalacji. Nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na lata poprzedzające rok, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji. Uprawnienia, które nie zostały wydane instalacji wytwarzającej energię elektryczną do roku rozpoczęcia eksploatacji, zostają sprzedane w drodze aukcji po zakończeniu roku, w którym powinny być zostać wydane tej instalacji, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.”;

18) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne może być:

- 1) prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub
- 2) grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną, lub

- 3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730).”;
- 19) w art. 32:
- a) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) odmawia zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności – w przypadku gdy:
- a) co najmniej jeden wskaźnik nie został dobrany prawidłowo dla realizacji danego zadania inwestycyjnego lub
- b) dobrany wskaźnik lub wskaźniki zgodności wskazują, że realizacja zadania nie przyniesie efektu ekologicznego, lub
- c) zadanie inwestycyjne, dla którego został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie odpowiada charakterem zadaniu ujętemu w krajowym planie inwestycyjnym.”;
- b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:
- „8a. W przypadku zbycia tytułu prawnego do instalacji nabywca tytułu prawnego jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o przeniesienie decyzji, o której mowa w ust. 8, w terminie 30 dni od dnia nabycia tytułu prawnego do instalacji.”;
- c) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) weryfikator w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa – w formie opinii.”;
- d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:
- „12. Poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa sporządza się, uwzględniając dane z 12 miesięcy, licząc od dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego, niezwłocznie po upływie tego okresu.”;
- 20) w art. 34:
- a) w ust. 2 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie:
- „Informację składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 4.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, w terminie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Krajowemu ośrodkowi zbiorcze zestawienie instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, zwane dalej „zbiorczym zestawieniem”. Zbiorcze zestawienie składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 6. Zbiorcze zestawienie zawiera w szczególności dane identyfikujące podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, informacje o kosztach poniesionych w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, informacje o instalacjach, którym zostaną wydane uprawnienia do emisji, oraz informacje o liczbie uprawnień do emisji.”,

c) w ust. 5 uchyla się zdanie drugie,

d) uchyla się ust. 6 i 8,

e) w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Krajowy ośrodek sprawdza, czy zbiorcze zestawienie oraz zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo-finansowe nie zawiera braków lub uchybień.”,

f) ust. 10–12 otrzymują brzmienie:

„10. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do dnia 30 listopada każdego roku:

- 1) sprawdzone zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe oraz informację, o której mowa w ust. 2;
- 2) sprawdzone zbiorcze zestawienia;
- 3) listę podmiotów, które realizują zadania inwestycyjne i które w terminie nie przedłożyły zweryfikowanego sprawozdania rzeczowo-finansowego albo informacji, o której mowa w ust. 2;
- 4) listę podmiotów, które złożyły zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe i wobec których nie minął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w ust. 9;
- 5) listę podmiotów, wobec których upłynął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w ust. 9.

11. Krajowy ośrodek, niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w ust. 10, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska:

- 1) zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe, zawierające braki lub uchybienia, których nie usunięto w terminie, o którym mowa w ust. 9;
- 2) listę podmiotów, które w terminie, o którym mowa w ust. 9, usunęły braki lub uchybienia, złożone przez nie zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe.

12. Jeżeli braki lub uchybienia w zbiorczym zestawieniu lub w zweryfikowanym sprawozdaniu rzeczowo-finansowym nie zostały usunięte w terminie, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o odmowie wydania uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1, na dany rok okresu rozliczeniowego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”,

g) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Sprawozdanie rzeczowo-finansowe sporządza się w postaci papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej elektroniczne przetwarzanie zawartych w nim danych na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 2.”;

21) w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Koszty inwestycyjne wyraża się w złotych w cenach z 2010 r. z uwzględnieniem wskaźników cen nakładów inwestycyjnych ustalanych na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanego na podstawie art. 15 ust. 5b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, z późn. zm.⁴⁾) za rok poprzedzający koniec okresu sprawozdawczego.”;

22) w art. 36:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Kwota kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację danego zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji nie

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1162, 1291, 1629, 1669, 1693, 2073, 2159, 2192, 2193, 2212, 2215, 2243, 2244, 2245, 2429 i 2500 oraz z 2019 r. poz. 37, 326, 504 i 534.

może przekroczyć całkowitej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanej do poniesienia na to zadanie inwestycyjne według krajowego planu inwestycyjnego, pomniejszonej o kwoty kosztów określonych w art. 30 ust. 2 pkt 4–6.”,

b) w ust. 4 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Opinię biegłego rewidenta sporządza się na formularzu według wzoru określonego na podstawie ust. 6 pkt 3.”,

c) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw środowiska określi i zamieści w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wzory:”,

– w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5–7 w brzmieniu:

„5) formularza informacji, o której mowa w art. 38 ust. 6a,

6) formularza zbiorczego zestawienia,

7) formularza korekty wartości wydanych uprawnień do emisji, o której mowa w art. 40a ust. 4”;

23) w art. 37 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Operator systemu przesyłowego gazowego albo systemu przesyłowego elektroenergetycznego, po zawarciu umowy na współfinansowanie, jest obowiązany niezwłocznie przekazać kopię tej umowy ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”;

24) w art. 38:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne jest obowiązany przedłożyć informację, w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo postaci papierowej, ministrowi właściwemu do spraw środowiska o terminie zaprzestania realizacji tego zadania albo o terminie jego zakończenia, nie później niż po upływie 21 dni od dnia zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo dnia jego zakończenia.”,

b) uchyla się ust. 6,

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o zmianie mocy wytwórczej w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia realizacji zadania. Informację przedkłada

się w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo postaci papierowej.”,

- d) uchyla się ust. 7;
- 25) w art. 39 uchyla się ust. 2–7;
- 26) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zwrotu przez beneficjenta pomocy publicznej równowartości uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją danego zadania inwestycyjnego, określając kwotę podlegającą zwrotowi wraz z terminem jej zwrotu, w przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym:

- 1) nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, lub
- 2) uzyskał decyzję odmawiającą zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności, lub
- 3) nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 32 ust. 4, lub
- 4) zaprzestał realizacji tego zadania, lub
- 5) otrzymał uprawnienia do emisji, których równowartość wraz z inną pomocą publiczną i pomocą *de minimis* powoduje przekroczenie, o którym mowa w art. 39 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, także w przypadku gdy wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, jest wyższa niż wysokość kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania poniesionych w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 40a ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji stanowiących różnicę pomiędzy wydanymi a zbilansowanymi uprawnieniami do emisji.

4. Kwota podlegająca zwrotowi stanowi równowartość uprawnień do emisji podlegających zwrotowi obliczoną przy uwzględnieniu jednostkowej ceny uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót

uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania uprawnień do emisji na rachunek prowadzącego instalację, powiększoną o odsetki, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), obliczone z zastosowaniem stopy zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 4, str. 3) w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.

5. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa.

6. Do kwoty, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Kwota, o której mowa w ust. 4, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

27) po art. 40 dodaje się art. 40a i art. 40b w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o wyrażenie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.

2. Wniosek zawiera:

- 1) przyczyny zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności;
- 2) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje;

3) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji, które będą bilansowane kosztami inwestycyjnymi innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje.

3. Wartość wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się w sposób określony w art. 38 ust. 2.

4. W celu zbilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne dołącza do wniosku zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo-finansowe albo korektę wartości wydanych uprawnień do emisji bilansowanych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym oraz zbiorcze zestawienie lub jego korektę. Korektę wartości wydanych uprawnień do emisji sporządza się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 7.

5. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża, w drodze decyzji, zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1.

6. W przypadku złożenia wniosku, postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4, zawieszają się do dnia rozstrzygnięcia wniosku.

7. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 i 4, umarza się.

8. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi kopie dokumentów, o których mowa w ust. 4.

9. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 7, nie stanowi przeszkody do wszczęcia nowego postępowania w przypadku, gdy podmiot realizujący inne zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ust. 1, zaprzestanie jego realizacji lub nie osiągnie zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w odniesieniu do nowego zadania inwestycyjnego.

Art. 40b. Na wniosek podmiotu realizującego więcej niż jedno zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, minister właściwy do spraw środowiska może, uwzględniając charakter zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym, którego dotyczy wniosek, oraz efekt ekologiczny wynikający z realizacji

zadań inwestycyjnych przez wnioskodawcę, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Przepisy art. 40a stosuje się odpowiednio.”;

28) w art. 46 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392”.

9. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;

29) w art. 47 dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:

„13. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego ze specjalnej rezerwy podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.

14. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych ze specjalnej rezerwy na każdy rok okresu rozliczeniowego, o której mowa w ust. 11 pkt 2, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;

30) w art. 48 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw środowiska po dokonaniu obliczeń, o których mowa w art. 46 ust. 7–9 i art. 47 ust. 11, 13 i 14, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra i przekazuje do Krajowego ośrodka, informacje o:”;

31) w art. 49:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 2a i 2b.”,

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, w wysokości 8 milionów złotych, stanowią przychód Narodowego Funduszu.”,

c) w ust. 6:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznaczają się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej;”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) działania służące poprawie efektywności energetycznej, finansowaniu modernizacji i rozbudowy systemów sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach;”,

– uchyla się pkt 9,

- w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:
 - „11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu;
 - 12) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy.”,
- d) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
 - „6a. Środki pieniężne uzyskane z aukcji uprawnień do emisji lotniczych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:
 - 1) redukcję emisji gazów cieplarnianych, w tym przez wkład na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej oraz na rzecz Funduszu Adaptacyjnego wprowadzonego w życie na konferencji w sprawie zmian klimatu w Poznaniu (COP14 i COP/MOP4), adaptację do skutków zmian klimatu oraz finansowanie prac badawczo-rozwojowych oraz projektów demonstracyjnych w zakresie zmniejszenia emisji i adaptacji do skutków zmian klimatu, w tym udział w inicjatywach realizowanych w ramach europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych i Europejskich Platform Technologicznych;
 - 2) unikanie wylesiania;
 - 3) finansowanie rozwiązań zachęcających do wprowadzania niskoemisyjnych oraz publicznych środków transportu;
 - 4) finansowanie badań i rozwoju w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian w dziedzinie aeronautyki i transportu lotniczego;
 - 5) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek.”;
- 32) w art. 53:
 - a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, zwany dalej „planem monitorowania wielkości

emisji”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, w postaci papierowej i postaci elektronicznej;”,

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 78 ust. 2, w postaci papierowej i postaci elektronicznej.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wniosek o wydanie zezwolenia oraz dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 3 pkt 3, składa się w dwóch egzemplarzach.”;

33) w art. 54:

a) w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) datę, od której obowiązuje plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.”,

b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 53.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W przypadku zmiany planu monitorowania wielkości emisji z powodu zmian niebędących istotnymi zmianami w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także w przypadku zmian, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2 i 3, Krajowy ośrodek nie wydaje opinii, o której mowa w ust. 2. Kopię zmienionego planu monitorowania wielkości emisji organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi.”;

34) w art. 55 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli w wyniku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 69 ust. 2, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie, o którym mowa w art. 67 ust. 3.”;

35) w art. 56 w ust. 4 wyraz „monitorowaniu” zastępuje się wyrazem „monitorowania”;

36) w art. 58:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych na kolejne lata okresu rozliczeniowego w przepisach wydanych na

podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisów ust. 5 i 6 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie udzielone instalacji stało się bezprzedmiotowe na skutek połączenia instalacji lub podziału instalacji, jeżeli w wyniku tego połączenia lub podziału powstała instalacja objęta systemem.”;

37) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. 1. Prowadzący instalację powstałą w wyniku połączenia lub podziału jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Krajowy ośrodek ocenia informacje i dane dotyczące instalacji powstałej w wyniku połączenia lub podziału instalacji, zgodnie z art. 25 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o instalacjach powstałych w wyniku połączenia oraz podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.

4. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 3, w celu zaakceptowania propozycji połączenia lub podziału uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom ulegającym połączeniu lub podziałowi.

5. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmianach w wykazie instalacji, w tym o instalacjach powstałych w wyniku połączenia lub podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.

6. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzu dotyczącym połączenia lub podziału instalacji, dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.”;

38) w art. 60 uchyla się ust. 2–8;

39) w art. 61 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Na wniosek nabywcy tytułu prawnego do instalacji Krajowy ośrodek zawiesza dostęp wszystkich upoważnionych przedstawicieli lub dodatkowych upoważnionych przedstawicieli do rachunku w rejestrze Unii lub do procesów, do których upoważniony

przedstawiciel miał dostęp. Do wniosku dołącza się umowę nabycia tytułu prawnego, jej kopię o poświadczoną zgodności z oryginałem lub oświadczenie zbywcy tytułu prawnego o zbyciu tego tytułu na rzecz wnioskodawcy.”;

40) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi i organowi Inspekcji kopie zezwolenia, zmiany zezwolenia, decyzji w sprawie uchylecia zezwolenia lub stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a także w postaci elektronicznej zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji oraz plan poboru próbek.”;

41) w art. 64:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozdziałach 5, 5a, 10 i 11, przedkłada Krajowemu ośrodkowi w terminie od dnia 15 listopada do dnia 31 grudnia każdego roku informację o:”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację, o której mowa w ust. 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji w sposób przewidziany dla raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy.”;

c) uchyla się ust. 4,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli z informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynika, że rzeczywista lub planowana zmiana zdolności produkcyjnej skutkuje znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnej, znaczącym zmniejszeniem zdolności produkcyjnej albo częściowym lub całkowitym zaprzestaniem działalności w instalacji, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 10 albo 11.”;

42) w art. 65 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw środowiska poleca Krajowemu ośrodkowi wstrzymanie wydania uprawnień do emisji przydzielonych na kolejny rok okresu rozliczeniowego prowadzącemu instalację, który w terminie nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz prowadzących instalacje, którym wstrzymano wydanie uprawnień do emisji.

3. Uprawnienia do emisji, których wydanie uległo wstrzymaniu, wydaje się, jeżeli prowadzący instalację do dnia 1 lipca danego roku dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 1.”;

43) w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień albo jeżeli z wyjaśnień prowadzącego instalację wynika, że informacje, o których mowa w art. 64 ust. 1, zawierają błędne lub nieprawdziwe informacje, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o stwierdzonych nieprawidłowościach.”;

44) w art. 68:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określa się dla:

1) instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. a, na podstawie:

a) średniej wielkości produkcji z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji albo

b) średniej wielkości produkcji z dwóch 30-dniowych okresów, w których wielkość produkcji była największa

– w ciągu 90-dniowego okresu od dnia rozpoczęcia normalnej działalności w instalacji nowej;

2) instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. b, na podstawie średniej z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia zmienionej działalności, o której mowa w ust. 10, w instalacji nowej.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw środowiska wzywa prowadzącego instalację nową do usunięcia braków w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.”;

45) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi wnioski, o którym mowa w art. 68 ust. 1, w celu jego sprawdzenia pod względem kompletności zawartych w nim danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń, zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, oraz wydania opinii w tym zakresie.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wnioski, o którym mowa w art. 68 ust. 1, wraz z opinią, o której mowa w ust. 1, oraz tabelami zawierającymi informację o wstępnej rocznej liczbie uprawnień do emisji proponowanych do przydzielenia na poszczególne lata okresu rozliczeniowego dla instalacji nowej z podziałem na podinstalacje, zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, w terminie 14 dni od dnia przekazania tego wniosku albo od dnia otrzymania zmienionego wniosku, o którym mowa w ust. 5a.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3d w brzmieniu:

„3a. Krajowy ośrodek przy sporządzeniu opinii, o której mowa w ust. 1, bierze pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:

- 1) zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych;
- 2) informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1;
- 3) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3;
- 4) sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.

3b. Krajowy ośrodek przed sporządzeniem opinii, o której mowa w ust. 1, może zwrócić się do prowadzącego instalację o złożenie wyjaśnień, informując o tym ministra właściwego do spraw środowiska. Jeżeli z wyjaśnień prowadzącego instalację wynika potrzeba wprowadzenia zmian we wniosku, a także uzupełnienia lub poprawienia zawartych w nim danych, podmiot ten wprowadza we wniosku odpowiednie zmiany.

3c. Do zmian we wniosku, o których mowa w ust. 3b, przepisy art. 68 ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, z tym że zmieniony wniosek składa się do ministra właściwego do spraw środowiska za pośrednictwem Krajowego ośrodka.

3d. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku przez Krajowy ośrodek prowadzący instalację nową nie złożą wyjaśnień albo wątpliwości w zakresie kompletności danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń zawartych we wniosku nie zostaną usunięte, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wnioski wraz z opinią, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni po upływie tego terminu.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku stwierdzenia braków lub uchybień we wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, i niewprowadzenia przez prowadzącego instalację odpowiednich zmian, o których mowa w ust. 3b, minister właściwy do spraw środowiska wzywa prowadzącego instalację nową do złożenia wyjaśnień lub zmiany wniosku, wskazując braki lub uchybienia, oraz wyznacza termin na złożenie zmienionego wniosku. Termin na złożenie zmienionego wniosku nie może być krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Prowadzący instalację nową przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska zmieniony wniosek. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o nieprzydzieleniu uprawnień do emisji z rezerwy uprawnień, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 5, prowadzący instalację nie usunie wątpliwości w zakresie kompletności danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń zawartych we wniosku.”,

g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej tabele zawierające informacje o wstępnej całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji proponowanych do przydzielenia na poszczególne lata okresu rozliczeniowego dla instalacji nowej z podziałem na podinstalacje.”,

h) uchyla się ust. 9,

i) w ust. 12 wyraz „obliczonej” zastępuje się wyrazem „przydzielonej”;

46) w art. 71:

a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Informację przedkłada się w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia zmienionej działalności, o której mowa w art. 68 ust. 10.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Informacja podlega weryfikacji przez weryfikatora w zakresie poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych przekazywanych przez prowadzącego instalację, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 7. Weryfikator sporządza protokół z przeprowadzonej weryfikacji. Koszty weryfikacji informacji ponosi prowadzący instalację.”,

c) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„8. Krajowy ośrodek sprawdza informację o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej pod względem kompletności zawartych w niej danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń, zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, biorąc pod uwagę informacje i dane będące w posiadaniu Krajowego ośrodka, w szczególności w zezwoleniu, informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, oraz w sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.

9. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej wraz z opinią dotyczącą tej informacji, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania. Jeżeli informacja jest nieprawidłowa lub niekompletna, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jej poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowej i kompletnej informacji.”;

47) w art. 72:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji nastąpiło zaprzestanie działalności, instalacji tej nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaprzestanie działalności w instalacji może nastąpić także w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia albo ograniczenia udzielonego tej instalacji pozwolenia

zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 58 ust. 3.”;

48) w art. 73:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji nastąpiło częściowe zaprzestanie działalności, o którym mowa w ust. 1, Krajowy ośrodek oblicza, zgodnie z ust. 3–5, dostosowaną roczną liczbę uprawnień do emisji dla instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło częściowe zaprzestanie działalności.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że podinstalacja, o której mowa w ust. 1, osiągnęła poziom przekraczający co najmniej 25% jej początkowego poziomu działalności, Krajowy ośrodek oblicza, zgodnie z ust. 6 albo 7, dostosowaną roczną liczbę uprawnień do emisji dla instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym instalacja osiągnęła taki poziom działalności.”;

49) w art. 84:

a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3, podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, z zastrzeżeniem art. 85. Weryfikator sporządza sprawozdanie z weryfikacji raportu.

2. W sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, weryfikator zamieszcza jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

3. Jeżeli w trakcie weryfikacji raportu weryfikator wykrył uchybienia, jest on obowiązany do stwierdzenia, czy mają one charakter istotnych nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W zakresie dotyczącym treści ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, zawartych w sprawozdaniu z weryfikacji raportu, przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4–7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie stosuje się.”;

50) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. 1. Raport na temat wielkości emisji z operacji lotniczych uznaje się za zweryfikowany, jeżeli raport ten został sporządzony na podstawie danych przygotowanych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) przy użyciu narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie zatwierdzonego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 606/2010 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie zatwierdzenia uproszczonego narzędzia do szacowania zużycia paliwa przez operatorów statków powietrznych stanowiących niewielkie źródło emisji, opracowanego przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) (Dz. Urz. UE L 175 z 10.07.2010, str. 25), a:

- 1) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego wyniosła mniej niż 25 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym lub
- 2) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego z lotów innych niż:
 - a) rozpoczynające się lub kończące na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru,
 - b) wykonywane między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

– wyniosła mniej niż 3 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym.

2. Ustalenia raportu, o którym mowa w ust. 1, są równoważne ustaleniom raportu zweryfikowanego jako zadowalający zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.”;

51) w art. 86:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, sporządzonego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego oraz

sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1. Raport i sprawozdanie przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku. W tym samym terminie prowadzący instalację albo operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu i kopię sprawozdania organowi właściwemu do wydania zezwolenia.”,

b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Ocena, o której mowa w ust. 5, dotyczy raportów zweryfikowanych jako zadowalające zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.

7. W celu przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek może zażądać od weryfikatora przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;

52) art. 88 otrzymuje brzmienie:

„Art. 88. 1. Krajowy ośrodek, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo z operacji lotniczej, w przypadku gdy:

- 1) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie złożył raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
- 2) w sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, weryfikator zamieścił jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

2. Krajowy ośrodek występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo z operacji lotniczej również w przypadku, gdy z uzyskanych przez niego informacji wynika, że emisja ustalona na podstawie raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, lub raportu, o którym mowa w art. 86 ust. 10, została wyznaczona nieprawidłowo.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Inspekcji wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji za rok okresu rozliczeniowego, którego dotyczyło wystąpienie Krajowego ośrodka. Przepisy art. 87 ust. 2–4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

53) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Krajowy ośrodek oraz organ Inspekcji przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje, o których mowa w art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;

- 54) w art. 92 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji na podstawie ust. 3 jest mniejsza od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5, lub decyzji wydanej w związku z wystąpieniem, o którym mowa w art. 88 ust. 2, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego dokonuje umorzenia brakującej liczby uprawnień do emisji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.”;
- 55) w art. 94:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 – niezwłocznie po otrzymaniu kopii ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 3.”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Krajowy ośrodek przekazuje wykazy, o których mowa w ust. 1, właściwym organom Inspekcji w terminie do dnia 15 maja każdego roku oraz w terminie 7 dni po każdej aktualizacji wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;
- 56) w art. 97 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego oraz wielkość emisji, która została rozliczona zgodnie z art. 92.
3. Krajowy ośrodek na wezwanie marszałka województwa przekazuje informacje o zmianach wykazu, o którym mowa w ust. 1.”;
- 57) w art. 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego mogą wymienić jednostki poświadczonej redukcji emisji lub jednostki redukcji emisji odpowiednio na uprawnienia do emisji ogólnych albo uprawnienia do emisji lotniczych, ważne w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2013 r. do wysokości limitów obliczonych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1123/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1123/2013”.”;
- 58) uchyla się art. 100;

59) w art. 104:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie dokonał rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona, i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej za rok okresu rozliczeniowego, za który to rozliczenie powinno nastąpić.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej podlega corocznej waloryzacji o średnioroczny zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych (HICP) ogółem w poprzednim roku dla obszaru Unii Europejskiej ustalany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/792 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźnika cen nieruchomości mieszkalnych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 11).”;

60) w art. 105 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prowadzący instalację, która powstała w wyniku połączenia lub podziału, o którym mowa w art. 59 ust. 1, który nie przedłożył określonych w tym przepisie informacji, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 5000 zł.”;

61) w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ Inspekcji stwierdza naruszenie, o którym mowa w art. 105 ust. 3 i 4, na podstawie informacji przekazanej przez Krajowy ośrodek.”;

62) w art. 141:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych:

- 1) rozpoczynających się lub kończących na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru,
- 2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego

– wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. przepisów ustawy nie stosuje się do operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, których całkowita roczna emisja CO₂ z operacji lotniczych wynosi mniej niż 1000 Mg.”;

63) w art. 150 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W latach 2015–2024 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:”,

b) pkt 6–10 otrzymują brzmienie:

- „6) 2020 r. – 31 820 000 zł;
- 7) 2021 r. – 31 700 000 zł;
- 8) 2022 r. – 29 520 000 zł;
- 9) 2023 r. – 28 470 000 zł;
- 10) 2024 r. – 29 450 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁵⁾) w art. 3a:

1) w § 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32 i Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43.

składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2014 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, 650, 723, 1629 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 375), opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 730), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.⁷⁾), oraz daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm.⁸⁾), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:”,

b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) z wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat.”;

2) w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23:

a) w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy;”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452 i

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271, 303 i 752.

b) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. Wieloletnie strategiczne programy państwowego monitoringu środowiska uwzględniają badanie negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy w oparciu o badania monitoringowe prowadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska, w lokalizacjach reprezentatywnych dla siedlisk słodkowodnych, naturalnych i półnaturalnych oraz rodzajów ekosystemu leśnego, przyjmując podejście racjonalne pod względem kosztów i oparte na ocenie ryzyka.”;

2) po art. 25b dodaje się art. 25c w brzmieniu:

„Art. 25c. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska co 4 lata, w terminie do dnia 1 lipca danego roku:

- 1) informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych, o których mowa w art. 23 ust. 18a, i wskaźniki używane do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy;
- 2) dane uzyskane w wyniku badań, o których mowa w pkt 1, przeprowadzonych w lokalizacjach, o których mowa w pkt 1.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji informacje, wskaźniki oraz dane, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed upływem terminu ich przekazania Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.⁹⁾) w art. 80c w ust. 1 w pkt 32 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 33 w brzmieniu:

„33) Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326 i 730) w art. 105 w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. w.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2244 i 2322 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730 i 752.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 145a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania pozwolenia lub do przyjęcia zgłoszenia, który otrzymał informacje lub dane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 146 ust. 3 pkt 5 lit. i, albo deklaracje, dokumenty lub dane, o których mowa w art. 146a ust. 1, art. 146b ust. 1, art. 146j ust. 1 lub art. 146k ust. 1, przekazuje niezwłocznie te informacje, dane, deklaracje lub dokumenty wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”;

2) po art. 146g dodaje się art. 146ga w brzmieniu:

„Art. 146ga. Minister właściwy do spraw środowiska, po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 146g pkt 3 lit. a oraz c, przekazuje je niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami.”;

3) w art. 273 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) wydane uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...);”;

4) w art. 274 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Wysokość opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku uprawnień do emisji wydanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ustala się jako iloczyn liczby uprawnień do emisji wydanych w danym roku na rachunek posiadania operatora albo na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 8 ust. 1 tej ustawy, i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w roku, w którym wydano uprawnienia do emisji.”;

5) w art. 285 uchyla się ust. 4;

6) art. 285a otrzymuje brzmienie:

„Art. 285a. 1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie rozliczył wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r.

o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, wnosi opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji tych gazów w danym roku kalendarzowym do dnia 30 kwietnia następnego roku albo w terminie 14 dni, licząc od dnia następującego po upływie terminu rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 5 tej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się jako iloczyn ilości wprowadzonego gazu cieplarnianego wyrażanego w ekwiwalencie w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w danym roku kalendarzowym.”;

7) po art. 285a dodaje się art. 285b w brzmieniu:

„Art. 285b. 1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który zwrócił nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, pomniejsza wysokość opłaty, o której mowa w art. 274 ust. 1a, wnoszonej w danym roku o kwotę równą kwocie wniesionej za zwrócone nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji.

2. Jeżeli po dokonaniu pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1, kwota wniesiona za nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji, które następnie zostały zwrócone, przekracza kwotę należną za wydanie uprawnień do emisji w roku następnym, resztę kwoty zalicza się na poczet opłaty, o której mowa w art. 274 ust. 1a, należnej za kolejne lata aż do wyczerpania tej kwoty.

3. Jeżeli prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie dokona pomniejszeń, o których mowa w ust. 1 albo 2, ze względu na swoją śmierć albo likwidację, kwotę wniesioną za nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji zwraca się jego następcy prawnemu w roku następnym.”;

8) w art. 286:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2, przedkłada marszałkowi województwa:

„1) wykaz zawierający wykorzystane do ustalenia wysokości opłat informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska, w szczególności o:

- a) rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza i wielkości emisji – w przypadku wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,
- b) wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji i liczbie uprawnień do emisji – w przypadku wydania uprawnień do emisji,
- c) rodzajach i ilości składowanych odpadów – w przypadku składowania odpadów

– oraz o wysokości należnych opłat,

2) wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat

– z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wykazy, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”,

c) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Wykazy, o których mowa w ust. 1, są sporządzane na podstawie:

- 1) raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, lub
- 2) przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 oraz stosownie do informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12, art. 71 ust. 11 i art. 73 ust. 10 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub
- 3) dokumentów ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

4. Informacje o wysokości należnych opłat zawarte w wykazach, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Wykazy,

o których mowa w ust. 1, zawierają pouczenie, że informacje w nich zawarte stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie informacji i danych zawartych w dokumentach ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, marszałek województwa przekazuje niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wykazów, o których mowa w ust. 1,
 - 2) formę i postać tych wykazów,
 - 3) sposób przedkładania tych wykazów i wymagania z tym związane – mając na względzie konieczność ustalenia i weryfikacji zakresu korzystania ze środowiska oraz wysokości należnych opłat a także jednolitego sposobu ich przedstawiania.”,
- d) uchyla się ust. 7 i 8;
- 9) uchyla się art. 286a i art. 287;
- 10) w art. 288 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 5”;
- 11) w art. 289 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„W przypadku gdy roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1 nie przekracza 100 zł, nie przedkłada się także wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1.”;
- 12) w art. 401 w ust. 7 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:
„7b) środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;”;
- 13) w art. 401c ust. 8 otrzymuje brzmienie:
„8. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 7–7b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na finansowanie zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 44 i 125) w art. 19 uchyla się pkt 13b.

Art. 8. W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 711 i 1507 oraz z 2019 r. poz. 33) w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) zaleceń zawartych w kodeksie dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, o którym mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259 oraz ...);”.

Art. 9. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. W celu zmniejszenia emisji amoniaku (NH₃) ze stosowania nawozów mineralnych zabrania się stosowania nawozów amonowo-węglanowych.”;

2) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, z uwzględnieniem kodeksu ramowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku, opracuje kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, do dobrowolnego stosowania.

2. Kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku obejmuje co najmniej wskazówki dotyczące:

- 1) zarządzania azotem, z uwzględnieniem jego pełnego obiegu w środowisku;
- 2) sposobów żywienia zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich;
- 3) technik rozprowadzania nawozów ograniczających emisję amoniaku;
- 4) sposobów przechowywania nawozów ograniczających emisję amoniaku;
- 5) sposobów chowu zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ograniczających emisję amoniaku;
- 6) możliwości ograniczania emisji amoniaku pochodzącego ze stosowania nawozów mineralnych.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku.”;

3) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. Kto wbrew zakazowi określonymu w art. 20a stosuje nawozy amonowo-węglanowe, podlega karze grzywny.”;

4) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Orzekanie w sprawach określonych w art. 40–41a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g oraz h w brzmieniu:

„g) z zakresu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 730 i ...):

- Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz jego aktualizacje,
- inwentaryzacje emisji,
- prognozy wielkości emisji,
- raporty metodyczne IIR,

h) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska – sprawozdania dotyczące lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz danych uzyskanych w wyniku tych badań;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 31c pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...) i przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 tej ustawy;”.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1039, 1356, 1629, 1697, 2227, 2244, 2354 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 534.

Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 wyrazy „załącznik do ustawy” zastępuje się wyrazami „załącznik nr 1 do ustawy”;
- 2) w art. 3:
 - a) w ust. 2:
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) wykonywanie, na potrzeby modelowania matematycznego, o którym mowa w art. 88 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zadań związanych z prowadzeniem bazy emisji powierzchniowych, liniowych i punktowych, w tym opracowywanie metodyk ustalania wielkości tych emisji oraz zbieranie danych niezbędnych do ich ustalenia;”
 - w pkt 10 w lit. q średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. r–t w brzmieniu:

„r) monitorowanie działań w zakresie polityki klimatycznej, a także przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania,

s) prognozowanie skutków realizacji polityki klimatycznej,

t) rozwijanie narzędzi do wspomagania realizacji celów systemu zarządzania emisjami oraz narzędzi do modelowania skutków gospodarczych, finansowych i społecznych realizacji polityki klimatycznej;”
 - b) w ust. 2a:
 - uchyla się pkt 1–3,
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) monitorowaniem działań w zakresie polityki ochrony powietrza, a także przygotowywaniem analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania.”
 - c) uchyla się ust. 2b;
- 3) uchyla się art. 5a;

- 4) w art. 6 w ust. 2:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) imionach, nazwiskach, numerach PESEL, serii i numerach dokumentów potwierdzających tożsamość oraz kontaktowych numerach telefonicznych i adresach poczty elektronicznej użytkowników Krajowej bazy;”;
 - b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
„9a) oddziaływaniu na środowisko instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, niezbędne do realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów prawa międzynarodowego lub przepisów prawa Unii Europejskiej;”;
- 5) w art. 7:
- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:
„1a. Osoba fizyczna niebędąca przedsiębiorcą sporządza i wprowadza do Krajowej bazy raport, o którym mowa w ust. 1, w zakresie eksploatacji:
 - 1) instalacji wymagającej pozwolenia – jeżeli korzystanie ze środowiska powodujące emisje wymaga pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 181 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
 - 2) źródła spalania paliw, o którym mowa w art. 152 ust. 2b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”;
 - b) po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:
„2c. Obowiązek sporządzenia i wprowadzenia za dany rok raportu, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym powstał ten obowiązek.”;
- 6) w art. 7a w ust. 1 wyrazy „siecią teleinformatyczną” zastępuje się wyrazami „systemem teleinformatycznym”;
- 7) w art. 9:
- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Krajowy ośrodek co 5 lat sporządza prognozy zmian aktywności dla następujących sektorów gospodarki:”;
 - b) uchyla się ust. 1a,

c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1f w brzmieniu:

„1b. Krajowy ośrodek sporządza prognozy zmian aktywności w zakresie zużycia nośników energii dla sektorów gospodarki innych niż wskazane w ust. 1.

1c. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości w porozumieniu z Krajowym ośrodkiem ustalają założenia do przygotowania prognoz, o których mowa w ust. 1, oraz udostępniają Krajowemu ośrodkowi informacje i dane, będące w ich posiadaniu, niezbędne do sporządzenia tych prognoz.

1d. Minister właściwy do spraw energii udostępnia Krajowemu ośrodkowi informacje i dane, będące w jego posiadaniu, niezbędne do sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1b.

1e. Zakres i struktura informacji i danych, o których mowa w ust. 1c i 1d, są zgodne z wymaganiami sporządzania prognoz wielkości emisji, o których mowa w art. 12 ust. 1.

1f. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1c i 1d, właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują Krajowemu ośrodkowi na 12 miesięcy przed terminem sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1 i 1b.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) dodaje się ust. 5–9 w brzmieniu:

„5. Prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, są sporządzane przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) dotyczą lat kalendarzowych kończących się cyfrą 0 albo cyfrą 5, w okresie 25 lat, począwszy od roku odniesienia;
- 2) za rok odniesienia przyjmuje się rok kalendarzowy kończący się cyfrą 0 lub cyfrą 5;
- 3) informacje podaje się na podstawie danych dotyczących roku odniesienia, gromadzonych na potrzeby statystyki publicznej, a w razie braku takich danych, na podstawie innych posiadanych danych ze wskazaniem ich źródła;
- 4) w przypadku braku informacji dla roku odniesienia, dopuszcza się wykorzystanie danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane.

6. Krajowy ośrodek sporządza zaktualizowane prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, jeżeli po sporządzeniu prognozy nastąpią zmiany analizowanych

czynników i projektowanych parametrów, w wyniku których prognozowane wielkości lub trendy zmieniają się o więcej niż 20% w stosunku do przedstawionych w ostatniej prognozie.

7. Jeżeli na przygotowanie kolejnej prognozy, o której mowa w ust. 1 lub 1b, pozostało mniej niż 18 miesięcy albo gdy zmiany analizowanych czynników i projektowanych parametrów przyjętych w prognozie nie będą miały istotnego wpływu na wielkość emisji, zaktualizowanej prognozy nie sporządza się.

8. Do zaktualizowanej prognozy przepisy ust. 1c–1f stosuje się odpowiednio.

9. Informacje i dane niezbędne do sporządzenia zaktualizowanej prognozy właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują na wniosek Krajowego ośrodka nie później niż 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.”;

8) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, inwentaryzację emisji:

- 1) gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej;
- 2) substancji określonych w Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311, z 1988 r. poz. 313 oraz z 2012 r. poz. 216);
- 3) substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone poziomy emisji lub stężeń oraz krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, zgodnie z metodami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy.

2. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 72 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2010/75/UE”, i art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania

(Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2015/2193”, w zakresie dotyczącym:

- 1) emisji substancji do powietrza ze źródeł spalania paliw, instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, i instalacji do produkcji dwutlenku tytanu;
- 2) odstępstw, o których mowa w art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
- 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 205 z 14.08.2018, str. 40) w zakresie danych dostępnych w Krajowej bazie.

3. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 14 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z dyrektywy 2010/75/UE i dyrektywy (UE) 2015/2193, w zakresie dotyczącym odstępstw, o których mowa w art. 146a, art. 146b, art. 146j i art. 146k ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”;

9) w art. 11a w ust. 4 wyrazy „art. 98 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 98 ust. 4”;

10) w art. 11b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekty raportów, o których mowa w ust. 1, na 60 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych.

1b. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wskazanymi w załączniku nr 2 do ustawy, raport metodyczny IIR, zgodnie z metodami określonymi w tym załączniku.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sporządzając projekty raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b, Krajowy ośrodek może posłużyć się w szczególności informacjami, danymi i analizami przekazywanymi przez organy administracji publicznej, informacjami i danymi

zawartymi w Krajowej bazie, informacjami zawartymi w prognozach, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b, oraz innymi informacjami i danymi udostępnianymi przez organizacje samorządu gospodarczego i organizacje pracodawców, a także fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Organy administracji publicznej przekazują na wniosek Krajowego ośrodka dane, informacje lub analizy niezbędne do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b.

5. Krajowy ośrodek, realizując zadania, o których mowa w ust. 1 i 1b, może występować do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej o udostępnienie danych, informacji lub analiz niezbędnych do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b.”;

11) po art. 11b dodaje się art. 11c w brzmieniu:

„Art. 11c. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego udostępnia nieodpłatnie Krajowemu ośrodkowi informacje i dane niezbędne do przygotowania projektów inwentaryzacji emisji, o których mowa w art. 11 ust. 1, oraz projektów raportów, o których mowa w art. 11b ust. 1, z wyłączeniem danych osobowych oraz danych objętych tajemnicami prawnie chronionymi.”;

12) w art. 12 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) prognozy, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b;”;

13) w rozdziale 4 po art. 16 dodaje się art. 16a–16e w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji oznaczają minimalne ograniczenie krajowej emisji danej substancji, jakie powinno zostać osiągnięte w docelowym roku kalendarzowym, wyrażone jako wielkość procentowa całkowitej ilości emisji tej substancji, która została uwolniona w 2005 r. jako roku odniesienia. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji określa załącznik nr 3 do ustawy.

2. Organy administracji rządowej i samorządowej, osoby fizyczne i prawne są obowiązane do podejmowania działań umożliwiających osiągnięcie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji.

Art. 16b. 1. Krajowy ośrodek opracowuje projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dla substancji, dla których w załączniku nr 3 do ustawy

określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, zwanego dalej „Krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza”.

2. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest opracowany zgodnie z formatem określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1522 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wspólny format krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 87).

3. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera co najmniej:
- 1) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, w szczególności:
 - a) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu oraz, w stosownych przypadkach, rolnictwa, przemysłu i transportu,
 - b) określone w przepisach prawa obowiązki organów administracji publicznej z podziałem na obowiązki krajowe, regionalne (województwo) i lokalne (powiat, gmina) lub innych właściwych podmiotów, dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza,
 - c) postępy poczynione w ramach aktualnej polityki i zastosowanych środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania wynikające z przepisów prawa,
 - d) prognozowany dalszy rozwój sytuacji w zakresie osiągnięcia założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach;
 - 2) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji w okresie od 2020 r. do 2029 r. oraz w okresie na 2030 r. i na lata następne, jak również dla osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, analizę tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia, a także poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji substancji, jakości powietrza i środowiska oraz związaną z nimi niepewność, w przypadku gdy informacje o takich skutkach są dostępne;

- 3) ścieżkę redukcji emisji substancji określoną jako orientacyjny poziom zmniejszania wielkości emisji substancji, dla których zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, o których mowa w art. 16a;
- 4) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich przyjmowania, wdrażania i dokonywania ich przeglądu, wraz ze wskazaniem odpowiedzialnych właściwych organów administracji publicznej lub innych właściwych podmiotów;
- 5) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie orientacyjnych poziomów emisji substancji określonych na 2025 r. jest niemożliwe bez pociągania za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów, a także powodów, dla których przyjęto nieliniową ścieżkę redukcji emisji substancji, o której mowa w art. 16c ust. 3;
- 6) w stosownych przypadkach, informacje na temat możliwości stosowania przepisów art. 16d ust. 3 i 5;
- 7) ocenę, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z politykami, strategiami, programami, planami i prognozami w innych obszarach polityki.

4. Krajowy ośrodek, opracowując projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza:

- 1) ocenia, do jakiego stopnia krajowe źródła emisji substancji mogą wpływać na jakość powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym używając danych i metod opracowanych w ramach europejskiego programu monitorowania i oceny (EMEP), o którym mowa w art. 9 Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości;
- 2) uwzględnia potrzebę zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć cele dotyczące jakości powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w stosownych przypadkach, sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, przy czym przez cele dotyczące jakości powietrza rozumie się poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i pułapy stężeń ekspozycji określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;

- 3) priorytetowo traktuje środki redukcji emisji sadzy przy podejmowaniu środków służących wypełnieniu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji pyłu, przy czym przez sadzę rozumie się węglowe cząstki stałe pochłaniające światło;
- 4) uwzględnia potrzebę zapewnienia spójności Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza z innymi politykami, strategiami, programami, planami i prognozami przyjętymi w oparciu o wymogi określone w przepisach prawa.

5. Organy administracji publicznej przekazują Krajowemu ośrodkowi, na jego wniosek, informacje i opinie potrzebne do sporządzenia projektu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

6. Krajowy ośrodek przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.

7. Minister właściwy do spraw środowiska przy opracowywaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630 i ...).

8. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, przyjmuje Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza w drodze uchwały.

9. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje przyjęty Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza Komisji Europejskiej.

10. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany nie rzadziej niż co 4 lata.

11. Aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera elementy, o których mowa w ust. 3, a także:

- 1) ocenę postępów we wdrażaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, redukcji emisji substancji i zmniejszaniu stężeń;
- 2) wszelkie znaczące zmiany polityki i strategii oraz przyjętych założeń, a także znaczące zmiany harmonogramu wdrażania Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.

12. Aktualizacji Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dokonuje się również w przypadku, gdy z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, wynika, że przyjęty w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia

powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie został osiągnięty lub zachodzi ryzyko, że nie zostanie osiągnięty.

13. Aktualizacja, o której mowa w ust. 12, uwzględnia dodatkowe działania i środki, które zostały lub zostaną podjęte w celu zmniejszenia poziomu emisji substancji zgodnie z przyjętą ścieżką redukcji spośród ścieżek redukcji, o których mowa w art. 16c, jeżeli takie działania i środki są wymagane.

14. Dodatkowe działania i środki, o których mowa w ust. 13, oraz harmonogram ich wdrożenia, są podejmowane na podstawie propozycji, o których mowa w art. 16d ust. 2.

15. Aktualizacji, o której mowa w ust. 12, dokonuje się w terminie 18 miesięcy od dnia przekazania Komisji Europejskiej inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3.

16. Do aktualizacji, o której mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2 i 4–9.

Art. 16c. 1. Ścieżka redukcji emisji, o której mowa w art. 16b ust. 3 pkt 3, jest wyznaczana jako liniowe zmniejszanie wielkości emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, w którym górny punkt wyznacza poziom redukcji emisji danej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2020 r., a dolny punkt stanowi poziom redukcji emisji tej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2030 r., zwane dalej „liniową ścieżką redukcji emisji”.

2. W liniowej ścieżce redukcji emisji wyznacza się także poziom redukcji emisji danej substancji dla 2025 r.

3. W przypadku gdy osiągnięcie poziomów zmniejszania wielkości emisji substancji w sposób wyznaczony liniową ścieżką redukcji emisji jest nieefektywne pod względem ekonomicznym lub technologicznym, zmniejszanie wielkości emisji substancji można wyznaczyć w sposób nieliniowy, pod warunkiem że od 2025 r. trajektoria poziomu zmniejszania wielkości emisji substancji będzie się stopniowo zbliżała do trajektorii wyznaczonej liniową ścieżką redukcji emisji oraz że nie wpłynie to na żadne z krajowych zobowiązań w zakresie redukcji w 2030 r.

Art. 16d. 1. Minister właściwy do spraw środowiska informuje właściwych ministrów w zakresie ich właściwości, że zgodnie z inwentaryzacją emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, przyjęty w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia

powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie został osiągnięty lub zachodzi ryzyko, że nie zostanie osiągnięty.

2. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości opracowują propozycje dodatkowych działań i środków, o których mowa w art. 16b ust. 14, i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, w których:

- 1) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji jest następstwem wyjątkowo chłodnej zimy lub wyjątkowo suchego lata, a średnia roczna wielkość emisji tej substancji wykazywana w inwentaryzacji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, za dany rok, rok poprzedzający i rok kolejny nie przekracza wartości krajowych rocznych emisji, albo
- 2) osiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji w danym roku nie jest możliwe pomimo zrealizowania wszystkich racjonalnych pod względem kosztów środków oraz jeżeli:
 - a) co najmniej jedno zobowiązanie w zakresie redukcji emisji substancji zostało określone na poziomie wyższym niż racjonalna pod względem kosztów redukcja określona w sprawozdaniu nr 16, o którym mowa w art. 5 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284”, oraz
 - b) przekroczenie poziomu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji wskazanego w załączniku nr 3 do ustawy zostanie co roku zrekompensowane przez równoważną redukcję emisji innego zanieczyszczenia określonego w tym załączniku, albo
- 3) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji wynika z nagłego i wyjątkowego zakłócenia lub spadku mocy w systemie wytwarzania lub

dostawy energii elektrycznej lub ciepła, którego nie można było w sposób racjonalny przewidzieć, oraz jeżeli można wykazać, że:

- a) podjęto wszelkie racjonalne działania obejmujące wdrożenie nowych środków i strategii, w celu spełnienia krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji i że działania te będą nadal podejmowane, tak aby okres, w którym te zobowiązania nie są spełniane, był jak najkrótszy, oraz
- b) wdrożenie dodatkowych środków i strategii, oprócz wskazanych w lit. a, pociągałoby za sobą nieproporcjonalne koszty i poważnie zagrażałoby krajowemu bezpieczeństwu energetycznemu lub tworzyłoby duże ryzyko ubóstwa energetycznego dla znacznej części ludności

– przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.

4. Odstępstwa określone w ust. 3:

- 1) pkt 2 – mogą być stosowane nie dłużej niż przez 5 kolejnych lat,
 - 2) pkt 3 – mogą być stosowane nie dłużej niż przez 3 kolejne lata
- od dnia rozpoczęcia ich stosowania.

5. Jeżeli z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, wynika, że wielkość emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, przekracza poziom wyznaczony poziomem tych zobowiązań, a przekroczenie to jest następstwem zastosowania usprawnionych metod w zakresie inwentaryzacji emisji, zaktualizowanych zgodnie z wiedzą naukową, opracowuje się skorygowaną inwentaryzację emisji.

6. Krajowy ośrodek opracowuje skorygowaną inwentaryzację emisji, o której mowa w ust. 5, zgodnie z metodami dotyczącymi korekt inwentaryzacji emisji określonymi w załączniku nr 2 do ustawy, przyjmując na potrzeby opracowania korekty, że zobowiązania w zakresie redukcji emisji na lata 2020–2029 zostały określone w dniu 4 maja 2012 r.

7. Począwszy od 2025 r. skorygowaną inwentaryzację emisji, o której mowa w ust. 5, opracowuje się z uwzględnieniem aktualnych wskaźników emisji lub metod stosowanych do wyznaczenia emisji ze szczególnych kategorii źródeł, jeżeli pozwalają na dokładniejsze określenie emisji niż normy wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony powietrza zamieszczonych na liście, o której mowa w art. 14 ust. 3 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284.

8. Po przekazaniu przez Krajowy ośrodek skorygowanej inwentaryzacji emisji, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje ją Komisji

Europejskiej w terminie do dnia 15 lutego danego roku sprawozdawczego, informując o znaczącej różnicy w zakresie wskaźników emisji.

9. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie do dnia 15 lutego roku, za który jest opracowywana inwentaryzacja, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, informuje Komisję Europejską o zastosowaniu odstępstw określonych w ust. 3 lub 5, wskazując zanieczyszczenia, dla których poziom krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji nie zostanie dotrzymany.

10. Zastosowanie odstępstwa uznaje się za skuteczne, jeżeli Komisja Europejska nie zgłosi zastrzeżeń w terminie 9 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 9.

11. W przypadku uznania przez Komisję Europejską, że warunki zastosowania odstępstw określonych w ust. 3 lub 5 nie zostały spełnione, ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 16e. 1. Minister właściwy do spraw:

- 1) budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,
- 2) energii,
- 3) gospodarki,
- 4) gospodarki morskiej,
- 5) rolnictwa,
- 6) transportu,
- 7) żeglugi śródlądowej

– każdy w zakresie swojej właściwości sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację dotyczącą stosowanych działań i środków ujętych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c.

2. Informację przekazuje się do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. Informacja jest opracowywana na formularzu udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.

3. Minister właściwy do spraw środowiska na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, przygotowuje roczne sprawozdanie o stosowanych działaniach i środkach, które

mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c, oraz o redukcji emisji uzyskanej w wyniku stosowania tych działań i środków.

4. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Radzie Ministrów, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;

14) w art. 21a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rozliczanie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji polega na równoważeniu krajowej rocznej emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji jednostkami rocznych limitów emisji lub jednostkami, o których mowa w art. 21c ust. 1.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) nabyć część limitu określonego w art. 5 ust. 4 decyzji nr 2009/406/WE od innego państwa członkowskiego.”;

15) w art. 21d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw środowiska wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 21a ust. 3 i 5 oraz art. 21c ust. 1 i 5, kierując się strategią zarządzania krajowym limitem.”;

16) w art. 21f w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli mimo podjęcia działań, o których mowa w art. 21a ust. 3, art. 21b i art. 21c ust. 1, wynik rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 21a ust. 2, pozostaje ujemny, minister właściwy do spraw środowiska poleca Krajowemu ośrodkowi opracowanie planu działań korygujących.”;

17) w art. 38 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia, w drodze decyzji, wydania listu popierającego i listu zatwierdzającego, jeżeli w okresie rozliczeniowym, w którym został złożony wniosek o wydanie listu, Rzeczypospolitej Polskiej nie zostały przyznane i przekazane jednostki przyznanej emisji.”;

18) dotychczasowy załącznik do ustawy oznacza się jako załącznik nr 1 i w części tabeli Gazy cieplarniane wprowadza się następujące zmiany:

a) po lp. 6.19 dodaje się lp. 6.20 w brzmieniu:

6.20	Pozostałe fluorowęglowodory	(HFCs)
------	-----------------------------	--------

b) po lp. 7.9 dodaje się lp. 7.10 w brzmieniu:

7.10	Pozostałe perfluorowęglowodory	(PFCs)
------	--------------------------------	--------

19) dodaje się załączniki nr 2 i 3 do ustawy w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej ustawy.

Art. 13. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. poz. 1060) w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków budżetowych będący skutkiem finansowym wykonywania niniejszej ustawy wynosi 1 396 137 zł, z tym że w:

- 1) 2021 r. – 136 016 zł;
- 2) 2022 r. – 136 814 zł;
- 3) 2023 r. – 137 614 zł;
- 4) 2024 r. – 138 414 zł;
- 5) 2025 r. – 139 214 zł;
- 6) 2026 r. – 140 013 zł;
- 7) 2027 r. – 140 813 zł;
- 8) 2028 r. – 141 613 zł;
- 9) 2029 r. – 142 413 zł;
- 10) 2030 r. – 143 213 zł.”.

Art. 14. Do wniosków, o których mowa w art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po raz pierwszy przekazuje Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami informację o wniesieniu opłaty rocznej oraz listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. Do nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji wydanych operatorom statków powietrznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 18 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. W przypadku gdy całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11 tej ustawy, okaże się nieprawidłowa z powodu zidentyfikowania błędów mających znaczenie dla określenia liczby uprawnień do emisji w trakcie oceny wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub zmiany przydzielonej liczby uprawnień do emisji w przypadku zmniejszenia zdolności produkcyjnej, na podstawie informacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 tej ustawy, stosuje się art. 25a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 18. Wnioski o przydział uprawnień do emisji na okres, na który przedzielane są uprawnienia, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami, o których mowa w art. 26a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 19. Minister właściwy do spraw środowiska określi i zamieści wzory formularzy, o których mowa w art. 36 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia wskaźnika lub wskaźników zgodności wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dla zadań inwestycyjnych rozpoczętych lub zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których nie złożono wniosków, o których mowa w art. 32 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne składa do ministra właściwego do spraw środowiska wnioski o zatwierdzenie wskaźnika lub wskaźników zgodności w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dla zadań inwestycyjnych zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których nie złożono poświadczenia osiągnięcia wskaźnika lub wskaźników zgodności, stosuje się przepisy art. 32 ust. 10 pkt 1 i ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

4. Nabywca tytułu prawnego, który nabył tytuł prawny do instalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w art. 32 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne sporządza i przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami sprawozdanie rzeczowo-finansowe, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, opinię biegłego rewidenta, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, oraz informację, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za okres sprawozdawczy od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., na formularzach, których wzory zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

6. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne sporządza i przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami po raz pierwszy zbiorcze zestawienie instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, o którym mowa w art. 34 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, za okres sprawozdawczy od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. w terminie do dnia 30 października 2019 r.

Art. 21. Przy określaniu wysokości kwoty kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację danego zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji, o której mowa w art. 36 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, uwzględnia się również koszty poniesione na to zadanie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Do postępowań w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 40a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 23. Do dnia wydania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej, przepisów art. 40a i art. 40b ustawy zmienianej

w art. 1 nie stosuje się.

Art. 24. Informacja o całkowitej liczbie uprawnień do emisji przyznanych operatorom statków powietrznych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. staje się informacją, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Do spraw o wydanie lub o zmianę zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 53–55 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 26. Do wniosków o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 68 i art. 70 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. Do informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej w instalacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 71 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. W przypadku złożenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy informacji, z której wynika zaprzestanie działalności w instalacji, o którym mowa w art. 72 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 72 ustawy zmienianej w art. 1

w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. W przypadku złożenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy informacji, z której wynika częściowe zaprzestanie działalności w instalacji, o którym mowa w art. 73 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 73 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 30. 1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące emisji powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r. podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1).

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 3 pkt 23, art. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2, art. 5 ust. 2, art. 84 ust. 1–3 i 6, art. 86 ust. 6 i 7, art. 88 ust. 1 pkt 2 oraz art. 90 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 31. Do postępowań w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za niedokonanie rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie

niniejszej ustawy stosuje się art. 104 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 32. Do opłaty za korzystanie ze środowiska w postaci wydanych uprawnień do emisji, o której mowa w art. 273 ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 6, należnej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy i mogą być zmieniane.

Art. 34. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje po raz pierwszy wykaz, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2019 r.

Art. 35. 1. W przypadku zadań inwestycyjnych zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podmiot, o którym mowa w art. 38 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw środowiska o terminie zaprzestania realizacji tego zadania albo zakończeniu jego realizacji, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku zadań inwestycyjnych zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot, o którym mowa w art. 38 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw środowiska o zmianie mocy wytwórczej, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w instalacji nastąpiło znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 71 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, i prowadzący tę instalację nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 71 ust. 1 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami informację o zakresie zmniejszenia oraz o zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 37. Prowadzący instalację, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, pomniejsza sumę opłaty z tytułu wydanych uprawnień do emisji, wnoszonej w roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy, o kwotę równą kwocie opłaty za wydane uprawnienia do emisji odpowiadającą liczbie zwróconych nadmiarowo uprawnień, chyba że przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał tego pomniejszenia.

Art. 38. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami przedkłada Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wykaz czynnych rachunków w rejestrze Unii, według stanu na dzień 1 stycznia 2019 r.

Art. 39. 1. Do wniosków o przydział uprawnień złożonych na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy rozdziału 5a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Prowadzący instalację składa do organu właściwego do wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, plan metodyki monitorowania w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Koszty weryfikacji planu metodyki monitorowania stanowiącego załącznik do wniosku o przydział uprawnień do emisji ponosi prowadzący instalację.

Art. 40. Postępowania dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowych składanych na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 1, na okres rozliczeniowy od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., niezakończone do dnia 31 grudnia 2020 r. umarza się z tym dniem.

Art. 41. 1. Do obowiązku sporządzenia i wprowadzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, który powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 7 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 12.

2. Zakres informacji wprowadzanych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, sporządzanych za okresy sprawozdawcze sprzed dnia 1 stycznia 2016 r.

określają przepisy obowiązujące w terminie, w którym powstał obowiązek sporządzenia i wprowadzenia raportu do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.

Art. 42. Informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 12, są przekazywane po raz pierwszy w raportach sporządzanych i wprowadzanych do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji za 2019 r.

Art. 43. 1. Pierwsze prognozy zmian aktywności, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami sporządza w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r.

2. Informacje i dane, o których mowa w art. 9 ust. 1c i 1d ustawy zmienianej w art. 12, właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Art. 44. Inwentaryzacje emisji substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się inwentaryzacjami w rozumieniu art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 12.

Art. 45. Raporty metodyczne IIR sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się raportami metodycznymi IIR, o których mowa w art. 11b ust. 1b ustawy zmienianej w art. 12.

Art. 46. 1. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza przyjęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się Krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 16b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 12, i może być aktualizowany na podstawie art. 16b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 12.

2. Pierwsza aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie art. 16b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 12 zostanie przeprowadzona najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2023 r.

Art. 47. 1. Pierwszą informację, o której mowa w art. 16e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, przekazuje się do dnia 31 stycznia 2020 r.

2. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 16e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 12, przekazuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.

Art. 48. Operator systemu przesyłowego, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, który zawarł umowę na współfinansowanie, o której mowa w art. 37 ust. 5

ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje kopię tej umowy ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 49. 1. Informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz wskaźnikach używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przekazane Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się informacjami, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz wskaźnikach używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do dnia 1 lipca 2022 r.

Art. 50. 1. Dane uzyskane w wyniku badań wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przekazane Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się informacjami, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska dane uzyskane w wyniku badań wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przeprowadzonych w lokalizacjach, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do dnia 1 lipca 2023 r.

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załączniki
do ustawy
z dnia
(poz. ...)

Załącznik nr 1

**METODY PRZYGOTOWYWANIA I AKTUALIZACJI INWENTARYZACJI EMISJI
I PROGNOZY EMISJI, RAPORTU METODYCZNEGO IIR ORAZ SKORYGOWANYCH
INWENTARYZACJI EMISJI**

W przypadku substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, przygotowuje się inwentaryzację emisji, w stosownych przypadkach, skorygowane inwentaryzacje emisji, w tym inwentaryzacje emisji w układzie przestrzennym i inwentaryzacje dużych źródeł punktowych, prognozy emisji, oraz raporty metodyczne IIR, zgodnie z metodą przyjętą przez strony Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311 oraz z 1988 r. poz. 313), zwanej dalej „Konwencją LRTAP” (wytyczne EMEP dotyczące sprawozdawczości), w oparciu o przewodnik EMEP/EEA dotyczący bilansów zanieczyszczeń powietrza (Przewodnik EMEP/EEA), o którym mowa w tej konwencji.

Ponadto dodatkowe informacje, w szczególności dane dotyczące aktywności, niezbędne do oceny inwentaryzacji emisji i prognoz emisji, przygotowuje się zgodnie z tymi samymi wytycznymi.

Wykorzystanie wytycznych EMEP dotyczących sprawozdawczości pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych warunków określonych w niniejszym załączniku oraz dla wymogów dotyczących nomenklatury sprawozdawczej, szeregów czasowych oraz terminów przekazywania informacji.

W przypadku operacji lotniczych inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodyczny IIR są opracowywane na podstawie cyklu lądowania i startu rozumianego jako cykl obejmujący kołowanie przy starcie i lądowaniu, start, wznoszenie się, podchodzenie do lądowania, lądowanie i wszelkie inne czynności statku powietrznego odbywające się poniżej wysokości 3 000 stóp.

W przypadku międzynarodowej żeglugi morskiej inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodyczny IIR są opracowywane na podstawie kursów – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych, z wyjątkiem statków rybackich, pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa.

CZĘŚĆ 1

Roczne inwentaryzacje emisji

1. Inwentaryzacje emisji muszą być przejrzyste, spójne, porównywalne, kompletne i dokładne.

2. Emisje z określonych kluczowych kategorii obliczane są zgodnie z metodami określonymi w przewodniku EMEP/EEA, z wykorzystaniem metody „Tier 2” lub wyższej (bardziej szczegółowej).

Można korzystać z innych metod opartych na dowodach naukowych i kompatybilnych metod ustanawiania inwentaryzacji emisji, jeżeli metody te pozwalają na dokładniejsze szacunki niż standardowe metody określone w przewodniku EMEP/EEA.

3. W przypadku emisji pochodzących z transportu oblicza się ją i przedstawia spójnie z krajowymi bilansami energetycznymi przekazanymi do Eurostatu.

4. Emisje pochodzące z transportu drogowego oblicza się i przedstawia na podstawie paliw zbytych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto emisje pochodzące z transportu drogowego mogą być przedstawione na podstawie ilości zużytych paliw lub kilometrów przejechanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Informacje o rocznych emisjach przedstawia się w obowiązujących jednostkach określonych we wzorze sprawozdawczym nomenklatury dla sprawozdawczości (NFR) Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r.

6. Inwentaryzacja emisji zawiera informacje określone w tabeli nr 1, które są przekazywane w terminach wskazanych w tej tabeli.

Tabela nr 1

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Terminy przekazywania informacji
Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ^{1), 2)}	SO ₂ , NO _x , NMLZO, NH ₃ , CO – metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) ³⁾ – TZO ⁴⁾ (ogółem WWA ⁵⁾ benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno (1,2,3-cd)piren, dioksyny/furany, PCB ⁶⁾ , HCB ⁷⁾	Raz w roku, z uwzględnieniem danych od 1990 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.
Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ²⁾	– PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁸⁾ – sadza, jeżeli dane są dostępne	Raz w roku, z uwzględnieniem danych od 2000 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.

Objaśnienia:

¹⁾ Nomenklatura dla sprawozdawczości (NFR) określona przez Konwencję LRTAP.

- 2) Informacje o emisjach ze źródeł naturalnych są sprawozdawane zgodnie z metodami w zakresie Konwencji LRTAP oraz z przewodnikiem EMEP/ EEA dotyczącym bilansu emisji zanieczyszczeń powietrza. Nie są włączane do krajowych wartości całkowitych i są zgłaszane oddzielnie.
- 3) Cd (kadm), Hg (rtęć), Pb (ołów).
- 4) TZO (trwałe zanieczyszczenia organiczne).
- 5) WWA (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne).
- 6) PCB (polichlorowane bifenyle).
- 7) HCB (heksachlorobenzen).
- 8) Przez PM₁₀ rozumie się cząstki o średnicy aerodynamicznej wynoszącej co najwyżej 10 mikrometrów (µm).

7. Inwentaryzacja emisji może także zawierać informacje określone w tabeli nr 2, które są przekazywane w terminie wskazanym w tej tabeli.

Tabela nr 2

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Termin przekazywania informacji
Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ¹⁾	– metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki) ²⁾ – TSP ³⁾	Raz w roku, począwszy od 1990 r. (2000 r. dla TSP) do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15 lutego

Objaśnienia:

- 1) Informacje o emisjach ze źródeł naturalnych są sprawozdawane zgodnie z metodami ustanowionymi w Konwencji LRTAP oraz z przewodnikiem EMEP/EEA dotyczącym bilansu emisji zanieczyszczeń powietrza. Nie są włączane do krajowych wartości całkowitych i są zgłaszane oddzielnie.
- 2) As (arsen), Cr (chrom), Cu (miedź), Ni (nikiel), Se (selen), Zn (cynk).
- 3) TSP (całkowity pył zawieszony).

CZĘŚĆ 2

Prognoza emisji

1. Prognoza emisji musi być przejrzysta, spójna, porównywalna, pełna i dokładna, a przekazywane informacje obejmują co najmniej:

- 1) przyjęte oraz planowane polityki i środki objęte prognozami;
- 2) w stosownych przypadkach, wyniki analizy wrażliwości wykonanej dla prognoz;
- 3) opis metod, modeli, podstawowych założeń i kluczowych parametrów wejściowych i wyjściowych.

2. Prognozy emisji muszą być szacowane i przyporządkowywane do odnośnych kategorii źródeł. Prognoza zawiera zastosowane „środki” (środki przyjęte) i – w stosownych przypadkach – „dodatkowe środki” (środki planowane) dla każdego zanieczyszczenia zgodnie z wytycznymi ustanowionymi w przewodniku EMEP/EEA.

3. Prognoza emisji musi być zgodna z inwentaryzacją emisji za rok x-3 i z prognozami zgłoszonymi na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję nr 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.).

4. Prognoza emisji zawiera informacje określone w tabeli nr 3, które są przekazywane w terminach wskazanych w tej tabeli.

Tabela nr 3

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Terminy przekazywania informacji
Krajowe dane w postaci siatki dotyczące emisji z podziałem na kategorie źródeł (GNFR)	– SO ₂ , NO _x , NMLZO, CO, NH ₃ , PM ₁₀ , PM _{2,5} – metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) – TZO (ogółem WWA, HCB, PCB, dioksyny/furany) – sadza, jeżeli dane są dostępne	Co 4 lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2), począwszy od 2017 r.	1 maja. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 1 maja.

Duże źródła punktowe według kategorii źródła (GNFR)	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NMLZO, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} – metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) – TZO (ogółem WWA, HCB, PCB, dioksyne/furany) – sadza, jeżeli dane są dostępne 	Co 4 lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2), począwszy od 2017 r.	1 maja. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 1 maja.
Prognozowane emisje według zagregowanych kategorii NFR	<ul style="list-style-type: none"> – SO₂, NO_x, NH₃, NMLZO, PM_{2,5} – sadza, jeżeli dane są dostępne 	Co 2 lata, począwszy od 2017 r. w odniesieniu do lat, których dotyczą prognozy, czyli 2020 r., 2025 r., 2030 r. oraz, jeżeli dane są dostępne – 2040 r. i 2050 r.	15 marca

CZĘŚĆ 3

Raport metodyczny IIR

1. Raport metodyczny IIR jest przygotowywany zgodnie z wytycznymi EMEP dotyczącymi sprawozdawczości i przekazywany przy użyciu wzoru raportu metodycznego IIR, jaki określono w tych wytycznych. Raport ten zawiera przynajmniej następujące informacje:

- 1) opis, odniesienia i źródła informacji dotyczące określonych metod, założeń, wskaźników emisji i danych dotyczących aktywności, jak również przesłanki ich wyboru;
- 2) opis krajowych kluczowych kategorii źródeł emisji;
- 3) informacje na temat niepewności, zapewniania jakości i weryfikacji;
- 4) opis uregulowań instytucjonalnych na potrzeby przygotowania bilansów;
- 5) rekalkulacje i planowane ulepszenia;

- 6) w stosownych przypadkach, informacje na temat wykorzystania elastycznego podejścia przewidzianego w art. 5 ust. 1–4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);
- 7) w stosownych przypadkach, informacje na temat powodów odejścia od ścieżki redukcji emisji, o której mowa w art. 16c ust. 1 ustawy, jak również środków służących zapewnieniu zbliżenia do tej ścieżki;
- 8) streszczenie.

2. Raport metodyczny IIR zawiera informacje określone w tabeli nr 4, które są przekazywane w terminie wskazanym w tej tabeli.

Tabela nr 4

Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Termin przekazywania informacji
Raport metodyczny IIR	– SO ₂ , NO _x , NMLZO, NH ₃ , CO, PM _{2,5} , PM ₁₀ – metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) i sadza – TZO (ogółem WWA, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno (1,2,3-cd)piren, dioksyny/furany, HCB, PCB, HCB) – metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki) i TSP, jeżeli dane są dostępne	Wszystkie lata (jak podano w części 1 ust. 6, części 2 ust. 4)	15 marca

CZEŚĆ 4

Korekta inwentaryzacji emisji

1. W przypadku wniosku o skorygowanie inwentaryzacji emisji, zgłoszonej zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy, składa się wniosek do Komisji Europejskiej, który zawiera co najmniej następującą dokumentację uzupełniającą:

- 1) dowody na to, że odnośne krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji zostały przekroczone;
- 2) określenie, na ile skorygowanie inwentaryzacji emisji zmniejsza przekroczenie oraz przyczynia się do wypełnienia danego krajowego zobowiązania lub zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji;
- 3) oszacowanie, czy i kiedy można spodziewać się, że dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji zostaną osiągnięte w oparciu o prognozy emisji bez korekty;
- 4) dowody na to, że korekta jest zgodna z co najmniej jedną z trzech następujących okoliczności:
 - a) w przypadku nowych kategorii źródeł emisji – dowody, że:
 - nowe kategorie źródeł emisji zostały uznane w literaturze naukowej lub w przewodniku EMEP/EEA,
 - dana kategoria źródeł nie została ujęta w odpowiedniej wcześniejszej inwentaryzacji emisji w czasie, gdy ustalano dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji,
 - emisje pochodzące z nowej kategorii źródeł przyczyniają się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji, co jest potwierdzone przez szczegółowy opis metody, dane i wskaźniki emisji wykorzystane, aby dojść do tego wniosku,
 - b) w przypadku znacząco różnych wskaźników emisji wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:
 - opis pierwotnych wskaźników emisji, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji,
 - dowody na to, że pierwotne wskaźniki emisji były wykorzystywane do określania redukcji emisji substancji w czasie, gdy redukcje te zostały określone,

- opis zaktualizowanych wskaźników emisji, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia danego wskaźnika emisji,
 - porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane wskaźniki emisji wykazujące, że zmiana wskaźników emisji przyczynia się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji,
 - wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące,
- c) w przypadku znacząco różnych metod wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:
- opis pierwotnie wykorzystanej metody, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji,
 - dowody na to, że pierwotna metoda została wykorzystana do określania redukcji emisji substancji w czasie, gdy redukcje te zostały ustanowione,
 - opis zaktualizowanej wykorzystanej metody, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tej metody,
 - porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane metody wykazujące, że zmiana metody przyczynia się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wypełniać swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji,
 - wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące.

2. W stosownych przypadkach można odnieść się do odpowiednich wcześniejszych korekt.

3. Te same informacje mogą posłużyć do uzasadnienia w odniesieniu do procedur dostosowawczych opartych na podobnych warunkach wstępnych dla różnych państw członkowskich Unii Europejskiej, pod warunkiem że państwo członkowskie Unii Europejskiej przedstawi wymagane indywidualne informacje odnoszące się do danego państwa, jak określono w ust. 1.

4. Skorygowana wartość emisji jest obliczana ponownie, aby zapewnić spójność, w możliwym zakresie, szeregów czasowych dla każdego roku, w odniesieniu do którego zastosowano korektę lub korekty.

KRAJOWE ZOBOWIĄZANIA W ZAKRESIE REDUKCJI EMISJI SUBSTANCJI

Nazwa substancji	Zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji w porównaniu z 2005 r. ^{1), 2)}	
	Każdy rok od 2020 r. do 2029 r.	Każdy rok od 2030 r.
dwutlenek siarki (SO ₂) ³⁾	59%	70%
tlenek azotu (NO _x) ⁴⁾	30%	39%
niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO) ⁵⁾	25%	26%
amoniak (NH ₃)	1%	17%
pył drobny (PM _{2,5}) ⁶⁾	16%	58%

Objaśnienia:

- 1) Zobowiązania w zakresie redukcji w przypadku transportu drogowego odnoszą się do emisji obliczonych na podstawie sprzedanych paliw, a rokiem odniesienia jest 2005 r.
- 2) Spełnianie zobowiązań w zakresie redukcji emisji SO₂, NO_x i pyłu drobnego ustala się na podstawie wykorzystanych paliw.
- 3) Przez dwutlenek siarki (SO₂) rozumie się wszystkie związki siarki wyrażone jako dwutlenek siarki (SO₂), w tym trójtlenek siarki (SO₃), kwas siarkowy (H₂SO₄) oraz zredukowane związki siarki, takie jak siarkowodór (H₂S), merkaptany i siarczki dimetylu.
- 4) Przez tlenki azotu (NO_x) rozumie się tlenek azotu (NO) i dwutlenek azotu (NO₂) wyrażone jako dwutlenek azotu.
- 5) Przez niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO) rozumie się wszystkie związki organiczne inne niż metan, które są zdolne do wytwarzania utleniaczy fotochemicznych w reakcji z tlenkami azotu w obecności światła słonecznego.
- 6) Przez pył drobny (PM_{2,5}) rozumie się cząstki o średnicy aerodynamicznej wynoszącej nie więcej niż 2,5 mikrometra (µm).

UZASADNIENIE

Jednym z głównych celów projektowanej regulacji jest dostosowanie systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do panujących warunków gospodarczo-społecznych. Dwuletni okres stosowania ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201, z późn. zm.), zwanej dalej „USHE”, zweryfikował obowiązujące regulacje prawne, ujawniając problemy praktyczne, które wymagają zmian. Opisany stan wymaga w szczególności usunięcia licznych wątpliwości interpretacyjnych, dostosowania terminów przewidzianych ww. ustawą do panujących realiów, zwiększenia wsparcia ministra właściwego do spraw środowiska przez jednostki nadzorowane, dostosowania obowiązków informacyjnych i przepływu informacji między prowadzącymi instalację a organami, a także między samymi organami. Dodatkowo zaproponowano ułatwienia dla podmiotów realizujących zadania wynikające z krajowego planu inwestycyjnego. Na potrzebę wprowadzenia zmian wskazują zarówno podmioty prowadzące instalacje, jak i organy administracji publicznej.

System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych funkcjonuje w szerszych ramach prawnych i oprócz USHE, obejmuje ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, z późn. zm.), zwaną dalej „USZE”, oraz ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą POŚ”. Liczne powiązania i odesłania do wskazanych ustaw sprawiają, że nowelizacja USHE wymaga zmiany m.in. niektórych przepisów wskazanych ustaw odnoszących się do funkcjonowania systemu.

Dotychczas obowiązująca USHE zawierała liczne braki regulacyjne, jak chociażby brak definicji eksploatacji instalacji, która rozstrzygałaby o momencie, od którego zależy obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji. W projekcie zmiany rozwiązano ten problem przez dodanie w art. 3 definicji „eksploatacji instalacji”, która w swojej istocie nawiązuje do ustawy POŚ oraz regulacji europejskich, tj. art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 601/2012”.

Znaczna część nowelizacji jest poświęcona dostosowaniu stanu prawnego do rzeczywistości społeczno-gospodarczej. W tym celu pomniejszono niektóre obciążenia, zarówno dla podmiotów prowadzących instalację, jak i organów administracyjnych. Do takich należy zwłaszcza zwolnienie prowadzącego instalację z obowiązku wnoszenia opłaty rocznej za prowadzenie rachunku w rejestrze Unii od roku następującego po roku, w którym złożył wniosek o zamknięcie rachunku, ponieważ faktyczne zamknięcie rachunku często następuje później. Regulacja ta będzie

miała znaczenie dla podmiotów, które złożyły wniosek przed zakończeniem roku kalendarzowego, jednak został on rozpatrzony przez Administratora Rejestru po rozpoczęciu nowego roku.

Projekt zakłada dostosowanie też obowiązków informacyjnych między organami administracyjnymi. Dotychczas Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, zwany dalej „Krajowym ośrodkiem”, przekazywał Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanemu dalej „NFOŚiGW”, informacje o otwartych rachunkach w terminie 30 dni od dokonania czynności. W projektowanej zmianie informacja będzie przekazywana zbiorczo do dnia 15 lutego każdego roku o otwartych rachunkach na dzień 1 stycznia tego roku.

Jednocześnie zmodyfikowano zakres informacji przekazywanej przez NFOŚiGW do Krajowego ośrodka dotyczącej opłaty rocznej w ten sposób, że informacja będzie zawierać listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona. Ponieważ przypadki uchylania się od obowiązku wniesienia opłaty mają charakter incydentalny, Administratorowi łatwiej jest przetworzyć informację, która wskazuje podmioty niewykonujące obowiązku i wobec nich zastosować określone środki dyscyplinujące.

Zmianie ulegają również ogólne zasady przydzielania instalacjom uprawnień do emisji. W znacznej mierze przepisy te mają charakter doprecyzowujący i mają na celu wyeliminowanie stwierdzonych w trakcie stosowania USHE luk w obowiązujących przepisach. Taki charakter ma również regulacja wprowadzana w dodawanym art. 25a ww. ustawy, która ma na celu wprowadzenie podstawy do korygowania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji w dwóch przypadkach. Po pierwsze w sytuacji, gdy zmianie ulegają przepisy odnoszące się do zasad obliczania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, i po drugie, gdy pierwotnie przedłożone do rozpatrzenia wnioski dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowej lub informacje składane na skutek znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej ujawnią istnienie błędów, w wyniku których całkowita roczna liczba uprawnień do emisji dla danej instalacji została pierwotnie dokonana w sposób wadliwy. Należy przy tym zauważyć, że podstawą do weryfikacji liczby uprawnień do emisji będą jedynie takie błędy, które mają charakter rażący i nie zostały zawinione przez prowadzącego instalację. Zastosowanie takich kryteriów zawężających ma uzasadnienie w praktyce działania Komisji Europejskiej, która ocenia zasadność korekt przydziałów uprawnień do emisji w sytuacji błędów popełnianych na etapie opracowywania i weryfikacji wniosków o przydział. Komisja nie zawsze aprobuje propozycje zmian przedstawianych przez państwa członkowskie.

W obu przypadkach, w których zajdzie podstawa do skorygowania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, prowadzący instalacje zostaną wezwani do złożenia skorygowanych wniosków o przydział uprawnień do emisji. Wnioski te zostaną poddane procedurze sprawdzania

i akceptacji przez Komisję Europejską, tak jak ma to miejsce przy rozpatrywaniu wniosków o przydział uprawnień do emisji na dany okres rozliczeniowy. Należy dodać, że ujawnienie błędów przy wyznaczeniu całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przy okazji prowadzenia postępowania w sprawie zmiany liczby uprawnień do emisji przydzielonych instalacji (znaczące zwiększenie lub zmniejszenie zdolności produkcyjnych w instalacji) doprowadzi do wstrzymania tego postępowania. Postępowanie zostanie podjęte po zaakceptowaniu korekty całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przez Komisję Europejską. W związku z przyjęciem zmian do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/91/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), zwanej dalej „dyrektywą 2003/87/WE”, wprowadzonych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzją (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94), zwanej dalej „dyrektywą 2018/410”, zachodzi potrzeba wprowadzenia nowych regulacji dotyczących zbierania danych na potrzeby zharmonizowanego bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji na okres 2021–2030. Zmiany zawarte w dyrektywie 2018/410 dotyczą w szczególności zasad przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji. Aby polskie podmioty mogły wystąpić o ich przydział, konieczne jest wprowadzanie do prawa krajowego nowych zasad związanych z procesem zbierania danych na potrzeby ustalenia wysokości przydziału zawartych w ww. dyrektywie. W dyrektywie 2018/410 został określony termin na złożenie wykazu instalacji zawierającego informacje na temat poziomów działalności produkcyjnej, przepływów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji (nie jak do tej pory wykazu instalacji wraz z proponowaną wstępną całkowitą roczną liczbą uprawnień do emisji). Termin przekazania wykazu przez państwa członkowskie upływa dnia 30 września 2019 r., dlatego też wcześniej należy wprowadzić podstawy do zbierania i przekazywania danych w nowym układzie co do treści i formy. W ten sposób polskie przedsiębiorstwa będą mogły złożyć odpowiednie informacje, a co za tym idzie mieć możliwość uzyskania przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji. Obowiązek składania wniosków o przydział uprawnień do emisji istnieje w USHE, w rozdziale 5, jednakże zmiany wprowadzane ww. dyrektywą powodują, iż przepisy te są nieadekwatne do nowych wymagań. Proponowane zmiany nie obciążają podmiotów objętych systemem nowymi wymaganiami i obowiązkami, ale je redefiniują.

Z uwagi na to, że dotychczasowe przepisy zawarte w rozdziale 5 USHE odnoszą się do okresu 2013–2020 (proponowana zmiana tytułu rozdziału) i w dalszym ciągu będą one stosowane w

odniesieniu do spraw dotyczących przydziału uprawnień do emisji w bieżącym okresie rozliczeniowym, proponuje się, aby te nowe zasady ująć w nowym rozdziale 5a w ww. ustawie. Wejście w życie z dniem 28 lutego 2019 r. nowego rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwane dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331”, które zastępuje dotychczasową decyzję Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, str. 1, z późn. zm.), spowodowało potrzebę wprowadzenia zmodyfikowanych rozwiązań w zakresie metodyki zbierania danych na potrzeby opracowania wniosku o przydział uprawnień do emisji.

Nowością normatywną wprowadzoną rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331 jest obowiązek opracowywania i przedkładania przez prowadzących instalację do zatwierdzenia przez właściwy organ planów metodyki monitorowania. Plany metodyki monitorowania muszą zostać zatwierdzone przez właściwy organ w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r. (art. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331). Przedmiotowe plany są największą nowością normatywną wynikającą z wejścia w życie rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy dostosowujące w tym zakresie USHE do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 zostały przewidziane w nowym rozdziale 5b. Przyjęto, że organem właściwym do zatwierdzenia planów metodyki monitorowania będzie organ właściwy do wydania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. W świetle obowiązujących przepisów organ właściwy do spraw zezwolenia zatwierdza w zezwoleniu plan monitorowania wielkości emisji. Projektodawcy wyszli z założenia, że zasadne jest zatem powierzenie tym właśnie organom zatwierdzania także planów metodyki monitorowania. Krajowy ośrodek, ze względu na posiadane doświadczenie i wiedzę, będzie opiniował te plany, oceniając ich treść z punktu widzenia kompletności, przejrzystości i zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Należy zauważyć, że zakres merytoryczny planów metodyki monitorowania jest powiązany z materiałem wniosków o przydział uprawnień do emisji i wymaga weryfikacji szeregu informacji dotyczących wytyczania podinstalacji w obrębie instalacji objętej systemem, poziomów działalności, przepływów energii i emisji na poziomie podinstalacji. Informacje takie są gromadzone w Krajowym ośrodku i przetwarzane w procesie analizowania i weryfikowania wniosków o przydział uprawnień do emisji i opracowywania wykazów instalacji wraz z proponowanymi wielkościami przydziałów uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym. Decyzja o powierzeniu Krajowemu ośrodkowi zadania polegającego na opiniowaniu planów metodyki monitorowania jest uzasadniona tym, że jest to jednostka

przygotowana merytorycznie do realizacji tego zadania. Ze względu na potrzebę ograniczenia obciążeń administracyjnych tak po stronie organu właściwego do spraw zezwolenia, jak i po stronie prowadzącego instalację oraz ze względu na skrócenie czasu trwania postępowania przewidziano procedurę, w której Krajowy ośrodek będzie kontaktował się bezpośrednio z prowadzącym instalację w celu wyeliminowania uchybień i błędów stwierdzonych w planach, niemniej organ prowadzący postępowanie otrzyma na każdym etapie informację o uchybieniach stwierdzonych we wniosku i o zakresie niezbędnych uzupełnień i zmian. Rozwiązanie to ma na celu, jak wspomniano, skrócenie czasu załatwienia wniosku (wyeliminowanie pośrednictwa organu przy pozyskiwaniu specjalistycznych informacji niezbędnych do oceny wniosku i ewentualnych zniekształceń tych informacji, które gwarantuje bezpośredni kontakt wyspecjalizowanego organu i wnioskodawcy) i przedstawienia opinii przez Krajowy ośrodek, a dodatkowo jest obliczone na ograniczenie liczby negatywnych opinii w sprawie planu metodyki przedstawionego do zatwierdzenia przez organ. Bezpośredni kontakt z prowadzącym instalację i przewidziana w USHE procedura wyjaśniania wątpliwości oraz uzupełniania braków stwierdzonych we wniosku ma na celu (przy założeniu, że prowadzący instalację będzie współpracował na rzecz wyjaśnienia tych wątpliwości) doprowadzić do uzyskania takiej postaci planu, który uzyska pozytywną opinię Krajowego ośrodka.

Organem odwoławczym od decyzji organu właściwego do spraw zezwolenia będzie na podstawie art. 6 USHE minister właściwy do spraw środowiska.

Ponadto w projektowanych przepisach zawarto regulację przejściową, która zobowiązuje prowadzących instalację do przedłożenia planu metodyki monitorowania w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Przewidziana jest również regulacja przejściowa dotycząca ponoszenia przez prowadzących instalacje, którzy występują z wnioskiem o przydział uprawnień do emisji w nowym okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od 2021 r., kosztów weryfikacji planów metodyki monitorowania. Należy zauważyć, że zasadniczo plany metodyki monitorowania nie są objęte obowiązkiem weryfikacji, natomiast podlegają one zatwierdzeniu przez właściwy organ. Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/331 przewiduje wyjątek w tym względzie polegający na tym, że plany metodyki przedkładane w 2019 r. jako element wniosku o przydział uprawnień do emisji powinny zostać zweryfikowane, jeśli nie zostały wcześniej zatwierdzone. Ponieważ przepisy stanowiące podstawę zatwierdzenia planów metodyki monitorowania wprowadza dopiero projektowana ustawa, należało dopuścić możliwość przedkładania planów metodyki zweryfikowanych przez niezależnych weryfikatorów oraz przesądzić o tym, kto poniesie koszty tej weryfikacji.

Ponadto w projekcie wprowadzono szereg przepisów zmierzających w kierunku zapewnienia inwestorom większej swobody przy podejmowaniu decyzji strategicznych. Projektowane zmiany

dotyczą rozliczania kosztów inwestycyjnych poszczególnych zadań ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Polegają one w szczególności na możliwości bilansowania wydanych uprawnień do emisji kosztami innych zadań inwestycyjnych w przypadku, gdyby inwestor zaprzestał realizacji jakiegoś zadania lub nie osiągnął zatwierdzonych wskaźników zgodności (zmiany zawarte w dodanym art. 40a w USHE). Dodatkowo zaproponowano zablokowanie możliwości przekraczania limitu kosztów inwestycyjnych określonego dla zadań w krajowym planie inwestycyjnym. W przypadku złożenia wniosku o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji zdecydowano się na zawieszenie postępowania w sprawie zwrotu uprawnień do emisji. Po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw środowiska postępowanie to będzie podlegało umorzeniu jako bezprzedmiotowe. Jednocześnie wprowadzano podstawę do zwrotu równowartości uprawnień w wysokości różnicy między wydanymi a zbilansowanymi uprawnieniami do emisji w przypadku, gdy wartość wydanych uprawnień w związku z realizacją zadania (którego realizacji zaprzestano lub którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika zgodności) będzie wyższa niż wysokość kosztów możliwych do zbilansowania. Równocześnie uchylone zostanie rozporządzenie wydane na podstawie art. 36 ust. 6 USHE. Wspomniane rozporządzenie zawiera wzór formularzy, które w projektowanej zmianie będą podlegały publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej. Rozwiązanie to pozwoli na szybkie dostosowanie formularzy do zmian wprowadzanych przez niniejszy projekt, a także ułatwi dostęp i wyszukiwanie obowiązujących formularzy. Ponadto został dodany przepis dostosowujący, zgodnie z którym podmioty realizujące zadania inwestycyjne będą obowiązane w 2019 r. do złożenia sprawozdań wraz z opinią biegłego rewidenta lub informacji o nieponiesieniu kosztów na formularzach, których wzory zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 36 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Należy również zauważyć, że ustawa wprowadza wymóg przedkładania przez podmiot realizujący zadanie inwestycyjne zbiorczego zestawienia instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, który, podobnie jak sprawozdanie rzeczowo-finansowe, podmiot ten będzie musiał przedkładać co roku na formularzu, którego wzór zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra Środowiska. Wymóg posługiwania się tym formularzem nie jest jednak całkowicie nowym obowiązkiem podmiotów realizujących zadania inwestycyjne. Formularz ten został wyodrębniony z treści dotychczasowego sprawozdania rzeczowo-finansowego. Z uwagi na wprowadzenie mechanizmu bilansowania wydanych uprawnień do emisji kosztami innych zadań inwestycyjnych, w przypadku uprawnień do emisji, które zostały wydane instalacjom z tytułu poniesienia kosztów inwestycyjnych, na zadanie, którego realizacji zaprzestano lub które nie osiągnęły zatwierdzonych wskaźników zgodności, koniecznym będzie złożenie wraz z wnioskiem o zbilansowanie korekty zbiorczego zestawienia, które będzie zawierało oprócz danych identyfikujących podmiot także dane o rozdziale

uprawnień w podziale na wszystkie instalacje i poniesionych kosztach wszystkich zadań inwestycyjnych. W celu zapewnienia podmiotom realizującym zadania inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym jak największej elastyczności w USHE dodano art. 40b, który umożliwiłby ministrowi właściwemu do spraw środowiska podejmowanie decyzji o wyrażeniu zgody na bilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez podmiot innego zadania inwestycyjnego (znajdującego się w krajowym planie inwestycyjnym), w przypadkach innych niż wskazane w art. 40a ust. 1, w ramach przysługującego organowi uznania administracyjnego. Poprawka ma na celu optymalne wykorzystanie środków przeznaczonych na finansowanie zadań znajdujących się w krajowym planie inwestycyjnym, których głównym celem jest modernizacja i poprawa infrastruktury, wspieranie czystych technologii, a także dywersyfikacja struktury energetycznej i źródeł dostaw. Powyższe zmiany nie ingerują w zatwierdzony przez Komisję Europejską krajowy plan inwestycyjny, umożliwiają jedynie większą efektywność i możliwość pozyskania środków przez podmioty. Jednocześnie w art. 32 zaproponowano zmiany w zakresie rozszerzenia podstawy do wydania decyzji odmownej w zakresie zatwierdzenia wskaźnika lub wskaźników zgodności. Organ będzie zobligowany odmówić zatwierdzenia wskaźnika w przypadku, gdy wybór wskaźnika przez podmiot realizujący zadanie wskaże, że realizacja tego zadania nie przyniesie efektu ekologicznego. Powyższe pozwoli uniknąć sytuacji, w których podmioty wniosowały o zatwierdzenie wskaźnika (np. emisyjności) po realizacji zadania inwestycyjnego, domagając się zatwierdzenia wskaźnika na poziomie wyższym niż przed rozpoczęciem zadania, co byłoby niezgodne z celami krajowego planu inwestycyjnego. Jednocześnie w obowiązujących przepisach brakowało wyraźnej podstawy prawnej do odmowy zatwierdzenia wskaźników w przypadku, gdy dane zadanie, dla którego złożono wniosek, nie odpowiadało charakterem zadaniu ujętemu w krajowym planie inwestycyjnym. W związku z powyższym wprowadzono podstawę do wydania decyzji odmownej w przypadku, gdy dane zadanie, dla którego złożono wniosek, nie odpowiada charakterowi zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym.

W celu zwiększenia sprawności przyznawania uprawnień do emisji z rezerwy uprawnień zaproponowano nowe brzmienie przepisów art. 68 oraz art. 70 USHE. Zmieniona procedura wprowadza ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie składania wyjaśnień oraz poprawiania wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1. Dodatkowo dostosowano do realiów termin dla Krajowego ośrodka na wydanie opinii, o której mowa w art. 70 ust. 1. Zaproponowane zmiany są analogiczne do regulacji zawartych w dodawanym rozdziale 5b. Zrezygnowano z udziału ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie wzywania do uzupełnienia prowadzących instalację, co ma skrócić i uprościć procedurę w zakresie oceny wniosku o przydział uprawnień do emisji z rezerwy. Podmiotem, który będzie odpowiedzialny za realizację procedury wyjaśniającej z

prowadzącym instalację, będzie Krajowy ośrodek, natomiast minister właściwy do spraw środowiska będzie otrzymywał informacje na każdym etapie prowadzonego postępowania.

Osobną grupę zmian stanowią przepisy wykonujące przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 19.12.2017, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/2392”. Wskazane rozporządzenie przedłuża okres derogacji (wprowadzonej uprzednio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 421/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającym dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, w celu wprowadzenia w życie do 2020 r. porozumienia międzynarodowego w sprawie stosowania jednego międzynarodowego środka rynkowego do emisji z międzynarodowego lotnictwa (Dz. Urz. UE L 129 z 30.04.2014, str. 1, z późn. zm.)) polegającej na ograniczeniu w latach 2013–2023 obowiązków związanych z uczestnictwem w systemie sektora lotniczego wyłącznie do wykonywanych przez operatorów statków powietrznych lotów wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Tym samym liczba uprawnień wydawanych operatorom korzystającym z tego odstępstwa zostanie dostosowana do ograniczonego obowiązku rozliczania emisji, tj. emisji pochodzącej z lotów wewnątrz Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Dodatkowo od dnia 1 stycznia 2021 r. na mocy rozporządzenia 2017/2392 liczba uprawnień wydawanych operatorom statków powietrznych ulegnie zmniejszeniu na skutek zastosowania współczynnika liniowego. W celu przeniesienia na grunt prawa krajowego rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu 2017/2392 przewidziano dwa rodzaje zmian w projektowanej ustawie. Po pierwsze wprowadzono odpowiednie przepisy w rozdziale 7 USHE określającym zasady przydziału uprawnień do emisji operatorom statków powietrznych, które przewidują podstawę do korygowania przydziału uprawnień do emisji stosownie do ograniczenia obowiązku monitorowania i rozliczania emisji z operacji lotniczych wykonywanych przez tych operatorów, przy czym podstawa taka została wprowadzona zarówno w procedurze obliczania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji przydzielanych operatorom statków powietrznych, jak i w procedurze przydziału uprawnień do emisji ze specjalnej rezerwy, z której przydzielane są uprawnienia do emisji w związku ze zwiększeniem działalności prowadzonej przez operatora lotniczego. Przepisy te wprowadzają również podstawę do korygowania przydziału uprawnień do emisji przez zastosowanie tzw. współczynnika liniowego. Drugi kierunek zmian polega na dodaniu w USHE w art. 141 nowego przepisu przejściowego w ust. 1a, który pozwoli na wydłużenie stosowania odstępstw w zakresie raportowania i rozliczania emisji przez operatorów statków powietrznych stosownie do ograniczenia tego obowiązku wprowadzonego przepisami rozporządzenia 2017/2392 do 2023 r.

Odstępstwa stosowane na mocy przepisów przejściowych ustawy z 2015 r. wyczerpały się z końcem 2016 r., należało zatem w ślad za przepisami rozporządzenia 2017/2392 wydłużyć ich stosowanie w taki sposób, aby usankcjonować sposób opracowywania raportów i rozliczania emisji przez operatorów statków powietrznych po zakończeniu przewidzianego w USHE okresu derogacji.

Warto zauważyć, że rozporządzenie 2017/2392 modyfikuje zasady wydatkowania środków pochodzących ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień lotniczych oraz przewiduje uproszczenie zasad w zakresie obowiązków związanych z monitorowaniem i raportowaniem emisji dla tych operatorów, których roczne emisje nie przekraczają określonych w tym rozporządzeniu wartości. Proponowane w projekcie ustawy zmiany zapewnią zgodność polskich przepisów z wymaganiami wskazanego rozporządzenia.

Wejście w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94), zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067”, wymusza konieczność wprowadzenia w USHE zmian w zakresie wprowadzenia poprawnych odesłań wynikających z rzeczowego rozporządzenia. Przedmiotowa ustawa regulowała wykonanie postanowień rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1), które zostało zastąpione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067.

W ostatnich latach nastąpił zasadniczy spadek środków NFOŚiGW, o których mowa w art. 402 ust. 4a ustawy POŚ, co powoduje realne zagrożenia dla możliwości realizowania przez Krajowy ośrodek jego zadań. Wzrost deficytu środków wynika głównie stąd, że ich wysokość jest ściśle uzależniona od wysokości opłat za wprowadzanie do powietrza dwutlenku siarki i tlenków azotu (art. 401c ust. 8 w zw. z art. 401 ust. 7 pkt 7a i art. 402 ust. 4a ustawy POŚ), które stopniowo zmniejszają się w związku z ograniczaniem wielkości emisji tych zanieczyszczeń. Tytułem przykładu można wskazać, że emisja dwutlenku siarki związana z procesami spalania w sektorze produkcji i transformacji energii w latach 2015–2016 spadła o ok. 30%. Ponadto w ciągu najbliższych lat skala redukcji emisji wzrośnie jeszcze bardziej pod wpływem coraz surowszych wymagań nakładanych przepisami prawa Unii Europejskiej. Mowa tu zwłaszcza o następujących rozwiązaniach unijnych:

- 1) zobowiązaniach redukcyjnych przewidzianych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji

niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchYLENIA dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);

- 2) ograniczeniach emisji ze średnich obiektów energetycznego spalania ustanowionych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1);
- 3) modernizacji instalacji podyktowanej decyzją wykonawczą Komisji 2017/1442 z dnia 31 lipca 2017 r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do dużych obiektów energetycznego spalania zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. Urz. UE L 212 z 17.08.2017, str. 1).

Wyraźne obniżenie poziomu emisji tych zanieczyszczeń (*Ochrona Środowiska 2016*, Główny Urząd Statystyczny, Warszawa 2016, str. 36; *Krajowy Program Ochrony Powietrza do Roku 2020 (z perspektywą do 2030)*, Ministerstwo Środowiska Departament Ochrony Powietrza, Warszawa 2015 r., str. 36), chociaż jest konieczne z powodu obowiązku wykonania przez Polskę powyższych aktów prawa Unii Europejskiej, ale przede wszystkim z powodu ochrony zdrowia ludzi i jakości środowiska spowoduje jednocześnie zmniejszenie środków finansowych, z których finansowana jest realizacja zadań Krajowego ośrodka. Aby nie dopuścić do powstania realnego zagrożenia dla płynnego i efektywnego wykonywania tych zadań, które w znaczącym stopniu wpływają na realizację unijnych i międzynarodowych zobowiązań Polski, należy zapewnić zabezpieczenie źródła ich finansowania. Proponuje się w związku z tym przeznaczenie na ten cel 8 mln złotych rocznie. Środki te pochodziłyby z wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji.

Konieczność zapewnienia odpowiedniego finansowania Krajowego ośrodka wynika również ze znacznego zakresu zadań realizowanych przez Krajowy ośrodek. W ostatnich latach nastąpił rozwój i duży wzrost znaczenia unijnej polityki klimatycznej i unijnej polityki ochrony powietrza, zarówno w Unii Europejskiej, jak i na arenie międzynarodowej. Obowiązki Polski wynikające z realizacji tych polityk w dużej mierze faktycznie realizuje Krajowy ośrodek, który jest wyspecjalizowanym podmiotem posiadającym kompleksową wiedzę dotyczącą polityk ochrony jakości powietrza i klimatu. Z tego względu Krajowy ośrodek pełni istotną rolę w zakresie: monitorowania, bilansowania i prognozowania emisji wielu substancji i zanieczyszczeń; funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych; realizacji aktów prawa Unii Europejskiej dotyczących ochrony powietrza czy opracowywania raportów i sprawozdań, które są podstawą do stosowania i projektowania skutecznych narzędzi służących spełnianiu przez Polskę unijnych i międzynarodowych zobowiązań środowiskowych klimatycznych (art. 3 USZE). Projektowana ustawa zwiększa katalog zadań realizowanych przez Krajowy ośrodek m.in. o zadanie polegające na opracowywaniu prognoz zmian aktywności dla

wszystkich sektorów polskiej gospodarki. Prognozy te zgodnie z dotychczasowym brzmieniem USZE miały opracowywać poszczególne resorty, jednak dyspozycja ustawy w tym względzie nie była do tej pory przez nie realizowana z uwagi na niedostatki kadrowe i finansowe w tych resortach. Dodatkowo należy zauważyć, iż zakres tych zadań w najbliższym czasie ulegnie dalszemu rozszerzeniu (reforma systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, nowe obowiązki sprawozdawcze dotyczące jakości powietrza wynikające z prawa Unii Europejskiej, powierzenie Krajowemu ośrodkowi dużej części zadań w zakresie zatwierdzania planów metodyki monitorowania wprowadzonych rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331/UE, czy opracowywania krajowych programów ograniczania zanieczyszczeń powietrza). Z tego względu zapewnienie adekwatnego do zakresu zadań finansowania Krajowego ośrodka jest warunkiem niezbędnym do zapewnienia ciągłości realizacji zadań państwa we wszystkich wymienionych obszarach.

W tym celu należy znowelizować art. 49 USHE oraz art. 401 i art. 401c ust. 8 ustawy POŚ. Skorzystanie z niewielkiej części wpływów, jakie przyniesie sprzedaż uprawnień do emisji w ramach aukcji, a jednocześnie czasowo rozwiąże problem rosnącego deficytu środków przeznaczanych na realizację zadań przez Krajowy ośrodek.

W wyniku tej zmiany zwiększą się przychody NFOŚiGW. Szacuje się, że w okresie 2019–2030 przychody te zwiększą się łącznie o 96 mln zł.

W związku z powyższym dokonano zmiany art. 150 USHE przez zwiększenie maksymalnego limitu wydatków NFOŚiGW przeznaczonych na finansowanie Krajowego ośrodka. Mechanizm wydatkowania środków na realizację zadań powierzonych Krajowemu ośrodkowi jest precyzyjnie określony w trójstronnym porozumieniu zawierającym między Instytutem Ochrony Środowiska – Państwowym Instytutem Badawczym (IOŚ-PIB), NFOŚiGW i Ministrem Środowiska. W ramach określonego preliminarza kosztów i wydatków przeznaczonych na realizację zadań ustawowych Minister Środowiska dokonuje merytorycznej akceptacji poniesionych wydatków, a dodatkowo NFOŚiGW co kwartał prowadzi kontrolę rozliczeniową tych wydatków. Organy państwa sprawują na wielu poziomach nadzór nad realizacją zadań Krajowego ośrodka wykonywanymi w związku z tym wydatkami.

Procedowana zmiana zakłada, że Krajowy ośrodek będzie odpowiedzialny za przygotowanie informacji i danych niezbędnych dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 205 z 14.08.2018, str. 40).

W obszarze systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych zwiększenie liczby zadań Krajowego ośrodka obejmuje po pierwsze przewidziane projektowaną ustawą nowe

obowiązki wprowadzone dyrektywą 2018/410, a także przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, które dotyczą nowych zasad przydziału uprawnień dla instalacji. W okresie rozliczeniowym 2013–2020 przydział uprawnień w ramach Krajowych Środków Wykonawczych był określany raz na 8-letni okres czasu, a następnie dostosowywany w przypadku zmian zachodzących w instalacji. W kolejnym, nowym okresie rozliczeniowym, to jest w latach 2021–2030 (wynikającym z dyrektywy 2018/410), przydział uprawnień będzie odbywał się dwukrotnie na 5-letnie przedziały czasu, dlatego też prowadzący instalację będzie obowiązany do opracowania i przedłożenia wniosku do Krajowego ośrodka dwukrotnie w okresie rozliczeniowym, a Krajowy ośrodek będzie dwukrotnie przeprowadzał ocenę złożonych danych i informacji zawartych we wnioskach. Ponadto zasady przydziału uprawnień do emisji zostały zmienione i w każdym z 5-letnich okresów będą składać się z dwóch etapów. W pierwszym etapie prowadzący instalację będzie składał wniosek o przydział uprawnień do emisji, który podlega sprawdzeniu i ocenie przez Krajowy ośrodek. Do wniosku muszą zostać załączone tzw. plany metodyki monitorowania. Poprawne dane zostaną przedłożone Komisji Europejskiej, na podstawie których to danych określone zostaną wskaźniki emisyjności (benchmarki). Po określeniu tych wskaźników Krajowy ośrodek obliczy przydzieloną dla każdej instalacji liczbę uprawnień do emisji. Szczegółowe regulacje w tym względzie przewidują przepisy rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Co do zasady przedmiotowe rozporządzenie będzie miało zastosowanie do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, począwszy od 2021 r., z wyjątkiem przejściowego przydziału uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii elektrycznej na podstawie art. 10c dyrektywy 2003/87/WE, jednak zważywszy na fakt, że przedłożenie i opracowanie wykazu instalacji kwalifikujących się do bezpłatnego przydziału uprawnień do emisji w nowym okresie rozliczeniowym i jego przedłożenie Komisji Europejskiej musi nastąpić do dnia 30 września 2019 r., już obecnie koniecznym jest wykonanie pewnych przepisów rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 w akcie rangi ustawowej. Zważywszy na fakt, że przedmiotowe kwestie uregulowane są w akcie prawa unijnego, który wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowany w państwach członkowskich, zachodzi konieczność wykonania tylko niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, tak aby m.in. dookreślić organy właściwe w zakresie zbierania danych od prowadzących instalacje na potrzeby przydziału uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym (zmieniony rozdział 5a USHE). Co do zasady przyjęto, że minister właściwy do spraw środowiska będzie organem właściwym w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Podmiotem, do którego kierowane są wnioski o przydział uprawnień do emisji, będzie Krajowy ośrodek. Krajowy ośrodek będzie oceniał wniosek pod kątem zgodności z rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami tego rozporządzenia. Krajowy ośrodek będzie odpowiedzialny za przygotowanie

wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji, za obliczenie wstępnej liczby uprawnień do emisji oraz ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla każdej instalacji. Minister właściwy do spraw środowiska będzie odpowiedzialny za przekazanie wykazu Komisji Europejskiej.

W ramach nowych zadań, które wynikają z już przyjętych aktów prawnych Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego i zostaną przypisane Krajowemu ośrodkowi, należy zwrócić uwagę na obowiązki wynikające z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26, z późn. zm.), zwanego dalej „ESR”, które weszło w życie dnia 9 lipca 2018 r. W związku z przyjęciem ESR konieczna będzie kontynuacja większości zadań realizowanych w związku z wdrażaniem poprzednio obowiązującej decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136, z późn. zm.), zwanej dalej „ESD”, oraz podjęcie nowych, wynikających z wprowadzenia zupełnie nowych rozwiązań, takich jak rezerwy bezpieczeństwa czy nowy mechanizm elastyczności związany możliwością wykorzystania jednostek z sektora LULUCF (użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo – ang. *land use, land use change and forestry*) do rozliczenia emisji w obszarze ESR w ramach ustanowionego limitu. Nowe obowiązki będą wynikać również z wymogów w zakresie zintegrowanego planowania i raportowania emisji określonych w projektowanym rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną (obecnie projekt rozporządzenia jest na zaawansowanym etapie procedury prawodawczej w Unii Europejskiej). Należy również zauważyć, iż znacząco zwiększony wysiłek redukcyjny może oznaczać konieczność podejmowania dodatkowych polityk i działań, które doprowadzą do realizacji celu ESR. Wiąże się z tym szerszy zakres działań planistycznych, które Polska będzie musiała realizować, częściowo wynikających z przepisów unijnych, takich jak Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu (KPEiK), długoterminowa strategia niskoemisyjna, Plan Działań Korygujących (PDK), a częściowo będących wynikiem przepisów lub dobrowolnych działań krajowych (np. strategia zarządzania krajowym limitem jednostek rocznych limitów emisji, zwanych dalej „AEA”). W realizacji wszystkich tych obowiązków państwa członkowskiego kluczowe znaczenie będą miały zadania realizowane przez Krajowy ośrodek. W przypadku PDK, który już obecnie (na bazie ESD) jest zadaniem przypisanym Krajowemu ośrodkowi, ze względu na zaostrenie kryterium, na podstawie którego istnieje

konieczność przygotowania PDK (brak wystarczających postępów danego państwa członkowskiego według corocznej oceny Komisji Europejskiej) oraz ambitny cel redukcyjny, istnieje duże prawdopodobieństwo, że plan taki trzeba będzie przygotować (lub plany). Katalog zadań rozszerza się także ze względu na powiązania z dwoma pozostałymi filarami polityki klimatycznej Unii Europejskiej (unijny system handlu uprawnieniami do emisji, zwany dalej „EU ETS”, i LULUCF), dla których stworzono osobne elastyczności (konieczność monitorowania ich wpływu na system ESR).

Poza zwiększonym zakresem zadań strategiczno–analitycznych Krajowy ośrodek będzie prawdopodobnie realizował także szerszy zakres zadań w zakresie monitorowania realizacji celu ESR, w tym np.:

- 1) bieżące coroczne monitorowanie poziomu emisji gazów cieplarnianych w celu przygotowania się na rozliczanie okresów 5-letnich oraz oceny konieczności wykorzystania dostępnych w ESR elastyczności czy przygotowania PDK;
- 2) monitorowanie emisji i pochłaniania w LULUCF w celu oceny potencjału wykorzystania elastyczności LULUCF lub ryzyka pomniejszenia budżetu AEA ze względu na wystąpienie emisji netto w sektorze LULUCF;
- 3) określanie planowanego wykorzystania elastyczności LULUCF w ramach realizacji celu ESR;
- 4) monitorowanie potencjału wykorzystania rezerwy bezpieczeństwa przez Polskę;
- 5) monitorowanie funkcjonowania rynku AEA oraz jego powiązania z EU ETS i LULUCF (cena jednostek AEA, bilans podaży i popytu, możliwości realizacji projektów, ocena wykorzystania i wpływu elastyczności z EU ETS i LULUCF na rynek AEA);
- 6) przygotowywanie analiz w zakresie realizacji celu ESR na potrzeby opracowania KPEiK;
- 7) przygotowywanie analiz rekomendacji Komisji Europejskiej do KPEiK w zakresie realizacji celu ESR i propozycji ich ujęcia w finalnych planach;
- 8) przygotowywanie odpowiednich analiz w zakresie realizacji celu ESR na potrzeby raportów z postępu realizacji KPEiK (co 2 lata), jak i aktualizacji KPEiK (co 5 lat).

Należy jednocześnie zauważyć, iż ESR nie został jeszcze transponowany do krajowego porządku prawnego. Jednak w związku z tym, że ESR jest aktem prawnym, który obowiązuje wprost i bezpośrednio w krajowym porządku prawnym, oraz w związku z tym, że Krajowy ośrodek realizuje część zadań wynikających z decyzji ESD i jest przy tym jednostką wyspecjalizowaną w monitorowaniu działań w zakresie polityki klimatycznej, przygotowywaniu analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania oraz prognozowania skutków realizacji ww. polityki, nie ma wątpliwości, że główna rola w realizowaniu tych obowiązków przypadnie Krajowemu ośrodkowi. Stąd należy już teraz zabezpieczyć jego źródło finansowania, aby uniknąć zagrożenia

dla realizacji przez Krajowy ośrodek jego zadań, a w konsekwencji ryzyka niewykonywania przez Polskę jej zobowiązań wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej.

Wspomniany wyżej rozwój polityki klimatycznej oraz polityki ochrony powietrza spowodował rozszerzenie zakresu raportowania projekcji emisji gazów cieplarnianych w powiązaniu z innymi politykami i działaniami (krajowymi oraz unijnymi wdrażanymi w kraju), na potrzeby raportów rządowych i dwuletnich do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) [decyzja 9/CP.16 – Ósmy Raport Rządowy (NC8 – termin złożenia 1 stycznia 2022 r.) oraz decyzja 2/CP.17 – Czwarty raport dwuletni (BR4 – termin złożenia 1 stycznia 2020 r.) oraz kolejne raporty opracowywane na potrzeby konwencji klimatycznej UNFCCC] oraz na potrzeby Unii Europejskiej (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję 280/2004/WE; oraz po 2020 r.: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną (wynegocjowane, ale jeszcze nie przyjęte przez Radę i Parlament Europejskiej) – obejmie po 2020 r. zintegrowane raportowanie klimatyczne i energetyczne.

Z innych zadań Krajowego ośrodka należy wspomnieć jeszcze o:

- 1) udziale Krajowego ośrodka w programie Głównego Urzędu Statystycznego (GUS) – Program Badań Statystycznych Statystyki Publicznej (PBSSP). Jest to nowe zadanie realizowane od 2018 r. polegające na corocznym opracowywaniu przez Krajowy ośrodek podziału emisji wybranych substancji (3 gazy cieplarniane + 3 prekursory gazów cieplarnianych) na województwa. Zadanie to będzie wymagało corocznej aktualizacji metodyki podziału do dostępnych danych oraz zmian wprowadzonych w inwentaryzacji;
- 2) realizowanym od września 2017 r. projekcie budowy trwałego i kompleksowego systemu tworzenia i wymiany informacji i wiedzy, wspomagającego opracowywanie przekrojowych analiz wpływu różnych rozwiązań w zakresie polityki klimatyczno-energetycznej (projekt pn.: *System dostarczania i wymiany informacji w celu strategicznego wspierania wdrażania polityki klimatyczno-energetycznej (LIFE Climate CAKE PL)*, projekt współfinansowany przez Komisję Europejską oraz NFOŚiGW). Informacje te powstaną w wyniku wykorzystania powstałego w ramach projektu warsztatu analitycznego uwzględniającego modele sektorowe energii, rolnictwa i transportu. W ramach projektu przygotowane zostaną kompleksowe analizy, które posłużą przy określaniu krajowych strategii, planów działań i innych dokumentów rządowych. Dla zapewnienia trwałości efektów projektu po zakończeniu trwania realizacji projektu IOŚ-PIB (który wykonuje zadania Krajowego ośrodka – art. 4 USZE) planuje dalszy rozwój warsztatu modelowego, w miarę potrzeb wynikających z nowych propozycji legislacyjnych lub zmieniających się warunków otoczenia gospodarczego

– w obszarze polityki klimatycznej, energetycznej i środowiskowej. Planuje się, że warsztat ten będzie rozbudowywany i doskonalony w miarę potrzeb i oczekiwań pojawiających się ze strony administracji rządowej, stanowiącej grupę docelową projektu, i innych interesariuszy. Już obecnie można zidentyfikować obszary, które rozwijany warsztat modelowy powinien objąć w przyszłości. Na przykład uwzględnienie większej liczby gazów cieplarnianych (poza CO₂) i zanieczyszczeń przemysłowych, emisji pyłów z indywidualnych urządzeń grzewczych oraz przede wszystkim uwzględnienie kosztów zewnętrznych w analizach optymalizacyjnych ma ogromne znaczenie przy szacowaniu skutków przyjmowanych rozwiązań w ramach prowadzonej polityki energetyczno-klimatycznej. Szczególnie ten ostatni temat jest potencjalnie istotny, gdyż może zmieniać perspektywę i ocenę niektórych rozwiązań technologicznych i logistycznych – dzisiaj uznawanych za nieefektywne ekonomicznie. Rozwój warsztatu modelowego będzie wymagał zapewnienia finansowania po zakończeniu obecnie prowadzonego projektu.

Należy zauważyć, że rozwój polityki klimatycznej i polityki ochrony powietrza oraz coraz większe wymogi w zakresie zintegrowania tych polityk z politykami w innych obszarach działań państwa powodują, że kluczowa jest współpraca Krajowego ośrodka z organami administracji publicznej. Stąd znacznie zwiększa się zakres zadania ustawowego Krajowego ośrodka, o którym mowa w art. 3 ust. 2 pkt 10 lit. o USZE.

Wobec powyższego zapewnienie stabilnego źródła finansowania Krajowego ośrodka jest kluczowe dla zapewnienia realizacji zadań publicznych z zakresu polityki klimatycznej i polityki ochrony jakości powietrza.

Zmian również wymaga system opłat za korzystanie ze środowiska uregulowany w ustawie POŚ. Zidentyfikowano niejasność związaną z metodyką obliczania wysokości opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji. Wysokość opłaty obecnie jest uzależniona od liczby wydanych uprawnień do emisji, jednak stawkę jednostkową opłaty przyjmowało się według roku, na który uprawnienia zostały przydzielone, a nie według roku, w którym uprawnienia te zostały faktycznie wydane.

Projektowany charakter zmiany polega na usunięciu wątpliwości interpretacyjnych oraz zwiększeniu przejrzystości procedur, z tego względu projekt nie wywiera istotnego wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Głównym celem projektowanej zmiany jest zmniejszenie obciążeń zarówno po stronie administracji publicznej, jak i prowadzących instalacje. Z wyżej wymienionych względów zaproponowano, żeby stawkę opłaty odnieść jednoznacznie do roku wydania uprawnień. Uprości to system opłat i usunie niekonsekwencję systemową wynikającą z wyżej opisanej rozbieżności czasowej.

Dodatkowo w ustawie POŚ w zakresie opłat za korzystanie ze środowiska zaproponowano zmiany legislacyjne i porządkujące, tj.:

– art. 6 pkt 5 projektu zmienia się art. 285 ustawy POŚ przez uchylenie jego ust. 4. Ust. 4 jest powtórzeniem normy zawartej w ust. 2 ww. przepisu. Podmiot korzystający ze środowiska zobowiązany do uiszczenia opłaty za składowanie odpadów będzie zobowiązany do jej wniesienia w terminie wynikającym z normy ogólnej, tj. do dnia 31 marca następnego roku. Brak jest podstawy do utrzymywania dwóch przepisów o identycznej treści.

– w art. 6 pkt 9 projektu uchyla się m.in. art. 287 ustawy POŚ. Zmiana ta ma charakter czyszcząca. Podstawa do sporządzania wykazu w zakresie opłaty za składowanie odpadów na podstawie dokumentów ewidencji odpadów znajduje się w zaproponowanym brzmieniu art. 286 ust. 3 ustawy POŚ.

Dodatkowo w związku ze zmianą ustawy POŚ wynikającymi m.in. z ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2268, z późn. zm.) usunięty zostaje art. 286a ustawy POŚ.

Uchylenie art. 286a ustawy POŚ ma na celu ukrócenie systemu dublowania danych gromadzonych przez organy administracji publicznej. Na skutek zmian wprowadzonych ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne dane dotyczące ilości i jakości pobranej wody oraz ilości, stanu i składu ścieków wprowadzanych do wód lub do ziemi gromadzone są przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie i nie wchodzą w zakres korzystania ze środowiska, o którym mowa w ustawie POŚ. Dane o ilości i rodzajach gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza gromadzone są przez Krajowy ośrodek, w ramach systemu Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych. Brak jest zatem podstawy do utrzymywania obowiązku sporządzania raportu wojewódzkiego w zakresie korzystania ze środowiska przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska i przekazywania go ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

W USZE projektowana zmiana rozszerza zadania Krajowego ośrodka, m.in. o zadania związane z monitorowaniem działań w zakresie polityki ochrony powietrza, a także przygotowaniem analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania. Dodanie tego zadania umożliwi wsparcie Ministerstwa Środowiska przy realizacji licznych zadań związanych z ochroną powietrza (m.in. z wdrażaniem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą 2015/2193”, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1). Dodatkowo zaproponowano przepis umożliwiający przekazywanie danych statystycznych Krajowemu

ośrodkowi bezpośrednio przez GUS. Zmiana ma na celu wprowadzenie stałego obowiązku przekazywania przez GUS wszystkich danych niezbędnych do opracowywania projektów inwentaryzacji emisji oraz projektów raportów na temat emisji, których sporządzanie stanowi obowiązek państwa jako państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub strony umów międzynarodowych. Dostęp do danych będących w posiadaniu GUS jest tym bardziej uzasadniony, że w wielu przypadkach jest on jedyną instytucją, która dysponuje danymi pochodzącymi bezpośrednio od podmiotów emitujących zanieczyszczenia, przy czym dane te zbierane są od największej liczby podmiotów. Z punktu widzenia wymagań sprawozdawczości międzynarodowej oraz wynikającej z prawa unijnego są to dane najbardziej wiarygodne. Obecnie GUS nie ma obowiązku przekazywania takich danych. Krajowy ośrodek zwraca się o przekazanie danych, natomiast wystąpieniu temu nie odpowiada obowiązek ich przekazania, sytuacja ta jest niezrozumiała, mając na uwadze publicznoprawny charakter wykonywanych przez Krajowy ośrodek zadań. Dlatego zaproponowano wprowadzenie zmiany, która wyeliminuje możliwe utrudnienia w dostępie do danych będących w posiadaniu GUS i przyspieszy pozyskiwanie tych danych.

Zmiany w USZE dokonują kluczowej zmiany w obszarze regulacji dotyczących sporządzania prognoz zmian aktywności. Przez blisko 10 lat obowiązywania tej ustawy nie zostało wydane rozporządzenie określające wymagania dotyczące prognoz zmian aktywności. Resorty odpowiedzialne za ich przygotowanie zgłaszały szereg zastrzeżeń dotyczących braku zasobów kadrowych i finansowych niezbędnych do ich przygotowania. W świetle tego zadanie związane z opracowywaniem prognoz zmian aktywności zostało powierzone Krajowemu ośrodkowi, który ma prognozy opracowywać we współpracy z właściwymi rzeczowo ministrami i w oparciu o założenia, które przygotowują odpowiednie resorty. Należy również zauważyć, że w związku z powyższym brak jest konieczności wprowadzania regulacji dostosowującej, ponieważ nie ma aktualnie żadnych prognoz zmian aktywności, których status prawny wymagałby dostosowania do nowej sytuacji prawnej. Regulacja przejściowa dotycząca pierwszych prognoz zmian aktywności rozstrzyga, że Krajowy ośrodek przygotowuje pierwsze prognozy zmian aktywności w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. (na podstawie danych przekazanych mu w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.).

W ocenie resortu środowiska znaczenie tych prognoz jest szczególnie istotne z punktu widzenia nowych wyzwań w dziedzinie czystości powietrza wynikających z prawa Unii Europejskiej, a także wzmocnienia i operacjonalizacji polityki państwa w tym zakresie. Stojące przed Polską wyzwania w zakresie zobowiązań redukcyjnych dotyczących emisji zanieczyszczeń do powietrza wymagają od administracji publicznej, w tym Ministra Środowiska, wiedzy nie tylko o bieżących wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji, ale także o trendach i kierunkach zmian w tym zakresie. Źródłem tej wiedzy powinny być projekcje zmian aktywności (w tym

produkcja, zużycie paliw) opracowywane przez poszczególne resorty. Brak wiedzy na temat zmian jest szczególnie dotkliwy i często wywołuje negatywne skutki w procesie negocjacji i prac związanych z przyjmowaniem nowych aktów określających zobowiązania zarówno na poziomie Unii Europejskiej, jak również międzynarodowym. Jednocześnie prognozy nie mogą być przygotowywane bez udziału właściwych resortów. Skoro na ich podstawie ocenia się potencjał redukcyjny państwa w zakresie ograniczania emisji zanieczyszczeń powietrza, który przełoży się na zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej na gruncie prawa międzynarodowego lub prawa Unii Europejskiej, muszą być one opracowywane na podstawie ustalanych przez właściwe resorty założeń. Dodatkowo świadomość projekcji zmian aktywności i bieżącej sytuacji emisyjnej w kontekście zobowiązań dotyczących ograniczania emisji jest niezbędnym warunkiem odpowiedzialnego kreowania mechanizmów i kierunków rozwoju poszczególnych sektorów.

Ponadto drugą główną przyczyną wprowadzenia regulacji jest konieczność transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE, zwanej dalej „dyrektywą NEC” (art. 2, art. 7, art. 8 oraz art. 10–11 projektowanej ustawy).

Należy wskazać, że w ciągu ostatnich 20 lat poczyniono w Unii Europejskiej znaczne postępy w dziedzinie ograniczenia emisji antropogenicznych do powietrza i poprawy jakości powietrza. W latach 1990–2010 emisje dwutlenku siarki zostały zmniejszone o 82%, emisje tlenków azotu – o 47%, emisje niemetanowych lotnych związków organicznych – o 56%, a emisje amoniaku – o 28%. Jak jednak wskazano w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r. pt. „Czyste powietrze dla Europy”, nadal występują znaczące negatywne skutki i zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. W siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska potwierdzono długofalowy cel polityki Unii Europejskiej w zakresie jakości powietrza, polegający na osiągnięciu poziomów jakości powietrza, które nie powodują znacznych negatywnych skutków ani zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, i dlatego wezwano do zapewnienia pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi jakości powietrza oraz do wzmocnienia synergii między przepisami dotyczącymi jakości powietrza a ustanowionymi celami polityki Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do różnorodności biologicznej i zmiany klimatu. Zmieniona strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza określa nowe cele strategiczne na okres do 2030 r. w celu zbliżenia się do realizacji długoterminowego celu Unii Europejskiej w zakresie jakości powietrza.

Ponadto państwa członkowskie, w tym Polska, i Unia Europejska są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311, z późn. zm.), zwanej dalej

„konwencją LRTAP”, oraz kilku protokołów do niej, w tym protokołu z 1999 r. w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej, zmienionego w 2012 r. Jeżeli chodzi o 2020 r. i lata następne, w zmienionym protokole z Göteborga dla każdej strony określa się, przyjmując 2005 r. za rok odniesienia, nowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego, wspiera się redukcję emisji sadzy i wzywa się do gromadzenia i przechowywania informacji dotyczących negatywnych skutków stężeń i depozycji zanieczyszczeń powietrza dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz do uczestnictwa w programach zorientowanych na wyniki w ramach konwencji LRTAP.

Dlatego też dyrektywa NEC ma na celu wsparcie państw członkowskich w osiągnięciu poprawy jakości powietrza, która zniweluje negatywne skutki i zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Dyrektywa ta ustanowiła zobowiązania państw członkowskich w zakresie redukcji emisji antropogenicznych zanieczyszczeń do atmosfery: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃) i pyłu drobnego (PM_{2,5}), a także zawiera wymóg sporządzania, przyjmowania i wdrażania krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz monitorowania i raportowania informacji o emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Zgodnie z intencją wyrażoną w dyrektywie NEC przepisy w niej zawarte powinny przyczyniać się do stopniowego zmniejszania zanieczyszczenia powietrza, opierając się na redukcjach emisji określonych substancji wynikających z przepisów Unii Europejskiej w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła. Zgodnie z wymaganiami dyrektywy NEC państwa członkowskie mają obowiązek ograniczać emisje zanieczyszczeń związanych z działalnością człowieka w zakresie dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego i zrealizować cele redukcyjne określone w tej dyrektywie. Zobowiązania Polski w zakresie redukcji emisji odnoszą się do dwóch okresów, które obejmują lata od 2020 r. do 2029 r. i od 2030 r. Zobowiązania redukcyjne ustala się przez odniesienie do emisji w roku referencyjnym – 2005. Zobowiązania te zostały określone odpowiednio dla obu wskazanych wyżej okresów dla SO₂ o 59% i 70%, dla NO_x o 30% i 39%, dla NMLZO o 25% i 26%, dla NH₃ o 1% i 17% oraz dla PM_{2,5} o 16% i 58%.

Transpozycja dyrektywy NEC w USZE (art. 12 omawianej ustawy) jest uzasadniona z uwagi na jej obecne uregulowania. Obowiązujące przepisy tej ustawy stanowią, że Krajowy ośrodek wykonuje inwentaryzację emisji substancji, dla których poziomy emisji lub stężeń zostały określone w przepisach prawa Unii Europejskiej. W związku z tym wydaje się zasadne rozszerzenie ww. inwentaryzacji o substancje, których dotyczą również, wynikające z dyrektywy NEC, krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, zwłaszcza że Krajowy ośrodek już obecnie dysponuje systemem gromadzenia i przetwarzania danych, które będą wykorzystywane

przy tym zadaniu. Transpozycja części przepisów dotyczących sprawozdawczości (art. 10 dyrektywy NEC oraz załącznik IV) jest możliwa przez odpowiednie doprecyzowanie przepisów art. 11 oraz art. 11b w zakresie raportów metodycznych IIR (ang. *informative inventory report*). W załączniku nr 2 do USZE wprowadzono wymagania dotyczące zawartości przekazywanych przez Polskę inwentaryzacji emisji.

Zgodnie z dyrektywą NEC państwa członkowskie powinny przygotować i przekazywać krajowe bilanse i prognozy emisji oraz raporty metodyczne IIR dla wszystkich zanieczyszczeń powietrza nią objętych, dzięki czemu Unia Europejska będzie mogła wykonywać swoje obowiązki dotyczące sprawozdawczości na mocy Konwencji LRTAP i protokołów do niej. Dlatego ważną częścią zobowiązań państw członkowskich wynikających z dyrektywy NEC są obowiązki sprawozdawcze dotyczące przekazywania Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska krajowych bilansów i prognoz emisji, krajowych bilansów emisji w układzie przestrzennym, bilansów dużych źródeł punktowych oraz raportów metodycznych IIR – zgodnie z terminami przedkładania sprawozdań określonymi w załączniku I do dyrektywy.

Mechanizm wprowadzony w art. 11b USZE ma umożliwić Polsce sporządzanie wymaganych przez dyrektywę NEC raportów metodycznych IIR, które będą towarzyszyć inwentaryzacom i prognozom emisji (zgodnie z wymogami określonymi w części 2 pkt 2 załącznika nr 2 do USZE). Raport metodyczny IIR będzie sporządzany przez Krajowy ośrodek zgodnie z instrukcją wskazaną w załączniku nr 2 do USZE.

Art. 16a wprowadzany do USZE wskazuje na konieczność osiągnięcia krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji. Oznaczają one minimalne ograniczenie krajowej emisji danej substancji, jakie powinno zostać osiągnięte w docelowym roku kalendarzowym, wyrażone jako wielkość procentowa całkowitej ilości emisji tej substancji, która została uwolniona w 2005 r. jako roku odniesienia. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji zostały określone w załączniku nr 3 do USZE.

Ponadto w art. 16a ust. 2 USZE wskazano, że obowiązane do podejmowania działań umożliwiających osiągnięcie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji są organy administracji rządowej i samorządowej, jak i osoby fizyczne oraz prawne. Nie powinno ulegać wątpliwości, że źródłem tych obowiązków będą inne przepisy prawa powszechnie obowiązującego, a nie sam art. 16a USZE. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza nie implikuje żadnych dodatkowych obowiązków po stronie jednostek, jak i organów administracji publicznej. Zbiera natomiast informacje o działaniach i środkach podejmowanych na gruncie innych przepisów prawa, których efektem może być ograniczenie emisji substancji, dla których określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji.

Zgodnie z art. 6 dyrektywy NEC każde państwo członkowskie powinno przyjąć i wdrożyć krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza, który ma zapewnić wykonywanie

przez państwa ich zobowiązań w zakresie redukcji emisji, a także skutecznie przyczynić się do realizacji celów dotyczących jakości powietrza. Program ten ma być okresowo aktualizowany. Dokument ten ma skoordynować działania państw członkowskich w zakresie redukcji emisji wynikających z krajowych ram polityki dotyczącej jakości powietrza w powiązaniu z obszarami polityk odnoszących się do rolnictwa, przemysłu czy transportu. Państwa członkowskie mają za zadanie zapewnić aktywne i systematyczne podawanie do publicznej wiadomości, w szczególności przez publikowanie na ogólnie dostępnej stronie internetowej krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza i ich wszystkich aktualizacji.

Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza powinien zostać opracowany w oparciu o m.in. wiedzę na temat prognozowanych zmian sytuacji emisyjnej. Pozwoli ona na optymalne dostosowanie opracowywanych w programie środków i strategii związanych z redukcją emisji. Do opracowania programu powinny być wykorzystywane informacje dotyczące prognoz zmian aktywności. Prognozy zmian aktywności pozwolą również na przygotowanie ww. raportów i prognoz emisji i zrealizowanie obowiązków sprawozdawczych do Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska.

Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz wszelkie jego aktualizacje powinny być poddawane konsultacjom publicznym oraz konsultacjom z właściwymi organami na wszystkich poziomach. Konsultacje te powinny być prowadzone w czasie, gdy możliwe są wszystkie warianty dotyczące strategii i środków. Udział społeczeństwa w opracowywaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczeń powietrza, na zasadach i trybach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.), jest zapewniony na etapie następującym po przedłożeniu jego projektu przez Krajowy ośrodek ministrowi właściwemu do spraw środowiska.

Dyrektywa NEC określa minimalne wymagania dotyczące treści krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (załącznik nr III część 1 dyrektywy NEC).

Proponowany art. 16b USZE stanowi transpozycję postanowień dyrektywy NEC w tym zakresie i wprowadza do polskiego porządku prawnego podstawę do sporządzenia Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza. Jego obecność w przepisach projektowanej ustawy uzasadnia po pierwsze to, że jest on powiązany treściowo z mechanizmami, które przewiduje USZE, m.in. wykorzystując dane z inwentaryzacji, o której mowa w projektowanym art. 11 ust. 1 pkt 3 USZE, po drugie ww. ustawa tworzy podstawy systemu zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, którego częścią będą rozwiązania instytucjonalne związane z osiągnięciem poziomów redukcji emisji wymaganych postanowieniami dyrektywy NEC. Ustawa USZE powołała też Krajowy ośrodek, który wyposażyla w szereg narzędzi związanych z organizacją systemu zarządzania emisjami. Na gruncie projektowanej ustawy zmieniającej USZE

Krajowy ośrodek będzie miał za zadanie opracowanie projektu programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dla substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji. W celu sporządzenia projektu Krajowemu ośrodkowi będą potrzebne informacje i opinie organów administracji publicznej, w szczególności tych, które wykonują zadania publiczne z zakresu ochrony powietrza. Z tego względu przewidziano możliwość złożenia przez Krajowy ośrodek wniosku o te informacje lub opinie, na który odpowiedź powinna zostać udzielona w terminie 30 dni od dnia doręczenia wniosku (art. 16b ust. 5). Projekt programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zostanie następnie przekazany Ministrowi Środowiska do dalszych prac. Proponuje się, aby krajowy program był przyjęty przez Radę Ministrów w formie uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska. Należy zwrócić uwagę, że obowiązki organów administracji, które będą wymienione w krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza (choćby na podstawie art. 16b ust. 3 pkt 1 lit. b i pkt 4), będą stanowić jedynie ich kompilację na potrzeby opisanych w tym programie strategii i planów, natomiast źródło tych obowiązków znajdować się będzie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

Jak wspomniano, dyrektywa NEC nakłada zobowiązanie na państwa członkowskie do wykonywania aktualizacji krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza nie rzadziej niż co cztery lata. Wymóg ten znalazł także odzwierciedlenie w przepisach zawartych w art. 16b USZE. Niezależnie od wymogu okresowej aktualizacji krajowego planu strategii i środki dotyczące redukcji emisji zawarte w krajowych programach ograniczania zanieczyszczenia powietrza mają być aktualizowane w ciągu 18 miesięcy od przekazania najnowszego krajowego bilansu emisji lub prognoz emisji, jeżeli zgodnie z przekazanymi danymi krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji nie są spełnione lub istnieje ryzyko ich niespełnienia.

Dyrektywa NEC daje Komisji Europejskiej uprawnienia do przyjęcia wytycznych dotyczących opracowywania i wdrażania krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza. Ponadto zgodnie z jej przepisami Komisja Europejska określa również w drodze aktów wykonawczych format krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza. Format dokumentu krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza został przyjęty we wrześniu 2018 r.

Mając na uwadze spełnienie odpowiednich krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji, państwa członkowskie włączają do swoich krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza środki redukcji emisji, które załącznik III dyrektywy NEC dzieli na obowiązkowe lub opcjonalne.

Pierwszy krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza powinien zostać przekazany Komisji Europejskiej w terminie do dnia 1 kwietnia 2019 r.

Natomiast w art. 16c USZE wskazano, zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy NEC, prawidłową ścieżkę redukcji emisji, która jest wyznaczana jako liniowe zmniejszanie wielkości emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, w którym górny punkt wyznacza poziom redukcji emisji danej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2020 r., a dolny punkt stanowi poziom redukcji emisji tej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2030 r. W liniowej ścieżce redukcji emisji musi zostać wyznaczony również poziom redukcji emisji danej substancji dla 2025 r.

Art. 16c USZE stanowi także, że w przypadku gdy osiągnięcie poziomów zmniejszania wielkości emisji substancji w sposób wyznaczony liniową ścieżką redukcji emisji jest nieefektywne pod względem ekonomicznym i technologicznym, można je wyznaczyć w sposób nieliniowy, pod warunkiem, że od 2025 r. wybrana trajektoria będzie się stopniowo zbliżała do trajektorii wyznaczonej liniową ścieżką redukcji emisji oraz że nie wpłynie to na żadne z krajowych zobowiązań w zakresie redukcji w 2030 r.

W przypadku gdy przyjęty w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie zostanie osiągnięty lub zajdzie ryzyko, że nie zostanie osiągnięty, Minister Środowiska, w oparciu o informacje wynikające z inwentaryzacji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3 USZE, na podstawie art. 16d ust. 1 USZE, poinformuje właściwych ministrów odpowiedzialnych za politykę państwa w tych sektorach, w których powstają emisje substancji, których poziomy redukcji emisji nie zostały dotrzymane lub istnieje ryzyko ich niedotrzymania, o wystąpieniu tych przekroczeń lub ryzyka. Właściwi ministrowie będą wówczas zobowiązani do opracowania propozycji dodatkowych działań i środków oraz do przekazania ich ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania takiej informacji.

W art. 16d ust. 3–5 USZE przedstawiono również sytuacje, w których będzie możliwe odstępienie od powyżej opisanej procedury.

Przepisy określone w art. 16d ust. 3–5 USZE zawierają transpozycję art. 5 dyrektywy 2016/2284 w zakresie wprowadzenia mechanizmów elastyczności, które implikują swojego rodzaju odstępstwa od przyjętych ogólnych zasad związanych z warunkami dotrzymania krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji. Przedmiotowa dyrektywa w art. 5 zidentyfikowała cztery rodzaje odstępstw, przy czym należy zauważyć, że wszystkie te odstępstwa mają swoje źródło w postanowieniach Protokołu z Göteborga do konwencji LRTAP. Odstępstwa te polegają na tym, że zidentyfikowanie w określonych okolicznościach niedotrzymania przez Polskę poziomu redukcji emisji substancji wynikającego z określonej ścieżki redukcji emisji lub ryzyka jego niedotrzymania nie będzie implikowało konieczności

podejmowania przez nią dodatkowych działań i środków zmierzających do ograniczenia poziomu emisji danej substancji.

Art.16d ust. 3 pkt 1 USZE wprowadza odstępstwo, które wskazuje na odbiegające od norm zmiany meteorologiczne podlegające na wystąpieniu „wyjątkowo chłodnej zimy” albo „wyjątkowo suchego lata”, które to warunki będą skutkować wzrostem wielkości emisji w roku, w którym one zaistniały. Zastosowanie nieostrych sformułowań określonych jako „wyjątkowo” chłodna zima albo suche lato będzie weryfikowane przez analizę danych z corocznych inwentaryzacji emisji odnoszących się do roku poprzedzającego i roku następującego po zaistnieniu odbiegających od normy zmian meteorologicznych, po odsianiu czynników standardowych. Oznaczać będzie to, że wielkości emisji przed zaistnieniem niekorzystnych warunków i w następnym roku po roku, w którym wystąpiły te warunki, nie będą przekraczały krajowego zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji dla wskazanego okresu, tj. lat 2020–2029 albo 2030 r. i lat następnych.

Art. 16 ust. 3 pkt 2 lit. a oraz b USZE przewiduje odstępstwo związane z racjonalnością kosztową dotrzymania krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji. Zastosowanie tego odstępstwa implikuje potrzebę wykazania, że redukcja emisji substancji do poziomu określonego w krajowym zobowiązaniu w zakresie redukcji emisji substancji jest nieracjonalna pod względem kosztów dla danej substancji. W takim przypadku państwo powinno wykazać większą redukcję niż przyjęta w krajowym zobowiązaniu w zakresie redukcji emisji substancji w odniesieniu do innej substancji i wykazać nieracjonalne koszty redukcji dla substancji, dla której nie został osiągnięty poziom określany w krajowych zobowiązaniach.

Art. 16d ust. 3 pkt 3 USZE wprowadza odstępstwo powiązane z wystąpieniem zakłóceń lub spadku mocy w systemie wytwarzania lub dostaw energii elektrycznej lub ciepła w danym państwie. Także w tym przypadku należy wykazać, że niedotrzymanie pułapów emisji wynika z zaistnienia warunków, na które państwo nie ma wpływu, a wdrażanie działań i środków w zakresie redukcji emisji poszczególnych substancji przebiega zgodnie z przyjętym w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczania powietrza harmonogramem i redukcja emisji z tych działań jest osiągnięta.

Dyrektywa NEC wprowadziła te mechanizmy (odstępstwa), aby uwzględnić problem niepewności nierozzerwalnie związanej z określaniem krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji, przez wprowadzenie pewnej elastyczności, która umożliwi korygowanie inwentaryzacji emisji i uśrednianie krajowych rocznych emisji przez maksymalnie 3 lata albo 5 lat, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w przepisach.

Ostatnie z odstępstw wprowadza art. 16d ust. 5 USZE. Odnosi się ono do wprowadzenia istotnych zmian w stosowanej metodyce lub wskaźnikach przyjętych na potrzeby opracowania inwentaryzacji emisji. Jeżeli państwo wykáže, że przekroczenie wielkości emisji substancji, dla

której określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji wykazane w inwentaryzacji, jest następstwem zmiany metodyki lub wskaźników, a nie zwiększenia emisji substancji, nie znajdzie wtedy potrzeba stosowania dodatkowych działań i środków, natomiast państwo będzie upoważnione do opracowania skorygowanej inwentaryzacji.

Korzystanie przez Polskę z odstępstw jest nadzorowane przez Komisję Europejską. Komisja w drodze decyzji może nie wyrazić zgody na zastosowanie danego odstępstwa. W tej sytuacji państwo będzie zmuszone do podjęcia działań i środków korygujących wielkość emisji, tj. zmierzających do ograniczenia poziomu emisji danej substancji, w stosunku do której krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji zostały przekroczone lub występuje ryzyko ich przekroczenia.

Minister Środowiska będzie musiał poinformować w terminie do dnia 15 lutego roku, za który opracowywana jest inwentaryzacja, Komisję Europejską o zastosowaniu odstępstw wskazanych w art. 16d USZE, wskazując zanieczyszczenia, dla których poziom krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji nie zostanie dotrzymany.

W celu prawidłowego monitorowania wprowadzania działań wskazanych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza, zgodnie z art. 16e USZE, właściwi ministrowie będą zobowiązani sporządzać i przekazywać Ministrowi Środowiska informacje dotyczące stosowanych działań i środków ujętych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza. Informacje te powinny być przedkładane do dnia 31 stycznia każdego roku, rozpoczynając od 2020 r.

Na podstawie powyższych informacji Minister Środowiska będzie przygotowywał sprawozdanie o stosowanych działaniach i środkach, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji oraz o redukcji emisji uzyskanej w wyniku stosowania tych działań i środków. Minister Środowiska będzie następnie przedkładał sprawozdanie z podjętych działań Radzie Ministrów.

Bardzo istotnym aspektem w regulowanej tematyce jest rolnictwo, które w dużym stopniu odpowiada za emisje amoniaku do atmosfery. W celu zmniejszenia tych emisji do krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza należy włączyć środki mające zastosowanie w sektorze rolnym. W tym celu transpozycja wprowadza nowe obowiązki i sankcje za ich nieprzestrzeganie w ustawie z dnia 20 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259).

Ze względu na istotne znaczenie sektora rolnictwa w emisjach amoniaku, w art. 9 omawianej ustawy zaproponowano zmianę ustawy z dnia 20 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu. Proponowane przepisy art. 20a transponują wymogi zawarte w załączniku III część 2 dyrektywy NEC dotyczące wprowadzenia zakazu stosowania nawozów amonowo-węglanowych. Jako nawozy amonowo-węglanowe rozumie się węglan amonu i wodorowęglan amonu.

Ponadto w ustawie z dnia 20 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu wprowadza się delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do opracowania kodeksu dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, zwanego dalej „Kodeksem”. W Kodeksie wskazywane będą najlepsze praktyki dotyczące zarządzania azotem, sposobów używania, przechowywania nawozów oraz zasad związanych z chowem zwierząt, które pozwalają ograniczać emisję amoniaku. Konieczność przygotowania Kodeksu jest związana z faktem, że rolnictwo jest głównym źródłem emisji amoniaku (ok. 94% emisji NH₃ pochodzi z działalności rolniczej). Natomiast amoniak wpływa na eutrofizację oraz jest jednym z prekursorów pyłu, wobec czego pośrednio wpływa na pogorszenie zdrowia ludzi spowodowane zanieczyszczeniem powietrza pyłami PM₁₀ oraz PM_{2,5}.

Ponadto dodano przepis wskazujący na konieczność uwzględnienia w Kodeksie zapisów kodeksu ramowego EKG ONZ z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku. Jednocześnie proponuje się odpowiednią zmianę w art. 4 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 711, z późn. zm.) odwołującą się do kodeksu dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku. Przygotowany Kodeks będzie dokumentem do dobrowolnego stosowania przez rolników.

Natomiast w art. 3 projektu ustawy wprowadza się zmiany do ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471, z późn. zm.) wynikające z wprowadzanego obowiązku monitorowania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy. Oznacza to konieczność monitorowania wpływu zanieczyszczenia powietrza na poszczególne ekosystemy przynajmniej w dwóch lokalizacjach w kraju. Ustalono, że badania te będą prowadzone w lokalizacji Storkowo (województwo zachodniopomorskie) i Szymbark (województwo małopolskie) ze względu zarówno na ich reprezentatywność, jak i stosunkowo najniższe koszty – w porównaniu z innymi rozważanymi lokalizacjami. W tym celu proponuje się zmianę brzmienia art. 23 ust. 11 pkt 1 oraz dodanie w tym artykule ust. 18a. Należy wskazać, że przyjmowane w wieloletnich strategicznych programach państwowego monitoringu środowiska rozwiązania i działania dotyczące badania negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy będą musiały, zgodnie z dyrektywą NEC, być wpisywane racjonalnie i bazować na zrobionej ocenie ryzyka podejmowanych działań.

Powiązana z tym tematem jest kwestia przygotowania raportów dotyczących prowadzenia badań monitoringowych wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy oraz ich wyników dla Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska. Raporty takie mają być przekazywane odpowiednio do dnia 1 lipca (raport przewidziany w okresie do dnia 1 lipca 2018 r. przekazany został w terminie do Komisji Europejskiej) i następnie co 4 lata (następny raport zostanie przygotowany do dnia 1 lipca 2022 r.) – raport dotyczący lokalizacji, w których prowadzone są badania monitoringowe, do dnia 1 lipca 2019 r. i następnie co 4 lata – raport

dotyczący wyników badań prowadzonych w tych lokalizacjach. Wobec powyższego do ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska wprowadza się w dodanym art. 25c obowiązek dla Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przygotowania odpowiednich raportów. Raport dotyczący lokalizacji badań monitoringowych oraz wskaźników używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy zostanie po raz pierwszy przekazany do Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska zgodnie z przepisami ustawy do dnia 1 lipca 2022 r. Natomiast raport dotyczący danych uzyskanych w wyniku tych badań zostanie po raz pierwszy przekazany do Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska zgodnie z przepisami ustawy do dnia 1 lipca 2023 r.

W związku z koniecznością prowadzenia monitoringu wpływu zanieczyszczeń powietrza na ekosystemy w lokalizacji Szymbark (woj. małopolskie) prowadzone będą badania – podstawowe oraz biologii w wodach powierzchniowych wynikających z dyrektywy NEC na stacji zintegrowanego monitoringu, jak i pomiary jakości powietrza w zakresie takich zanieczyszczeń jak O₃, NO_x, SO₂ na istniejącej stacji jakości powietrza.

W lokalizacji Storkowo (woj. zachodniopomorskie) niezbędna jest budowa stacji monitoringu jakości powietrza oraz zapewnienie jej obsługi wraz z bieżącą i roczną weryfikacją wyników pomiarów prowadzonych tam badań jakości powietrza.

Po stronie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska co 4 lata będą się również pojawiać koszty związane z koniecznością przygotowania sprawozdania z punktów pomiarowych oraz wyników badań prowadzonych w wybranych lokalizacjach. Koszty te wynikają z konieczności weryfikacji wszystkich danych, które podlegać będą raportowaniu do Komisji Europejskiej, a następnie przygotowania raportów w formatach, które zostaną określone przez Komisję Europejską. Koszty uwzględniają również wykonanie analizy i oceny skutków wprowadzania przepisów dyrektywy NEC na ekosystemy. Ponieważ docelowe formaty raportów nie zostały jeszcze określone, na potrzeby kalkulacji kosztów przyjęto, że będą to raporty w postaci plików XML.

Koszty związane z monitoringiem wpływu jakości powietrza na ekosystemy oraz raportowaniem jego wyników do Komisji Europejskiej powinny być finansowane w ramach obecnych limitów dla części budżetowej – środowisko.

Wyniki przeprowadzonej co 4 lata oceny będą wykorzystywane w aktualizacji Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz przy ewentualnych pracach nad zmianą dyrektywy NEC.

W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. poz. 1060) dodano przepisy określające limit wydatków do 2030 r. Środki tam wskazane, których źródłem finansowania jest Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pozwalają na zapewnienie funkcjonowania i rozwoju krajowego systemu ek zarządzania i audytu EMAS (działanie

12.1.2.2). Miernikiem określającym to działanie jest liczba organizacji zarejestrowanych w krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) na koniec danego roku w stosunku do poprzedniego roku (szt./szt.).

Zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.) dotyczą rozszerzenia katalogu podmiotów, którym są udostępniane dane z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców. Informacje z tej ewidencji będą wykorzystywane przez Krajowy ośrodek do opracowywania corocznych krajowych raportów o emisjach gazów cieplarnianych oraz innych substancji, w tym o emisji z sektora transportu drogowego, co wynika z obowiązków określonych w art. 11 USZE. Raporty te opracowywane są na potrzeby wymagań międzynarodowych w zakresie raportowania emisji do Unii Europejskiej oraz konwencji ONZ (UNFCCC i LRTAP) oraz Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.) przyznano Krajowemu Administratorowi, którym jest Krajowy ośrodek, możliwość żądania od banku udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na temat prowadzących instalacje oraz operatorów statków. Analiza obowiązków Krajowego Administratora, określonych w prawie Unii Europejskiej oraz w regulacjach krajowych, nie wskazuje na dalszą zasadność utrzymywania tej kompetencji, gdyż nie znajduje ona zastosowania w zadaniach wykonywanych względem prowadzących instalacje i operatorów statków.

W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm.), w art. 31c pkt 1 zwrot „Europejski System Handlu emisjami” zastępuje się zwrotem „system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych”. Powyższa zmiana wynika z wejścia w życie USHE, wprowadzającej w art. 1 ust. 2 wyrażenie „system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych”. Ma to na celu dostosowanie ustawy o podatku akcyzowym do siatki pojęciowej używanej w USHE.

Zmiany wprowadzone do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) mają charakter uzupełniający. Egzekucja opłat za korzystanie ze środowiska odbywała się na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ustawa POŚ stanowi, że do zobowiązań z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli wynikają one z wykazu o wysokości należnych opłat. W związku z powyższym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji należało także uzupełnić przepisy ogólne dotyczące prowadzenia egzekucji administracyjnej w przypadku opłat za korzystanie ze środowiska.

Zmiany wprowadzone w pozostałych ustawach mają charakter legislacyjny.

Projekt zmiany przewiduje również inne zmiany w USZE.

Zmiany w art. 7 ust. 1a dotyczą określenia katalogu podmiotów zobowiązanych do wprowadzenia raportów do Krajowej bazy i mają na celu doprecyzowanie tego obowiązku względem szczególnej kategorii podmiotów – osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami (pkt 1).

Kategoria tych podmiotów zwolniona jest zasadniczo z wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska. Przesłankami, które implikują potrzebę wnoszenia opłat przez tę kategorię podmiotów, jest fakt prowadzenia instalacji, która objęta jest obowiązkiem uzyskania pozwolenia, o którym mowa w art. 181 ustawy POŚ, przy czym opłaty za korzystanie ze środowiska podmiot taki wnosi jedynie w zakresie, który dotyczy eksploatacji tej instalacji. W tym kierunku zmierza propozycja doprecyzowania obowiązku sporządzenia i wprowadzenia raportu, z uwagi na to, że raport wprowadzany do Krajowej bazy jest od początku 2019 r. podstawą do opracowania przez podmioty korzystające ze środowiska tzw. wykazu opłatowego. Druga propozycja (pkt 2) odnosi się do osób fizycznych niebędących przedsiębiorcami, które eksploatują źródła spalania objęte procedurą zgłoszenia, o której mowa w art. 152 ustawy POŚ. Ta propozycja z kolei ma uzasadnienie w tym, że Krajowy ośrodek jest zobowiązany do zbierania i przekazywania informacji i danych dotyczących wszystkich średnich źródeł spalania. Źródłem tego obowiązku są przepisy dyrektywy 2015/2193. Przepis ten ma na celu uszczelnienie obowiązku raportowego w taki sposób, aby wszystkie podmioty prowadzące tego rodzaju instalacje spalania paliw były objęte obowiązkiem przekazywania informacji o emisjach z tego typu obiektów.

Nowe brzmienie art. 21a ust. 2 USZE ma na celu poprawienie błędu legislacyjnego, bowiem przepis ten w aktualnym brzmieniu odwołuje się do jednostek, „o których mowa w art. 21b”, mimo że art. 21b nie wprowadza nowej kategorii jednostek, tylko odwołuje się do już istniejących. Odwołanie się jedynie do jednostek rocznych limitów emisji lub jednostek, o których mowa w art. 21c ust. 1, należy uznać za wystarczające.

Zmiana proponowana w art. 38 USZE (dodanie ust. 2b) ma na celu wprowadzenie nowej negatywnej przesłanki do wydania przez ministra właściwego do spraw środowiska listów popierających i listów zatwierdzających. Zmiana wskazuje, że warunkiem realizacji projektów wspólnych wdrożeń w drugim okresie zobowiązań Protokołu z Kioto, które skutkują wydawaniem jednostek ERU, które powstają w wyniku przekonwertowania jednostek przyznanej emisji – AAU, jest dostępność puli jednostek AAU w drugim okresie rozliczeniowym Protokołu z Kioto (CP2) oraz możliwość dysponowania nimi przez Polskę, jako państwo, które wydaje wspomniane listy (popierające i zatwierdzające). Obecnie Polska nie dysponuje jednostkami AAU na drugi okres rozliczeniowy Protokołu z Kioto CP2, ze względu na brak wejścia w życie poprawki dauhańskiej do tego protokołu. Przepisy USZE w obecnym kształcie nie dają podstawy do odmowy wydania listu popierającego lub zatwierdzającego, jeżeli zostaną spełnione przesłanki ustawowe (które nie są związane z dostępnością dla Polski odpowiednich jednostek),

wobec czego minister właściwy do spraw środowiska byłby obowiązany do wydania listu popierającego lub zatwierdzającego, jeżeli taki wniosek zostałby prawidłowo złożony – mimo niedysponowania odpowiednią pulą jednostek AAU potrzebnych do wydania i przekazania nabywcy jednostek ERU. Stąd proponowane dodanie przesłanki do wydania decyzji odmownej wydaje się być zasadne.

Ocena przewidywanego wpływu projektu ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Ustawa przewiduje zmiany, które mają charakter uniwersalny i nie są adresowane konkretnie do grupy mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych objęte są zasadniczo duże przedsiębiorstwa, niemniej może się zdarzyć, iż jakaś ich część może stanowić średnie przedsiębiorstwa. Projektowana ustawa przewiduje zmiany dwukierunkowe polegające na zmniejszeniu obciążeń dla podmiotów objętych systemem (prowadzących instalację i operatorów statków powietrznych), a także zmiany, które na skutek doprecyzowania przepisów będą dla tych podmiotów mniej korzystne, jakkolwiek ich wprowadzenie jest wymuszone potrzebą stosowania środków dyscyplinujących, koniecznych dla właściwego funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji.

Zmiany polegające na wprowadzeniu ułatwień i zmniejszeniu obciążeń związanych z funkcjonowaniem systemu są jednak w przewadze w projektowanej ustawie. Będą one polegały m.in. na:

- 1) podtrzymaniu do 2023 r. dotychczasowych okresowych zwolnień z obowiązku rozliczania emisji przez operatorów statków powietrznych wykonujących operacje lotnicze poza obszar państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także ułatwień w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji w zakresie emisji (stosowanie uproszczonych zasad dla małych operatorów) – dotychczasowe zwolnienie wygasło z końcem 2016 r.;
- 2) zawieszeniu obowiązku zwrotu równowartości uprawnień do emisji w przypadku zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego lub w przypadku nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w związku z dopuszczeniem możliwości bilansowania wydanych uprawnień w odniesieniu do takiego zadania inwestycyjnego kosztami inwestycyjnym i innego zadania – obecnie brak takiego rozwiązania;
- 3) uproszczeniu i przyspieszeniu procedury ubiegania się o przydział uprawnień do emisji w przypadku instalacji nowej – przez przyznanie Krajowemu ośrodkowi prawa do kierowania wystąpieniem o wyjaśnienia i uzupełnienia danych przekazanych we wniosku o przydział – obecnie uwagi były kierowane do Ministra, minister kierował je do

- prowadzącego instalację, po czym odpowiedź prowadzącego instalację kierowana była przez ministra do Krajowego ośrodka;
- 4) wydłużeniu do 30 dni terminu zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień (obecnie 14 dni);
 - 5) doprecyzowaniu wymagań formalnych związanych z zatwierdzaniem planu monitorowania wielkości emisji w związku z wymogiem wskazania daty, od której obowiązuje plan monitorowania (brak tego wymogu powoduje szereg niejasności i trudności w ustaleniu, od którego momentu zaczynają obowiązywać nowe zatwierdzone przez organ wymagania w zakresie monitorowania wielkości emisji);
 - 6) doprecyzowaniu wymagań dotyczących warunków formalnych podziału lub łączenia instalacji;
 - 7) doprecyzowaniu wymagań formalnych związanych z zatwierdzaniem planów metodyki monitorowania przez prowadzących instalacje występujących o przydział uprawnień do emisji;
 - 8) upoważnieniu nabywców tytułu prawnego do instalacji do kierowania wniosków do administratora rejestru o zawieszenie dostępu do rachunku w rejestrze dotychczasowych upoważnionych przedstawicieli (zwiększenie bezpieczeństwa zdeponowanych na rachunku uprawnień do emisji).

Istotną dla wielu mikro-, małych i średnich przedsiębiorców zmianą jest natomiast ograniczenie czasowe (do 5 lat wstecz) obowiązku sporządzania i wprowadzania do Krajowej bazy raportów o wielkości emisji wprowadzone w USZE (obecnie brak takiego ograniczenia).

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039).

Projekt został podany do publicznej wiadomości przez zamieszczenie, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt został opublikowany na stronach Rządowego Centrum Legislacji oraz skonsultowany z organizacjami branżowymi i zainteresowanymi podmiotami. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

PKN Orlen i Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (zgłoszenie z dnia 7 marca 2018 r.).

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem UE.

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt przewiduje wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Konieczność wejścia w życie ustawy we wskazanym terminie wynika z konieczności pilnego wdrożenia dyrektywy NEC, dlatego też zasadne jest odstępianie od zasady określonej w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. z 2014 r. poz. 205).

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Kurtyka, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska,</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Małgorzata Zadrożna, malgorzata.zadrozna@mos.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 09.05.2019 r.</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UC 150</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Blisko trzyletnie stosowanie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą o systemie handlu uprawnieniami do emisji”, spowodowało konieczność doprecyzowania niektórych przepisów oraz zaproponowania kilku nowych rozwiązań, które przysłużą się lepszemu realizowaniu zadań służących osiągnięciu celów tej ustawy. Zmiany wymaga także ustawa z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą o systemie zarządzania emisjami”, w związku m.in. z koniecznością włączenia do zakresu przedmiotowego tej ustawy przepisów transponujących dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE, zwanej dalej „dyrektywą NEC”. Problematyka przydziału uprawnień do emisji i rozliczania emisji gazów cieplarnianych została uwzględniona w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Poś”, gdzie wymagane są korekty będące następstwem wystąpienia w trakcie stosowania przepisów niedostatków regulacyjnych związanych ze sposobem wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska. Na konieczność wprowadzenia zmian w wymienionych ustawach wskazują zarówno podmioty prowadzące instalacje, jak i organy administracji publicznej.

- 1) W ustawie o systemie handlu uprawnieniami do emisji zidentyfikowano następujące kategorie problemów:
 - a) trudności interpretacyjne oraz braki regulacyjne dla prowadzących instalacje objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz organów administracyjnych stosujących przepisy tej ustawy, np. brak definicji eksploatacji instalacji. Brak tej definicji powoduje problem z ustaleniem momentu, w którym powstaje obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania emisji gazów cieplarnianych. Innym przykładem budzącym wątpliwość jest rozstrzygnięcie, który z prowadzących instalację po podziale ma przedłożyć informacje Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami, zwanemu dalej „KOBiZE”. Ponadto w ww. ustawie brakuje przepisu o zaprzestaniu obowiązku opłaty rocznej za prowadzenie rachunku w rejestrze Unii po zamknięciu rachunku. Przyczynia się to do powstania stanu niepewności zarówno po stronie prowadzących instalację, jak i organów administracji,
 - b) zbyt rygorystyczne terminy na dokonanie niektórych czynności. Dla przykładu termin na dokonanie zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji lotniczych przez operatorów statków lotniczych, który wynosi 14 dni, nie uwzględnia faktu, że rachunek zwrotów należy dodać do listy rachunków zaufanych, co przedłuża całą czynność i może spowodować, że niemożliwe stanie się dokonanie czynności w określonym terminie. Niedopełnienie obowiązku w terminie powoduje zaś przekazanie sprawy przez KOBiZE ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu wydania decyzji i wyegzekwowania świadczenia,
 - c) rozliczanie kosztów zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym ogłoszonym w obwieszczeniu Ministra Środowiska z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie krajowego planu inwestycyjnego (M.P. poz. 167), zwanego dalej „KPI”, w sposób nieuwzględniający warunków rynkowych. Obecnie brak jest możliwości

bilansowania wydanych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych kosztami innych zadań inwestycyjnych w przypadku, gdyby inwestor zaprzestał realizacji jakiegoś zadania lub nie osiągnął zatwierdzonych wskaźników zgodności. Przykładowo dotyczy to sytuacji, w której ze względu na zmieniające się warunki gospodarcze podmiot przestaje realizować inwestycję wpisaną do KPI. W takiej sytuacji wydane uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych muszą być zwrócone i korzyść zarówno dla gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, jak i podmiotu przepada. Dodatkowo ustawa wprowadza podstawę bilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami zadania inwestycyjnego, którego realizacja przyniesie lepszy efekt ekologiczny,

- d) brak regulacji dotyczących zasad określania przydziałów uprawnień do emisji w kolejnym okresie rozliczeniowym. Dotychczasowe regulacje w tym względzie określone w rozdziale 5 ustawy są nieadekwatne do wymagań, które wprowadziły nowe regulacje unijne, w tym w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3), zwana dalej „dyrektywą 2015/1814”, oraz rozporządzenie delegowane Komisji 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwane dalej „rozporządzeniem delegowanym Komisji 2019/331”,
- e) brak podstaw prawnych do zatwierdzania przez właściwe organy planów metodyki monitorowania, które wprowadza Rozporządzenie delegowane Komisji 2019/331, na podstawie których opracowywane są tzw. Raporty dotyczące danych podstawowych przedkładane wraz z wnioskami o przydział uprawnień do emisji.

2) Na gruncie ustawy PoS i ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji zidentyfikowano brak dostatecznej jasności przepisów ustalających metodykę obliczania wysokości opłaty za wydane uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych. Wysokość opłaty uzależniona jest od liczby wydanych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, jednak stawkę jednostkową opłaty przyjmuje się według roku, na który uprawnienia zostały przydzielone, a nie według roku, w którym uprawnienia te zostały faktycznie wydane. Ujmując problem inaczej, dla celów ustalenia obowiązku opłaty nie ma znaczenia fakt, na który rok zostały wydane uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych, podczas gdy fakt ten ma znaczenie dla ustalenia wysokości opłaty. Ustawa nie przesądzała również kwestii nadpłat z tytułu opłaty, które powstawały w przypadku zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień.

3) W ustawie o systemie zarządzania emisjami zidentyfikowano następujące problemy:

- a) możliwość wykorzystania systemu gromadzenia danych o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji w ramach Krajowej bazy do wsparcia ministra właściwego do spraw środowiska przy realizacji licznych zadań związanych z ochroną powietrza m.in. z wdrażaniem dyrektyw: 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy oraz w sprawie redukcji krajowych emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza oraz zmiany dyrektywy 2003/35/WE przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (projekt w końcowej fazie uzgodnień),
- b) potrzebę uporządkowania wykazu gazów cieplarnianych i innych substancji objętych systemem zarządzania emisjami, który stanowi załącznik do ustawy o systemie zarządzania emisjami. W chwili obecnej podmioty wprowadzające do Krajowej bazy informacje o emisji substancji należących do grupy HFCs i PFCs (niewymienione w pozycji 6 i 7) napotykały na problem gdyż muszą wykazywać je w innej pozycji, tj. pozycji 47 – niemetanowe lotne związki organiczne lub pozycji 74 – związki organiczne z wyjątkiem wymienionych w innych pozycjach,
- c) brak przepisów pozwalających na wdrożenie do polskiego systemu prawnego dyrektywy NEC.

4) W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.) przyznano Krajowemu Administratorowi, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r.

ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1), którym jest KOBiZE, możliwość żądania od banku udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na temat prowadzących instalacje oraz operatorów statków. Analiza obowiązków Krajowego Administratora, określonych w prawie Unii Europejskiej oraz w regulacjach krajowych, nie wskazuje na dalszą zasadność utrzymywania tej kompetencji, gdyż nie znajduje ona zastosowania w zadaniach wykonywanych względem prowadzących instalacje i operatorów statków.

- 5) W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) brak wskazania podstawy do stosowania egzekucji w administracji w odniesieniu do należności z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska. Podstawy w tym zakresie funkcjonowały jedynie na podstawie ustawy Poś, która jest podstawą wnoszenia opłat z tego tytułu. Należało zatem uspołnić przepisy tych ustaw.
- 6) W trakcie trzyletniego okresu obowiązywania wymienionych ustaw o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i ustawy o systemie zarządzania emisjami zidentyfikowano szereg utrudnień przepływie informacji między prowadzącymi instalacje, operatorami statków powietrznych oraz organami administracji publicznej, brak norm kompetencyjnych do zbierania określonych informacji lub brak obowiązku przekazywania ich do organu.
- 7) W ostatnich latach nastąpił zasadniczy spadek środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW”, o których mowa w art. 402 ust. 4a ustawy Poś, przeznaczonych na finansowanie zadań KOBiZE, co powoduje realne zagrożenia dla możliwości realizowania przez KOBiZE jego zadań, w tym także nowych zadań powierzanych KOBiZE na mocy projektowanej ustawy.
- 8) Zgodnie z art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.), trzy lata przed upływem 10 lat budżetowych wykonywania ustawy Rada Ministrów przedstawia Sejmowi projekt zmiany ustawy określającej maksymalny limit wydatków jednostek sektora finansów publicznych, wyrażony kwotowo, na kolejnych 10 lat budżetowych wykonywania ustawy. W związku z powyższym obowiązkiem podania nowych limitów wydatków na kolejne 10 lat w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzenia i audytu (EMAS) (Dz. U. poz. 1060) wprowadzono stosowne uzupełnienie.
- 9) W ciągu ostatnich 20 lat poczyniono w Unii Europejskiej znaczne postępy w dziedzinie ograniczania antropogenicznych emisji do powietrza i jakości powietrza. W latach 1990–2010 emisje dwutlenku siarki zostały zmniejszone o 82%, emisje tlenków azotu – o 47%, emisje niemetanowych lotnych związków organicznych – o 56%, a emisje amoniaku – o 28%. Jak jednak wskazano w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2013 r. pt. „Czyste powietrze dla Europy”, nadal występują znaczące negatywne skutki i zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. W siódmym unijnym programie działań w zakresie środowiska potwierdzono długofalowy cel polityki Unii Europejskiej w zakresie jakości powietrza, polegający na osiągnięciu poziomów jakości powietrza, które nie powodują znacznych negatywnych skutków ani zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska, i dlatego wezwano do zapewnienia pełnej zgodności z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi jakości powietrza oraz do wzmocnienia synergii między przepisami dotyczącymi jakości powietrza a ustanowionymi celami polityki Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do różnorodności biologicznej i zmiany klimatu. Zmieniona strategia tematyczna dotycząca zanieczyszczenia powietrza określa nowe cele strategiczne na okres do 2030 r. w celu zbliżenia się do realizacji długoterminowego celu Unii Europejskiej w zakresie jakości powietrza.
Państwa członkowskie i Unia Europejska są stronami Konwencji Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości (Dz. U. z 1995 r. poz. 311, z późn. zm.), zwanej dalej „konwencją LRTAP”, oraz kilku protokołów do niej, w tym protokołu z 1999 r. w sprawie przeciwdziałania zakwaszeniu, eutrofizacji i powstawaniu ozonu w warstwie przyziemnej, zmienionego w 2012 r. Jeżeli chodzi o 2020 r. i lata następne, w zmienionym protokole z Göteborga dla każdej strony określa się, przyjmując 2005 r. za rok odniesienia, nowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego, wspiera się redukcję emisji sadzy i wzywa się do gromadzenia i przechowywania informacji dotyczących negatywnych skutków stężeń i depozycji zanieczyszczeń powietrza dla zdrowia ludzkiego i środowiska oraz do uczestnictwa w programach zorientowanych na wyniki w ramach konwencji LRTAP. Wobec powyższego w 2016 r. została przyjęta dyrektywa

NEC. Dyrektywa NEC nakłada na państwa członkowskie zobowiązania polegające na ograniczaniu emisji ww. substancji, a przez to wspiera osiąganie poprawy jakości powietrza, która zniweluje negatywne skutki i zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska będące następstwem zanieczyszczenia powietrza. Dyrektywa ta ustanowiła zobowiązania państw członkowskich w zakresie redukcji emisji antropogenicznych zanieczyszczeń do atmosfery: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃) i pyłu drobnego (PM_{2,5}), a także zawiera wymóg sporządzenia, przyjmowania i wdrażania krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz monitorowania i raportowania informacji o emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zobowiązania Polski w zakresie redukcji emisji odnoszą się do dwóch okresów, które obejmują lata od 2020 r. do 2029 r. i od 2030 r. Zobowiązania redukcyjne ustala się przez odniesienie do emisji w roku referencyjnym 2005 r. Zobowiązania te zostały określone odpowiednio dla obu wskazanych wyżej okresów dla SO₂ o 59% i 70%, dla NO_x o 30% i 39%, dla NMLZO o 25% i 26%, dla NH₃ o 1% i 17% oraz dla PM_{2,5} o 16% i 58%. Dyrektywa wprowadza regulacje dotyczące m.in.:

- krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji (art. 4),
- Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (art. 6),
- krajowych bilansów i prognoz emisji oraz raportów metodycznych IIR (art. 8),
- kwestii związanych z monitoringiem wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy (art. 9 oraz aneks V),
- sprawozdawczości (art. 10),
- dostępu do informacji (art. 14),
- krajowego kodeksu doradczego dobrej praktyki rolniczej dotyczącego ograniczania emisji amoniaku (załącznik III część 2 lit. A).

Wobec powyższego planuje się wprowadzenie niezbędnych zmian w ustawie o systemie zarządzania emisjami, ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259), ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081, z późn. zm.), ustawie Poś, oraz ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471, z późn. zm.).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze charakter problemów, postulowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie następujących zmian:

- 1) W ustawie o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych:
 - a) dodanie definicji oraz uszczegółowienie przepisów, tak aby ich interpretacja nie budziła wątpliwości. Dla przykładu dodanie definicji eksploatacji instalacji, która rozstrzyga jednoznacznie, od którego momentu należy uzyskać zezwolenia oraz monitorować emisję. Przykładem uszczegółowienia może być nałożenie na prowadzącego instalację, która uległa podziałowi, obowiązku porozumienia z prowadzącym instalację, która powstała w wyniku podziału, przy przedkładaniu informacji KOBiZE, a także dodanie przepisu o zaprzestaniu obowiązku opłaty za prowadzenie rachunku w rejestrze Unii po zamknięciu rachunku,
 - b) wydłużenie terminów, uwzględniając rzeczywisty czas potrzebny do dokonania danej czynności,
 - c) umożliwienie bilansowania wydanych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych kosztami innych zadań inwestycyjnych w przypadku, gdyby inwestor zaprzestał realizacji jakiegoś zadania lub nie osiągnął zatwierdzonych wskaźników zgodności,
 - d) wprowadzenie nowych zasad ustalania przydziałów uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się w 2021 r. Wprowadzane zmiany polegające głównie na ustaleniu nowych wymagań proceduralnych związanych z przydziałem uprawnień mają na celu wykonanie przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji 2019/331. Jednym z wymagań wprowadzanych przedmiotowym rozporządzeniem jest obowiązek sporządzania przez prowadzących instalacje tzw. planów metodyki monitorowania, które mają zapewnić przekazanie przez prowadzących instalacje szczegółowych i wysokiej jakości informacji i danych dotyczących charakterystyki instalacji i jej podinstalacji, procesów produkcji, które będą gromadzone w oparciu o szczegółowy opis metodyki monitorowania i źródeł danych, i będą odzwierciedlały rzeczywiste informacje na temat eksploatacji instalacji i zachodzących w niej procesów. Plany metodyki monitorowania będą zatwierdzane przez organy właściwe do wydania zezwolenia na emisje gazów cieplarnianych po uprzednim uzyskaniu opinii KOBiZE,
 - e) dodanie nowego źródła finansowania zadań KOBiZE przez przeznaczenie na ten cel 8 mln zł rocznie pochodzących z wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji, co wymaga przesunięcia tych

środków z budżetu państwa do NFOŚiGW, oraz zwiększenie maksymalnego limitu wydatków NFOŚiGW przeznaczonych na finansowanie KOBiZE.

- 2) W ustawie o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji:
 - a) rozszerzenie niektórych obowiązków informacyjnych i ewidencyjnych po stronie KOBiZE,
 - b) wprowadzenie obowiązku opracowania krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (KPOZP),
 - c) dodanie dwóch nowych kategorii substancji (pozostałe fluorowęglowodory (HFCs) oraz pozostałe perfluorowęglowodory (PFCs) w załączniku do ustawy oraz rozszerzenie niektórych obowiązków informacyjnych i ewidencyjnych po stronie prowadzących instalacje,
 - d) doprecyzowanie zadań w zakresie krajowych inwentaryzacji i prognoz emisji oraz wprowadzenia zadań związanych z przygotowaniem raportów metodycznych IIR,
 - e) przekazanie KOBiZE zadania polegającego na opracowywaniu okresowych prognoz zmian aktywności dla poszczególnych sektorów gospodarki. Zadanie to spoczywało dotychczas na właściwych resortowo ministrach, jednak w ciągu blisko 10 lat obowiązywania ustawy zadanie to nie było przez nich realizowane z uwagi na trudności w uzgodnieniu brzmienia rozporządzenia wykonawczego do ustawy. Przekazanie zadania polegającego na opracowywaniu prognoz zmian aktywności KOBiZE nie będzie jednak oznaczało braku wpływu właściwych resortów na kształt wspomnianych prognoz. Właściwy rzeczowo minister będzie ustalał założenia prognozy dla danego sektora oraz przekaze KOBiZE stosowne informacje i dane.
- 3) W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe pozbawienie Krajowego Administratora uprawnienia do żądania od banku udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na temat prowadzących instalację oraz operatów statków.
- 4) W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji uzupełnienie podstawy do prowadzenia egzekucji administracyjnej w odniesieniu do należności z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska.
- 5) W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu wprowadzenie zakazu związanego ze stosowaniem nawozów mineralnych amonowo-węglanowych. Ponadto niezbędne jest wprowadzenie przepisów dotyczących obowiązku sporządzenia krajowego kodeksu doradczego dobrej praktyki rolniczej dotyczącego ograniczania emisji amoniaku wynikających z dyrektywy NEC. Zmiany mają na celu wykonanie zobowiązań związanych z ograniczaniem emisji zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł rolniczych (głównie emisji amoniaku), które wynikają z dyrektywy NEC i w której zapisano bezwzględny zakaz stosowania wymienionych nawozów.
- 6) W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodanie do listy dokumentów udostępnianych przez ministra właściwego do spraw środowiska w Biuletynie Informacji Publicznej KPOZP, inwentaryzacji emisji, prognoz emisji, raportów metodycznych oraz sprawozdań dotyczących lokalizacji stacji monitoringowych i danych uzyskiwanych z tych stacji.
- 7) Ponadto planuje się rozszerzenie prowadzonego obecnie monitoringu jakości powietrza na stacjach Szymbark w województwie małopolskim oraz Storkowo w województwie zachodniopomorskim. W tym celu wprowadzone zostaną zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska.
Do ustawy zostaną również dodane przepisy określające odpowiedzialność organów za przekazywanie Komisji Europejskiej (KE) oraz Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) sprawozdań dotyczących monitoringu.
Nowe obowiązki wynikające z konieczności wdrożenia monitoringu ekosystemowego zgodnie z art. 9 dyrektywy NEC będą realizowane w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMS). Monitoring środowiska jest obecnie finansowany ze środków NFOŚiGW pozyskiwanych za pośrednictwem rezerwy celowej budżetu państwa tworzonej na podstawie art. 410c ust. 2 ustawy POŚ. W celu ustanowienia bardziej stabilnego i trwałego mechanizmu finansowania nowych zadań w ramach PMS związanych z wdrożeniem dyrektywy NEC proponuje się, aby zadania związane z wykonywaniem badań, weryfikacją wyników, sprawozdawczością oraz kompleksową analizą oddziaływania zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy były finansowane ze środków budżetu państwa w ramach obecnych limitów dla części budżetowej 41 (środowisko). Na takie rozwiązanie wskazują również wyniki kontroli Najwyższej Izby Kontroli „Działania Inspekcji Ochrony Środowiska na rzecz poprawy jakości wód w rzekach”. W wyniku wzmiankowanej kontroli (nr kontroli P/16/047) Najwyższa Izba Kontroli oceniła negatywnie istniejący model

finansowania zadań monitoringu rzek wymagający corocznego aplikowania przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, zwanych dalej „WIOS”, do krajowych funduszy ekologicznych, z niepewnym skutkiem, o środki na ten cel, co nie sprzyjało wykonaniu badań i ocen wód rzek określonych wymogami prawa krajowego i zobowiązaniami wspólnotowymi Polski. Stabilny system finansowania zadań Inspekcji Ochrony Środowiska jest kluczowy dla realizacji zadań badawczo-pomiarowych PMS ze względu na specyfikę badań monitoringowych, tj. konieczność ich realizacji w sposób cykliczny, w odpowiednim reżimie czasowym, często od początku stycznia lub w określonych porach okresu wegetacyjnego, co jest niezbędne do wykonania oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska. System przyznawania środków NFOŚiGW oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej na zadania PMS może spowodować, iż Polska nie będzie w stanie wypełnić zobowiązań dotyczących gromadzenia i sprawozdawczości danych monitoringowych. Tym samym nie będzie w stanie zapewnić danych stanowiących podstawę do oceny efektywności polityki środowiskowej zarówno na poziomie krajowym, jak i Unii Europejskiej. Oczekiwanym efektem proponowanych rozwiązań będzie zwiększenie zakresu monitoringu powietrza oraz stworzenie formalnej podstawy do prowadzenia prac nad stworzeniem zbioru zaleceń dobrej praktyki poradnika skierowanego do producentów rolnych.

8) Ponadto w zakresie problemów z przepływem informacji:

- a) rozszerzenie zakresu wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska o informacje o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej,
- b) rozszerzenie zakresu prowadzonej ewidencji przez podmiot korzystający ze środowiska,
- c) rozszerzenie obowiązku informacyjnego z art. 18 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji na operatorów statków powietrznych,
- d) określenie skutków nieskładania sprawozdania rzeczowo-finansowego przez prowadzących instalacje,
- e) ustalenie dokumentów, które nabywca tytułu prawnego do instalacji musi przedłożyć KOBiZE przy wniosku o zawieszenie dostępu upoważnionych przedstawicieli do rachunku w rejestrze Unii,
- f) dodanie przepisu, zgodnie z którym informację o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej składa się w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia zmienionej działalności,
- g) rozszerzenie wykazu prowadzących instalacje, którzy nie dopełnili obowiązku rozliczenia wielkości emisji gazów cieplarnianych sporządzanego i przedstawianego przez KOBiZE marszałkowi województwa od operatorów statków powietrznych,
- h) powierzenie kompetencji dla KOBiZE do wezwania prowadzącego instalację do poprawienia lub uzupełnienia informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej,
- i) powierzenie weryfikatorom obowiązku związanego z weryfikacją informacji o instalacji, w przypadku gdy przy korekcie całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zajdzie konieczność zmiany wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji.

Zmniejszenie obciążeń dla podmiotów prowadzących instalację i operatorów statków powietrznych będzie polegało na:

- a) podtrzymaniu do 2023 r. dotychczasowych okresowych zwolnień z obowiązku rozliczania emisji przez operatorów statków powietrznych wykonujących operacje lotnicze poza obszar państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, a także ułatwień w zakresie sprawozdawczości i weryfikacji w zakresie emisji (stosowanie uproszczonych zasad dla małych operatorów) – dotychczasowe zwolnienie wygasło z końcem 2016 r.,
- b) zawieszeniu obowiązku zwrotu równowartości uprawnień do emisji w przypadku zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego lub w przypadku nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w związku z dopuszczeniem możliwości bilansowania wydanych uprawnień do emisji w odniesieniu do takiego zadania inwestycyjnego kosztami inwestycyjnym innego zadania – obecnie brak takiego rozwiązania,
- c) uproszczeniu i przyspieszeniu procedury ubiegania się o przydział uprawnień do emisji w przypadku instalacji nowej – przez przyznanie KOBiZE prawa do kierowania wystąpieniami o wyjaśnienia i uzupełnienia danych przekazanych we wniosku o przydział – obecnie uwagi były kierowane do ministra właściwego do spraw środowiska, minister kierował je do prowadzącego instalację, po czym odpowiedź prowadzącego instalację kierowana była przez ww. ministra do KOBiZE,
- d) wydłużeniu do 30 dni terminu zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień (obecnie 14 dni),
- e) doprecyzowaniu wymagań formalnych związanych z zatwierdzeniem planu monitorowania wielkości emisji w związku z wymogiem wskazania daty, od której obowiązuje plan monitorowania (brak tego wymogu powoduje szereg niejasności i trudności w ustaleniu, od którego momentu zaczynają obowiązywać nowe zatwierdzone przez organ wymagania w zakresie monitorowania wielkości emisji),
- f) doprecyzowaniu wymagań dotyczących warunków formalnych podziału lub łączenia instalacji,

- g) upoważnieniu nabywców tytułu prawnego do instalacji do kierowania wniosków do administratora rejestru o zawieszenie dostępu do rachunku w rejestrze dotychczasowych upoważnionych przedstawicieli (zwiększenie bezpieczeństwa zdeponowanych na rachunku uprawnień do emisji),
- h) ograniczeniu czasowym (do 5 lat wstecz) obowiązku sporządzania i wprowadzania do Krajowej bazy raportów o wielkości emisji (obecnie brak ograniczenia).

Ustawa wprowadza także szereg ułatwień dla organów administracji:

- a) zmniejszenie częstotliwości obowiązku przekazywania informacji o otwarciu i zamknięciu rachunku w rejestrze przez KOBiZE (raz do roku obecnie 30 dni od dnia otwarcia i zamknięcia),
- b) wprowadzenie jednolitego terminu przekazywania informacji o wydanych uprawnieniach do emisji marszałkowi województwa do dnia 15 marca (obecnie termin zależy od dnia wydania uprawnień),
- c) wprowadzenie obowiązku posługiwania się formularzem informacji o podziale lub połączeniu instalacji – ujednoczenie standardu i formatu przekazywanych informacji,
- d) rozszerzenie katalogu decyzji dotyczących funkcjonowania instalacji, do których dostęp będzie posiadał KOBiZE (obecnie katalog ten jest zbyt wąski do prawidłowego wykonywania zadań związanych z administrowaniem systemem),
- e) zwiększenie zakresu wsparcia Ministra Środowiska w zakresie postępowania związanego z oceną wniosków o przydział uprawnień dla instalacji nowej przez przejście przez KOBiZE szeregu czynności sprawdzających związanych z oceną wniosku,
- f) zwiększenie zakresu wsparcia Ministra Środowiska w zakresie postępowania związanego z oceną informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej w instalacji przez przejście przez KOBiZE szeregu czynności sprawdzających związanych z oceną informacji,
- g) zwiększenie zasobu informacji na temat działalności prowadzonej w instalacji przez przyznanie organom właściwym do wydania zezwolenia prawa otrzymywania kopii raportów na temat wielkości emisji i kopii sprawozdań z weryfikacji (obecnie brak takiego upoważnienia),
- h) doprecyzowanie przesłanek dotyczących skierowania wniosku o przeprowadzenie oszacowania wielkości emisji przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska (ograniczenie liczby rozpoczynanych postępowań),
- i) zapewnienie wsparcia właściwym organom samorządu terytorialnego (marszałkom województw i starostom) przy ocenie wniosków o zatwierdzenie planów metodyki monitorowania. Wsparcie to będzie polegało na opiniowaniu przedłożonego do zatwierdzenia planu przez KOBiZE.

Efektom zaproponowanych zmian będzie usunięcie wątpliwości interpretacyjnych oraz zwiększona przejrzystość przepisów ustawy. Dodatkowo ustawa będzie bardziej odpowiadała realiom gospodarczym, administracyjnym oraz prawnym.

3. Jaki problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy ze względu na fakt, że zidentyfikowane problemy mają podłoże w praktyce stosowania wdrożonych w Polsce regulacji. W przypadku transpozycji dyrektywy NEC należy wskazać, że obecnie jej przepisy są w trakcie transpozycji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy prowadzący instalacje objęte systemem (w tym podmioty spalające biomasę)	około 730 instalacji	rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1684), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w	Dostosowanie funkcjonowania systemu do realiów gospodarczych przez zwiększenie elastyczności realizacji zadań określonych w KPI oraz faktycznych przez wydłużenie niektórych terminów. Usunięcie wątpliwości interpretacyjnych oraz uproszczenie procedur. Dostosowanie obowiązków sprawozdawczych do potrzeb systemu. Określenie procedury krajowej związanej z

		okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1503)		zatwierdzeniem planów metodyki monitorowania.
Przedsiębiorcy będący operatorami statków powietrznych, którzy wykonują operacje lotnicze, z których emisja dwutlenku węgla jest objęta systemem	5 operatorów przypisanych do Rzeczypospolitej Polskiej jako administrującego państwa członkowskiego	art. 48 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych		Usunięcie wątpliwości interpretacyjnych oraz uproszczenie procedur. Dostosowanie obowiązków sprawozdawczych do derogacji wprowadzonej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającym dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7).
Minister właściwy do spraw środowiska	1	-		Ulepszenie nadzoru nad systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Wyrażanie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innego zadania inwestycyjnego, ujętego w KPI. Przygotowanie aktów prawnych. Ponadto Ministerstwo Środowiska uzyska dodatkowe możliwości analityczne w zakresie prowadzenia krajowej polityki jakości

				powietrza oraz w kontekście współpracy międzynarodowej.
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	-		Dodanie nowego źródła dochodu NFOŚiGW przeznaczonego na finansowanie zadań KOBiZE przez przeznaczenie na ten cel 2% rocznych wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji.
Instytut Ochrony Środowiska Państwowy Instytut Badawczy – Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami.	1	-		Rozszerzenie zadań KOBiZE w zakresie wsparcia ministra właściwego do spraw środowiska przez przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen funkcjonowania w zakresie polityki ochrony powietrza w związku z potrzebą dostosowania się do obowiązków wynikających z regulacji europejskich. Opracowywanie i aktualizacja KPOZP, raportów metodycznych i inwentaryzacji emisji, o których mowa w przepisach dyrektywy NEC. Opracowywanie okresowych prognoz zmian aktywności dla 18 sektorów gospodarki i ich aktualizacja. Opiniowanie planów metodyki monitorowania w postępowaniu o ich zatwierdzenie przez organ właściwy do wydania zezwolenia.

Organy administracji publicznej właściwe do wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych	16 marszałków województw, 314 starostów, 66 prezydentów miast na prawach powiatu	Główny Urząd Statystyczny	Modyfikacja wymagań formalnych związanych z usankcjonowaniem podziału lub połączenia instalacji oraz z procedurą wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych w związku z zatwierdzeniem planu monitorowania wielkości emisji gazów cieplarnianych, uwzględniającego dwie nowe kategorie (pozostałe fluorowęglowodory (HFCs) oraz pozostałe perfluorowęglowodory (PFCs)). Przyjmowanie wniosków i wydawanie decyzji zatwierdzających plany metodyki monitorowania.
Marszałkowie województw	16 marszałków województw	-	Modyfikacja wymagań formalnych związanych z obowiązkiem składania przez podmioty korzystające ze środowiska wykazów opłatowych w zakresie korzystania ze środowiska związanego z przydziałem uprawnień do emisji gazów cieplarnianych oraz ich rozliczaniem.
Weryfikatorzy	7 weryfikatorów instalacji	Polskie Centrum Akredytacji	Dodatkowy obowiązek związany z weryfikacją informacji o instalacji, w przypadku gdy przy korekcie całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zajdzie konieczność zmiany wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji. Obowiązek sporządzenia protokołu

				z weryfikacji informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej.
Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska (GDOŚ)	1	GDOŚ		Zapewnienie środków finansowych w budżecie urzędu na dalszą realizację zadań w zakresie zapewnienia funkcjonowania i rozwoju krajowego systemu ek zarządzenia i audytu EMAS.
Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOŚ)	1	ustawa Poś		Zwiększenie zadań GIOŚ związanych z przygotowaniem sprawozdań dla KE.
wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska (zachodniopomorski oraz małopolski)	2	GIOŚ		Oddziaływanie na zakres prac prowadzonych w GIOŚ w zakresie monitoringu środowiska. Zwiększenie zadań GIOŚ i obciążenia finansowego związanego z prowadzeniem monitoringu wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy.
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	1	ustawa z dnia 10 lipca 2017 r. o nawozach i nawożeniu		Przygotowanie kodeksu dobrej praktyki rolniczej dotyczące ograniczania emisji amoniaku oraz propagowanie jego zapisów wśród rolników.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt był przedmiotem uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania w lutym 2018 r., jednakże z uwagi na zmianę zakresu regulowanych zagadnień, w szczególności wynikających z transpozycji dyrektywy NEC, niezbędne było przeprowadzenie ponownych uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania, które odbyły się w październiku 2018 r.

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji publicznych do następujących podmiotów:

1. CERBUD Krajowe Zrzeszenie Producentów Materiałów Mineralnych;
2. Forum CO2 Branżowych Organizacji Gospodarczych;
3. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
4. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
5. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
6. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;

7. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
8. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych;
9. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
10. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
11. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
12. Polski Komitet Energii Elektrycznej;
13. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
14. Stowarzyszenie Papierników Polskich;
15. Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce;
16. Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
17. Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wapna;
18. Towarzystwo Gospodarcze – Polskie Elektrownie;
19. Związek Producentów Cukru;
20. Krajowa Izba Gospodarcza;
21. Polska Izba Biomasy.

Ponadto projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania:

1. marszałkom województw;
2. starostom;
3. prezydentom miast na prawach powiatu;
4. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie;
5. Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.)

Z uwagi na zakres projektu, który dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, projekt podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego. Projekt w dniu 10 grudnia 2018 r. uzyskał pozytywną rekomendację Zespołu do Spraw Infrastruktury, Rozwoju Lokalnego, Polityki Regionalnej i Środowiska Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232).

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań organizacji pracodawców i związków zawodowych, projekt nie podlegał opiniowaniu przez reprezentatywne organizacje pracodawców i reprezentatywne związki zawodowe.

Projekt nie podlega także opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym. Wyznaczono 14-dniowy okres trwania uzgodnień, konsultacji publicznych i opiniowania ze względu na priorytetowy charakter planowanej zmiany mającej na celu jak najszybsze wprowadzenie ułatwień dla prowadzących instalacje oraz konieczność pilnej transpozycji dyrektywy NEC.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
	1 2019	2 2020	3 2021	4 2022	5 2023	6 2024	7 2025	8 2026	9 2027	10 2028	Łącznie (1–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-80
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

pozostałe jednostki (oddzielnie)	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	80
Wydatki ogółem	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	80
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	80
Saldo ogółem	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-80
budżet państwa	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-8	-80
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	<p>Zmiany wprowadzone niniejszą ustawą spowodują wydatki budżetu państwa na zadania GDOŚ w zakresie zapewnienia funkcjonowania i rozwoju krajowego systemu ek zarządzenia i audytu EMAS. Finansowanie GDOŚ w latach 2021–2030 będzie odbywać się w ramach limitu środków zaplanowanych w ustawie budżetowej właściwego dysponenta części budżetowej, bez angażowania dodatkowych środków na ten cel. Środki te stanowią wyliczone wynagrodzenie wraz z pochodnymi dla pracownika zatrudnionego do obsługi EMAS wraz z wydatkami bezpośrednio związanymi z obsługą EMAS powiększone o wskaźniki makroekonomiczne będące podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw.</p> <p>Finasowanie kosztów związanych z monitorowaniem wpływu zanieczyszczenia powietrza będzie pokrywane z budżetu państwa z części budżetowej 41 – Środowisko; w ramach obecnych limitów dla tej części budżetowej.</p> <p>Kwoty środków wydatkowanych na ten cel zostaną przeznaczone na finansowanie zadań GIOŚ. Finansowanie zadań KOBiZE spowoduje coroczne przesunięcie części wpływów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji z budżetu państwa do dochodu pozostałych jednostek (NFOŚiGW).</p>
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p><u>Koszty związane z planowanymi zmianami:</u></p> <p>Projekt ustawy przewiduje zwolnienie przedsiębiorców prowadzących instalacje objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z opłaty rocznej za prowadzenie rachunku w rejestrze Unii od roku następującego po roku, w którym został złożony wniosek o zamknięcie rachunku. Przedmiotowa opłata wynosi 500 zł za rok i jest wnoszona na rachunek bankowy NFOŚiGW. Nie da się oszacować, ile rachunków ulegnie zamknięciu. Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że średniorocznie jest to ok. 25 rachunków instalacji (od 28 do 20). Tendencja ta się zmienia pod wpływem zaostrzania wymagań adresowanych do instalacji objętych systemem w prawie unijnym. Biorąc po uwagę stawkę opłaty rocznej, szacunkowe uszczuplenie roczne dochodów może się wahać od 10 000 do 14 000 zł. W związku z powyższym zmiana ta nie wpłynie istotnie na sektor finansów publicznych.</p> <p>Proponowane doprecyzowanie zasad wnoszenia opłat za wydane uprawnienia do emisji ma na celu tylko zwiększenie przejrzystości podstaw i kryteriów, w oparciu o które należy obliczyć i wnieść opłatę. Zmiany nie powinny wpłynąć na przychody jednostek sektora finansów publicznych.</p> <p>W wyniku zmian w art. 49 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji oraz art. 401 i art. 401c ust. 8 ustawy Poś, zgodnie z którą kwota 8 mln zł pochodząca z wpływów uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień do emisji w drodze aukcji stanowić będzie przychód NFOŚiGW przeznaczany na finansowanie zadań KOBiZE, dojdzie do corocznego przesunięcia kwoty 8 mln zł z budżetu państwa do dochodu pozostałych jednostek (NFOŚiGW). Powoduje to zwiększenie roczne limitu wydatków NFOŚiGW na finansowanie działalności KOBiZE.</p> <p>Szacowana część opłat za korzystanie ze środowiska w wysokości 7,5%, która stanowi obecnie źródło finansowania zadań KOBiZE, zmniejsza się stopniowo i proces ten będzie się pogłębiał pod wpływem wprowadzanych w ostatnim czasie regulacji dotyczących ograniczania emisji SO₂ i NO_x m.in. z dużych źródeł spalania paliw. Szacuje się, że w 2019 r. wpływy te osiągną poziom 17,5 mln (z 26,7 mln w 2015 r.), a w 2027 r. prognozuje się dalszy spadek wpływów do poziomu</p>

11,3 mln zł. Ten znaczny spadek środków przeznaczonych na finansowanie KOBiZE implikuje konieczność zapewnienia nowego źródła finansowania zadań nakładanych na KOBiZE.

Kwota 8 mln zł, która w projekcie ustawy ma zasilić przychody NFOŚiGW i zostać przeznaczona na finansowanie zadań KOBiZE, będzie zatem przeznaczona nie tylko na sfinansowanie nowych zadań KOBiZE, ale również ma na celu zrekompenzować w części niedobór środków finansowych niezbędnych do realizacji zadań KOBiZE, który powstanie na skutek znacznego spadku wpływów z opłat. Należy przy tym zauważyć, że kwota ta nie pokryje w pełni powstałego niedoboru środków, a jedynie zmniejszy jego rozmiar. Finansowanie dotychczasowych i nowych zadań KOBiZE (nakładanych projektowaną ustawą) wymaga większych nakładów finansowych. Prognozy wpływów środków z opłat, z których finansowana jest działalność KOBiZE, powiększone o kwotę 8 mln zł wskazują, że środki te będą wciąż znacznie niższe od prognozowanych kosztów realizacji zadań KOBiZE i różnica ta będzie się jeszcze pogłębiała. Punktem wyjścia do prognozy kosztów realizacji zadań KOBiZE jest harmonogram rzeczowo-finansowy na 2019 r. (zatwierdzony przez Ministra Środowiska jako Nadzorującego i NFOŚiGW jako Finansującego). Niedobór środków na finansowanie zadań KOBiZE może wystąpić już w 2020 r. Kwota brakujących środków będzie wzrastała od 6,3 mln w 2020 r. przez 11,1 mln w 2025 r. do 14,4 mln w 2028 r.

Należy podkreślić, że zakres zadań realizowanych przez KOBiZE ulega znacznemu zwiększeniu na skutek zmian proponowanych projektowaną ustawą (zadania związane z opiniowaniem planów metodyki monitorowania, opracowywaniem prognoz zmian aktywności dla wszystkich sektorów gospodarki, a także opracowywania KPOZP, są zadaniami stałymi, które będą realizowane w sposób ciągły). Dotychczas zadanie związane z opracowywaniem prognoz zmian aktywności należało do organów administracji rządowej.

Koszty związane realizacją nowych zadań KOBiZE będą związane z:

- 1) koniecznością wzmocnienia kadrowego KOBiZE (15 dodatkowych etatów – roczny koszt ok. 1,8 mln zł, w 2019 r. 10 etatów koszt 1,4 mln zł);
- 2) wyposażeniem ich stanowisk pracy (zakup i modernizacja sprzętu komputerowego – koszt w 2019 r. – ok. 100 tys. zł, w 2020 r. – 250 tys. zł i następnie po 100 tys. zł rocznie);
- 3) wynajmem powierzchni biurowych – ok. 200 tys. zł rocznie;
- 4) pozyskaniem analiz zewnętrznych na potrzeby opracowania prognoz zmian aktywności i krajowego planu ograniczania zanieczyszczeń powietrza – 1,8 mln zł rocznie;
- 5) zakupem klastra obliczeniowego – ok. 250 tys. zł w 2020 r.;
- 6) zakupem baz danych (m.in. GAMS i bazy GTAP) – koszt ok. 300 tys. zł i co trzy lata po ok 30–35 tys. zł;
- 7) budową i utrzymaniem narzędzi informatycznych do obsługi procesu zatwierdzania planów monitorowania emisji, planów metodyki monitorowania danych, raportów rocznych i sprawozdań z weryfikacji – koszt ok. 1,1 mln zł rocznie od 2021 r.;
- 8) rozbudową narzędzi modelowania związanych z prognozowaniem zmian aktywności w gospodarce – koszt średnioroczny ok. 550 tys. zł od 2020 r.; w 2019 r. koszt ok. 350 tys. zł.

W świetle tego zestawienia szacowane koszty związane z objęciem przez KOBiZE nowych zadań, w tym zadań polegających na opracowywaniu prognoz zmian aktywności, będą oscylowały od 3,2 mln zł w 2019 r., 5,3 mln w 2020 r., 5,8 mln zł w 2021 r. i ok. 5,6 mln zł w kolejnych latach. Należy przy tym zwrócić uwagę, że zadanie polegające na opracowywaniu prognoz zmian aktywności implikuje potrzebę analizowania trendów w gospodarce w sposób ustawiczny. Ustawa przewiduje bowiem konieczność międzyokresowych aktualizacji prognoz w przypadku wystąpienia istotnych odchyleń analizowanych czynników i parametrów przyjętych w ostatniej prognozie.

Podobny charakter ma zadanie polegające na opracowywaniu KPOZP.

Szacunkowy koszt 1 etatu przy założeniu zatrudnienia w 2019 r. od sierpnia oraz w pełnych latach 2020–2028:

	Roczny koszt 1 etatu*
2019	43 333,33 zł
2020	104 000,00 zł
2021	104 000,00 zł
2022	104 000,00 zł
2023	104 000,00 zł
2024	104 000,00 zł
2025	104 000,00 zł
2026	104 000,00 zł
2027	104 000,00 zł
2028	104 000,00 zł

* Kwoty brutto. Podane kwoty ulegną powiększeniu o kwotę ok. 15 000 zł rocznie (w przypadku 2019 r. o 6 205 zł) z uwagi na koszty pośrednie i narzuty pracodawcy wynikające z porozumienia z NFOŚiGW dotyczącego finansowania zadań KOBiZE.

Koszty związane z planowanymi zmianami w zakresie monitoringu wpływu zanieczyszczenia powietrza na środowisko:

Koszty GIOŚ (woj. małopolskie i zachodniopomorskie)

W wyniku analiz sieci monitoringu jakości powietrza, sieci zintegrowanego monitoringu oraz monitoringu prowadzonego na powierzchniach leśnych wybrano do prowadzenia monitoringu wpływu zanieczyszczeń powietrza na ekosystemy dwie lokalizacje: Storkowo (woj. zachodniopomorskie) i Szymbark (woj. małopolskie) ze względu zarówno na ich reprezentatywność, jak i stosunkowo najniższe koszty – w porównaniu z innymi rozważanymi lokalizacjami.

W lokalizacji Szymbark koszty będą się wiązały z prowadzeniem badań – podstawowych oraz biologii w wodach powierzchniowych wynikających z dyrektywy NEC na stacji zintegrowanego monitoringu, jak i pomiarami jakości powietrza w zakresie takich zanieczyszczeń jak O₃, NO_x, SO₂ na istniejącej stacji jakości powietrza. Na stacji zintegrowanego monitoringu prowadzone będą kompleksowe badania środowiska przyrodniczego, obrazujące nie tylko aktualny jego stan, ale i długookresowe przemiany zachodzące w środowisku w związku z zanieczyszczeniem powietrza.

W lokalizacji Storkowo oprócz kosztów wskazanych dla Szymbarku niezbędna jest budowa stacji monitoringu jakości powietrza oraz zapewnienie jej obsługi wraz z bieżącą i roczną weryfikacją wyników pomiarów prowadzonych tam badań jakości powietrza. Prowadzenie powyższych prac wymaga zatrudnienia pracownika o wysokich kwalifikacjach, który powinien łączyć wiedzę z różnych dziedzin (ochrony atmosfery, działania i obsługi sprzętu pomiarowego do pomiarów jakości powietrza, obsługi systemu informatycznego do gromadzenia i transmisji danych o jakości powietrza). Koszty wynagrodzenia zostały uwzględnione w powyższych kalkulacjach. Koszty te zostały oszacowane z uwzględnieniem konieczności pozyskania osoby z doświadczeniem i wiedzą specjalistyczną. Ze względu na niewielki wpływ na budżet państwa w tabeli powyżej re-transfer nie został uwzględniony.

Koszty GIOŚ

Ponadto po stronie GIOŚ co cztery lata będą się pojawiać koszty związane z koniecznością przygotowania sprawozdania z punktów pomiarowych oraz wyników badań prowadzonych w wybranych lokalizacjach. Koszty te wynikają z konieczności weryfikacji wszystkich danych,

które podlegać będą raportowaniu Komisji Europejskiej, a następnie przygotowania raportów w formatach, które zostaną określone przez KE; koszty uwzględniają również wykonanie analizy i oceny skutków wprowadzania przepisów dyrektywy NEC na ekosystemy. Ponieważ docelowe formaty raportów nie zostały jeszcze określone, na potrzeby kalkulacji kosztów przyjęto, że będą to raporty w postaci plików XML.

Wyniki przeprowadzonej co cztery lata oceny będą wykorzystywane w aktualizacji KPOZP oraz przy ewentualnych pracach nad zmianą dyrektywy NEC.

Podane koszty uwzględniają założony w „Wytocznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja październik 2017” poziom inflacji.

Poniżej przedstawione zostały szczegółowe koszty w okresie 2020–2029.

KOSZTY BADAŃ Stacja Szymbark (woj. małopolskie) [zł]

	Zintegrowany monitoring środowiska przyrodniczego Szymbark)	Pomiary O ₃ , NO _x i SO ₂	RAZEM
2020	112 750,00	20 896,68	133 646,68
2021	115 568,75	21 419,09	136 987,84
2022	118 457,97	21 954,57	140 412,54
2023	121 419,42	22 503,43	143 922,85
2024	124 454,90	23 066,02	147 520,92
2025	127 566,28	23 642,67	151 208,95
2026	130 755,43	24 233,74	154 989,17
2027	134 024,32	24 839,58	158 863,90
2028	137 374,93	25 460,57	162 835,50
2029	140 809,30	26 097,08	166 906,38
Suma 10 lat	1 263 181,29	234 113,43	1 497 294,72

KOSZTY BADAŃ stacja Storkowo (woj. zachodniopomorskie) [zł]

	Zintegrowany monitoring środowiska przyrodniczego Storkowo	Budowa stacji jakości powietrza przy ZMŚP Storkowo	Pomiary O ₃ , NO _x i SO ₂	RAZEM
2020	110 000,00	300 000,00	20 896,67	430 896,67
2021	117 000,00	-	21 419,09	138 419,09
2022	119 925,00	-	21 954,57	141 879,57
2023	122 923,13	-	22 503,43	145 426,56
2024	125 996,20	-	23 066,02	149 062,22
2025	129 146,11	-	23 642,67	152 788,78
2026	132 374,76	-	24 233,74	156 608,50
2027	135 684,13	-	24 839,58	160 523,71
2028	139 076,23	-	25 460,57	164 536,80
2029	142 553,14	-	26 097,08	168 650,22
Suma 10 lat	1 274 678,70	300 000,00	234 113,42	1 808 792,12

	KOSZTY wynagrodzeń 1 specjalisty w oddziale w Szczecinie do obsługi stacji monitoringu powietrza i weryfikacji wyników pomiarów [zł]		KOSZTY GIOŚ wykonania raportów i ocen skutków dyrektywy 2016/2284 [zł]			
		1 etat	Przygotowywanie raportów do KE	Ocena środowiskowych skutków dyrektywy NEC	RAZEM	
2020	86 141,00			10 000,00	100 000,00	
2021	86 141,00				0	
2022	86 141,00		2 000,00		2 000,00	
2023	86 141,00		13 200,00		13 200,00	
2024	86 141,00			110 000,00	110 000,00	
2025	86 141,00				0	
2026	86 141,00		2 200,00		2 200,00	
2027	86 141,00		13 200,00		13 200,00	
2028	86 141,00			121 000,00	121 000,00	
2029	86 141,00				0	
Suma 10 lat	861410,00		30 600,00	331 000,00	361 600,00	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki									
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-							
Niemierzalne									
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		<p>Projekt ustawy nie będzie wywierał bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, w tym warunki konkurowania przedsiębiorstw. Pośredni wpływ projektowanych zmian należy uznać za pozytywny, gdyż zwiększy efektywność kosztową podmiotów objętych KPI. Dodatkowe koszty będzie generował obowiązek zatwierdzania planów metodyki monitorowania przez prowadzących instalacje otrzymujących bezpłatne uprawnienia do emisji, jednak koszty te implikują przepisy unijne, które stosowane są bezpośrednio, prawo krajowe wskaże jedynie, które organy będą właściwe w sprawach regulowanych przepisami prawa unijnego.</p> <p>Projekt ustawy nie będzie wpływał na gospodarstwa domowe, obywateli ani warunki funkcjonowania rodzin, osoby z niepełnosprawnością ani na osoby starsze.</p> <p>Nie będzie wywierał wpływu na ograniczenie produkcji rolnej i powodował dodatkowych obciążeń finansowych dla rolników. Ewentualne koszty mogą rodzić dopiero dokumenty i przepisy wydawane na podstawie upoważnień zawartych w projekcie ustawy.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: ułatwienia proceduralne, zwolnienie z ponoszenia dodatkowej opłaty przy zamknięciu rachunku	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: nie dotyczy
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Sprawne funkcjonowanie systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wymaga usprawnienia procesu wymiany informacji między prowadzącymi instalacje oraz operatorami statków a organami administracji publicznej. Wymaga to zwiększenia niektórych obowiązków informacyjnych. Zmiana obciążeń regulacyjnych dotyczy:

- wdrożenia nowego formularza zmiany mocy wytwórczej dla podmiotów realizujących zadania inwestycyjne ujęte w KPI,
- rozszerzenia obowiązku informacyjnego z art. 18 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji na operatorów statków powietrznych. Do tej pory KOBiZE przekazywał ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił obowiązku zwrotu, natomiast w przepisie zabrakło analogicznego odniesienia do operatorów statków powietrznych. Rozszerzenie tego obowiązku konieczne jest w celu usunięcia luki prawnej,
- zatwierdzania w drodze decyzji przez organy właściwe do spraw zezwolenia planów metodyki monitorowania, który to obowiązek wynika z przepisów unijnych,
- wprowadzenia obowiązku wystąpienia z wnioskiem o przeniesienie decyzji w sprawie zatwierdzenia wskaźników zgodności przez nabywcę tytułu prawnego do instalacji,
- możliwości składania wniosku o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na inne zadania inwestycyjne, w celu uniknięcia zwrotu pomocy publicznej,
- uproszczenie procedury rozpatrywania wniosków o przydział uprawnień do emisji z rezerwy w celu ograniczenia obciążeń administracyjnych po stronie prowadzącego instalację oraz ze względu na skrócenie czasu trwania postępowania. Przewidziano procedurę, w której KOBiZE będzie kontaktował się bezpośrednio z prowadzącym instalację w celu wyeliminowania uchybień i błędów stwierdzonych we wnioskach, niemniej minister właściwy do spraw środowiska otrzyma na każdym etapie informację o uchybieniach stwierdzonych we wniosku i o zakresie niezbędnych uzupełnień i zmian.

9. Wpływ na rynek pracy

Brak bezpośredniego wpływu. Dodatkowe obowiązki związane z weryfikacją informacji dotyczących instalacji, w tym raportu o danych podstawowych opracowywanego na podstawie planu metodyki monitorowania, mogą spowodować wzrost zainteresowania usługami weryfikatorów i potencjalnie wygenerować dodatkowe miejsca pracy w sektorze usług weryfikacyjnych.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Poprawa jakości regulacji i zwiększenie elastyczności dla podmiotów biorących udział w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych może przyczynić się do zwiększenia liczby inwestycji związanych z redukcją emisji, a tym samym pozytywnie wpłynąć na środowisko naturalne.

W odniesieniu do transpozycji dyrektywy NEC planowane jest podniesienie jakości monitoringu środowiska.

	<p>Analizowane zmiany przepisów zakładają wdrożenie koncepcji krajowej sieci monitoringu wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy. Wobec czego podniesie się jakość posiadanych informacji dotyczących wpływu zanieczyszczenia powietrza na całe środowisko, nie tylko związane z powietrzem.</p> <p>Na podstawie wyników monitoringu wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy można dokonywać analizy efektywności działań podejmowanych w kraju na rzecz poprawy jakości powietrza i na jej podstawie dokonywać modyfikacji stosownych krajowych strategii i programów. W związku z powyższym przewiduje się pośredni wpływ przedmiotowej regulacji na środowisko naturalne.</p> <p>Cel projektu nie może zostać osiągnięty za pomocą innych środków, konieczne jest wprowadzenie zmian w ustawach, zgodnie z propozycją przedstawioną w projektowanej regulacji.</p>
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
2019 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
<p>Weryfikacja nastąpi w okresie implementacji znowelizowanej dyrektywy ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, która jest w trakcie procedowania. Ponadto miernikiem efektów projektu będzie zapewnienie wypełniania zobowiązań dotyczących sieci monitoringu oddziaływania zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy oraz wyniki prowadzonych badań.</p>	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
-	

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (wersja z dnia 5.04.2019 r.)
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3)

Jedn. red. dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy 2018/410	K o n i e c z n o ś ć w d r o ż e n i a (T / N)	Treść przepisów projektu ustawy
-----------------------------	--	--	--

<p>Art. 1 pkt 13 lit. c)</p>	<p>cw ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>) i lit. b) otrzymuje brzmienie:</p> <p>) „rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu b realizacji zobowiązania Unii dotyczącego energii) ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w odpowiednich aktach ustawodawczych;”;</p> <p>(i lit. h) otrzymuje brzmienie:</p> <p>i) „środki służące poprawieniu efektywności h energetycznej, sieci ciepłowniczych) i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niższych i średnich dochodach;”;</p> <p>(i dodaje się litery w brzmieniu:</p> <p>ii) „finansowanie działań w związku ze zmianą j) klimatu w mało odpornych państwach trzecich, w tym przystosowanie się do skutków zmiany klimatu;</p> <p>kwspieranie nabywania umiejętności) i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników, aby przyczynić się do sprawiedliwego przejścia na gospodarkę</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 31 lit. c w ust. 6:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznaczają się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:”; - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej;”; - pkt 8 otrzymuje brzmienie: „8) działania służące poprawie efektywności energetycznej, finansowaniu modernizacji i rozbudowy systemów sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach;”; - uchyla się pkt 9, - w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: „11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu;
------------------------------	---	----------	--

	niskoemisyjną, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi.”.		12) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy.”,
Art. 1 pkt 14	<p>a) w ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia dyrektywy w zakresie ogólnounijnych i w pełni zharmonizowanych zasad przydzielania uprawnień, o których mowa w ust. 4, 5, 7 i 19 niniejszego artykułu.”;</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu: „Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zmienionych wartości wskaźników przydzielania bezpłatnych uprawnień. Akty te są zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 1 niniejszego artykułu i spełniają następujące warunki:</p> <p>a) w latach 2021–2025 wartości wskaźników określa się na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2016 i 2017. Na podstawie porównania wartości wskaźników z wartościami wskaźników zawartymi w decyzji Komisji 2011/278/UE (*), przyjętej dnia 27 kwietnia 2011 r., Komisja ustala roczną stopę redukcji dla każdego wskaźnika i stosuje ją do wartości wskaźnika mających zastosowanie w latach 2013–2020 w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023, aby określić wartości</p>	T	<p>Art. 1 pkt 16 po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu</p> <p>„Rozdział 5a Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021-2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>Art. 26a. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwanego dalej „wnioskiem o przydział uprawnień do emisji”.</p> <p>Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej, w postaci papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.</p> <p>2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.</p> <p>3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział</p>

<p>wskaźnika na okres 2021–2025;</p> <p>b) w przypadku gdy roczna stopa redukcji przekracza 1,6 % lub jest poniżej 0,2 %, wartości wskaźnika na okres 2021–2025 są wartościami wskaźnika mającymi zastosowanie w latach 2013–2020 zmniejszonymi o którąkolwiek wartość procentową spośród tych dwóch wartości procentowych w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023;</p> <p>c) na lata 2026–2030 wartości wskaźników określa się w ten sam sposób jak określono w lit. a) i b) na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2021–2022 oraz na podstawie zastosowania rocznej stopy redukcji, w odniesieniu do każdego roku w latach 2008–2028. W drodze odstępstwa dotyczącego wartości wskaźników dla związków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego, wartości te są dostosowywane o tę samą wartość procentową co wskaźniki dotyczące rafinerii, aby zachować równe warunki dla producentów tych produktów. Te akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3 przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2. Aby propagować sprawne odzyskiwanie energii z gazów odlotowych, w okresie, o którym mowa w lit. b) akapit trzeci, wartość wskaźnika dla gorącego metalu, który odnosi się głównie do gazów odlotowych, jest aktualizowana z zastosowaniem rocznego</p>	<p>uprawnień do emisji, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.</p> <p>Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”.</p>
--	---

	<p>wskaźnika redukcji wynoszącego 0,2 %¹.</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Bezpłatne uprawnienia przydziela się sieciom ciepłowniczym, jak również kogeneracji o wysokiej sprawności, określonej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE^(*4), w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu, w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej lub chłodu. W każdym roku następującym po roku 2013 całkowity przydział uprawnień dla takich instalacji w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej jest korygowany współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9 niniejszej dyrektywy, poza rokiem, w którym przydziały te są korygowane w jednolity sposób zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.</p> <p>(*4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”;</p>		
Art. 1 pkt 14 lit. d)	<p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>),„5. W celu zachowania określonego w art. 10 udziału uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, w każdym roku, w którym suma przydziałów bezpłatnych uprawnień nie osiągnie maksymalnej liczby odpowiadającej udziałom, które mają zostać sprzedane na aukcji, pozostałe</p>	N	

¹ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego podziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/UE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 130 z 17.05.2011, str. 1).”;

	<p>uprawnienia maksymalnie do tej liczby wykorzystuje się do zapobieżenia lub ograniczenia zmniejszania przydziału bezpłatnych uprawnień, tak aby w kolejnych latach udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, został zachowany. Jeżeli jednak maksymalna liczba została osiągnięta, przydział bezpłatnych uprawnień jest odpowiednio dostosowywany. Wszelkich takich dostosowań dokonuje się w sposób jednolity.”.</p>		
Art. 1 pkt 14 lit. e)	<p>e) dodaje się ustępy w brzmieniu:),,5a. W drodze odstępstwa od ust. 5, dodatkowa liczba w wysokości do 3 % całkowitej liczby uprawnień zostaje – w niezbędnym zakresie – wykorzystana do zwiększenia maksymalnej dostępnej liczby zgodnie z ust. 5. 5b. W przypadku gdy mniej niż 3 % całkowitej liczby uprawnień jest konieczne do zwiększenia maksymalnej liczby uprawnień, o której mowa w ust. 5: – wykorzystuje się maksymalnie 50 mln uprawnień, aby zwiększyć liczbę uprawnień udostępnionych w celu wsparcia innowacji zgodnie z art. 10a ust. 8, oraz – wykorzystuje się maksymalnie 0,5 % całkowitej liczby uprawnień, aby zwiększyć liczbę dostępnych uprawnień w celu modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich zgodnie z art. 10d.”.</p>	N	
Art. 1 pkt 14	<p>f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:),,6. Państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe, zgodnie z akapitem drugim i czwartym, na rzecz sektorów lub podsektorów, które są</p>	N	

lit. f)	<p>narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, pod warunkiem że takie środki finansowe są zgodne z zasadami pomocy państwa, a zwłaszcza nie powodują nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. W przypadku gdy kwota udostępniona na takie środki finansowe przekracza 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, dane państwo członkowskie określa powody przekroczenia tej kwoty.</p> <p>Państwa członkowskie dążą także do przeznaczania na środki finansowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji. W ciągu trzech miesięcy od końca każdego roku państwa członkowskie, które dysponują takimi środkami finansowymi podają do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie całkowitą kwotę rekompensaty przyznanej poszczególnym sektorom i podsektorom będącym beneficjentami. Poczynając od roku 2018, w każdym roku, w którym państwo członkowskie przeznaczy na te cele więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, państwo to publikuje sprawozdanie określające powody przekroczenia tej kwoty. Sprawozdanie to zawiera istotne informacje na temat cen energii elektrycznej dla dużych odbiorców przemysłowych korzystających z takich środków finansowych, bez uszczerbku dla</p>	
------------	---	--

	<p>wymogów związanych z ochroną informacji poufnych. Sprawozdanie zawiera również informacje na temat tego, czy należycie uwzględniono inne środki umożliwiające zrównoważone obniżenie pośrednich kosztów emisji dwutlenku węgla w perspektywie średnio- i długoterminowej.</p> <p>Komisja włącza do sprawozdania przewidzianego w art. 10 ust. 5 między innymi ocenę wpływu tych środków finansowych na rynek wewnętrzny i, w stosownych przypadkach, zaleca środki, które według tej oceny mogą być niezbędne.</p> <p>Środki te zapewniają odpowiednią ochronę przed ryzykiem ucieczki emisji na podstawie wskaźników <i>ex ante</i> lub pośrednich emisji CO₂ przypadających na jednostkę produkcji. Te wskaźniki <i>ex ante</i> są obliczane dla danego sektora lub podsektora jako iloczyn zużycia energii elektrycznej przypadającej na jednostkę produkcji odpowiadającej najbardziej wydajnym dostępnym technologiom oraz emisji CO₂ odnośnej europejskiej struktury wytwarzania energii elektrycznej.”.</p>		
<p>Art. 1 pkt 14 lit. g)</p>	<p>g) w ust. 7 wprowadza się) następujące zmiany: (akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:) „Uprawnienia w ramach maksymalnej liczby, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, które nie zostały przydzielone bezpłatnie do 2020 r., rezerwuje się dla nowych instalacji, łącznie z 200 mln uprawnień wprowadzonych do rezerwy stabilności rynkowej zgodnie z art. 1 ust. 3 decyzji (UE) 2015/1814. Maksymalnie 200 mln</p>	<p>N</p>	

	<p>zarezerwowanych uprawnień powinno zostać zwróconych do rezerwy stabilności rynkowej pod koniec okresu 2021–2030.</p> <p>Począwszy od roku 2021, uprawnienia, które w oparciu o ust. 19 i 20 nie zostały przydzielone instalacjom, dodaje się do liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z pierwszym zdaniem akapitu pierwszego niniejszego ustępu.”;</p> <p>(ii) skreśla się akapity czwarty i piąty.</p>		
Art. 1 pkt 14 lit. h)	<p>h) ust. 8 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:</p> <p>„325 mln uprawnień z liczby, która w przeciwnym wypadku przydzielona bezpłatnie na mocy niniejszego artykułu, oraz 7 z liczby, która w przeciwnym wypadku mogłaby być sprzedana na mocy art. 10, udostępnia się w celu wsparcia innowacji i niskoemisyjnych technologii i procesów w sektorach wymienionych w załączniku I, w tym bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i utylizacji węgla (zwane dalej »CCU«), które znacznie przyczynia się do ograniczenia skutków zmiany klimatu, oraz produktów zastępujących produkty wysokoemisyjne wyprodukowanych w sektorach wymienionych w załączniku I oraz w celu pomocy w pobudzaniu budowy i eksploatacji instalacji dotyczących bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i składowania (CCS) CO₂ oraz dotyczących innowacyjnych technologii wytwarzania energii odnawialnej i magazynowania energii; w rozłożonych w różnych względem geograficznych lokalizacjach na terytorium Unii Europejskiej »funduszem innowacyjnym«. Kwalifikują się do tego projektów w państwach członkowskich, w tym projekty na małą skalę.</p> <p>Ponadto 50 mln nieprzydzielonych uprawnień z rezerwy stabilności rynkowej stanowi uzupełnienie wszelkich pozostałych dochodów z 300 mln uprawnień dostępnych w latach 2013–2020 zgodnie z decyzją Komisji 2010/670/UE ^(*) i zostaje wykorzystanych w odpowiednim</p>	IN	

<p>terminie na wsparcie innowacji, o którym mowa w pierwszym.</p> <p>Projekty wybierane są na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów, z uwzględnieniem – w przypadkach – zakresu, w jakim przyczyniają się do redukcji emisji znacznie poniżej wskaźników, o których mowa w ust. 2. Projekty mają potencjał umożliwiający powszechne zastosowanie lub znaczne obniżenie kosztów przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w określonych sektorach. Projekty związane z CCU skutkują korzyściami netto w zakresie redukcji emisji i zapewniają unikanie emisji CO₂ lub trwałe składowanie CO₂. Technologie otrzymujące wsparcie nie są jeszcze dostępne na rynku, ale obejmują przełomowe rozwiązania i są na tyle rozwinięte, by były gotowe do wykorzystania w projektach demonstracyjnych w fazie przed wprowadzeniem na rynek. Wsparcie może otrzymać maksymalnie 60 % odnośnych kosztów projektów, z czego maksymalnie 40 % nie musi być uzależnione od zweryfikowania unikania emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że wcześniej osiągnięto ustalone cele pośrednie przy uwzględnieniu zastosowanej technologii.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących działania funduszu innowacyjnego, w tym procedury i kryteriów wyboru.”²</p>	<p>w akapicie</p>
---	-------------------

² Decyzja Komisji 2010/670/KE z dnia 3 listopada 2010 r. ustanawiająca kryteria i środki dotyczące finansowania komercyjnych projektów demonstracyjnych mających na celu bezpieczne dla środowiska wykorzystywanie i geologiczne składowanie CO₂ oraz projektów demonstracyjnych w zakresie innowacyjnych technologii energetyki odnawialnej realizowanych w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie, ustanowionego dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. U. L 290 z 06.11.2010, str. 39).”;

Art. 1 pkt 14 lit. i)	i) w ust. 9 otrzymuje brzmienie 9. Grecja, w której produkt krajowy brutto (zwany dalej „PKB”) jest poniżej 60 % średniej unijnej, może, przed zastosowaniem niniejszego rozporządzenia, przywrócić do maksymalnie 25 mln uprawnień z maksymalnej kwoty określonej w niniejszym artykule, a które nie zostały przydzielone bezpłatnie w ramach instrumentów wsparcia do 60 % dekarbonizacji dostaw energii elektrycznej w Grecji. Do takich uprawnień stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia. Do zwrotów w przypadku, jeśli ze względu na ograniczoną liczbę instrumentów dłużnych projekt mający na celu dekarbonizację wyspach greckich nie mógłby zostać zrealizowany przez Europejski Fundusz Inwestycyjny (EFI) potwierdzi opłacalność finansową oraz społeczno-gospodarcze korzyści projektu.	N	
Art. 1 pkt 14 lit. j)	j) skreśla się ust. 10.	N	
Art. 1 pkt 14 lit. k)	k) w ust. 11 skreśla się słowa „w celu osiągnięcia całkowitej likwidacji przydziałów bezpłatnych uprawnień w roku 2027”.	N	
Art. 1 pkt 14 lit. l)	l) skreśla się ust. 12–18.	N	

Art. 1 pkt 14 lit. m)	m) ust. 20 otrzymuje brzmienie:) „20. W stosownych przypadkach dostosowuje się poziom przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji, których eksploatacja zwiększyła lub zmniejszyła się, co stwierdzono na podstawie średniej kroczącej z dwóch lat, o więcej niż 15 % w porównaniu z poziomem początkowo zastosowanym do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień na odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Takich dostosowań dokonuje się przy użyciu uprawnień z liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu lub przez dodanie uprawnień do tych zarezerwowanych uprawnień.”.	N	
Art. 1 pkt 14 lit. n)	n) dodaje się ustęp w brzmieniu:) „21. Aby zapewnić skuteczne, niedyskryminujące i jednolite stosowanie dostosowań oraz progu, o którym mowa w ust. 20 niniejszego artykułu, uniknąć wszelkich niepotrzebnych obciążeń administracyjnych, a także aby zapobiec manipulacjom lub nadużyciom w dostosowywaniu przydziału uprawnień, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dalsze ustalenia dotyczące dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”.	N	
Art. 1 pkt 15	„Artykuł 10b Przejściowe środki wsparcia niektórych energochłonnych sektorów w przypadku ucieczki emisji 1. Za narażone na ryzyko ucieczki emisji uznaje się	T	

<p>sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi, określonej jako stosunek całkowitej wartości eksportu do państw trzecich powiększonej o wartość importu z państw trzecich do całkowitej wielkości rynku w Europejskim Obszarze Gospodarczym (roczny obrót plus całkowita wartość importu z państw trzecich), oraz ich intensywności emisji, mierzonej w kg ekwiwalentu CO₂ podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR), przekracza 0,2. Takim sektorom lub podsektorom przydziela się bezpłatne uprawnienia na okres do 2030 r. w wysokości 100 % liczby określonej zgodnie z art. 10a.</p> <p>2. Sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi oraz ich intensywności emisji przekracza 0,15, mogą zostać włączone do grupy, o której mowa w ust. 1, przy zastosowaniu danych z lat 2014–2016 na podstawie oceny jakościowej i następujących kryteriów:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) zakres, w jakim względem poszczególnych instalacji w danym sektorze lub danym podsektorze można zmniejszyć poziomy emisji lub zużycie energii elektrycznej; b) obecna i prognozowana charakterystyka rynku, w tym, w odpowiednich przypadkach, wspólne ceny referencyjne; c) marża jako potencjalny wskaźnik inwestycji długoterminowej lub decyzji o przeniesieniu produkcji, z uwzględnieniem zmian w kosztach produkcji w powiązaniu z redukcją emisji. 	
--	--

<p>3. Sektory i podsektory, które nie przekraczają progu, o którym mowa w ust. 1, ale ich intensywność emisji mierzona w kg ekwiwalentu CO₂ podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR) przekracza 1,5, są również poddawane ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4). Komisja podaje wyniki tej oceny do wiadomości publicznej.</p> <p>W ciągu trzech miesięcy od podania do wiadomości publicznej, o którym mowa w tym akapicie, te sektory i podsektory mogą wystąpić do Komisji albo o jakościową ocenę ich narażenia na ryzyko ucieczki emisji na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4), albo o ocenę na podstawie klasyfikacji towarów używanej do statystyk dotyczących produkcji przemysłowej w Unii na poziomie 8-cyfrowym (Prodcom). W tym celu dany sektor i podsektor przekazują wraz z wnioskiem należycie uzasadnione, kompletne i niezależnie zweryfikowane dane, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie oceny.</p> <p>W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4), może zostać włączony do grupy, o której mowa w ust. 1, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c). W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 8-cyfrowym (Prodcom), włączany jest do grupy, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem, że na tym poziomie przekroczony jest próg wynoszący 0,2, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Sektory i podsektory, w odniesieniu do których bezpłatny przydział uprawnień jest obliczany na podstawie wartości wskaźników, o których mowa w</p>	
---	--

<p>art. 10a ust. 2 akapit czwarty, mogą również zwrócić się o poddanie ich ocenie zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.</p> <p>W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, państwo członkowskie może do dnia 30 czerwca 2018 r. złożyć wniosek, aby sektor lub podsektor wymieniony w załączniku do decyzji Komisji 2014/746/UE (*4) w odniesieniu do klasyfikacji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom) był uważany za włączony do grupy, o której mowa w ust. 1. Taki wniosek jest rozpatrywany wyłącznie w przypadku, gdy składające go państwo członkowskie ustali, że stosowanie tego odstępstwa jest celowe w oparciu o należycie uzasadnione, kompletne i zweryfikowane dane z pięciu ostatnich lat dostarczone przez dany zainteresowany sektor lub podsektor, i zawrze w swoim wniosku wszystkie istotne informacje. W oparciu o te dane ujmuje się dany sektor lub podsektor w odniesieniu do tych klasyfikacji, dla których w ramach niejednorodnego kodu na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4) wykazuje, że mają znacznie wyższy poziom handlu i większą intensywność emisji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom), przekraczające próg określony w ust. 1.</p> <p>4. Inne sektory i podsektory uznaje się za zdolne do przeniesienia większych kosztów uprawnień na ceny produktów i przydziela się im bezpłatne uprawnienia w wysokości 30 % liczby określonej zgodnie z art. 10a. O ile nie zostanie postanowione inaczej w przeglądzie dokonany zgodnie z art. 30, bezpłatne uprawnienia dla innych sektorów i podsektorów,</p>	
---	--

	<p>poza systemem ciepłowniczym, są zmniejszane stopniowo o równe liczby po 2026 roku, tak by w 2030 roku nie było bezpłatnych uprawnień.</p> <p>5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2019 r., aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji, o czym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do działań na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4) odnośnie do ust. 1 niniejszego artykułu, na podstawie danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych.</p>		
Art. 1 ust. 1 pkt 17	<p>W artykule 11 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu³:</p> <p>„Wykaz instalacji objętych niniejszą dyrektywą na okres pięciu lat rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2021 r. zostanie przedłożony najpóźniej dnia 30 września 2019 r., a wykazy na każdy kolejny okres pięciu lat będą przedkładane co pięć lat po tej dacie. Każdy wykaz zawiera informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat kalendarzowych poprzedzających jego przedłożenie. Bezpłatne uprawnienia przydziela się jedynie instalacjom, co do których dostarczone</p>	T	<p>Art. 1 pkt 16 „(...) Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o</p>

³ Decyzja Komisji 2014/746/UE z dnia 27 października 2014 r. ustalająca, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015 – 2019 (Dz. U. L 308 z 29.10.2014, str. 114).”;

	zostały te informacje.”;		<p>którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji, zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”.</p>
Art. 1 pkt 21	<p>Art. 13 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Ważność uprawnień</p> <p>Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo. Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w jakim dziesięcioletnim okresie po dniu 1 stycznia 2021 r. zostały wydane, i są ważne w odniesieniu do emisji począwszy od pierwszego roku tego okresu.”;</p>	T	<p>Art. 1 pkt 3 lit. b –</p> <p>pkt 12 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„12) okresie rozliczeniowym - rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;”.</p> <p>Art. 1 pkt 10) art. 16 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.</p> <p>2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone.</p> <p>3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie.”.</p>
TYTUŁ WYKONYWANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO		<p>Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8)</p>	
			<p>Art. 1 pkt 16</p> <p>po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5b w brzmieniu:</p> <p>„Rozdział 5a</p> <p>Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja</p>

		<p>energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021-2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>Art. 26a. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwanego dalej „wnioskiem o przydział uprawnień do emisji”.</p> <p>Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej, w postaci papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.</p> <p>2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.</p> <p>3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.</p> <p>Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji</p>
--	--	--

		<p>Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 5b</p> <p style="text-align: center;">Plany metodyki monitorowania</p> <p>Art. 26f. 1. Prowadzący instalację nową, która kwalifikuje się do przydziału uprawnień do emisji, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia do zatwierdzenia plan metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1-3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwany dalej „planem metodyki monitorowania”.</p> <p>2. Plan metodyki monitorowania składa się w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i postaci papierowej w dwóch egzemplarzach.</p> <p>3. Plan metodyki monitorowania składa się nie później niż na 4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, o której mowa w art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>4. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi plan metodyki monitorowania w celu wydania opinii. Opinia zawiera ocenę przedłożonego planu w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, a także w zakresie kompletności i</p>
--	--	---

		<p>przejrzystości zawartych w nim informacji i danych.</p> <p>5. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o jej wydanie, z zastrzeżeniem ust. 10.</p> <p>6. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>7. Jeżeli plan metodyki monitorowania nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do poprawienia planu metodyki monitorowania lub do złożenia wyjaśnień w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania i powiadamiania o tym organ właściwy do wydania zezwolenia.</p> <p>8. Prowadzący instalację składa poprawiony plan metodyki monitorowania lub wyjaśnienia do Krajowego ośrodka i organu właściwego do wydania zezwolenia.</p> <p>9. Jeżeli pomimo złożenia poprawionego planu metodyki monitorowania lub złożenia wyjaśnień, nadal nie jest on zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, przepisy ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.</p> <p>10. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia doręczenia Krajowemu ośrodkowi po raz pierwszy planu metodyki monitorowania, plan ten nadal nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek w terminie 14 dni po upływie tego terminu wydaje opinię, o której mowa w ust. 4.</p> <p>11. Organ właściwy do wydania zezwolenia w drodze decyzji:</p> <p>1) zatwierdza plan metodyki monitorowania, gdy plan ten jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz gdy plan metodyki monitorowania</p>
--	--	--

		<p>zawiera kompletne i przejrzyste informacje lub dane, albo</p> <p>2) odmawia zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, gdy plan ten jest niezgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, albo gdy plan metodyki monitorowania zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane.</p> <p>12. Kopię decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania lub odmawiającej zatwierdzenia tego planu organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>Art. 26g. 1. Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza organowi właściwemu do wydania zezwolenia każdą planowaną zmianę zatwierdzonego planu metodyki monitorowania i informuje o tym Krajowy ośrodek.</p> <p>2. W przypadku gdy planowana zmiana jest zmianą istotną w rozumieniu w art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić do organu właściwego do wydania zezwolenia o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie 21 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 26f ust. 2 i 4-12 stosuje się odpowiednio.”.</p>
		<p>Art. 1 pkt 37) art. 59 otrzymuje brzmienie:</p>

		<p>„Art. 59. 1. Prowadzący instalację powstałą w wyniku połączenia lub podziału jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>2. Krajowy ośrodek ocenia informacje i dane dotyczące instalacji powstałej w wyniku połączenia lub podziału instalacji, zgodnie z art. 25 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o instalacjach powstałych w wyniku połączenia oraz podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 3, w celu zaakceptowania propozycji połączenia lub podziału uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom ulegającym połączeniu lub podziałowi.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmianach w wykazie instalacji, w tym o instalacjach powstałych w wyniku połączenia lub podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.</p> <p>6. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzu dotyczącym połączenia lub podziału instalacji, dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.”;</p> <p>pkt 38 – „w art. 60 uchyla się ust. 2 – 8;”.</p>
<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO</p>		<p>ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str.7)</p>

Jedn. red. rozporządzenia	Treść przepisu rozporządzenia 2017/2392	Konieczność wdrożenia (T/N)	Treść przepisów projektu ustawy
Art. 1 pkt 1	1) w art. 3c dodaje się ust. 3a w brzmieniu „3a. Każdy przydział uprawnień w odniesieniu do działań lotniczych wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się w państwach spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) dokonany po dniu 31 grudnia 2023 r. podlega przeglądowi, o którym mowa w art. 28b.”.	N	
Art. 1 pkt	2) art. 3d ust. 2 otrzymuje brzmienie „2. Od dnia 1 stycznia 2013 r. odsetek przydziałów rozdzielany w drodze sprzedaży aukcyjnej wynosi 15	N	

2	<p>%. W odniesieniu do systemu EU ETS i globalnego środka rynkowego opracowanego przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) Komisja przeprowadza badania dotyczące zdolności sektora lotnictwa do przenoszenia kosztów związanych z emisją CO₂ na klientów sektora. Badania te zawierają ocenę zdolności sektora lotnictwa do przenoszenia kosztów wymaganych jednostek emisji– w porównaniu ze zdolnością przemysłu i sektora energetycznego – a jej celem jest sformułowanie wniosku o zwiększenie odsetka przydziałów rozdzielanych w drodze sprzedaży aukcyjnej na podstawie przeglądu, o którym mowa w art. 28b ust. 2, przy uwzględnieniu analizy przenoszenia kosztów, dostosowania się do innych sektorów i konkurencyjności między różnymi rodzajami transportu.”.</p>		
Art. 1 pkt 3	<p>3) art. 3d ust. 4 otrzymuje brzmienie „4. Wszystkie dochody uzyskiwane ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień powinny być przeznaczane na przeciwdziałanie zmianom klimatu w Unii i w państwach trzecich, między innymi na redukcję emisji gazów cieplarnianych, przystosowywanie się do skutków zmiany klimatu w Unii i w państwach trzecich, zwłaszcza w krajach rozwijających się, na finansowanie badań i rozwoju w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do nich, w szczególności w dziedzinie aeronautyki i transportu lotniczego, na redukcję emisji dzięki transportowi niskoemisyjnemu oraz na pokrywanie kosztów zarządzania systemu EU ETS. Dochody z aukcji powinny być również przeznaczane na finansowanie</p>	T	<p>Art. 1 pkt. 31 lit. d – po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu: „6a. Środki pieniężne uzyskane z aukcji uprawnień do emisji lotniczych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów: 1) redukcję emisji gazów cieplarnianych, w tym przez wkład na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej oraz na rzecz Funduszu Adaptacyjnego wprowadzonego w życie na konferencji w sprawie zmian klimatu w Poznaniu (COP 14 i COP/MOP 4), adaptację do skutków zmian klimatu oraz finansowanie prac badawczo-rozwojowych oraz projektów demonstracyjnych w zakresie zmniejszenia emisji i adaptacji do skutków zmian klimatu, w tym udział w inicjatywach realizowanych w ramach europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych i Europejskich Platform Technologicznych;</p>

	<p>wspólnych projektów mających na celu redukcję emisji gazów cieplarnianych z sektora lotnictwa, takich jak europejski system zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji – wspólne przedsięwzięcie SESAR i wspólne inicjatywy technologiczne »Czyste niebo« oraz wszelkie inicjatywy umożliwiające szerokie wykorzystywanie GNSS do nawigacji satelitarnej i zdolności interoperacyjnych we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności projektów doskonalących wspólną infrastrukturę żeglugi powietrznej, zapewnianie usług żeglugi powietrznej i korzystanie z przestrzeni powietrznej. Wpływy ze sprzedaży aukcyjnej mogą również być przekazywane na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej, a także na finansowanie środków mających na celu zapobieganie wylesianiu. Państwa członkowskie, które przeznaczają te dochody na współfinansowanie badań i innowacji, zwracają szczególną uwagę na programy lub inicjatywy objęte dziewiątym programem ramowym w zakresie badań (zwanym dalej »9PR«). Dla spełnienia zobowiązań Unii podstawowe znaczenie ma przejrzystość wykorzystania dochodów uzyskiwanych ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień na mocy niniejszej dyrektywy.</p> <p>Państwa członkowskie informują Komisję o działaniach podjętych na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu.”.</p>		<p>2) unikanie wylesiania; 3) finansowanie rozwiązań zachęcających do wprowadzania niskoemisyjnych oraz publicznych środków transportu; 4) finansowanie badań i rozwoju w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian w dziedzinie aeronautyki i transportu lotniczego; 5) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek.”.</p>
Art. 1	4) art. 12 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W okresie przed dniem 31 grudnia 2020 r.	T	

pkt 4	<p>państwa członkowskie będą zapewniać, aby do dnia 30 kwietnia każdego roku operatorzy każdej instalacji umarzali liczbę uprawnień innych niż uprawnienia wydane na mocy rozdziału II, odpowiadającą całkowitej liczbie emisji z tej instalacji wygenerowanych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, zweryfikowanej zgodnie z art. 15, oraz aby uprawnienia te zostały następnie usunięte. W okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie zapewnią, aby do dnia 30 kwietnia każdego roku operatorzy każdej instalacji umarzali liczbę uprawnień odpowiadającą całkowitej liczbie emisji z tej instalacji wygenerowanych w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego, zweryfikowanej zgodnie z art. 15, oraz aby uprawnienia te zostały następnie usunięte, z zastrzeżeniem przeglądu, o którym mowa w art. 28b.”.</p>		
Art. 1 pkt 5	<p>5) w art. 12 przed ust. 3a dodaje się ustęp w brzmieniu:</p> <p>„3-a. W razie konieczności i jak długo będzie to niezbędne w celu zachowania integralności środowiskowej systemu EU ETS, operatorzy lotniczy i inne podmioty w ramach systemu EU ETS nie będą mogli wykorzystywać uprawnień wydanych przez państwo członkowskie, wobec którego wygasły zobowiązania spoczywające na operatorach lotniczych i innych podmiotach. Akt prawny, o którym mowa w art. 19, obejmuje środki niezbędne w przypadkach, o których mowa w niniejszym ustępie.”.</p>	T	

<p>Art. 1 pkt 6</p>	<p>6) w art. 28a wprowadza się następujące zmiany: a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Odstępstwa mające zastosowanie przed wdrożeniem globalnego środka rynkowego ICAO”; b) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany: (i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie: „a) wszystkich emisji pochodzących z lotów do i z lotnisk znajdujących się w państwach spoza EOG w każdym roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. z zastrzeżeniem przeglądu, o którym mowa w art. 28b; b) wszystkich emisji pochodzących z lotów pomiędzy lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie EOG w każdym roku kalendarzowym od dnia 1 stycznia 2013 do dnia 31 grudnia 2023 r. z zastrzeżeniem przeglądu, o którym mowa w art. 28b.”; (ii) skreśla się lit. c);</p>	<p>T</p> <p>Art. 1 pkt 28) – w art. 46 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu: „8. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392”.</p> <p>9. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;</p> <p>Art. 1 pkt 29) – w art. 47 dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu: „13. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego ze specjalnej rezerwy podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.</p> <p>14. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych ze specjalnej rezerwy na każdy rok okresu rozliczeniowego, o której mowa w ust. 11 pkt 2, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w</p>
---------------------------------	--	--

		<p>sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;</p> <p>Art. 1 pkt 30) –</p> <p>w art. 48 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Minister właściwy do spraw środowiska po dokonaniu obliczeń, o których mowa w art. 46 ust. 7-9 i art. 47 ust. 11, 13 i 14, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra i przekazuje do Krajowego ośrodka, informacje o:”.</p>
--	--	--

<p>c) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3e i 3f operatorzy statków powietrznych korzystający z odstępstw przewidzianych w ust. 1 lit. a) oraz b) niniejszego artykułu otrzymują co roku liczbę bezpłatnych uprawnień zmniejszoną proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku umarzania uprawnień przewidzianego w tych literach. Na zasadzie odstępstwa od art. 3f ust. 8 uprawnienia nieprzydzielone ze specjalnej rezerwy są anulowane. Od dnia 1 stycznia 2021 r. liczba uprawnień przyznanych operatorom statków powietrznych podlega zastosowaniu współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9, z zastrzeżeniem przeglądu, o którym mowa w art. 28b. Jeżeli chodzi o działania w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. państwa członkowskie publikują przed dniem 1 września 2018 r. liczbę uprawnień do emisji lotniczych przyznanych każdemu operatorowi statków powietrznych.”;</p> <p>d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 62 – w art. 141:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozpoczynających się lub kończących na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, 2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego - wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.”; <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. przepisów ustawy nie stosuje się do operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, których całkowita roczna emisja CO₂ z operacji lotniczych wynosi mniej niż 1000 Mg.”.</p>
--	-----------------	---

<p>„4. Na zasadzie odstępstwa od art. 3d ust. 3 liczba uprawnień, które mają być zostać rozdzielone w drodze sprzedaży aukcyjnej przez każde państwo członkowskie w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2023 r., zostanie zmniejszona, aby odpowiadała udziałowi przyznanych emisji lotniczych pochodzących z lotów, do których nie mają zastosowania odstępstwa przewidziane w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.”;</p> <p>e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 g, 12, 15 i 18a, w przypadku gdy dany operator statków powietrznych generuje całkowite roczne emisje o wielkości nieprzekraczającej 25 000 ton CO₂ lub gdy dany operator statków powietrznych generuje całkowite roczne emisje z lotów innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu, o wielkości nieprzekraczającej 3 000 ton CO₂, emisje te uznaje się za zweryfikowane, jeżeli określono je z wykorzystaniem narzędzia dla operatorów stanowiących niewielkie źródło emisji,</p>	<p>N</p>	<p>Art. 1 pkt 50 –</p> <p>„Art. 85 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 85.1. Raport na temat wielkości emisji z operacji lotniczych uznaje się za zweryfikowany, jeżeli raport ten został sporządzony na podstawie danych przygotowanych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) przy użyciu narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie zatwierdzonego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 606/2010 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie zatwierdzenia uproszczonego narzędzia</p>
--	-----------------	---

	<p>zatwierdzonego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 606/2010 (*) i wypełnionego przez Eurocontrol danymi pochodzącymi z jego mechanizmu wspierającego ETS. Państwa członkowskie mogą wprowadzić uproszczone procedury dla operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, o ile procedury te zapewniają przynajmniej taką dokładność, jaką gwarantuje narzędzie dla operatorów stanowiących niewielkie źródło emisji.</p> <p>(*) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 606/2010 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie zatwierdzenia uproszczonego narzędzia do szacowania zużycia paliwa przez operatorów statków powietrznych stanowiących niewielkie źródło emisji, opracowanego przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Dz.U. L 175 z 10.7.2010, s. 25).”;</p> <p>f) ust. 7 otrzymuje brzmienie: „7. Przepisy ust. 1 niniejszego artykułu mają zastosowanie do państw, z którymi zawarto porozumienia na mocy art. 25 lub 25a tylko zgodnie z warunkami takiego porozumienia.”;</p> <p>g) uchyla się ust. 8.</p>	<p>N</p> <p>T</p>	<p>do szacowania zużycia paliwa przez operatorów statków powietrznych stanowiących niewielkie źródło emisji, opracowanego przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (Eurocontrol) (Dz. Urz. UE L 175 z 10.07.2010, str. 25), a:</p> <p>1) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego wyniosła mniej niż 25 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym lub</p> <p>2) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego z lotów innych niż:</p> <p>a) rozpoczynające się lub kończące na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru,</p> <p>b) wykonywane między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego</p> <p>- wyniosła mniej niż 3 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym.</p> <p>2. Ustalenia raportu, o którym mowa w ust. 1, są równoważne ustaleniom raportu zweryfikowanego jako zadowalający zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.”.</p>
--	--	-------------------	---

<p>Art. 1 pkt 7</p>	<p>7) dodaje się artykuły w brzmieniu: „Artykuł 28b</p> <p>Sprawozdanie i przegląd Komisji w sprawie wdrażania globalnego środka rynkowego ICAO</p> <p>1. Przed dniem 1 stycznia 2019 r., a następnie w regularnych odstępach czasu Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów w negocjacjach prowadzonych w ICAO w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r., a zwłaszcza w odniesieniu do: (i) odnośnych instrumentów ICAO, w tym norm i zaleconych metod postępowania; (ii) zatwierdzonych przez Radę ICAO zaleceń dotyczących globalnego środka rynkowego; (iii) tworzenia globalnego rejestru; (iv) krajowych środków podejmowanych przez państwa trzecie w celu wprowadzenia globalnego środka rynkowego, który ma być stosowany do emisji od 2021 r.; (v) konsekwencji zastrzeżeń zgłaszanych przez państwa trzecie; oraz (vi) innych postępów międzynarodowych i w sprawie instrumentów mających zastosowanie.</p> <p>Zgodnie z globalnym przeglądem przewidzianym w UNFCCC Komisja przedkłada również sprawozdanie w sprawie środków służących osiągnięciu ambitnego długoterminowego celu sektora lotnictwa w postaci zmniejszenia o połowę, do 2050 r., emisji CO₂ pochodzących z lotnictwa w porównaniu z poziomem z 2005 r.</p> <p>2. W terminie 12 miesięcy od przyjęcia przez ICAO odpowiednich instrumentów i zanim globalny środek rynkowy zostanie uruchomiony, Komisja przedłoży</p>	<p>N</p>	
---------------------------------	--	----------	--

<p>Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, w którym rozpatrzy sposoby wdrożenia tych instrumentów do prawa unijnego w drodze przeglądu niniejszej dyrektywy. W sprawozdaniu tym Komisja przeanalizuje też, w stosownym przypadku, przepisy mające zastosowanie w odniesieniu do lotów w obrębie EOG. Komisja zbada także założenia i ogólną integralność środowiskową globalnego środka rynkowego, w tym jego ogólny poziom założeń w odniesieniu do celów wynikających z porozumienia paryskiego, poziom uczestnictwa, wykonalność, przejrzystość, kary za nieprzestrzeganie wymogów, procedury umożliwiające udział społeczeństwa, jakość jednostek kompensacji, monitorowanie, raportowanie i weryfikację w zakresie emisji, rejestry, rozliczalność, a także zasady dotyczące wykorzystania biopaliw. Ponadto w sprawozdaniu rozważy się, czy konieczny jest przegląd przepisów przyjętych na podstawie art. 28c ust. 2.</p> <p>3. Sprawozdaniu Komisji, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, będą towarzyszyć, w stosownych przypadkach, wnioski skierowane do Parlamentu Europejskiego i do Rady w celu zmiany, usunięcia, rozszerzenia lub zastąpienia odstępstw przewidzianych w art. 28a, które są spójne z unijnym zobowiązaniem do redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce do 2030 r., z myślą o zachowaniu integralności środowiskowej i skuteczności działań Unii w dziedzinie klimatu.</p> <p>Artykuł 28c Przepisy dotyczące monitorowania, raportowania i</p>	
--	--

	<p>weryfikacji na potrzeby globalnego środka rynkowego</p> <p>1. Komisja przyjmuje przepisy w celu odpowiedniego monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji na potrzeby wdrożenia globalnego środka rynkowego ICAO na wszystkich trasach objętych tym środkiem. Przepisy te opierają się na odpowiednich instrumentach przyjętych przez ICAO, unikają wszelkiego zakłócenia konkurencji i są spójne z zasadami zawartymi w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14 ust. 1, i zapewniają, aby złożone sprawozdania dotyczące emisji zostały zweryfikowane zgodnie z zasadami i kryteriami weryfikacji określonymi w art. 15.</p> <p>2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 14 i 15.”.</p>		
Art. 1 pkt 8	<p>8) w art. 30 dodaje się ustęp w brzmieniu: „5. Przed dniem 1 stycznia 2020 r. Komisja przedstawia zaktualizowaną analizę wpływu emisji lotniczych innych niŹ CO2 oraz, której w stosownym przypadku towarzyszyć będzie, wniosek dotyczący najlepszych sposobów przeciwdziałania temu wpływowi.”.</p>	N	
Art. 1 pkt 9	<p>9) w załączniku I lit. k) rok „2020” zastępuje się rokiem „2030”.</p>	N	

<p style="text-align: center;">TYTUŁ WDRAŻANEGO PROJEKTU AKTU PRAWNEGO</p>	<p style="text-align: center;">Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1)</p>		
<p>Art. 1</p>	<p>CELE I PRZEDMIOT</p> <p>1. Aby umożliwić zbliżenie się do osiągnięcia poziomów jakości powietrza, które nie wywołują znacznych negatywnych skutków i zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska, niniejsza dyrektywa ustanawia zobowiązania państw członkowskich w zakresie redukcji emisji antropogenicznych zanieczyszczeń do atmosfery: dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x), niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO), amoniaku (NH₃) i pyłu drobnego (PM_{2,5}), a także zawiera wymóg sporządzenia, przyjmowania i wdrażania krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz monitorowania emisji tych zanieczyszczeń i innych zanieczyszczeń, o których mowa w załączniku I oraz ich skutków, jak również przekazywania na ten temat informacji.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa przyczynia się również do osiągnięcia:</p> <p>a) celów dotyczących jakości powietrza zawartych w ustawodawstwie Unii oraz postępów w dążeniu do realizacji unijnego długoterminowego celu polegającego na osiągnięciu poziomów jakości powietrza zgodnych z wytycznymi w zakresie</p>	<p style="text-align: center;">N</p>	

	<p>jakości powietrza opublikowanymi przez Światową Organizację Zdrowia;</p> <p>b) unijnych celów w dziedzinie różnorodności biologicznej i ekosystemów zgodnych z siódmym programem działań w zakresie środowiska;</p> <p>c) zwiększonych synergii między unijną polityką w zakresie jakości powietrza a innymi odpowiednimi politykami unijnymi, w szczególności polityką klimatyczno-energetyczną.</p>		
Art. 2	<p>ZAKRES STOSOWANIA</p> <p>1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do emisji zanieczyszczeń, o których mowa w załączniku I, ze wszystkich źródeł występujących na terytorium państw członkowskich, w ich wyłącznych strefach ekonomicznych oraz w strefach kontroli zanieczyszczeń.</p> <p>2. Niniejsza dyrektywa nie obejmuje emisji na Wyspach Kanaryjskich, we francuskich departamentach zamorskich, na Maderze i Azorach.</p>	N	
Art. 3	<p>DEFINICJE</p> <p>Na użytek niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>1) „emisja” oznacza uwolnienie do atmosfery substancji ze źródła punktowego lub rozproszonego;</p> <p>2) „emisje antropogeniczne” oznaczają emisje zanieczyszczeń do atmosfery związane z działalnością człowieka;</p> <p>3) „prekursory ozonu” oznaczają tlenki azotu,</p>	N N	<p>Ad. pkt 1 w prawodawstwie polskim już istnieją dwie definicje, które składają się na tą definicję. Definicja zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. 2018 r., poz.1271, z późn. zm.), „emisji – rozumie się przez to wprowadzane w wyniku działalności człowieka, bezpośrednio lub pośrednio do powietrza, gazy cieplarniane lub inne substancji” oraz definicja zawarta w art. 3 pkt 49a) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.) „udziale zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł naturalnych – rozumie się przez to tę część emisji zanieczyszczeń, która nie jest spowodowana bezpośrednio lub pośrednio działalnością człowieka, w tym</p>

<p>niemetanowe lotne związki organiczne, metan i tlenek węgla;</p> <p>4) „cele dotyczące jakości powietrza” oznaczają wartości dopuszczalne, wartości docelowe i pułapy stężenia ekspozycji określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE i w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/107/WE;</p> <p>5) „dwutlenek siarki” lub „SO₂” oznacza wszystkie związki siarki wyrażone jako dwutlenek siarki (SO₂), w tym trójtlenek siarki (SO₃), kwas siarkowy (H₂SO₄), oraz zredukowane związki siarki, takie jak siarkowodór (H₂S), merkaptany i siarczki dimetylu;</p> <p>6) „tlenki azotu” lub „NO_x” oznaczają tlenek azotu i dwutlenek azotu, wyrażone jako dwutlenek azotu;</p> <p>7) „niemetanowe lotne związki organiczne” lub „NMLZO” oznaczają wszystkie związki organiczne inne niż metan, które są zdolne do wytwarzania utleniaczy fotochemicznych w reakcjach z tlenkami azotu w obecności światła słonecznego;</p> <p>8) „pył drobny” lub „PM_{2,5}” oznacza cząstki o średnicy aerodynamicznej wynoszącej nie więcej niż 2,5 mikrometra (µm);</p> <p>9) „sadza” lub „BC” oznacza węglowe cząstki stałe pochłaniające światło;</p> <p>10) „krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji” oznacza zobowiązanie państw członkowskich w zakresie redukcji emisji</p>	<p>N</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p>	<p><i>zjawiska naturalne, takie jak wybuchy wulkanów, aktywność sejsmiczna, aktywność geotermiczna, pożary lasów i nieużytków, gwałtowne wichury, aerozole morskie, emisja wtórna lub przenoszenie w powietrzu cząstek pochodzenia naturalnego z regionów suchych</i>”. Obie definicje obejmują wszystkie rodzaje emisji zarówno antropogeniczne, jak i naturalne, co pozwoli na osiągnięcie celu niniejszej dyrektywy.</p> <p>Ad. pkt 2 Emisja antropogeniczna zawarta jest w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.</p> <p>Ad. pkt 3 nie wymaga transpozycji ze względu na fakt, że zarówno dyrektywa NEC jak i przepisy projektu ustawy nie odnoszą się do wyrażenia „prekursory ozonu” a do poszczególnych składowych definicji jak tlenki azotu czy niemetanowe lotne związki organiczne.</p> <p>Ad. pkt 4 definicja została zawarta w art. 16b ust. 4 pkt 2. „przez cele dotyczące jakości powietrza rozumie się poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i pułapy stężeń ekspozycji określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;”</p> <p>Ad. pkt 5, 6, 7 i 8 Definicje znajdują się w załączniku nr 2 do projektowanej ustawy.</p> <p>„3) Przez dwutlenek siarki (SO₂) rozumie się wszystkie związki siarki wyrażone jako dwutlenek siarki w tym trójtlenek siarki (SO₃), kwas siarkowy (H₂SO₄) oraz zredukowane związki siarki takie jak siarkowodór (H₂S), merkaptany i siarczki dimetylu.</p> <p>4) Przez tlenki azotu (NO_x) rozumie się tlenek azotu (NO), dwutlenek azotu (NO₂) wyrażone jako dwutlenek azotu.</p> <p>5) Przez niemetanowe lotne związki organiczne (NMLZO) rozumie się wszystkie związki organiczne inne niż metan, które są zdolne do</p>
--	---	--

	<p>substancji; określa ono minimalną redukcję emisji, jaką należy osiągnąć w docelowym roku kalendarzowym, wyrażoną jako wielkość procentową całkowitej ilości emisji uwolnionych w roku odniesienia (2005 r.);</p> <p>11) „cykl lądowania i startu” oznacza cykl obejmujący kołowanie przy starcie i lądowaniu, start, wznoszenie się, podchodzenie do lądowania, lądowanie i wszelkie inne czynności statku powietrznego odbywające się poniżej wysokości 3 000 stóp;</p> <p>12) „międzynarodowa żegluga morska” oznacza kursy – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych, z wyjątkiem statków rybackich, pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa;</p> <p>13) „strefa kontroli zanieczyszczeń” oznacza obszar morski położony nie dalej niż 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość pasa morza terytorialnego, określony przez państwo członkowskie do celów zapobiegania zanieczyszczeniom powodowanym przez statki oraz do celów zmniejszenia i kontroli takich zanieczyszczeń zgodnie z mającymi zastosowanie międzynarodowymi przepisami i normami;</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>T</p> <p>N</p>	<p>wytwarzania utleniaczy fotochemicznych w reakcji z tlenkami azotu w obecności światła słonecznego.</p> <p>6) Przez pył drobny (PM_{2,5}) rozumie się cząstki o średnicy aerodynamicznej wynoszącej nie więcej niż 2,5 mikrometra (µm).”</p> <p>Ad. pkt 9 Definicja została wprowadzana w art. 16 b ust. 4 pkt 3 projektowanej ustawy; „przez sadzę rozumie się węglowe cząstki stałe pochłaniające światło;”</p> <p>Ad pkt 10 Definicja została wprowadzana w art. 16a ust.1 w powiązaniu z załącznikiem nr 2. „Art. 16a. 1. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji oznaczają minimalne ograniczenie krajowej emisji danej substancji, jakie powinno zostać osiągnięte w docelowym roku kalendarzowym, wyrażone jako wielkość procentowa całkowitej ilości emisji tej substancji, która została uwolniona w 2005 r. jako roku odniesienia. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji określa załącznik nr 3 do ustawy.”.</p> <p>Ad. pkt 11 i 12 Definicje zawarte są w załączniku nr 1 (akapit 4 i 5) do projektowanej ustawy; „W przypadku operacji lotniczych inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodycznym IIR są opracowywane na podstawie cyklu lądowania i startu rozumianego jako cykl obejmujący kołowanie przy starcie i lądowaniu, start, wznoszenie się, podchodzenie do lądowania, lądowanie i wszelkie inne czynności statku powietrznego odbywające się poniżej wysokości 3 000 stóp. W przypadku międzynarodowej żeglugi morskiej inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodycznym IIR są opracowywane na podstawie kursów – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych, z wyjątkiem statków rybackich, pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa.”.</p>
--	---	---	--

	<p>14) „przepisy Unii w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła” oznaczają ustawodawstwo Unii, którego celem jest zmniejszenie emisji zanieczyszczeń powietrza objętych niniejszą dyrektywą przez podjęcie środków łagodzących u źródła.⁴</p>	T	<p>Ad. pkt 13 Ww. pojęcie zostało w dyrektywie zdefiniowane na potrzeby art. 2 ust. 1 dyrektywy. W polskim porządku prawnym zakres terytorialny stosowania przepisów z zakresu ochrony środowiska wynika z przepisów ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2214, późn. Zm.), a w szczególności art. 19 tej ustawy. Przepisy te zapewniają stosowanie wymagań określonych w dyrektywie NEC w zakresie zgodnym z jej art. 2 ust. 1 dyrektywy.</p> <p>Ad. pkt 14 Definicja zawarta jest w art. 16b ust. 4 pkt 2 projektowanie ustawy. „uwzględnia potrzebę zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć cele dotyczące jakości powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w stosownych przypadkach, w sąsiednich państwach członkowskich. Przez cele dotyczące jakości powietrza rozumie się poziomy dopuszczalne, wartości docelowe i pułapy stężeń ekspozycji określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;”.</p>
Art. 4	<p>KRAJOWE ZOBOWIĄZANIA W ZAKRESIE REDUKCJI EMISJI 1. Państwa członkowskie co najmniej ograniczają swoje roczne emisja antropogeniczne dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego zgodnie z krajowymi zobowiązaniami w zakresie redukcji emisji mającymi zastosowanie od roku 2020 do roku 2019 i począwszy od roku 2030, jak określono w Załączniku II.</p>	T	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany: „Art. 16a. 1. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji oznaczają minimalne ograniczenie krajowej emisji danej substancji, jakie powinno zostać osiągnięte w docelowym roku kalendarzowym, wyrażone jako wielkość procentowa całkowitej ilości emisji tej substancji, która została uwolniona w 2005 r. jako roku odniesienia. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji określa załącznik nr 3 do ustawy.</p>

⁴ Dyrektywa 2004/107/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie arsenu, kadmu, rtęci, niklu i wielopierścieniowych węglowodanów aromatycznych w otaczającym powietrzu (Dz. U. L 23 z 26.01.2005, str. 3).

<p>2. Bez uszczerbku dla ust. 1, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki mające na celu ograniczenie emisji antropogenicznych dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego w 2025 r.. Orientacyjne poziomy tych emisji określa się z wykorzystaniem liniowej ścieżki redukcji ustalonej pomiędzy poziomami emisji określonymi w zobowiązaniach w zakresie redukcji emisji na rok 2020 a poziomami emisji określonymi w zobowiązaniach w zakresie redukcji emisji na rok 2030.</p> <p>Państwa członkowskie mogą realizować nieliniową ścieżkę redukcji, jeżeli jest to bardziej efektywne pod względem ekonomicznym lub technicznym, pod warunkiem że od 2025 r. będą zbliżać się stopniowo do ścieżki liniowej redukcji oraz że nie wpłynie to na żadne zobowiązanie w zakresie redukcji emisji na rok 2030. Państwa członkowskie określają tę nieliniową ścieżkę redukcji i wskazują powody jej realizacji w krajowych programach ograniczania zanieczyszczenia powietrza przekazywanych Komisji zgodnie z art. 10 ust. 1. Jeżeli ograniczenie emisji na 2025 r. zgodnie z ustaloną ścieżką redukcji nie będzie możliwe, państwa członkowskie wyjaśniają powody tego odstępstwa, a także wskazują środki, które pozwoliłyby państwom członkowskim na powrót do ich ścieżki, w kolejnych raportach metodycznych IIR przedkładanych Komisji zgodnie z art. 10 ust. 2.</p> <p>3. Do celów oceny zgodności z ust. 1 i 2 nie</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>2. Organy administracji rządowej i samorządowej, osoby fizyczne i prawne są obowiązane do podejmowania działań umożliwiających osiągnięcie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji.</p> <p>Art.16c. 1. Ścieżka redukcji emisji, o której mowa w art. 16b ust. 3 pkt 3, jest wyznaczana jako liniowe zmniejszanie wielkości emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, w którym górny punkt wyznacza poziom redukcji emisji danej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2020 r., a dolny punkt stanowi poziom redukcji emisji tej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2030 r., zwane dalej „liniową ścieżką redukcji emisji”.</p> <p>2. W liniowej ścieżce redukcji emisji wyznacza się także poziom redukcji emisji danej substancji dla 2025 r.</p> <p>3. W przypadku gdy osiąganie poziomów zmniejszania wielkości emisji substancji w sposób wyznaczony liniową ścieżką redukcji emisji jest nieefektywne pod względem ekonomicznym lub technologicznym, zmniejszanie wielkości emisji substancji można wyznaczyć w sposób nieliniowy, pod warunkiem że od 2025 r. trajektoria poziomu zmniejszania wielkości emisji substancji będzie się stopniowo zbliżała do trajektorii wyznaczonej liniową ścieżką redukcji emisji oraz że nie wpłynie to na żadne z krajowych zobowiązań w zakresie redukcji w 2030 r.”.</p> <p>Załącznik nr 1: (akapit 4 i 5) „W przypadku operacji lotniczych krajowa inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodycznym IIR są opracowywane na podstawie cyklu lądowania i startu rozumianego jako cykl obejmujący kołowanie przy starcie i lądowaniu, start, wznoszenie się, podchodzenie do lądowania, lądowanie i wszelkie inne czynności statku powietrznego odbywające się poniżej wysokości 3 000 stóp.</p> <p>W przypadku międzynarodowej żeglugi morskiej inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodycznym IIR są opracowywane na</p>
--	-------------------	---

	<p>uwzględnia się następujących emisji:</p> <p>a) emisji ze statków powietrznych poza cyklem lądowania i startu;</p> <p>b) emisji z krajowej żeglugi morskiej do terytoriów i z terytoriów, o których mowa w art. 2 ust. 2;</p> <p>c) emisji z międzynarodowej żeglugi morskiej;</p> <p>d) emisji tlenków azotu i niemetanowych lotnych związków organicznych pochodzących z działalności objętej Nomenklaturą dla sprawozdawczości (NFR) 2014 określoną przez konwencję LRTAP kategorii 3B (gospodarka nawozami) i 3D (gleby rolne)</p>		<p>podstawie kursów – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych, z wyjątkiem statków rybackich, pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa.”.</p>
<p>Art. 5</p>	<p>ELASTYCZNE PODEJŚCIE</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą zgodnie z załącznikiem IV część 4 określić skorygowane roczne krajowe bilanse emisji dla dwutlenku siarki, tlenków azotu, niemetanowych lotnych związków organicznych, amoniaku i pyłu drobnego, w przypadku gdyby niespełnienie ich krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji wynikało ze stosowania usprawnionych metod w zakresie bilansów emisji, zaktualizowanych w świetle wiedzy naukowej.</p> <p>Na potrzeby, ustalenia czy spełnione są odpowiednie warunki zawarte w załączniku IV część 4, uznaje się, że zobowiązania w zakresie redukcji emisji na lata 2020–2029 zostały określone</p>	<p>T</p>	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669, 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730)) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>„Art.16d 3. W przypadkach, w których:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji jest następstwem wyjątkowo chłodnej zimy lub wyjątkowo suchego lata, a średnia roczna wielkość emisji tej substancji wykazywana w inwentaryzacji, o której mowa art. 11 ust. 1 pkt 3, za dany rok, rok poprzedzający i rok kolejny nie przekracza wartości krajowych rocznych emisji, albo 2) osiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji w danym roku nie jest możliwe pomimo zrealizowania wszystkich racjonalnych pod względem kosztów środków oraz jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> a) co najmniej jedno zobowiązanie w zakresie redukcji emisji zostało określone na poziomie wyższym niż racjonalna pod względem

<p>w dniu 4 maja 2012 r.</p> <p>Od 2025 r. następujące dodatkowe warunki mają zastosowanie do korekt w przypadku wskaźników emisji lub metod stosowanych do określenia emisji ze szczególnych kategorii źródeł różniących się znacząco od wskaźników lub metod oczekiwanych w związku z wdrożeniem danej normy lub standardu zawartych w przepisach Unii w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła na mocy załącznika IV część 4 pkt 1 lit. d) ppkt (ii) oraz (iii):</p> <p>a) uwzględnienie ustaleń dokonanych w ramach krajowych programów kontroli i egzekwowania, monitorujących skuteczność przepisów Unii w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła, dane państwo członkowskie wykazuje, że znacząco różne wskaźniki emisji nie wynikają z wdrażania lub egzekwowania przez nie tych przepisów;</p> <p>b) dane państwo członkowskie poinformowało o znaczącej różnicy w zakresie wskaźników emisji Komisję, która zgodnie z art. 11 ust. 2 analizuje potrzebę podjęcia dalszych działań.</p> <p>2. Jeżeli w danym roku dane państwo członkowskie, w związku z wyjątkowo chłodną zimą lub wyjątkowo suchym latem, nie może spełnić swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji, to może spełnić te zobowiązania przez</p>	<p>kosztów redukcja określona w sprawozdaniu nr 16, o którym mowa w art. 5 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284)”, oraz</p> <p>b) przekroczenie poziomu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji wskazanej w załączniku nr 3 do ustawy zostanie co roku zrekomensowane przez równoważną redukcję emisji innego zanieczyszczenia określonego w tym załączniku, albo</p> <p>3) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji wynika z nagłego i wyjątkowego zakłócenia lub spadku mocy w systemie wytwarzania lub dostawy energii elektrycznej lub ciepła, którego nie można było w sposób racjonalny przewidzieć, oraz jeżeli można wykazać, że:</p> <p>a) podjęto wszelkie racjonalne działania obejmujące wdrożenie nowych środków i strategii, w celu spełnienia krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji i że działania te będą nadal podejmowane, tak aby okres, w którym zobowiązania te nie są spełniane, był jak najkrótszy oraz</p> <p>b) wdrożenie dodatkowych środków i strategii oprócz wskazanych w lit. a, pociągałoby za sobą nieproporcjonalne koszty i poważnie zagrażałoby krajowemu bezpieczeństwu energetycznemu lub tworzyłoby duże ryzyko ubóstwa energetycznego dla znacznej części ludności</p> <p>Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.</p> <p>4. Odstępstwa określone w ust. 3:</p> <p>1) pkt 2 - mogą być stosowane nie dłużej niż przez 5 kolejnych lat,</p> <p>2) pkt 3 - mogą być stosowane nie dłużej niż przez 3 kolejne lata - od dnia rozpoczęcia ich stosowania.</p> <p>5. Jeżeli z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3,</p>
---	---

<p>uśrednienie swoich krajowych rocznych emisji za ten rok, rok poprzedzający i rok kolejny, pod warunkiem że średnia ta nie przekracza wartości krajowych rocznych emisji, do której zachowania zobowiązało się to państwo członkowskie.</p> <p>3. Jeżeli w danym roku dane państwo członkowskie, w przypadku którego co najmniej jedno zobowiązanie w zakresie redukcji zawarte w załączniku II zostało określone na poziomie surowszym niż racjonalna pod względem kosztów redukcja określona w sprawozdaniu nr 16, po zrealizowaniu wszystkich racjonalnych pod względem kosztów środków nie może spełnić odpowiednich zobowiązań w zakresie redukcji emisji, to uznaje się, że to państwo członkowskie spełnia dane zobowiązanie w zakresie redukcji emisji przez maksymalnie pięć lat, pod warunkiem że w każdym z tych lat zrekompensuje ono niespełnienie tych zobowiązań przez równoważną redukcję emisji innego zanieczyszczenia określonego w załączniku II.</p> <p>4. Uznaje się, że dane państwo członkowskie spełnia swoje obowiązki wynikające z art. 4 przez maksymalnie trzy lata, w przypadku gdy niewykonanie jego zobowiązań w zakresie redukcji emisji danych zanieczyszczeń wynika z nagłego i wyjątkowego zakłócenia lub spadku mocy w systemie wytwarzania lub dostawy energii elektrycznej lub ciepła, której to sytuacji nie można było w sposób racjonalny przewidzieć, i jeżeli</p>	<p>wynika, że wielkość emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji przekracza poziom wyznaczony poziomem tych zobowiązań, a przekroczenie to jest następstwem zastosowania usprawnionych metod w zakresie krajowych inwentaryzacji emisji, zaktualizowanych zgodnie z wiedzą naukową, opracowuje się skorygowaną inwentaryzację emisji.”</p>
---	--

<p>spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) dane państwo członkowskie wykazało, że podjęto wszelkie rozsądne działania, obejmujące wdrożenie nowych środków i strategii, w celu spełnienia tych zobowiązań i że działania te będą nadal podejmowane, tak aby okres, w którym zobowiązania te nie są spełniane był jak najkrótszy; oraz</p> <p>b) państwo członkowskie wykazało, że wdrożenie dodatkowych środków i strategii oprócz tych, o których mowa w lit. a), pociągałoby za sobą nieproporcjonalne koszty i poważnie zagrażałoby krajowemu bezpieczeństwu energetycznemu lub tworzyłoby duże ryzyko ubóstwa energetycznego dla znacznej części ludności.</p> <p>5. Państwa członkowskie, które zamierzają zastosować ust. 1, 2, 3 lub 4, informują o tym Komisję do dnia 15 lutego danego roku sprawozdawczego. Informacje te dotyczą między innymi odnośnych zanieczyszczeń i sektorów oraz, jeżeli dane takie są dostępne, skali wpływu na krajowe bilanse emisji.</p> <p>6. Komisja, wspierana przez Europejską Agencję Środowiska, analizuje i ocenia, czy korzystanie z przepisów o elastycznym podejściu w danym roku spełnia stosowne warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu i zawarte w załączniku IV część 4 lub w ust. 2, 3 lub 4 niniejszego artykułu, w</p>		
--	--	--

<p>stosownych przypadkach.</p> <p>W przypadku gdy Komisja uzna, że wykorzystywanie elastycznego podejścia nie jest zgodne z odpowiednimi warunkami określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu i w załączniku IV część 4 lub w ust. 2, 3 lub 4 niniejszego artykułu, przyjmuje w ciągu dziewięciu miesięcy od daty otrzymania odpowiedniego sprawozdania, o którym mowa w art. 8 ust. 4, decyzję informującą dane państwo członkowskie, że wykorzystywanie takiego elastycznego podejścia nie może zostać zaakceptowane, która określa powody tej odmowy. Jeżeli Komisja nie zgłosi zastrzeżeń w ciągu dziewięciu miesięcy od daty otrzymania odpowiedniego sprawozdania, o którym mowa w art. 8 ust. 4, państwo członkowskie, którego to dotyczy, uznaje zastosowanie tego elastycznego podejścia za ważne i zaakceptowane.</p> <p>7. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające szczegółowe zasady dotyczące stosowania elastycznego podejścia, o którym mowa w ust. 1, 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17.</p> <p>8. Wykonując swoje uprawnienia na mocy ust. 6 i 7, Komisja uwzględni stosowne wytyczne opracowane na podstawie konwencji LRTAP.</p>		
---	--	--

<p>Art. 6</p>	<p>KRAJOWE PROGRAMY OGRANICZANIA ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA</p> <p>1. Państwa członkowskie sporządzają, przyjmują i wdrażają swoje krajowe programy ograniczania zanieczyszczenia powietrza zgodnie z załącznikiem III część 1 w celu ograniczenia swoich rocznych emisji antropogenicznych zgodnie z art. 4 oraz przyczynienia się do osiągnięcia celów niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 1 ust. 1.</p> <p>2. Przy sporządzaniu, przyjmowaniu i wdrażaniu programu, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie:</p> <p>a) oceniają, do jakiego stopnia krajowe źródła emisji mogą wpływać na jakość powietrza na ich terytoriach i w sąsiednich państwach członkowskich, w stosownych przypadkach, używając danych i metod opracowanych w ramach europejskiego programu monitorowania i oceny (EMEP) na podstawie Protokołu do konwencji LRTAP dotyczącego długofalowego finansowania wspólnego programu monitorowania i oceny przenoszenia zanieczyszczeń powietrza na dalekie odległości w Europie;</p> <p>b) uwzględniają potrzebę zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć cele dotyczące jakości powietrza na swoich terytoriach oraz, w stosownych przypadkach, w sąsiednich państwach członkowskich;</p> <p>c) podejmowaniu środków służących wypełnieniu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji pyłu drobnego traktują priorytetowo</p>	<p>T</p> <p>Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1668, 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>11) po art. 16 dodaje się art. 16b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 16b. 1. Krajowy ośrodek opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dla substancji, dla których w załączniku nr 3 do ustawy określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, zwanego dalej „Krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza”.</p> <p>2. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest opracowany zgodnie z formatem określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1522 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wspólny format krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 87).</p> <p>3. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera co najmniej:</p> <p>1) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, w szczególności:</p> <p>a) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu oraz, w stosownych przypadkach, rolnictwa, przemysłu i transportu,</p> <p>b) określone w przepisach prawa obowiązki organów</p>
-------------------	--	--

<p>środki redukcji emisji sadzy; zapewniają spójność z innymi odpowiednimi planami i programami przyjętymi w oparciu o wymogi określone w przepisach krajowych lub unijnych.</p> <p>d) Mając na uwadze spełnienie odpowiednich krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji, państwa członkowskie włączają do swoich krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza środki redukcji emisji określone jako obowiązkowe w załączniku III część 2 i mogą włączyć do tych programów środki redukcji emisji określone jako opcjonalne w załączniku III część 2 lub środki mające podobny skutek łagodzący.</p> <p>3. Państwa członkowskie aktualizują krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza nie rzadziej niż co cztery lata. Bez uszczerbku dla ust. 3, strategie i środki</p> <p>4. dotyczące redukcji emisji zawarte w krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza są aktualizowane w ciągu 18 miesięcy od przekazania najnowszego krajowego bilansu emisji lub prognoz emisji, jeżeli zgodnie z przekazanymi danymi obowiązki zawarte w art. 4 nie są spełnione lub istnieje ryzyko ich niespełnienia.</p> <p>5. Państwa członkowskie przed zakończeniem prac nad projektem krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz</p>		<p>administracji publicznej z podziałem na krajowe, regionalne (województwo) i lokalne (powiat, gmina) lub innych właściwych podmiotów, dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza,</p> <p>c) postępy poczynione w ramach aktualnej polityki i zastosowanych środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania wynikające z przepisów prawa,,</p> <p>d) prognozowany dalszy rozwój sytuacji w zakresie osiągnięcia założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach;</p> <p>2) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji w okresie od 2020 r. do 2029 r. oraz w okresie na 2030 r. i na lata następne, jak również dla osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, analizę tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia, a także poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji substancji, jakości powietrza i środowiska oraz związaną z nimi niepewność, w przypadku gdy informacje o takich skutkach są dostępne;</p> <p>3) ścieżkę redukcji emisji substancji określoną jako orientacyjny poziom zmniejszania wielkości emisji substancji, dla których zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, o których mowa w art. 16a;</p> <p>4) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich przyjmowania, wdrażania i dokonywania ich przeglądu, wraz ze wskazaniem odpowiedzialnych właściwych organów administracji publicznej lub innych właściwych podmiotów;</p> <p>5) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie orientacyjnych poziomów emisji określonych na 2025 r.</p>
--	--	---

	<p>wszelkich istotnych aktualizacji programu zasięgają opinii społeczeństwa, zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE, i właściwych organów, które – z powodu swojej szczególnej odpowiedzialności w dziedzinie środowiska w odniesieniu do zanieczyszczenia powietrza, jakości powietrza i zarządzania powietrzem na wszystkich poziomach – mogą być zainteresowane wdrażaniem krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>6. W stosownych przypadkach prowadzone są konsultacje transgraniczne.</p> <p>7. Komisja ułatwia opracowywanie i wdrażanie krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza, w stosownych przypadkach, poprzez wymianę dobrych praktyk.</p> <p>8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu zmiany niniejszej dyrektywy w zakresie dostosowania załącznika III część 2 do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego, w ramach konwencji LRTAP.</p> <p>9. Komisja może przyjąć wytyczne dotyczące opracowywania i wdrażania krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>10. Komisja określa również w drodze aktów wykonawczych format krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>N</p> <p>N</p> <p>N</p>	<p>jest niemożliwe bez pociągania za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów, a także powodów, dla których przyjęto nieliniową ścieżkę redukcji emisji, o której mowa w art. 16c ust. 3;</p> <p>6) w stosownych przypadkach, informacje na temat możliwości stosowania przepisów w art. 16d ust. 3 i 5;</p> <p>7) ocenę, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z politykami, strategiami, programami, planami i prognozami w innych obszarach polityki.</p> <p>4. Krajowy ośrodek, opracowując projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ocenia, do jakiego stopnia krajowe źródła emisji substancji mogą wpływać na jakość powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym używając danych i metod opracowanych w ramach europejskiego programu monitorowania i oceny (EMEP), o którym mowa w art. 9 Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości; 2) uwzględnia potrzebę zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć cele dotyczące jakości powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w stosownych przypadkach, sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, przy czym przez cele dotyczące jakości powietrza rozumie się poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i pułapy stężeń ekspozycji określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska; 3) priorytetowo traktuje środki redukcji emisji sadzy przy podejmowaniu środków służących wypełnieniu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji pyłu, przy czym przez sadzę rozumie się węglowe cząstki stałe pochłaniające światło; 4) uwzględnia potrzebę zapewnienia spójności Krajowego
--	--	---	--

	<p>powietrza. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 17.</p>	<p>N</p>	<p>programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza z innymi odpowiednimi politykami, strategiami, programami, planami i prognozami przyjętymi w oparciu o wymogi określone w przepisach prawa.</p> <p>5. Organy administracji publicznej przekazują Krajowemu ośrodkowi, na jego wniosek, informacje i opinie potrzebne do sporządzenia projektu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>6. Krajowy ośrodek przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw środowiska przy opracowywaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630).</p> <p>8. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, przyjmuje Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza w drodze uchwały.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje przyjęty Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza Komisji Europejskiej.</p> <p>10. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany nie rzadziej niż co 4 lata.</p> <p>11. Aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera elementy, o których mowa w ust. 3, a także:</p> <p>1) ocenę postępów we wdrażaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, redukcji emisji</p>
--	--	----------	---

			<p>substancji i zmniejszaniu stężeń;</p> <p>2) wszelkie znaczące zmiany polityki i strategii oraz przyjętych założeń, a także znaczące zmiany harmonogramu wdrażania Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>12. Aktualizacji Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dokonuje się również w przypadku, gdy z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, wynika, że przyjęty w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie został osiągnięty lub zachodzi ryzyko, że nie zostanie osiągnięty.</p> <p>13. Aktualizacja, o której mowa w ust. 12, uwzględnia dodatkowe działania i środki, które zostały lub zostaną podjęte w celu zmniejszenia poziomu emisji substancji zgodnie z przyjętą ścieżką redukcji spośród ścieżek redukcji, o których mowa w art. 16c, jeżeli takie działania i środki są wymagane.</p> <p>14. Dodatkowe działania i środki, o których mowa w ust. 13, oraz harmonogram ich wdrożenia, są podejmowane na podstawie propozycji, o których mowa w art. 16d ust. 2.</p> <p>15. Aktualizacji, o której mowa w ust. 12, dokonuje się w terminie 18 miesięcy od dnia przekazania Komisji Europejskiej inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3.</p> <p>16. Do aktualizacji, o której mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2 i 4-9.”</p> <p>Natomiast w zakresie ust. 5 i konieczności konsultowania z właściwymi organami wynika z przepisów Regulaminu Pracy Rady Ministrów, w szczególności jego rozdział 3.</p>
Art. 7	WSPARCIE FINANSOWE Komisja dąży do ułatwienia dostępu do istniejących funduszy unijnych, zgodnie z przepisami prawnymi	N	

	<p>regulującymi te fundusze, w celu wsparcia środków służących realizacji celów niniejszej dyrektywy.</p> <p>Te fundusze unijne obejmują obecne i przyszłe finansowanie dostępne w ramach, między innymi:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji; b) europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w tym odpowiedniego finansowania w ramach wspólnej polityki rolnictwa; c) instrumentów finansowania działań w zakresie środowiska i klimatu, takich jak program LIFE. <p>Komisja oceni możliwość utworzenia punktu kompleksowej obsługi, w którym każdy zainteresowany podmiot mógłby łatwo uzyskać informacje o dostępnych funduszach i powiązanych procedurach dotyczących dostępu do funduszy unijnych, w odniesieniu do projektów związanych z problemami zanieczyszczenia powietrza.</p>		
Art. 8	<p>KRAJOWE BILANSE I PROGNOZY EMISJI ORAZ RAPORTY METODYCZNE IIR</p> <p>1. Państwa członkowskie przygotowują i co roku aktualizują krajowe bilanse emisji zanieczyszczeń określonych w tabeli A załącznika I, zgodnie z wymogami określonymi w tej tabeli.</p> <p>Państwa członkowskie mogą przygotować i co roku</p>	T	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>„Art. 11. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska inwentaryzacje emisji:</p>

<p>aktualizować krajowe bilanse emisji zanieczyszczeń określonych w tabeli B załącznika I, zgodnie z wymogami określonymi w tej tabeli.</p> <p>2. Państwa członkowskie przygotowują i co cztery lata aktualizują krajowe bilanse emisji w układzie przestrzennym oraz bilanse dużych źródeł punktowych i, co dwa lata, krajowe prognozy emisji zanieczyszczeń określonych w tabeli C załącznika I, zgodnie z wymogami określonymi w tej tabeli.</p> <p>3. Państwa członkowskie sporządzają raport metodyczny IIR, który towarzyszy bilansom i prognozom emisji, o których mowa w ust. 1 i 2, zgodnie z wymogami określonymi w tabeli D załącznika I.</p> <p>4. Państwa członkowskie, które zdecydują się na elastyczne podejście na mocy art. 5, włączają w stosownych przypadkach do raportu metodycznego IIR za dany rok informacje wykazujące, że korzystanie z tego elastycznego podejścia spełnia odpowiednie warunki określone w art. 5 ust. 1 i w załączniku IV część 4 lub w art. 5 ust. 2, 3 lub 4.</p> <p>5. Państwa członkowskie przygotowują i aktualizują krajowe bilanse emisji, w tym, w odpowiednich przypadkach, skorygowane krajowe bilanse emisji, krajowe prognozy emisji, krajowe bilanse emisji w układzie przestrzennym, bilanse dużych źródeł punktowych i towarzyszący im raport metodyczny IIR zgodnie z załącznikiem IV.</p> <p>6. Komisja, wspierana przez Europejską Agencję Środowiska, corocznie przygotowuje i aktualizuje ogólnounijne bilanse emisji i raport metodyczny</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>N</p> <p>N</p>	<p>1) gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej,</p> <p>2) substancji określonych w Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311, z 1988 r., poz. 313 oraz z 2012 r. poz. 216),</p> <p>3) substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone poziomy emisji substancji lub stężeń oraz krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, zgodnie z metodami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy. [...];</p> <p>w art. 11b po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu: „[...]1b. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wskazanymi w załączniku nr 2 do ustawy, raport metodyczny IIR, zgodnie z metodami określonymi w tym załączniku.”, ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Sporządzając projekty raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b, Krajowy ośrodek może się posłużyć w szczególności informacjami, danymi i analizami przekazywanymi przez organy administracji publicznej, informacjami i danymi zawartymi w Krajowej bazie, informacjami zawartymi w prognozach zmian aktywności, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b, oraz innymi informacjami i danymi udostępnianymi przez organizacje samorządu gospodarczego i organizacje pracodawców, a także funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”, ust. 4 i 5 otrzymuje brzmienie: „4. Organy administracji publicznej przekazują na wniosek Krajowego ośrodka dane, informacje lub analizy niezbędne do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b. 5. Krajowy ośrodek, realizując zadania, o których mowa w</p>
--	-------------------------------------	--

	<p>IIR oraz, co dwa lata, ogólnounijne prognozy emisji, a także, co cztery lata, ogólnounijne bilanse emisji w układzie przestrzennym oraz ogólnounijne bilanse dużych źródeł punktowych w odniesieniu do zanieczyszczeń, o których mowa w załączniku I, na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.</p> <p>7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu zmiany niniejszej dyrektywy w zakresie dostosowania załącznika I i załącznika IV do rozwoju sytuacji, w tym do postępu technicznego i naukowego, w ramach konwencji LRTAP</p>	<p>N</p> <p>N</p>	<p>ust. 1 i 1b, może występować do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej o udostępnienie danych, informacji lub analiz niezbędnych do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b.”.</p>
<p>Art. 9</p>	<p>MONITOROWANIE WPŁYWU ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy w oparciu o sieć stacji monitoringowych, reprezentatywną dla ich siedlisk słodkowodnych, naturalnych i półnaturalnych oraz rodzajów ekosystemu leśnego, przyjmując podejście racjonalne pod względem kosztów i oparte na ocenie ryzyka.</p> <p>W tym celu państwa członkowskie koordynują działania z innymi programami monitorowania ustanowionymi na mocy prawodawstwa unijnego,</p>	<p>T</p>	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 23 –</p> <p>a) w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „ 1) powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy;”,</p> <p>2) po ust. 18 dodaje się ust. 18 a w brzmieniu:</p> <p>„18a. Wieloletnie strategiczne programy państwowego monitoringu środowiska uwzględniają badanie negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy w oparciu o badania monitoringowe prowadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska, w lokalizacjach reprezentatywnych dla siedlisk słodkowodnych, naturalnych i półnaturalnych oraz rodzajów ekosystemu leśnego, przyjmując podejście racjonalne pod względem kosztów i oparte na ocenie ryzyka.”.</p>

<p>w tym dyrektywy 2008/50/WE, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE⁵ i dyrektywy Rady 92/43/EWG⁶, i, w stosownych przypadkach, konwencji LRTAP, a w stosownych przypadkach korzystają z danych zebranych na mocy tych programów.</p> <p>Aby spełnić wymogi niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą używać wskaźników opcjonalnych monitorowania wymienionych w załączniku V.</p> <p>2. Przy gromadzeniu i przekazywaniu informacji, o których mowa w załączniku V, mogą być stosowane metody określone w konwencji LRTAP oraz w podręcznikach do tej konwencji opracowanych w ramach programów współpracy międzynarodowej.</p> <p>3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 16 w celu zmiany niniejszej dyrektywy w zakresie dostosowania załącznika V do postępu technicznego i naukowego i do rozwoju sytuacji w ramach konwencji LRTAP.</p>	<p>N</p> <p>N</p>	
--	-------------------	--

⁵ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. L 327 z 22.12.2009 r, str. 1).

⁶ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206 z 22.07.1992 r., str. 7).

<p>Art. 10</p>	<p>SPRAWOZDAWCZOŚĆ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH</p> <p>1. Państwa członkowskie przekazują Komisji swój pierwszy krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza do dnia 1 kwietnia 2019 r.</p> <p>W przypadku gdy krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany na mocy art. 6 ust. 4, dane państwo członkowskie przekazuje zaktualizowany program Komisji w terminie dwóch miesięcy. Komisja analizuje krajowe programy ograniczania zanieczyszczenia powietrza i ich aktualizacje w świetle wymogów zawartych w art. 4 ust. 2 i art. 6.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska krajowe bilanse i prognozy emisji, krajowe bilanse emisji w układzie przestrzennym, bilanse dużych źródeł punktowych oraz raporty metodyczne IIR, o których mowa w art. 8 ust. 1, 2 i 3 oraz, w stosownych przypadkach, w art. 8 ust. 4, zgodnie z terminami przedkładania sprawozdań określonymi w załączniku I.</p> <p>Przekazywane informacje muszą być spójne z informacjami przekazywanymi sekretariatowi konwencji LRTAP.</p> <p>3. Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska, konsultując to z danymi państwami członkowskimi, dokonuje przeglądu danych zawartych w krajowych bilansach emisji</p>	<p>T</p> <p>T</p> <p>N</p>	<p>Art. 44. Inwentaryzacje emisji substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się inwentaryzacjami w rozumieniu art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 12.</p> <p>Art. 45. Raporty metodyczne IIR sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się raportami metodycznymi IIR, o których mowa w art. 11b ust. 1b ustawy zmienianej w art. 12.</p> <p>Art. 46. 1. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza przyjęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się Krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 16b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 12, i może być aktualizowany na podstawie art. 16b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 12.</p> <p>2. Pierwsza aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie art. 16b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 12 zostanie przeprowadzona najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2023 r.</p> <p>Art. 50. 1. Dane uzyskane w wyniku badań wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przekazane Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się informacjami, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3.</p> <p>2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska dane uzyskane w wyniku badań wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przeprowadzonych w lokalizacjach, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do dnia 1 lipca 2023 r.</p>
--------------------	--	----------------------------	---

<p>w pierwszym roku ich zgłaszania, oraz regularnie w późniejszym okresie. Przegląd ten polega na: a) weryfikacji przejrzystości, dokładności, spójności, porównywalności i kompletności przedłożonych informacji; b) identyfikacji przypadków, w których dane zawarte w bilansach są przygotowane w sposób sprzeczny z wymogami określonymi w prawie międzynarodowym, w szczególności konwencji LRTAP; c) w stosownych przypadkach, obliczeniu wynikających z powyższego niezbędnych korekt technicznych, w konsultacji z danym państwem członkowskim. W przypadku gdy dane państwo członkowskie i Komisja nie są w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie konieczności lub treści korekt technicznych na mocy lit. c), Komisja przyjmuje decyzję określającą korekty techniczne, które mają mieć zastosowanie do danego państwa członkowskiego.</p> <p>4. Państwa członkowskie przekazują Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska następujące informacje, o których mowa w art. 9: a) do dnia 1 lipca 2018 r., a następnie co cztery lata – lokalizację stacji monitoringowych i związane z tym wskaźniki używane do monitorowania wpływu zanieczyszczenia powietrza; oraz b) do dnia 1 lipca 2019 r., a następnie co cztery lata – dane uzyskane w wyniku monitorowania, o których mowa w art. 9.</p>	T	<p>Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>Po art. 25b dodaje się art. 25c w brzmieniu: „Art. 25c. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska co 4 lata, w terminie do dnia 1 lipca danego roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych, o których mowa w art. 23 ust. 18a, i wskaźniki używane do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy; 2) dane uzyskane w wyniku badań, o których mowa w pkt 1, przeprowadzonych w lokalizacjach, o których mowa w pkt 1. <p>2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji informacje, wskaźniki oraz dane, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed upływem terminu ich przekazania Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska.”.</p>
--	----------	---

Art. 11	<p>SPRAWOZDANIA KOMISJI</p> <p>1. Do dnia 1 kwietnia 2020 r., a następnie co cztery lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z postępów poczynionych we wdrażaniu niniejszej dyrektywy, obejmujące ocenę wkładu tego wdrażania w realizację celów, o których mowa w art. 1, w tym dotyczące:</p> <p>a) postępów w realizacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) orientacyjnych poziomów emisji i zobowiązań w zakresie redukcji emisji, o których mowa w art. 4, oraz, w stosownych przypadkach, przyczyn ich nieosiągnięcia; (ii) poziomów jakości otaczającego powietrza zgodnie z wytycznymi w zakresie jakości powietrza opublikowanymi przez Światową Organizację Zdrowia; (iii) unijnych celów w dziedzinie różnorodność biologicznej i ekosystemów zgodnych z siódmym programem działań w zakresie środowiska; <p>b) określenia dalszych środków wymaganych na poziomie Unii i państw członkowskich służących realizacji celów, o których mowa w lit. a);</p> <p>c) pobierania i wykorzystania funduszy unijnych przeznaczonych na wsparcie środków służących realizacji celów niniejszej dyrektywy;</p> <p>d) wyników prowadzonej przez Komisję analizy krajowych programów ograniczania</p>	N	
------------	---	---	--

	<p>zanieczyszczenia powietrza i ich aktualizacji na mocy art. 10 ust. 1 akapit trzeci;</p> <p>e) oceny zdrowotnych, środowiskowych i społeczno-gospodarczych skutków niniejszej dyrektywy.</p> <p>2. W przypadku gdy ze sprawozdania wynika, że orientacyjne poziomy emisji oraz zobowiązania w zakresie redukcji emisji, o których mowa w art. 4, nie mogły zostać osiągnięte w wyniku nieskutecznych przepisów Unii w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła, w tym ich realizacji na poziomie państw członkowskich, Komisja bada, w stosownych przypadkach, potrzebę dalszych działań, uwzględniając również kwestię sektorowych skutków wdrażania. W stosownych przypadkach Komisja przedstawia wnioski ustawodawcze, w tym nowe przepisy w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza ukierunkowane na źródła emisji, tak aby zapewnić spełnianie zobowiązań wynikających z niniejszej dyrektywy.</p>		
Art. 12	<p>EUROPEJSKIE FORUM CZYSTEGO POWIETRZA</p> <p>Komisja powołuje Europejskie Forum Czystego Powietrza, aby wnieść wkład w tworzenie wytycznych i ułatwić skoordynowane wdrażanie unijnych przepisów i polityk związanych z poprawą jakości powietrza; forum to będzie regularnie</p>	N	

	<p>skupiać wszystkie zainteresowane podmioty, w tym właściwe organy państw członkowskich na wszystkich odpowiednich szczeblach, Komisję, podmioty branżowe, społeczeństwo obywatelskie oraz społeczność naukową. Europejskie Forum Czystego Powietrza będzie dokonywać wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, w tym na temat redukcji emisji pochodzących z ogrzewania gospodarstw domowych i z transportu drogowego, tak aby móc zasilac informacjami i wzmacniać krajowe programy ograniczania zanieczyszczenia powietrza i ich realizację.</p>		
<p>Art. 13</p>	<p>PRZEGLĄD</p> <p>1. Na podstawie sprawozdań, o których mowa w art. 11 ust. 1, Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy do dnia 31 grudnia 2025 r. z myślą o zagwarantowaniu postępów w kierunku realizacji celów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w szczególności przy uwzględnieniu postępu naukowego i technologicznego oraz realizacji unijnej polityki klimatyczno-energetycznej.</p> <p>W stosownych przypadkach Komisja przedstawi wnioski ustawodawcze dotyczące zobowiązań w zakresie redukcji emisji na okres po 2030 r.</p> <p>2. W odniesieniu do amoniaku, Komisja oceni w swoim przeglądzie w szczególności:</p> <p>a) wyniki najnowszych badań naukowych; b) wytyczne EKG ONZ z 2014 r. dotyczące</p>	<p>N</p>	

	<p>zapobiegania emisjom amoniaku pochodzącym z rolnictwa i ich zmniejszenia (zwane dalej „wytycznymi dotyczącymi amoniaku”)⁷ oraz kodeks ramowy EKG ONZ, dotyczący dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku⁸, w wersji zaktualizowanej i ostatnio zmienionej w 2014 r.;</p> <p>c) aktualizacje najlepszych dostępnych technik zdefiniowanych w art. 3 pkt 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁹;</p> <p>d) środki rolno-środowiskowe w ramach wspólnej polityki rolnej.</p> <p>3. Na podstawie sprawozdawanych krajowych emisji rtęci Komisja ocenia ich wpływ na realizację celów określonych w art. 1 ust. 2 i rozważa środki na rzecz zmniejszenia tych emisji i, w stosownych przypadkach, przekazuje wniosek ustawodawczy.</p>		
--	--	--	--

⁷ Decyzja 2012/12, ECE/EB.AIR/113/Add.1.

⁸ Decyzja ECE/EB.AIR/127, pkt 36e.

⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przesyłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola (Dz. U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Art. 14	<p>DOSTĘP DO INFORMACJI</p> <p>1. Zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE państwa członkowskie zapewniają aktywne i systematyczne podawanie do wiadomości publicznej następujących informacji, publikowanych na ogólnie dostępnej stronie internetowej:</p> <p>a) krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza i wszystkich aktualizacji;</p> <p>b) krajowych bilansów emisji (w tym, w stosownych przypadkach, skorygowanych krajowych bilansów emisji), krajowych prognoz emisji, raportów metodycznych IIR oraz dodatkowych sprawozdań i informacji przekazywanych Komisji zgodnie z art. 10.</p> <p>2. Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1367/2006 (Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r., w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz. U. L 264 z 25.09.2006, s. 13), Komisja zapewnia aktywne i systematyczne podawanie do wiadomości publicznej informacji, publikowanych na ogólnie dostępnej stronie internetowej, dotyczących ogólnounijnych bilansów emisji i prognoz emisji a także raportów metodycznych IIR.</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>N</p>	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630) w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g oraz h w brzmieniu:</p> <p>„g) z zakresu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz jego aktualizacje, - inwentaryzacje emisji, - krajowe prognozy emisji, <p>– raporty metodyczne IIR,</p> <p>h) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska sprawozdania dotyczące lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz danych uzyskanych w wyniku tych badań;”.</p>
------------	---	----------------------------	---

	<p>3. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej:</p> <ul style="list-style-type: none">a) podstawowe założenia stosowane w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich przy określaniu ich potencjału w zakresie krajowej redukcji emisji, użyte do celów przygotowania sprawozdania nr 16;b) listę odpowiednich przepisów Unii w zakresie ograniczania zanieczyszczeń powietrza u źródła; orazc) wyniki analizy, o której mowa w art. 10 ust. 1 akapit trzeci.		
--	---	--	--

Art. 15	<p>WSPÓLPRACA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI I KOORDYNACJA W RAMACH ORGANIZACJI MIĘDZY Narodowych</p> <p>Bez uszczerbku dla art. 218 TFUE Unia i państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, dążą do dwustronnej i wielostronnej współpracy z państwami trzecimi oraz koordynacji działań w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych, takich jak Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), EKG ONZ, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO) oraz Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), w tym poprzez wymianę informacji w zakresie badań technicznych i naukowych oraz rozwoju w celu poprawy podstaw ułatwiających redukcję emisji.</p>	N	
Art. 16	<p>WYKONYWANIE PRZEKAZANYCH UPRAWNIENÍ</p> <p>1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.</p> <p>2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 8, art. 8 ust. 7 i art. 9 ust. 3, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed</p>	N	

<p>końcem tego okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień jest automatycznie przedłużane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6 ust. 8, art. 8 ust. 7 oraz art. 9 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.¹⁰</p> <p>5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p>	
--	--

¹⁰ Dz. U. L 123 z 12.05.2016, s. 1.

	<p>6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 6 ust. 8, art. 8 ust. 7 i art. 9 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyrażą sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.</p>		
Art. 17	<p>PROCEDURA KOMITETOWA</p> <p>1. Komisję wspomaga Komitet ds. Jakości Powietrza ustanowiony w art. 29 dyrektywy 2008/50/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>W przypadku gdy komitet nie wyda opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N	
Art. 18	<p>SANKCJE</p> <p>Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie</p>	T	<p>Art. 9. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>3) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 41 a. Kto wbrew zakazowi określonymu art. 20a stosuje</p>

	niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.		nawozy amonowo- węglanowe, podlega karze grzywny.”; 4) art. 42 otrzymuje brzmienie: „Art. 42. Orzekanie w sprawach określonych w art. 40 - 41a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.
Art. 19	ZMIANY W DYREKTYWIE 2003/35/WE W załączniku I do dyrektywy 2003/35/WE dodaje się lit. g) w brzmieniu: „ g) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczenia atmosferycznego, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE. ¹¹	N	
Art. 20	TRANSPOZYCJA Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 lipca 2018 r. Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 10 ust. 2 do dnia 15	N	

¹¹ Dz. U. L 344 z 17.12.2016, s. 1”.

	<p>lutego 2017 r.</p> <p>Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p> <p>2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>		
Art. 21	<p>UCHYLENIE I PRZEPISY PRZEJŚCIOWE</p> <p>1. Dyrektywa 2001/81/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 lipca 2018 r.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego:</p> <p>a) art. 1 i 4 dyrektywy 2001/81/WE oraz załącznik I do niej mają nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2019 r.;</p> <p>b) art. 7 i 8 dyrektywy 2001/81/WE oraz załącznik III do niej zostają uchylone z dniem 31 grudnia 2016 r.</p>	N	

	<p>Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.</p> <p>2. Do dnia 31 grudnia 2019 r. państwa członkowskie mogą stosować art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do pułapów określonych w art. 4 dyrektywy 2001/81/WE oraz w załączniku I do tej dyrektywy.</p>		
Art. 22	<p>WEJŚCIE W ŻYCIE</p> <p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2016 r.</p>	N	
Art. 23	<p>ADRESACI</p> <p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p> <p>Sporządzono w Strasburgu dnia 14 grudnia 2016 r.</p>	N	
Załącznik I	<p>MONITOROWANIE I SPRAWOZDAWCZOŚĆ W ODNIESIENIU DO EMISJI ZANIECZYSZCZEŃ DO ATMOSFERY</p> <p>Tabela A</p> <p>Wymogi dotyczące corocznego przekazywania</p>	T	Załącznik nr 1 do projektowanej ustawy, część 1, 2 oraz 3.

	<p>informacji o emisjach, o których mowa w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy</p> <p>Tabela B</p> <p>Wymogi dotyczące corocznego przekazywania informacji o emisjach, o których mowa w art. 8 ust. 1 akapit drugi</p> <p>Tabela C</p> <p>Wymogi dotyczące przekazywania informacji o emisjach i prognoz, o których mowa w art. 8 ust. 2</p> <p>Tabela D</p> <p>Wymogi dotyczące corocznego przekazywania raportu metodycznego IIR, o którym mowa w art. 8 ust. 3</p>		
Załącznik II	<p>KRAJOWE ZOBOWIĄZANIA W ZAKRESIE REDUKCJI EMISJI</p> <p>Tabela A</p> <p>Zobowiązania w zakresie redukcji emisji dwutlenku siarki (SO₂), tlenków azotu (NO_x) i niemetanowych lotnych związków organicznych (NMLZO). Zobowiązania w zakresie redukcji w przypadku transportu drogowego odnoszą się do emisji obliczonych na podstawie sprzedanych paliw (*)¹², a rokiem odniesienia jest 2005 r.</p> <p>Tabela B</p> <p>Zobowiązania w zakresie redukcji emisji amoniaku (NH₃) i pyłu drobnego (PM_{2.5}). Zobowiązania w zakresie redukcji w przypadku transportu</p>	T	Załącznik nr 2 do projektowanej ustawy.

¹² Państwa członkowskie, które mają możliwość użycia całkowitych krajowych emisji obliczonych na podstawie wykorzystanych polis jako podstawy do spełnienia zobowiązań wynikających z konwencji LRTAP, mogą zachować tę opcję, aby zapewnić spójność między prawem międzynarodowym a unijnym.

	drogowego odnoszą się do emisji obliczonych na podstawie sprzedanych paliw (*), a rokiem odniesienia jest 2005 r.		
Załącznik III	<p>TREŚĆ KRAJOWYCH PROGRAMÓW OGRANICZANIA ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 i 10</p> <p>CZEŚĆ 1 Minimalna treść krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza</p> <p>1. Wstępne krajowe programy ograniczania zanieczyszczenia powietrza, o których mowa w art. 6 i 10, muszą zawierać co najmniej następujące informacje:</p> <p>a) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, między innymi:</p> <p>(i) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu oraz, w stosownych przypadkach, rolnictwa, przemysłu i transportu;</p> <p>(ii) obowiązki organów krajowych, regionalnych i lokalnych;</p> <p>(iii) postępy poczynione w ramach obecnej polityki i środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz</p>	T	<p>Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 417 i 730) wprowadza się następujące zmiany – po art. 16 dodaje się art. 16b w brzmieniu:</p> <p>Art. 16b. 3. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera co najmniej:</p> <p>1) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, w szczególności:</p> <p>a) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu oraz, w stosownych przypadkach, rolnictwa, przemysłu i transportu,</p> <p>b) określone w przepisach prawa obowiązki organów administracji publicznej z podziałem na obowiązki krajowe, regionalne (województwo) i lokalne (powiat, gmina) lub innych właściwych podmiotów, dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza,</p>

<p>stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania krajowe i unijne;</p> <p>(iv) prognozowany dalszy rozwój sytuacji przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach;</p> <p>b) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie redukcji emisji w okresie od roku 2020 do roku 2029 oraz na 2030 r. i na lata następne, jak również dla osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, a także analiza tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia; w przypadku gdy są dostępne, poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji, jakości powietrza i środowiska oraz związaną z nimi niepewność;</p> <p>c) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich przyjmowania, wdrażania i dokonywania ich przeglądu, oraz odpowiedzialne właściwe organy;</p> <p>d) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie orientacyjnych poziomów emisji określonych na 2025 r. jest niemożliwe bez pociągnięcia za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów;</p> <p>e) w stosownych przypadkach, informacje na</p>		<p>c) postępy poczynione w ramach aktualnej polityki i zastosowanych środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania wynikające z przepisów prawa,</p> <p>d) prognozowany dalszy rozwój sytuacji w zakresie osiągania założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach;</p> <p>2) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji w okresie od 2020 r. do 2029 r. oraz w okresie na 2030 r. i na lata następne, jak również dla osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, analizę tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia, a także poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji substancji, jakości powietrza i środowiska oraz związaną z nimi niepewność, w przypadku gdy informacje o takich skutkach są dostępne;</p> <p>3) ścieżkę redukcji emisji substancji określoną jako orientacyjny poziom zmniejszania wielkości emisji substancji, dla których zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, o których mowa w art. 16a;</p> <p>4) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich przyjmowania, wdrażania i dokonywania ich przeglądu, wraz ze wskazaniem odpowiedzialnych właściwych organów administracji publicznej lub innych właściwych podmiotów;</p> <p>5) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie orientacyjnych poziomów emisji substancji</p>
--	--	--

<p>temat wykorzystania elastycznego podejścia przewidzianego w art. 5 i skutków takiego wykorzystania dla środowiska;</p> <p>f) ocenę tego, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z planami i programami w innych odnośnych obszarach polityki.</p> <p>2. Aktualizacje krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 6 i 10, obejmują co najmniej:</p> <p>A) ocenę postępów we wdrażaniu programu, redukcji emisji i zmniejszaniu stężeń;</p> <p>b) wszelkie znaczące zmiany kontekstu politycznego, ocen, programu lub harmonogramu jego wdrażania.</p> <p>CZEŚĆ 2</p> <p>Środki redukcji emisji, o których mowa w art. 6 ust. 2 akapit drugi.</p> <p>Państwa członkowskie uwzględniają odpowiednie wytyczne dotyczące amoniaku oraz wykorzystują najlepsze dostępne techniki zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE.</p> <p>A. Środki służące ograniczaniu emisji amoniaku</p> <p>1. Państwa członkowskie sporządzają krajowy kodeks doradczy dobrej praktyki rolniczej dotyczący ograniczania emisji amoniaku z uwzględnieniem kodeksu ramowego EKG ONZ z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku, zawierający co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) zarządzanie azotem, z uwzględnieniem</p>	<p>T</p> <p>T</p>	<p>określonych na 2025 r. jest niemożliwe bez pociągania za sobą nieproporcjonalnie wysokich kosztów, a także powodów, dla których przyjęto nieliniową ścieżkę redukcji emisji substancji, o której mowa w art. 16c ust. 3;</p> <p>6) w stosownych przypadkach, informacje na temat możliwości stosowania przepisów art. 16d ust. 3 i 5;</p> <p>7) ocenę, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z politykami, strategiami, programami, planami i prognozami w innych obszarach polityki.”</p> <p>„Art. 16 b. 10. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany nie rzadziej niż co 4 lata.</p> <p>11. Aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera elementy, o których mowa w ust. 3, a także:</p> <p>1) ocenę postępów we wdrażaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, redukcji emisji substancji i zmniejszaniu stężeń;</p> <p>2) wszelkie znaczące zmiany polityki i strategii oraz przyjętych założeń, a także znaczące zmiany harmonogramu wdrażania Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.”</p>
---	-------------------	--

<p>pełnego obiegu azotu;</p> <p>b) strategię żywienia zwierząt gospodarskich;</p> <p>c) niskoemisyjne techniki rozprowadzania nawozów;</p> <p>d) niskoemisyjne systemy przechowywania nawozów;</p> <p>e) niskoemisyjne systemy hodowli zwierząt;</p> <p>f) możliwości ograniczania emisji amoniaku pochodzącego ze stosowania nawozów mineralnych.</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą ustanowić krajowy bilans azotu w celu monitorowania zmian w całkowitych stratach reaktywnego azotu z rolnictwa, w tym amoniaku, podtlenku azotu, amonu, azotanów i azotynów, w oparciu o zasady określone w wytycznych EKG ONZ dotyczących bilansów azotu.¹³</p> <p>3. Państwa członkowskie zakazują stosowania nawozów amonowo-węglanowych i mogą zmniejszyć emisje amoniaku z nawozów nieorganicznych, stosując następujące podejścia:</p> <p>a) zastąpienie nawozów na bazie mocznika nawozami na bazie azotanu amonu;</p> <p>b) jeżeli nawozy na bazie mocznika są nadal stosowane, wykorzystywanie metod, w przypadku których wykazano, że zmniejszają emisje amoniaku o co najmniej 30 % w porównaniu z wykorzystaniem metody</p>	<p>N</p> <p>T</p>	<p>Art. 9. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu: „Art. 20a. W celu zmniejszenia emisji amoniaku (NH₃) ze stosowania nawozów mineralnych – zabrania się stosowania nawozów amonowo-węglanowych.”;</p> <p>2) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu: Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, z uwzględnieniem kodeksu ramowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku, opracuje kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, do dobrowolnego stosowania. 2. Kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku obejmuje co najmniej wskazówki dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzania azotem, z uwzględnieniem jego pełnego obiegu w środowisku; 2) sposobów żywienia zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich; 3) technik rozprowadzania nawozów ograniczających emisję amoniaku; 4) sposobów przechowywania nawozów ograniczających emisję amoniaku; 5) sposobów chowu zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ograniczających emisję amoniaku;
---	-------------------	--

¹³ Decyzja 2012/10, ECE/EBAIR/113/Add.1.

<p>odniesienia, jak określono w wytycznych dotyczących amoniaku;</p> <p>c) propagowanie zastępowania nawozów nieorganicznych nawozami organicznymi, a w przypadku gdy nawozy nieorganiczne są nadal stosowane, rozprowadzanie ich zgodnie z przewidywanymi potrzebami nawożonej uprawy lub nawożonego użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji pokarmowych w glebie oraz składniki pokarmowe w innych nawozach.</p> <p>4. Państwa członkowskie mogą zmniejszyć emisje amoniaku z nawozów organicznych, stosując następujące podejścia:</p> <p>a) zmniejszanie emisji z gnojowicy i obornika stosowanych na gruntach ornych i użytkach zielonych przez zastosowanie metod służących zmniejszeniu emisji o co najmniej 30 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku oraz na poniższych warunkach:</p> <p>(i) rozprowadzanie obornika i gnojowicy jedynie w zgodzie z przewidywanymi potrzebami odżywczymi nawożonej uprawy lub użytku zielonego w odniesieniu do azotu i fosforu, biorąc również pod uwagę istniejącą zawartość substancji odżywczych w glebie oraz substancji odżywczych w innych nawozach;</p> <p>(ii) nierozprowadzanie obornika i gnojowicy na gruntach nasyconych wodą, zalanych,</p>	<p>N</p>	<p>6) możliwości ograniczania emisji amoniaku pochodzącego ze stosowania nawozów mineralnych.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku.”.</p>
---	-----------------	---

	<p>zamarzniętych lub pokrytych śniegiem;</p> <p>(iii) rozprowadzanie gnojowicy na użytkach zielonych przy użyciu węży rozlewowych, aplikatorów płozowych lub metodą płytkiego lub głębokiego wtryskiwania;</p> <p>(iv) przyorywanie obornika i gnojowicy rozprowadzanych na gruntach ornych w ciągu czterech godzin od rozprowadzenia;</p> <p>b) zmniejszanie emisji pochodzących z miejsc przechowywania nawozów organicznych na zewnątrz pomieszczeń dla zwierząt, przy zastosowaniu następujących podejść:</p> <p>(i) w przypadku obiektów do przechowywania gnojowicy zbudowanych po dniu 1 stycznia 2022 r. – stosowanie niskoemisyjnych systemów lub technik przechowywania, co do których wykazano, że zmniejszają emisję amoniaku o co najmniej 60 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku, a dla istniejących obiektów do przechowywania gnojowicy – o co najmniej 40 %;</p> <p>(ii) przykrywanie obiektów do przechowywania obornika;</p> <p>(iii) zapewnienie, aby gospodarstwa posiadały wystarczającą możliwość przechowywania obornika, aby rozprowadzać go jedynie w okresach odpowiednich ze względu na wzrost</p>		
--	--	--	--

	<p>upraw;</p> <p>c) zmniejszanie emisji z pomieszczeń dla zwierząt za pomocą systemów, co do których wykazano, że zmniejszają emisje amoniaku o co najmniej 20 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku;</p> <p>d) zmniejszanie emisji z nawozów organicznych przez zastosowanie niskobiałkowych strategii żywienia, co do których wykazano, że zmniejszają emisje amoniaku o co najmniej 10 % w porównaniu z metodą odniesienia określoną w wytycznych dotyczących amoniaku.</p> <p>B. Środki służące redukcji emisji w celu ograniczenia pyłu drobnego oraz sadzy (BC)</p> <p>1. Bez uszczerbku dla załącznika II dotyczącego wzajemnej zgodności do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013¹⁴ państwa członkowskie mogą zakazać spalania na terenie otwartym pozostałości zbiorów, odpadów rolniczych i pozostałości leśnych.</p>		
--	---	--	--

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 352/78, WE nr 165/94, (WE) nr 2779, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz. U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

	<p>Państwa członkowskie monitorują wdrażanie zakazów wprowadzonych zgodnie z akapitem pierwszym i egzekwują przepisy w tym zakresie. Wszelkie wyjątki od tego zakazu ograniczają się do programów zapobiegawczych, które mają na celu uniknięcie niekontrolowanych pożarów, zwalczanie szkodników lub ochronę różnorodności biologicznej</p> <p>2. Państwa członkowskie mogą sporządzić krajowy kodeks doradczy dobrej praktyki rolniczej w celu właściwego zarządzania pozostałościami zbiorów na podstawie następujących podejść:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) poprawa struktury gleby poprzez przyorywanie resztek poźniwnych; b) udoskonalone techniki przyorywania resztek poźniwnych; c) alternatywne wykorzystywanie resztek poźniwnych; d) poprawa zasobności gleby w składniki pokarmowe i poprawa struktury gleby poprzez przyorywanie obornika, zgodnie z wymogami optymalnego wzrostu roślin, co pozwoli uniknąć spalania obornika (nawozu naturalnego, ściółki głębokiej). <p>C. Zapobieganie skutkom dla małych gospodarstw</p>	<p>N</p> <p>T</p>	
--	--	---------------------------------	--

	<p>Państwa członkowskie, wprowadzając środki określone w sekcjach A i B, zapewniają pełne uwzględnienie ich skutków dla małych i bardzo małych gospodarstw.</p> <p>Państwa członkowskie mogą np. zwolnić z tych środków małe i bardzo małe gospodarstwa, jeżeli jest to możliwe i stosowne w świetle mających zastosowanie zobowiązań w zakresie redukcji emisji.</p>		
ZAŁĄCZNIK IV	<p>METODY PRZYGOTOWYWANIA I UAKTUALNIANIA KRAJOWYCH BILANSÓW I PROGNOZ EMISJI, RAPORTÓW METODYCZNYCH IIR I SKORYGOWANYCH KRAJOWYCH BILANSÓW EMISJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 i 8</p> <p>W przypadku zanieczyszczeń, o których mowa w załączniku I, państwa członkowskie przygotowują krajowe bilanse emisji, skorygowane krajowe bilanse emisji, w stosownych przypadkach, krajowe prognozy emisji, krajowe bilanse emisji w układzie przestrzennym, bilanse dużych źródeł punktowych oraz raporty metodyczne IIR, stosując metodę przyjętą przez strony konwencji LRTAP (wytyczne EMEP dotyczące sprawozdawczości), i są proszone o używanie przewodnika EMEP/EEA dotyczącego bilansów zanieczyszczeń powietrza (Przewodnik EMEP/EEA), o którym mowa w tej konwencji. Ponadto dodatkowe informacje, w szczególności dane dotyczące aktywności, niezbędne do oceny</p>	T	<p>METODY PRZYGOTOWYWANIA I AKTUALIZACJI INWENTARYZACJI EMISJI I PROGNOZY EMISJI, RAPORTU METODYCZNEGO IIR ORAZ SKORYGOWANYCH INWENTARYZACJI EMISJI</p> <p>W przypadku substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, przygotowuje się inwentaryzacje emisji, w stosownych przypadkach, skorygowane inwentaryzacje emisji, w tym inwentaryzacje emisji w układzie przestrzennym i inwentaryzacje dużych źródeł punktowych, prognozy emisji, oraz raporty metodyczne IIR, zgodnie z metodą przyjętą przez strony Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311 oraz z 1988 r. poz. 313), zwanej dalej ‘Konwencją LRTAP’ (wytyczne EMEP dotyczące sprawozdawczości), w oparciu o przewodnik EMEP/EEA dotyczący bilansów zanieczyszczeń powietrza (Przewodnik EMEP/EEA), o którym mowa w tej konwencji.</p> <p>Ponadto dodatkowe informacje, w szczególności dane dotyczące</p>

<p>krajowych bilansów i prognoz emisji, przygotowuje się zgodnie z tymi samymi wytycznymi.</p> <p>Wykorzystanie wytycznych EMEP dotyczących sprawozdawczości pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych warunków określonych w niniejszym załączniku oraz dla wymogów dotyczących nomenklatury sprawozdawczej, szeregów czasowych oraz terminów przekazywania informacji, określonych w załączniku I.</p> <p>CZĘŚĆ 1 Krajowe roczne bilanse emisji</p> <p>1. Krajowe bilanse emisji muszą być przejrzyste, spójne, porównywalne, kompletne i dokładne.</p> <p>2. Emisje z określonych kluczowych kategorii obliczane są zgodnie z metodami określonymi w przewodniku EMEP/EEA oraz z myślą o wykorzystaniu metody Tier 2 lub wyższej (szczegółowej). Państwa członkowskie mogą korzystać z innych opartych na dowodach naukowych i kompatybilnych metod ustanawiania krajowych bilansów emisji, jeżeli metody te pozwalają na dokładniejsze szacunki niż standardowe metody określone w przewodniku EMEP/EEA.</p> <p>3. W przypadku emisji pochodzących z transportu państwa członkowskie obliczają i przedstawiają emisje spójne z krajowymi bilansami energetycznymi przedstawianymi Eurostatowi.</p> <p>4. Emisje pochodzące z transportu drogowego</p>	<p>aktywności, niezbędne do oceny inwentaryzacji emisji i prognoz emisji, przygotowuje się zgodnie z tymi samymi wytycznymi.</p> <p>Wykorzystanie wytycznych EMEP dotyczących sprawozdawczości pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych warunków określonych w niniejszym załączniku oraz dla wymogów dotyczących nomenklatury sprawozdawczej, szeregów czasowych oraz terminów przekazywania informacji.</p> <p>W przypadku operacji lotniczych inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodyczny IIR są opracowywane na podstawie cyklu lądowania i startu rozumianego jako cykl obejmujący kołowanie przy starcie i lądowaniu, start, wznoszenie się, podchodzenie do lądowania, lądowanie i wszelkie inne czynności statku powietrznego odbywające się poniżej wysokości 3 000 stóp.</p> <p>W przypadku międzynarodowej żeglugi morskiej inwentaryzacja emisji, prognoza emisji lub raport metodyczny IIR są opracowywane na podstawie kursów – na morzu i w wodach przybrzeżnych – statków wodnych, z wyjątkiem statków rybackich, pływających pod wszystkimi banderami, wypływających z terytorium jednego państwa i wpływających na terytorium innego państwa.</p> <p>CZĘŚĆ 1</p> <p>Roczne inwentaryzacje emisji</p> <p>1. Inwentaryzacje emisji muszą być przejrzyste, spójne, porównywalne, kompletne i dokładne.</p> <p>2. Emisje z określonych kluczowych kategorii obliczane są zgodnie z metodami określonymi w przewodniku EMEP/EEA, z wykorzystaniem</p>
---	---

<p>oblicza się i przedstawia na podstawie paliw sprzedanych¹⁵ w danym państwie członkowskim. Ponadto państwa członkowskie mogą przedstawiać emisje pochodzące z transportu drogowego na podstawie ilości zużytych paliw lub kilometrów przejechanych w danym państwie członkowskim.</p> <p>5. Państwa członkowskie przekazują informacje o swoich rocznych krajowych emisjach wyrażone w obowiązujących jednostkach określonych we wzorze sprawozdawczym NFR konwencji LRTAP.</p> <p>CZEŚĆ 2 Krajowe prognozy emisji</p> <p>1. Krajowe prognozy emisji muszą być przejrzyste, spójne, porównywalne, pełne i dokładne, a przekazywane informacje obejmują co najmniej: a) jasne określenie przyjętych i planowanych polityk i środków objętych prognozami; b) w stosownych przypadkach, wyniki analizy wrażliwości wykonanej dla prognoz; c) opis metod, modeli, podstawowych założeń i kluczowych parametrów wejściowych i wyjściowych.</p> <p>2. Prognozy emisji muszą być szacowane i przyporządkowywane do odnośnych sektorów źródeł. Państwa członkowskie przygotowują prognozę „ze środkami” (środki przyjęte) i – w stosownych przypadkach – „z dodatkowymi środkami” (środki planowane) dla każdego zanieczyszczenia zgodnie z wytycznymi ustanowionymi w przewodniku EMEP/EEA.</p>	<p>metody „Tier 2” lub wyższej (bardziej szczegółowej).</p> <p>Można korzystać z innych metod opartych na dowodach naukowych i kompatybilnych metod ustanawiania inwentaryzacji emisji, jeżeli metody te pozwalają na dokładniejsze szacunki niż standardowe metody określone w przewodniku EMEP/EEA.</p> <p>3. W przypadku emisji pochodzących z transportu oblicza się ją i przedstawia spójnie z krajowymi bilansami energetycznymi przekazanymi do Eurostatu.</p> <p>4. Emisje pochodzące z transportu drogowego oblicza się i przedstawia na podstawie paliw zużytych na terytorium Polski. Ponadto emisje pochodzące z transportu drogowego mogą być przedstawione na podstawie ilości zużytych paliw lub kilometrów przejechanych na terytorium Polski.</p> <p>5. Informacje o rocznych emisjach przedstawia się w obowiązujących jednostkach określonych we wzorze sprawozdawczym nomenklatury dla sprawozdawczości (NFR) Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r.</p> <p>6. Inwentaryzacja emisji zawiera informacje określone w tabeli nr 1, które są przekazywane w terminach wskazanych w tej tabeli.</p> <p>Tabela nr 1</p> <table border="1" data-bbox="1032 1106 1995 1217"> <thead> <tr> <th>Rodzaj informacji</th> <th>Zanieczyszczenia</th> <th>Szereg czasowy</th> <th>Terminy przekazywania informacji</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> </td> <td> </td> <td> </td> <td> </td> </tr> </tbody> </table>	Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Terminy przekazywania informacji				
Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Terminy przekazywania informacji						

¹⁵ Państwa członkowskie, które mają możliwość użycia całkowitych krajowych emisji obliczonych na podstawie wykorzystanych paliw, jako podstawy oceny spełnienia zobowiązań wynikających z konwencji LRTAP, mogą zachować tę opcję, aby zapewnić spójność między prawem międzynarodowym a unijnym.

<p>3. Krajowe prognozy emisji muszą być zgodne z krajowym rocznym bilansem emisji za rok x-3 i z prognozami zgłoszonymi na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013¹⁶ CZĘŚĆ 3 Raport metodyczny IIR Raporty metodyczne IIR są przygotowywane zgodnie z wytycznymi EMEP dotyczącymi sprawozdawczości i przekazywane przy użyciu wzoru raportu metodycznego IIR, jak określono w tych wytycznych. Raport ten zawiera przynajmniej następujące informacje: a) opisy, odniesienia i źródła informacji dotyczące określonych metod, założeń, wskaźników emisji i danych dotyczących aktywności, jak również przesłanki ich wyboru; b) opis krajowych kluczowych kategorii źródeł emisji; c) informacje na temat niepewności, zapewniania jakości i weryfikacji; d) opis uregulowań instytucjonalnych na potrzeby przygotowania bilansów; e) rekalkulacje i planowane ulepszenia; f) w stosownych przypadkach informacje na temat wykorzystania elastycznego podejścia przewidzianego w art. 5 ust. 1, 2, 3 i 4; g) w stosownych przypadkach informacje na temat powodów odejścia od ścieżki redukcji określonej zgodnie z art. 4 ust. 2, jak również środków służących zapewnieniu zbliżenia do tej ścieżki; h) streszczenie.</p> <p>CZĘŚĆ 4 Korekty krajowych bilansów emisji</p>		<p>Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR^{1),2)}</p>	<p>SO₂, NO_x, NMLZO, NH₃, CO — metale ciężkie (Cd, Hg, Pb)³⁾ — TZO⁴⁾ (ogółem WWA⁵⁾ benzo(a)piren, benzo(b)fluorant en, benzo(k)fluorant en, indeno (1,2,3-cd)piren, dioksyne/furany, PCB⁶⁾, HCB⁷⁾</p>	<p>Raz w roku, z uwzględnieniem danych od 1990 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)</p>	<p>15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.</p>	<p>15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.</p>
		<p>Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR²⁾</p>	<p>- PM_{2,5}, PM₁₀⁸⁾ -sadza, jeżeli dane są dostępne</p>	<p>Raz w roku, z uwzględnieniem danych od 2000 r. do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)</p>	<p>15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.</p>	<p>15 lutego. Jeżeli informacje zawierały błędy, ponowne przekazanie informacji, wraz z wyjaśnieniem wprowadzonych zmian, następuje najpóźniej w ciągu 4 tygodni od dnia 15 lutego.</p>
<p>Objaśnienia:</p>						

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylające decyzję nr 280/2004/WE (Dz. U. L 1652 z 18.06.2013, s. 13).

<p>1. Państwo członkowskie, które wnioskuje o skorygowanie swojego krajowego bilansu emisji zgodnie z art. 5 ust. 1, zawiera w swoim wniosku do Komisji co najmniej następującą dokumentację uzupełniającą: a) dowody na to, że odnośne krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji zostały przekroczone; b) określenie, na ile skorygowanie bilansu emisji zmniejsza przekroczenie oraz przyczynia się do wypełnienia danego krajowego zobowiązania lub zobowiązań w zakresie redukcji emisji; c) oszacowanie, czy i kiedy można spodziewać się, że dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji zostaną osiągnięte w oparciu o krajowe prognozy emisji bez korekty; d) dowody na to, że korekta jest zgodna z co najmniej jedną z trzech następujących okoliczności. W stosownych przypadkach można odnieść się do odpowiednich wcześniejszych korekt: (i) w przypadku nowych kategorii źródeł emisji: — dowody na to, że nowe kategorie źródeł emisji zostały uznane w literaturze naukowej lub w przewodniku EMEP/EEA, — dowody na to, że ta kategoria źródeł nie została ujęta w odpowiednim wcześniejszym krajowym bilansie emisji w czasie, gdy ustalano dane zobowiązanie w zakresie redukcji emisji, — dowody, że emisje pochodzące z nowej kategorii źródeł przyczyniają się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji, potwierdzone przez szczegółowy opis metody, dane i wskaźniki emisji wykorzystane, aby dojść do tego</p>	<p>¹⁾ Nomenklatura dla sprawozdawczości (NFR) określona przez Konwencję LRTAP. ²⁾ Informacje o emisjach ze źródeł naturalnych są sprawozdawane zgodnie z metodami w zakresie Konwencji LRTAP oraz z przewodnikiem EMEP/EEA dotyczącym bilansu emisji zanieczyszczeń powietrza. Nie są włączane do krajowych wartości całkowitych i są zgłaszane oddzielnie. ³⁾ Cd (kadm), Hg (rtęć), Pb (ołów). ⁴⁾ TZO (trwale zanieczyszczenia organiczne). ⁵⁾ WWA (wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne). ⁶⁾ PCB (polichlorowane bifenyle). ⁷⁾ HCB (heksachlorobenzen). ⁸⁾ Przez PM₁₀ rozumie się cząstki o średnicy aerodynamicznej wynoszącej co najwyżej 10 mikrometrów (µm).</p> <p>7. Inwentaryzacja emisji może także zawierać informacje określone w tabeli nr 2, które są przekazywane w terminie wskazanym w tej tabeli.</p> <p>Tabela nr 2</p> <table border="1" data-bbox="1032 820 2013 1230"> <thead> <tr> <th>Rodzaj informacji</th> <th>Zanieczyszczenia</th> <th>Szereg czasowy</th> <th>Termin przekazywania informacji</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR¹⁾</td> <td>— metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki)²⁾ — TSP³⁾</td> <td>Raz w roku, począwszy od 1990 r. (2000 r. dla TSP) do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)</td> <td>15 lutego.</td> </tr> </tbody> </table> <p>Objaśnienia: ¹⁾ Informacje o emisjach ze źródeł naturalnych są sprawozdawane zgodnie z metodami ustanowionymi w Konwencji LRTAP oraz z przewodnikiem EMEP/EEA dotyczącym bilansu emisji zanieczyszczeń</p>	Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Termin przekazywania informacji	Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ¹⁾	— metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki) ²⁾ — TSP ³⁾	Raz w roku, począwszy od 1990 r. (2000 r. dla TSP) do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15 lutego.
Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy	Termin przekazywania informacji						
Całkowite krajowe emisje z podziałem na kategorie źródeł według NFR ¹⁾	— metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki) ²⁾ — TSP ³⁾	Raz w roku, począwszy od 1990 r. (2000 r. dla TSP) do roku sprawozdawczego minus 2 (X-2)	15 lutego.						

<p>wniosku.</p> <p>(ii) w przypadku znacząco różnych wskaźników emisji wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł: — opis pierwotnych wskaźników emisji, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej do określenia tego wskaźnika emisji, — dowody na to, że pierwotne wskaźniki emisji były wykorzystywane do określania redukcji emisji w czasie, gdy redukcje te zostały określone, — opis zaktualizowanych wskaźników emisji, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia danego wskaźnika emisji, — porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane wskaźniki emisji, wykazujące, że zmiana wskaźników emisji przyczynia się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań w zakresie redukcji, — wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące w celu podjęcia decyzji; (iii) w przypadku znacząco różnych metod wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł: — opis pierwotnie wykorzystanej metody, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji, — dowody na to, że pierwotna metoda została wykorzystana do określania redukcji emisji w czasie, gdy zostały ustanowione, — opis zaktualizowanej wykorzystanej metody, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej lub odniesienia użytych do określenia tej metody, — porównanie szacunków emisji dokonywanych w</p>	<p>powietrza. Nie są włączane do krajowych wartości całkowitych i są zgłaszane oddzielnie.</p> <p>²⁾ As (arsen), Cr (chrom), Cu (miedź), Ni (nikiel), Se (selen), Zn (cynk).</p> <p>³⁾ TSP (całkowity pył zawieszony).</p> <p>CZĘŚĆ 2</p> <p>Prognoza emisji</p> <p>1. Prognoza emisji musi być przejrzysta, spójna, porównywalna, pełna i dokładna, a przekazywane informacje obejmują co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyjęte oraz planowane polityki i środki objęte prognozami; 2) w stosownych przypadkach, wyniki analizy wrażliwości wykonanej dla prognoz; 3) opis metod, modeli, podstawowych założeń i kluczowych parametrów wejściowych i wyjściowych. <p>2. Prognozy emisji muszą być szacowane i przyporządkowywane do odnośnych kategorii źródeł. Prognoza zawiera zastosowane „środki” (środki przyjęte) i – w stosownych przypadkach – „dodatkowe środki” (środki planowane) dla każdego zanieczyszczenia zgodnie z wytycznymi ustanowionymi w przewodniku EMEP/EEA.</p> <p>3. Prognoza emisji musi być zgodna z inwentaryzacją emisji za rok x-3 i z prognozami zgłoszonymi na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję nr 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.).</p> <p>4. Prognoza emisji zawiera informacje określone w tabeli nr 3, które</p>
---	--

<p>oparciu o pierwotne i zaktualizowane metody, wykazujące, że zmiana metody przyczynia się do tego, że państwo członkowskie nie jest w stanie wypełniać swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji, — wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące w celu podjęcia decyzji. 2. Państwa członkowskie mogą przedłożyć te same informacje uzasadniające w odniesieniu do procedur dostosowawczych opartych na podobnych warunkach wstępnych, pod warunkiem że każde państwo członkowskie przedstawi wymagane indywidualne informacje odnoszące się do danego państwa, jak określono w pkt 1. 3. Państwa członkowskie ponownie obliczają skorygowane wartości emisji, aby zapewnić spójność, w możliwym zakresie, szeregów czasowych dla każdego roku, w odniesieniu do którego zastosowano korektę lub korekty.</p>	<p>są przekazywane w terminach wskazanych w tej tabeli.</p>		
	<p>Tabela nr 3</p>		
	<p>Rodzaj informacji</p>	<p>Zanieczyszczenia</p>	<p>Szereg czasowy</p>
	<p>Krajowe dane w postaci siatki dotyczące emisji z podziałem na kategorie źródeł (GNFR)</p>	<p>— SO₂, NO_x, NMLZO, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) — TZO (ogółem WWA, HCB, PCB, dioksyny/furany) — sadza, jeżeli dane są dostępne</p>	<p>Co 4 lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2), począwszy od 2017 r.</p>
<p>Duże źródła punktowe według kategorii źródła (GNFR)</p>	<p>— SO₂, NO_x, NMLZO, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) — TZO (ogółem WWA, HCB, PCB, dioksyny/furany) — sadza, jeżeli dane są dostępne</p>	<p>Co 4 lata dla roku sprawozdawczego minus 2 (X-2), począwszy od 2017 r.</p>	
<p>Prognozowane emisje według</p>	<p>— SO₂, NO_x, NH₃, NMLZO, PM_{2,5}</p>	<p>Co 2 lata, począwszy od 2017 r. w odniesieniu do lat,</p>	

		zagregowanych kategorii NFR	— sadza, jeżeli dane są dostępne	których dotyczą prognozy, czyli 2020 r., 2025 r., 2030 r. oraz, jeżeli dane są dostępne - 2040 r. i 2050 r.	
<p style="text-align: center;">CZĘŚĆ 3</p> <p style="text-align: center;">Raport metodyczny IIR</p> <p>1. Raport metodyczny IIR jest przygotowywany zgodnie z wytycznymi EMEP dotyczącymi sprawozdawczości i przekazywany przy użyciu wzoru raportu metodycznego IIR, jaki określono w tych wytycznych. Raport ten zawiera przynajmniej następujące informacje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opis, odniesienia i źródła informacji dotyczące określonych metod, założeń, wskaźników emisji i danych dotyczących aktywności, jak również przesłanki ich wyboru; 2) opis krajowych kluczowych kategorii źródeł emisji; 3) informacje na temat niepewności, zapewniania jakości i weryfikacji; 4) opis uregulowań instytucjonalnych na potrzeby przygotowania bilansów; 5) rekalkulacje i planowane ulepszenia; 6) w stosownych przypadkach, informacje na temat wykorzystania elastycznego podejścia przewidzianego w art. 5 ust. 1-4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1); 7) w stosownych przypadkach, informacje na temat powodów odejścia od ścieżki redukcji emisji, o której mowa w art. 16c ust. 1 ustawy, jak również środków służących zapewnieniu zbliżenia do tej ścieżki; 8) streszczenie. <p>2. Raport metodyczny IIR zawiera informacje określone w tabeli nr 4, które są przekazywane w terminie wskazanym w tej tabeli.</p>					

Tabela nr 4		
Rodzaj informacji	Zanieczyszczenia	Szereg czasowy
Raport metodyczny IIR	— SO ₂ , NO _x , NMLZO, NH ₃ , CO, PM _{2,5} , PM ₁₀ — metale ciężkie (Cd, Hg, Pb) i sadza — TZO (ogółem WWA, benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno (1,2,3-cd)piren, dioksyny/furany, HCB, PCB, HCB) — metale ciężkie (As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn oraz ich związki) i TSP, jeżeli dane są dostępne	Wszystkie lata (jak podano w części 1 ust. 6, części 2 ust. 4)
<p>CZĘŚĆ 4</p> <p>Korekta inwentaryzacji emisji</p> <p>1. W przypadku wniosku o skorygowanie inwentaryzacji emisji, zgłoszonej zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy, składa się wniosek do Komisji Europejskiej, który zawiera co najmniej następującą dokumentację uzupełniającą:</p> <p>1) dowody na to, że odnośne krajowe zobowiązanie lub zobowiązania</p>		

		<p>w zakresie redukcji emisji substancji zostały przekroczone;</p> <p>2) określenie, na ile skorygowanie inwentaryzacji emisji zmniejsza przekroczenie oraz przyczynia się do wypełnienia danego krajowego zobowiązania lub zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji;</p> <p>3) oszacowanie, czy i kiedy można spodziewać się, że dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji zostaną osiągnięte w oparciu o prognozy emisji bez korekty;</p> <p>4) dowody na to, że korekta jest zgodna z co najmniej jedną z trzech następujących okoliczności:</p> <p>a) w przypadku nowych kategorii źródeł emisji - dowody, że:</p> <ul style="list-style-type: none">— nowe kategorie źródeł emisji zostały uznane w literaturze naukowej lub w przewodniku EMEP/EEA,— dana kategoria źródeł nie została ujęta w odpowiedniej wcześniejszej inwentaryzacji emisji w czasie, gdy ustalano dane krajowe zobowiązanie lub zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji,— emisje pochodzące z nowej kategorii źródeł przyczyniają się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji, co jest potwierdzone przez szczegółowy opis metody, dane i wskaźniki emisji wykorzystane, aby dojść do tego wniosku, <p>b) w przypadku znacząco różnych wskaźników emisji wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:</p> <ul style="list-style-type: none">— opis pierwotnych wskaźników emisji, w tym szczegółowy opis podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji,— dowody na to, że pierwotne wskaźniki emisji były wykorzystywane do określania redukcji emisji substancji w czasie, gdy redukcje te zostały określone,— opis zaktualizowanych wskaźników emisji, w tym szczegółowe
--	--	---

		<p>informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia danego wskaźnika emisji,</p> <ul style="list-style-type: none"> — porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane wskaźniki emisji wykazujące, że zmiana wskaźników emisji przyczynia się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wypełnić swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji, — wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące, <p>c) w przypadku znacząco różnych metod wykorzystanych do określenia emisji z określonych kategorii źródeł:</p> <ul style="list-style-type: none"> — opis pierwotnie wykorzystanej metody, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tego wskaźnika emisji, — dowody na to, że pierwotna metoda została wykorzystana do określania redukcji emisji substancji w czasie, gdy redukcje te zostały ustanowione, — opis zaktualizowanej wykorzystanej metody, w tym szczegółowe informacje dotyczące podstawy naukowej użytej do określenia tej metody, — porównanie szacunków emisji dokonywanych w oparciu o pierwotne i zaktualizowane metody wykazujące, że zmiana metody przyczynia się do tego, że Rzeczpospolita Polska nie jest w stanie wypełniać swoich zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji, — wyjaśnienie, czy zmiany wskaźników emisji są znaczące. <p>2. W stosownych przypadkach można odnieść się do odpowiednich wcześniejszych korekt.</p> <p>3. Te same informacje mogą posłużyć do uzasadnienia w odniesieniu do procedur dostosowawczych opartych na podobnych warunkach wstępnych dla różnych państw członkowskich Unii Europejskiej, pod</p>
--	--	---

			<p>warunkiem że państwo członkowskie Unii Europejskiej przedstawi wymagane indywidualne informacje odnoszące się do danego państwa, jak określono w ust. 1.</p> <p>4. Skorygowana wartość emisji jest obliczana ponownie, aby zapewnić spójność, w możliwym zakresie, szeregów czasowych dla każdego roku, w odniesieniu do którego zastosowano korektę lub korekty.</p>
Załącznik V	<p>OPCJONALNE WSKAŹNIKI MONITOROWANIA WPLYWU ZANIECZYSZCZENIA POWIETRZA, O KTÓRYM MOWA W ART. 9</p> <p>a) W odniesieniu do ekosystemów słodkowodnych: ustalenie zakresu szkód biologicznych, w tym reakcji wrażliwych wskaźników biologicznych (mikrofitów i makrofitów oraz okrzemków) oraz utrata zasobów rybnych lub bezkręgowców: wskaźnik podstawowy: zdolność neutralizacji kwasów (ANC); oraz wskaźniki dodatkowe: kwasowość (pH), siarczan rozpuszczony (SO₄), azotan (NO₃) i rozpuszczony węgiel organiczny: częstotliwość pobierania próbek: od rocznej (podczas cyrkulacji jesiennej jeziora) do miesięcznej (strumienie).</p> <p>b) W odniesieniu do ekosystemów lądowych: ocena kwasowości gleby, utraty glebowych składników pokarmowych, statusu i bilansu azotu oraz utraty różnorodności biologicznej: (i) wskaźnik podstawowy: kwasowość gleby – wymienne frakcje kationów zasadowych (wysycenie zasadami) i wymienny glin w glebach: częstotliwość pobierania próbek: co dziesięć lat;</p>	N	

	<p>wskaźniki pomocnicze: pH, siarczan, azotan, kationy zasadowe, stężenia glinu w roztworze gleby: częstotliwość pobierania próbek: co roku (w stosownych przypadkach); (ii) wskaźnik podstawowy: wypłukiwanie azotanów z gleby (NO_3,wypłuk.): częstotliwość pobierania próbek: co roku; (iii) wskaźnik podstawowy: stosunek węgla do azotu (C/N) i wskaźnik pomocniczy: azot ogółem w glebie ($\text{N}_{\text{całk.}}$): częstotliwość pobierania próbek: co dziesięć lat; (iv) wskaźnik podstawowy: bilans składników pokarmowych w liściach (N/P, N/K, N/Mg): częstotliwość pobierania próbek: co cztery lata. c) W odniesieniu do ekosystemów lądowych: ocena szkodliwego wpływu ozonu na wzrost roślinności i różnorodność biologiczną: (i) wskaźnik podstawowy: wzrost roślinności i uszkodzenie liści; oraz wskaźnik pomocniczy: strumień węgla ($\text{C}_{\text{strumień}}$): częstotliwość pobierania próbek: co roku; (ii) wskaźnik podstawowy: przekroczenie poziomów krytycznych w oparciu o strumień: częstotliwość pobierania próbek: co roku w sezonie wegetacyjnym.</p>		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE. L Nr 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.)	
Art.	1. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie		Art.11 ust. 2 . W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania

<p>72 Sprawozdawczość państw członkowskich</p>	<p>Komisji informacji na temat wdrażania niniejszej dyrektywy, na temat reprezentatywnych danych dotyczących emisji i innych form zanieczyszczenia, na temat dopuszczalnych wielkości emisji, na temat stosowania najlepszych dostępnych technik zgodnie z art. 14 i 15, w szczególności na temat odstępstw zastosowanych zgodnie z art. 15 ust. 4, oraz na temat postępów dokonywanych w zakresie rozwoju i stosowania nowych technik zgodnie z art. 27. Państwa członkowskie udostępniają te informacje w formacie elektronicznym.</p> <p>2. Zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 75 ust. 2, określa się rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Obejmuje to określenie konkretnych działań i zanieczyszczeń, dla których udostępnia się dane, o których mowa w ust. 1.</p> <p>3. Od dnia 1 stycznia 2016 r. dla wszystkich obiektów energetycznego spalania objętych rozdziałem III niniejszej dyrektywy państwa członkowskie opracowują roczne zestawienie emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu oraz zestawienie ilości dostarczonej energii. Z uwzględnieniem zasad łączenia określonych w art. 29, właściwy organ otrzymuje – w odniesieniu do każdego obiektu energetycznego spalania – następujące dane: a) całkowitą nominalną moc dostarczoną w paliwie obiektu energetycznego spalania (w MW); b) rodzaj obiektu energetycznego spalania: kocioł, turbina gazowa, silnik gazowy, silnik Diesla, inny (z</p>	<p>emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>„Art. 11. 2. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 72 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2010/75/UE” i art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2015/2193”, w zakresie dotyczącym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) emisji substancji do powietrza ze źródeł spalania paliw, instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, i instalacji do produkcji dwutlenku tytanu; 2) odstępstw, o których mowa w art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska; 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 205 z 14.08.2018, str. 40) w zakresie danych dostępnych w Krajowej bazie.”.
--	---	--

<p>określeniem rodzaju); c) datę rozpoczęcia eksploatacji obiektu energetycznego spalania; d) całkowite roczne wielkości emisji (w tonach na rok) dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu (jako pył zawieszony ogółem); e) czas funkcjonowania obiektu energetycznego spalania; f) całkowitą ilość doprowadzonej energii w powiązaniu z wartością opałową netto (w TJ na rok), w rozbiciu na następujące kategorie paliwa: węgiel kamienny, węgiel brunatny, biomasa, torf, inne paliwa stałe (z określeniem rodzaju), paliwa płynne, gaz ziemny, inne gazy (z określeniem rodzaju). Dane dotyczące każdego obiektu w przeciągu roku zawarte w tych zestawieniach udostępniane są Komisji na jej wniosek. Podsumowanie zestawień udostępnia się Komisji co trzy lata w terminie 12 miesięcy od zakończenia danego trzyletniego okresu. Podsumowanie to osobno wyszczególnia dane dotyczące obiektów energetycznego spalania w obrębie rafinerii. W terminie 24 miesięcy od zakończenia danego trzyletniego okresu Komisja udostępnia państwu członkowskim oraz społeczeństwu podsumowanie z porównania i oceny tych zestawień zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE.</p> <p>4. Od dnia 1 stycznia 2016 r. państwa członkowskie przekazują corocznie Komisji następujące dane: a) w przypadku obiektów energetycznego spalania, do których ma zastosowanie art. 31: zawartość siarki w lokalnych paliwach stałych oraz osiągnięty stopień odsiarczania, w uśrednieniu miesięcznym. W pierwszym roku stosowania art. 31</p>		
---	--	--

	<p>sprawozdanie zawiera również techniczne uzasadnienie niewykonalności przestrzegania dopuszczalnych wielkości emisji, o których mowa w art. 30 ust. 2 i 3; oraz b) w przypadku obiektów energetycznego spalania eksploatowanych przez nie więcej niż 1 500 godzin czasu funkcjonowania rocznie (średnia krocząca z pięciu lat): czas funkcjonowania na rok.</p>		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1)	
<p>Art 11 Sprawozdanie</p>	<p>1. Do dnia 1 października 2026 r. oraz do dnia 1 października 2031 r. państwa członkowskie przekazują Komisji jakościowe i ilościowe informacje o wdrażaniu niniejszej dyrektywy, o wszelkich działaniach podejmowanych w celu sprawdzenia zgodności eksploatacji średnich obiektów energetycznego spalania z niniejszą dyrektywą i o wszelkich podejmowanych w tym celu działaniach z zakresu egzekwowania prawa. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje szacunkowe dane o całkowitej rocznej emisji SO₂, NO_x i pyłu ze średnich obiektów energetycznego spalania, w podziale na rodzaj obiektu, rodzaj paliwa i przedziały mocy cieplnej. 2. Do dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie przekazują również Komisji szacunkowe dane o całkowitej rocznej emisji CO oraz wszelkie dostępne informacje o stężeniu emisji CO ze średnich obiektów energetycznego spalania, w podziale na rodzaj</p>		<p>Art. 12 W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730) wprowadza się następujące zmiany: „Art. 11. 2. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 72 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą 2010/75/UE” i art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2015/2193”, w zakresie dotyczącym: 1) emisji substancji do powietrza ze źródeł spalania paliw, instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne, i instalacji do produkcji dwutlenku tytanu;</p>

<p>paliwa i przedziały mocy cieplnej.</p> <p>3. Na potrzeby sprawozdawczości, o której mowa w ust. 1 i 2, Komisja udostępnia państwom członkowskim elektroniczne narzędzie sprawozdawcze. Komisja w drodze aktów wykonawczych ustala techniczny format sprawozdań w celu uproszczenia i usprawnienia wykonywania obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich w odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 1. i 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.</p> <p>4. W terminie dwunastu miesięcy od daty otrzymania sprawozdań od państw członkowskich zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie podsumowujące, uwzględniając informacje udostępnione zgodnie z art. 6 ust. 11 i 12.</p> <p>5. W wykonywaniu obowiązków, o których mowa w ust. 3 i 4, Komisję wspiera Europejska Agencja Środowiska.</p>		<p>2) odstępstw, o których mowa w art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;</p> <p>3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przesyłowych (Dz. Urz. UE L 205 z 14.08.2018, str. 40) w zakresie danych dostępnych w Krajowej bazie.</p> <p>3. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 14 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z dyrektywy 2010/75/UE i dyrektywy (UE) 2015/2193, w zakresie dotyczącym odstępstw, o których mowa w art. 146a, art. 146b, art. 146j i art. 146k ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.”.</p>
<p>TYTUŁ WYKONYWANEGO AKTU PRAWNEGO</p>		<p>Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94)</p>
<p>Art. 3 pkt 3 – 3) „weryfikator” oznacza osobę prawną lub inny podmiot prawny prowadzący działania weryfikacyjne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i akredytowany przez krajową jednostkę akredytującą na podstawie</p>		<p>Art. 1 W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538) wprowadza się następujące zmiany pkt 3 lit. c – w pkt 23 lit. a otrzymuje brzmienie: „23) weryfikatorze - rozumie się przez to:</p>

<p>rozporządzenia (WE) nr 765/2008 oraz niniejszego rozporządzenia lub w inny sposób upoważnioną osobę fizyczną, bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, w czasie sporządzania sprawozdania z weryfikacji;</p> <p>Art. 70 ust. 2 2. W przypadku wyznaczenia w państwie członkowskim więcej niż jednego właściwego organu na podstawie z art. 18 dyrektywy 2003/87/WE, państwo członkowskie upoważnia jeden z takich właściwych organów do pełnienia funkcji punktu kontaktowego do wymiany informacji, koordynacji współpracy, o której mowa w ust. 1, oraz działań, o których mowa w niniejszym rozdziale.</p> <p>Art. 55 ust. 1 1. Zadania związane z akredytacją na mocy niniejszego rozporządzenia wykonują krajowe jednostki akredytujące wyznaczone na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.</p> <p>Art. 1 Przedmiot W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy dotyczące weryfikacji raportów składanych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE, a także dotyczące akredytacji weryfikatorów i</p>		<p>„a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067”;</p> <p>pkt 4 – w art. 4: b) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) pełni funkcję punktu kontaktowego w rozumieniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067;”;</p> <p>pkt 5 – w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Polskie Centrum Akredytacji działające na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 549) jest krajową jednostką akredytującą, o której mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, i wykonuje zadania tej jednostki określone w tym rozporządzeniu.”;</p> <p>pkt 49 – w art. 84: a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie: „1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3, podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, z zastrzeżeniem art. 85. Weryfikator sporządza sprawozdanie z weryfikacji raportu.</p>
---	--	--

<p>nadzoru nad nimi.</p> <p>Artykuł 27 Sprawozdanie z weryfikacji</p> <p>1. Na podstawie informacji zgromadzonych w trakcie weryfikacji weryfikator przekazuje prowadzącemu instalację lub operatorowi statku powietrznego sprawozdanie z weryfikacji każdego raportu na temat wielkości emisji, raportu dotyczącego tonokilometrów, raportu dotyczącego danych podstawowych lub raportu dotyczącego danych nowego operatora poddanych weryfikacji. Sprawozdanie z weryfikacji zawiera co najmniej jedno z następujących ustaleń: a) raport zweryfikowano jako zadowolający; b) raport prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego zawiera istotne nieprawidłowości, których nie usunięto przed przekazaniem sprawozdania z weryfikacji; c) zakres weryfikacji jest zbyt ograniczony na podstawie art. 28 i weryfikator nie był w stanie uzyskać wystarczających dowodów, aby przedstawić wnioski z weryfikacji z wystarczającą pewnością, że raport jest wolny od istotnych nieprawidłowości; d) niezgodności, indywidualnie lub w połączeniu z innymi niezgodnościami, nie gwarantują wystarczającej jasności i uniemożliwiają weryfikatorowi stwierdzenie z</p>		<p>2. W sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, weryfikator zamieszcza jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.</p> <p>3. Jeżeli w trakcie weryfikacji raportu weryfikator wykrył uchybienia jest on obowiązany do stwierdzenia, czy mają one charakter istotnych nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”,</p>
--	--	--

<p>wystarczającą pewnością, że raport prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego jest wolny od istotnych nieprawidłowości;</p> <p>2. Do celów akapitu pierwszego lit. a) raport prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego może zostać zweryfikowany jako zadowalający tylko wówczas, gdy jest on wolny od istotnych nieprawidłowości.</p> <p>Art. 26 ust. 3. Weryfikator zapewnia na żądanie właściwego organu dostęp do wewnętrznej dokumentacji weryfikacji w celu umożliwienia temu właściwemu organowi oceny weryfikacji.</p> <p>Art. 73 Wymiana informacji z właściwym organem</p> <p>1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym weryfikator prowadzi weryfikacje, co roku przekazuje krajowej jednostce akredytującej, która akredytowała danego weryfikatora, co najmniej następujące informacje: a) odnośne wyniki z kontroli raportu prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego oraz sprawozdań z weryfikacji, w szczególności wszelkie stwierdzone</p>	<p>pkt 51 – art. 86 ust. 6 i 7</p> <p>„6. Ocena, o której mowa w ust. 5, dotyczy raportów zweryfikowanych jako zadowalające zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.</p> <p>7. W celu przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek może zażądać od weryfikatora przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;</p> <p>pkt 53 – art. 90 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Art. 90. Krajowy ośrodek oraz organ Inspekcji przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje, o których mowa w art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;</p> <p>pkt 4 – w art. 4:</p>
--	---

<p>przypadki nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia przez takiego weryfikatora; b) wyniki inspekcji przeprowadzonej u prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego, jeśli takie wyniki są istotne dla krajowej jednostki akredytującej w odniesieniu do akredytacji weryfikatora i nadzoru nad nim lub jeśli takie wyniki obejmują ewentualne stwierdzone przypadki nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia przez takiego weryfikatora; c) wyniki oceny wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji takiego weryfikatora, jeśli właściwy organ ocenił wewnętrzną dokumentację z weryfikacji na podstawie art. 26 ust. 3;</p> <p>Art. 78. Uchylenie rozporządzenia (UE) nr 600/2012 i przepisy przejściowe</p> <p>2. Przepisy rozporządzenia (UE) nr 600/2012 mają w dalszym ciągu zastosowanie do weryfikacji emisji mających miejsce przed dniem 1 stycznia 2019 r. oraz, w stosownych przypadkach, do danych dotyczących działalności prowadzonej przed tym terminem.</p>	<p>a) w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067,”.</p> <p>„Art. 30. 1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące emisji powstałych przed 1 stycznia 2019 r. podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów</p>
--	--

	Art. 73 Wymiana informacji z właściwym organem	<p>dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1).</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 3 pkt 23, art. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2, art. 5 ust. 2, art. 84 ust. 1 – 3 i 6, art. 86 ust. 6 i 7, art. 88 ust. 1 pkt 2 oraz art. 90 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.”.</p>
--	--	---

<p>1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym weryfikator prowadzi weryfikacje, co roku przekazuje krajowej jednostce akredytującej, która akredytowała danego weryfikatora, co najmniej następujące informacje: a) odnośne wyniki z kontroli raportu prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego oraz sprawozdań z weryfikacji, w szczególności wszelkie stwierdzone przypadki nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia przez takiego weryfikatora; b) wyniki inspekcji przeprowadzonej u prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego, jeśli takie wyniki są istotne dla krajowej jednostki akredytującej w odniesieniu do akredytacji weryfikatora i nadzoru nad nim lub jeśli takie wyniki obejmują ewentualne stwierdzone przypadki nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia przez takiego weryfikatora; c) wyniki oceny wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji takiego weryfikatora, jeśli właściwy organ ocenił wewnętrzną dokumentację z weryfikacji na podstawie art. 26 ust. 3; d) skargi dotyczące takiego weryfikatora otrzymane przez właściwy organ.</p> <p>2. Jeśli informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają dowody, że właściwy organ stwierdził nieprzestrzeganie niniejszego rozporządzenia przez weryfikatora, krajowa jednostka akredytująca uznaje przekazane jej o tym informacje za skargę właściwego organu dotyczącą takiego weryfikatora w rozumieniu art. 62.</p> <p>Krajowa jednostka akredytująca podejmuje</p>		
---	--	--

	<p>właściwe działania w celu rozpatrzenia takich informacji i udziela odpowiedzi właściwemu organowi w rozsądnym terminie, ale nie później niż trzy miesiące od daty ich otrzymania.</p> <p>Odpowiadając właściwemu organowi, krajowa jednostka akredytująca informuje go o podjętych działaniach i, w stosownych przypadkach, o środkach administracyjnych podjętych w stosunku do weryfikatora.</p>		
--	---	--	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

L.p.	Jedn. Red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
		Art. 1 W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730) wprowadza się następujące zmiany:	
1.	Art. 1 pkt 1 i 2	<p>1) w odnośniku nr 1:</p> <p>a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Niniejsza ustawa służy stosowaniu.”;</p> <p>b) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94);”;</p> <p>c) w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu: „9) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str.7); 10) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8).”;</p> <p>2) odnośnik nr 2 otrzymuje brzmienie: „2) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:</p> <p>1) dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631);</p> <p>2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.);</p> <p>3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1);</p>	W związku z przyjęciem i wejściem w życie przepisów prawa UE wymagających transpozycji lub wykonania w krajowym porządku prawnym zachodzi potrzeba dostosowania odnośników.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);</p> <p>5) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).”;</p>	
2.	Art. 1 pkt 3 lit. a – w art. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:	3a) eksploatacji instalacji – rozumie się przez to użytkowanie instalacji, zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także utrzymywanie jej w sprawności;”	Brak definicji eksploatacji instalacji, która rozstrzygałaby o momencie, od którego wymagane jest uzyskanie zezwolenia i monitorowanie wielkości emisji. W projekcie rozwiązano ten problem przez dodanie w art. 3 definicji „eksploatacji instalacji”, która w swej istocie nawiązuje do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) oraz regulacji europejskich, tj. art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012.
3.	Art. 1 pkt 3 lit. b – w art. 3 pkt 12 otrzymuje brzmienie	„12) okresie rozliczeniowym - rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;”	Zmiana wynika z wydłużenia czasu trwania okresu rozliczeniowego następującego po zakończeniu roku 2020. Nowe regulacje unijne (dyrektywa 2018/410)

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			wydłużają czas trwania okresu rozliczeniowego do 10 lat.
4.	Art. 1 pkt 3 lit. c – w art. 3 pkt 23 lit. a otrzymuje brzmienie:	a) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, o której mowa w art. 3 pkt 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L334 z 31.12.2018, str. 94), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067”;	Zmiana wyniku z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600.
5.	Art.. 1 pkt 4	4) w art. 4: a) w pkt 1: lit. b otrzymuje brzmienie: „b) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067”, - w lit. d dodaje się przecinek i dodaje się lit. e w brzmieniu: „e) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331””, b) pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) pełni funkcję punktu kontaktowego w rozumieniu art. 70 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067,”;	Zmiana wyniku z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600. Zmiana wyniku z potrzeby wskazania organu

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			<p>krajowego, który będzie wykonywał niezastrzeżone dla innych organów wskazanych w ustawie obowiązki wynikające z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>
6.	Art. 1 pkt 5 w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	„2. Polskie Centrum Akredytacji działające na podstawie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544) jest krajową jednostką akredytującą, o której mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, i wykonuje zadania tej jednostki określone w tym rozporządzeniu.”;	<p>Zmiana wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

7.	Art.1 pkt 6 – w art. 9 ust.7 otrzymuje brzmienie:	„7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 - 3, 4 pkt 1 lit. c oraz ust. 5 i 6.”;	Zmiana przepisu polega na doprecyzowaniu go przez odesłanie do art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 oraz wskazanie na potrzebę zachowania wymagań tego przepisu przy wnioskach o aktualizację danych dotyczących rachunku.
8..	Art. 1 pkt 7 lit. a – w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	„1. Krajowy ośrodek informuje Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, o otwarciu oraz zamknięciu rachunku w rejestrze Unii w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym nastąpiło otwarcie lub zamknięcie tego rachunku.”	Projekt zakłada ograniczenie obowiązków informacyjnych pomiędzy organami administracyjnymi. Dotychczas Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami, zwany dalej „Krajowym Ośrodkiem”, przekazywał Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanemu dalej „NFOŚiGW” informacje o otwartych rachunkach w terminie 30 dni od dokonania czynności. W projektowanej zmianie informacja będzie przekazywana zbiorczo do 15 lutego każdego roku o otwartych rachunkach na dzień 1 stycznia tego roku.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

9.	Art. 1 pkt 7 lit. b – w art. 11 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:	4) jeżeli posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył wniosek o jego zamknięcie – datę złożenia tego wniosku.”;	Powiadamianie NFOŚiGW o dacie złożenia wniosku o zamknięcie rachunku, informacja ta pozwala NFOŚiGW na monitorowanie wpływów z opłat za rachunek w rejestrze Unii; dodatkowo w związku z wprowadzaniem w art. 13 ust. 7 pozwoli na ustalenie, czy posiadaczowi rachunku przysługuje wprowadzane tym przepisem zwolnienie.
10.	W art. 1 pkt 8 – w art. 13 po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:	„6. Obowiązek wniesienia opłaty rocznej ustaje, gdy emisja zostanie rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 albo 5, a saldo rachunku jest zerowe, jednak nie wcześniej niż w roku następującym po roku, w którym stwierdzono wygaszone zezwolenia. 7. W przypadku rachunku innego niż rachunek posiadania operatora i rachunek posiadania operatora statków powietrznych obowiązek opłaty rocznej ustaje w roku następującym po roku, w którym posiadacz rachunku w rejestrze Unii złożył do Krajowego ośrodka wniosek o jego zamknięcie, o ile saldo tego rachunku jest zerowe.”;	Zwolnienie prowadzącego instalację z obowiązku wnoszenia opłaty rocznej za prowadzenie rachunku w rejestrze Unii od roku następującego po roku, w którym złożył wniosek o zamknięcie rachunku, ponieważ faktyczne zamknięcie rachunku często następuje później. Regulacja ta będzie miała znaczenie dla podmiotów, które złożyły wniosek przed zakończeniem roku kalendarzowego, jednak został on rozpatrzony przez Administratora Rejestru po rozpoczęciu nowego roku.
11.	W art. 1 pkt 9 – w art. 14 ust. 1 otrzymuje	„1. Narodowy Fundusz przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie do dnia 14 kwietnia każdego roku: 1) informację o wniesieniu opłaty rocznej zawierającą następujące dane: a) imię i nazwisko albo nazwę posiadacza rachunku oraz jego adres miejsca zamieszkania albo adres	Jednocześnie zmodyfikowano zakres informacji przekazywanej

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	brzmienie:	<p>siedziby,</p> <p>b) numer rachunku w rejestrze Unii,</p> <p>c) wysokość wniesionej opłaty,</p> <p>d) datę wpływu opłaty na rachunek bankowy Narodowego Funduszu;</p> <p>2) listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona.”;</p>	<p>przez NFOŚiGW do Krajowego ośrodka dotyczącej opłaty rocznej w ten sposób, że informacja zawierać będzie listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona. Ponieważ przypadki uchylania się od obowiązku wniesienia opłaty mają charakter incydentalny Administratorowi łatwiej jest przetworzyć informację, która wskazuje podmioty niewykonujące obowiązku i wobec nich zastosować określone środki dyscyplinujące.</p>
12.	Art. 1 pkt 10 art. 16 otrzymuje brzmienie	<p>„Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.</p> <p>2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone.</p> <p>3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie.”;</p>	<p>Zmiana wynika z potrzeby dostosowania regulacji dotyczących ważności uprawnień do emisji wprowadzonych dyrektywą 410/2018.</p>
13.	W art. 1 pkt 11 lit. a w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	<p>„1. Uprawnienia do emisji przydzielane instalacjom na podstawie rozdziałów 5, 5a, 6, 10 i 11 są uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013.”;</p>	<p>Zmiana doprecyzowująca.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

14.	Art. 1 pkt 11 lit. b – w art. 17 ust. 3 otrzymuje brzmienie:	„3. Wykaz instalacji i liczba uprawnień do emisji przydzielonych na dany rok dla każdej z tych instalacji są ustalane w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 oraz stosownie do informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12, art. 71 ust. 11 i art. 73 ust. 10.”,	Uzupełnienie przepisu przez dodanie odwołania do art. 59 ust. 5, który wskazuje na dodatkowe źródło informacji o instalacjach i liczbie uprawnień do emisji przydzielonych tym instalacjom, dotychczasowe przepisy zawierały w tym zakresie lukę.
15.	Art. 1 pkt 11 lit. c – w art. 17 ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	„1) przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4 albo art. 71 ust. 11 lub art. 70 ust. 12, albo informacji, o której mowa w art. 59 ust. 5, albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 73 ust. 10, oraz”	Uzupełnienie przepisu poprzez dodanie odwołania do art. 59 ust. 5, który wskazuje na dodatkowe źródło informacji o instalacjach i liczbie uprawnień do emisji przydzielonych tym instalacjom, dotychczasowe przepisy zawierały w tym zakresie lukę
16.	Art. 1 pkt 11 lit. d – w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:	„5. Krajowy ośrodek w terminie do dnia 15 marca każdego roku przekazuje marszałkowi województwa informację o liczbie uprawnień do emisji: 1) wydanych w roku poprzednim na rachunek posiadania operatora albo na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii; 2) zwróconych w roku poprzednim na podstawie art. 18 ust. 2 przez prowadzącego instalację lub operatora statków powietrznych.”	Doprecyzowanie informacji przekazywanych do marszałków województw w celu ustalenia wysokości opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji i weryfikacji na tej podstawie prawidłowości wykonywania przez podmioty korzystające ze środowiska obowiązku wnoszenia opłaty.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

17.	<p>Art. 1 pkt 11 lit. e – w art. 17 ust. 6.</p> <p>– pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>– po pkt 3 dodaje się pkt 3 a w brzmieniu:</p> <p>– pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„3) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1 – liczbę wydanych uprawnień do emisji ze wskazaniem roku, na który zostały przydzielone;”,</p> <p>„3a) w przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 2 – liczbę uprawnień do emisji zwróconych wraz ze wskazaniem roku, za który dokonano zwrotu;”,</p> <p>„4) datę wydania lub zwrotu uprawnień do emisji.”;</p>	<p>Doprecyzowanie informacji przekazywanych do marszałków województw w celu umożliwienia im weryfikacji obowiązku wnoszenia opłaty przez podmioty korzystające ze środowiska w odniesieniu do opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji</p>
13.	<p>W art. 1 pkt 12 – w art. 18 ust. 1 - 4 otrzymuje brzmienie</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. . Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w liczbie większej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 73 ust. 10, albo wydane na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii w liczbie większej niż ustalona stosownie do informacji, o której mowa w art. 48 ust. 1, zwane dalej „nadmiarowo wydanymi uprawnieniami do emisji”, podlegają zwrotowi . 2. Krajowy ośrodek występuje z wnioskiem o zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji do prowadzącego instalację oraz do operatora statków powietrznych. Prowadzący instalację oraz operator statków powietrznych zwraca nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. 3. Jeżeli prowadzący instalację albo operator statków powietrznych nie zwróci nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o prowadzącym instalację oraz operatorze statków powietrznych, który nie dopełnił obowiązku zwrotu. 4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera: <ol style="list-style-type: none"> 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację lub operatora statków powietrznych, jego adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby; 2) liczbę nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, które nie zostały zwrócone.”; 	<p>Zmiana przepisów polega na wprowadzeniu odwołania do art. 59 ust. 5;</p> <p>ponadto wprowadzono analogiczne rozwiązania w odniesieniu do zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień w przypadku operatorów lotniczych;</p> <p>również wydłużono termin, jaki mają prowadzący instalację oraz operatorzy lotniczy na zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji. Termin ten został zwiększony z 14 dni do 30. Zmiana terminu jest wynikiem zasad funkcjonowania rejestru Unii, które zakładają m.in. długi okres oczekiwania na aktualizację listy rachunków zaufanych w przypadku inicjowania</p>

**Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)**

			transakcji zwrotu uprawnień do emisji.
19.	Art. 1 pkt 13 – tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:	Rozdział 5 „Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2013 – 2020”	Z uwagi na to, że dotychczasowe przepisy zawarte w rozdziale 5 odnoszą się do okresu 2013-2020 (proponowana zmiana tytułu rozdziału) i w dalszym ciągu będą one stosowane w odniesieniu do spraw dotyczących przydziału uprawnień do emisji w bieżącym okresie rozliczeniowym, proponujemy się, aby te nowe zasady zbierania danych na potrzeby ustalenia wysokości przydziałów w kolejnym okresie rozliczeniowym (2021-2030) ująć w nowym rozdziale 5a. Zasady te ulegną zmianie na co wskazuje przyjęta przez Parlament Europejski i Radę nowelizacja dyrektywy 2003/87/WE (dyrektywa 2018/410/UE).

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

20.	Art. 1 pkt 14 – art. 22 otrzymuje brzmienie:	<p>„Art. 22. 1. Krajowy ośrodek sprawdza zweryfikowane informacje o instalacji, o których mowa w art. 21 ust. 6, w zakresie kompletności danych oraz zgodności i poprawności przeprowadzonych obliczeń zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5.</p> <p>2. Na podstawie zweryfikowanych informacji o instalacji, o których mowa w art. 21 ust. 6, oraz po dokonaniu sprawdzenia tych informacji, Krajowy ośrodek ocenia poprawność wstępnej rocznej liczby uprawnień do emisji obliczonej dla każdego roku okresu rozliczeniowego dla każdej instalacji, z podziałem na podinstalacje, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5.”;</p>	<p>Uporządkowanie przepisu przez odwołanie do aktu wydanego na podstawie art. 21 ust. 5. Dotychczasowe przepisy błędnie wskazywały jako podstawę referencyjną weryfikacji informacji o instalacji przepisy ustawy i przepisy UE. Przepisy UE wskazane w podstawie weryfikacji informacji zostały przetransponowane do aktu krajowego wydanego na podstawie art. 21 ust. 5.</p>
21.	W art. 1 pkt 15 – po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:	<p>„Art. 25a. 1. Całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, podlega korekcie w przypadku zmian przepisów odnoszących się do zasad obliczania całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o których mowa w art. 25 ust. 2.</p> <p>2. Całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, może podlegać korekcie, jeżeli w trakcie sprawdzania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, lub 2) informacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 <p>- zostaną zidentyfikowane błędy mające znaczenie dla określenia liczby uprawnień do emisji, które nie zostały spowodowane przez prowadzącego instalację.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jeżeli zajdzie konieczność wprowadzenia zmian do wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 1, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do przedłożenia zmienionego wniosku w terminie 60 dni od dnia otrzymania wezwania.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 i 2, przepisy art. 20 ust. 2, art. 21, art. 22, art. 23 ust. 1-3, art. 24 oraz art. 25 ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.</p> <p>5. Postępowanie w sprawie zmiany przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowej albo postępowanie w sprawie zmiany przydzielonej liczby uprawnień do emisji w przypadku znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej, o którym mowa w art. 71, wstrzymuje się do czasu</p>	<p>Uzupełnienie przepisu przez dodanie odwołania do art. 59 ust. 5 oraz przepisu pozwalającego na skorygowanie błędów zawartych w Krajowych Środkach Wykonawczych.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>zaakceptowania przez Komisję Europejską korekty całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 2.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje zmieniony wykaz Komisji Europejskiej.</p> <p>7. Jeżeli w wyniku korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2, powstanie podstawa do zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień, przepis art. 18 stosuje się odpowiednio.”</p>	
22.	Art. 1 pkt 16 – po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a i 5b w brzmieniu:	<p style="text-align: center;">„Rozdział 5a</p> <p style="text-align: center;">Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021-2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>Art. 26a. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwanego dalej „wnioskiem o przydział uprawnień do emisji”.</p> <p>Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej, w postaci papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.</p> <p>2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.</p> <p>3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.</p> <p>Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw</p>	<p>Dodanie nowego rozdziału regulującego przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021-2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych związane jest ze zmianą zasad określania przydziałów nieodpłatnych uprawnień do emisji w kolejnych okresach rozliczeniowych. Zmiany w tym zakresie wprowadza nowelizacja dyrektywy 2003/87/WE (dyrektywa 2018/410) oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie delegowane Komisji 2019/331.</p> <p>Dodatkowo zachodzi potrzeba określenia w prawie krajowym procedury zatwierdzenia planów metodyki monitorowania danych na potrzeby opracowania wniosku o przydział</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji, zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p style="text-align: center;">Rozdział 5b</p> <p style="text-align: center;">Plany metodyki monitorowania</p> <p>Art. 26f. 1. Prowadzący instalację nową, która kwalifikuje się do przydziału uprawnień do emisji, składa do organu właściwego do wydania zezwolenia do zatwierdzenia plan metodyki monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 1-3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, zwany dalej „planem metodyki monitorowania”.</p> <p>2. Plan metodyki monitorowania składa się w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i postaci papierowej w dwóch egzemplarzach.</p> <p>3. Plan metodyki monitorowania składa się nie później niż na 4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, o której mowa w art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>4. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi plan metodyki monitorowania w celu wydania opinii. Opinia zawiera ocenę przedłożonego planu w zakresie zgodności z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, a także w zakresie kompletności i przejrzystości zawartych w nim informacji i danych.</p> <p>5. Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 4, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o jej wydanie, z zastrzeżeniem ust.10.</p> <p>6. Przy wydawaniu opinii, o której mowa w ust. 4, nie stosuje się przepisu art. 106 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.</p> <p>7. Jeżeli plan metodyki monitorowania nie spełnia wymagań określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do poprawienia planu metodyki monitorowania lub do złożenia wyjaśnień w terminie nie dłuższym niż 21 dni od dnia doręczenia wezwania i powiadamia o tym organ właściwy do wydania zezwolenia.</p> <p>8. Prowadzący instalację składa poprawiony plan metodyki monitorowania lub wyjaśnienia do Krajowego ośrodka i organu właściwego do wydania zezwolenia.</p> <p>9. Jeżeli pomimo złożenia poprawionego planu metodyki monitorowania lub złożenia wyjaśnień, nadal nie jest on zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, przepisy ust. 7 i 8 stosuje</p>	<p>uprawnień do emisji oraz wskazania właściwych organów. Propozycje zmian w tym zakresie zostały wprowadzone w rozdziale 5b projektowanej ustawy.</p>
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>się odpowiednio.</p> <p>10. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia doręczenia Krajowemu ośrodkowi po raz pierwszy planu metodyki monitorowania, plan ten nadal nie jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 lub zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane, Krajowy ośrodek w terminie 14 dni po upływie tego terminu wydaje opinię, o której mowa w ust. 4.</p> <p>11. Organ właściwy do wydania zezwolenia w drodze decyzji:</p> <p>1) zatwierdza plan metodyki monitorowania, gdy plan ten jest zgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz gdy plan metodyki monitorowania zawiera kompletne i przejrzyste informacje lub dane, albo</p> <p>2) odmawia zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, gdy plan ten jest niezgodny z wymaganiami określonymi w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, albo gdy plan metodyki monitorowania zawiera niekompletne lub nieprzejrzyste informacje lub dane.</p> <p>12. Kopię decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania lub odmawiającej zatwierdzenia tego planu organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.</p> <p>Art. 26g. 1. Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza organowi właściwemu do wydania zezwolenia każdą planowaną zmianę zatwierzonego planu metodyki monitorowania i informuje o tym Krajowy ośrodek.</p> <p>2. W przypadku gdy planowana zmiana jest zmianą istotną w rozumieniu w art. 9 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić do organu właściwego do wydania zezwolenia o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie 21 dni od dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Organ właściwy do wydania zezwolenia wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zatwierdzenia planu metodyki monitorowania, jeżeli prowadzący instalację nie wystąpił o zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania w terminie, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 i 3, przepisy art. 26f ust. 2 i 4-12 stosuje się odpowiednio.”;</p>	
23..	Art. 1 pkt 17 – w art. 27 w ust. 3 otrzymuje brzmienie:	„3. Uprawnienia do emisji przydzielone instalacji wytwarzającej energię elektryczną, w przypadku której proces inwestycyjny został faktycznie rozpoczęty najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r., mogą zostać wydane tej instalacji od roku, w którym rozpoczęto eksploatację tej instalacji. Nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na lata poprzedzające rok, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji. Uprawnienia, które nie zostały wydane instalacji wytwarzającej energię elektryczną do roku rozpoczęcia eksploatacji, zostają sprzedane w drodze aukcji po zakończeniu roku, w którym powinny być zostać wydane tej instalacji, nie później jednak niż do dnia 31 grudnia 2019 r.”;	Doprecyzowanie przepisu przez jednoznaczne określenie, iż nie należą się uprawnienia do emisji, jeżeli prowadzący instalację nie rozpoczął eksploatacji tej instalacji.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

24.	Art. 1 pkt 18 – w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	„1. Podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne może być: 1) prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub 2) grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię elektryczną lub 3) operator systemu dystrybucyjnego lub operator systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730).”;	Doprecyzowanie przepisu wskazującego, jakie podmioty mogą realizować zadanie inwestycyjne.
25.	Art. 1 pkt 19 – w art. 32: – ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie: – po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu: – w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:	„2) odmawia zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności – w przypadku gdy: a) co najmniej jeden wskaźnik nie został dobrany prawidłowo dla realizacji danego zadania inwestycyjnego lub b) dobrany wskaźnik lub wskaźniki zgodności wskazują, że realizacja zadania nie przyniesie efektu ekologicznego, lub c) zadanie inwestycyjne, dla którego został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie odpowiada charakterem zadaniu ujętemu w krajowym planie inwestycyjnym.”, „8a. W przypadku zbycia tytułu prawnego do instalacji nabywca tytułu prawnego jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o przeniesienie decyzji, o której mowa w ust. 8, w terminie 30 dni od dnia nabycia tytułu prawnego do instalacji.”, „2) weryfikator w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa – w formie opinii.”, „12. Poświadczenie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w zakresie mocy osiągalnej, emisyjności, redukcji emisyjności lub w zakresie zastosowanego paliwa, sporządza się uwzględniając dane z 12 miesięcy licząc od dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego, niezwłocznie po upływie tego okresu.”;	Zmiana polega na doprecyzowaniu przepisów proceduralnych w zakresie odmowy zatwierdzenia wskaźnika lub wskaźników zgodności, zmiany decyzji w przypadku nabycia tytułu prawnego do instalacji oraz doprecyzowanie zakresu wskaźników zgodności, których osiągnięcie miałyby poświadczać weryfikator.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	ust. 12 otrzymuje brzmienie:		
26.	<p>Art. 1 pkt 20 – w art. 34: a) w ust. 2 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie: b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:</p> <p>Lit.c w ust. 5 skreśla się zdanie drugie, Lit. d uchyla się ust. 6 i 8, Lit. e w ust. 9 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„Informację składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 4.”, „2a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, w terminie, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Krajowemu ośrodkowi zbiorcze zestawienie instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, zwane dalej „zbiorczym zestawieniem”. Zbiorcze zestawienie składa się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 6. Zbiorcze zestawienie zawiera w szczególności dane identyfikujące podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, informacje o kosztach poniesionych w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, informacje o instalacjach, którym zostaną wydane uprawnienia do emisji, oraz informacje o liczbie uprawnień do emisji.”, „9. Krajowy ośrodek sprawdza czy zbiorcze zestawienie oraz zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo – finansowe oraz zbiorcze zestawienie nie zawiera braków lub uchybień.”, 10. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie do dnia 30 listopada każdego roku: 1) sprawdzone zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe oraz informację, o której mowa w ust. 2; 2) sprawdzone zbiorcze zestawienia; 3) listę podmiotów, które realizują zadania inwestycyjne, i które w terminie nie przedłożyły zweryfikowanego sprawozdania rzeczowo-finansowego albo informacji, o której mowa w ust. 2; 4) listę podmiotów, które złożyły zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe i wobec których nie minął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w ust. 9; 5) listę podmiotów, wobec których upłynął termin na usunięcie braków lub uchybień, o których mowa w</p>	<p>Projektowane zmiany dotyczą rozliczania kosztów inwestycyjnych poszczególnych zadań ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Polegają one, w szczególności doprecyzowaniu obowiązków informacyjnych realizowanych przez Krajowy Ośrodek w związku z procesem weryfikacji sprawozdań rzeczowo-finansowych.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

<p>f) ust. 10-12 otrzymują brzmienie:</p>	<p style="text-align: center;">ust. 9.</p> <p>11. Krajowy ośrodek, niezwłocznie po upływie terminu, o którym mowa w ust. 10, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe, zawierające braki lub uchybienia, których nie usunięto w terminie, o którym mowa w ust. 9; 2) listę podmiotów, które w terminie o którym mowa w ust. 9, usunęły te braki lub uchybienia, złożone przez nie zbiorcze zestawienia oraz zweryfikowane sprawozdania rzeczowo-finansowe . <p>12. Jeżeli braki lub uchybienia w zbiorczym zestawieniu lub w zweryfikowanym sprawozdaniu rzeczowo – finansowym nie zostały usunięte w terminie, o którym mowa w ust. 9, minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o odmowie wydania uprawnień do emisji planowanych do przydzielenia instalacji w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 1, na dany rok okresu rozliczeniowego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”,</p> <p>„15. Sprawozdanie rzeczowo-finansowe sporządza się w postaci papierowej i w postaci elektronicznej umożliwiającej elektroniczne przetwarzanie zawartych w nim danych na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 2.”;</p>	<p>Równocześnie uchylone zostanie rozporządzenie wydane na podstawie art. 36 ust 6 zmienianej ustawy. Wspomniane rozporządzenie zawierało wzory formularzy, które w projektowanej zmianie będą podlegały publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej. Rozwiązanie to pozwoli na szybkie</p>
---	---	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	g) ust. 15 otrzymuje brzmienie:		dostosowanie formularzy do zmian wprowadzanych przez niniejszy projekt oraz wymagań, które wynikają z procesu weryfikacji krajowych raportów dotyczących realizacji zadań inwestycyjnych przez KE, a także ułatwi dostęp i wyszukiwanie obowiązujących formularzy.
27.	Art. 1 pkt 21 – w art. 35 ust. 2 otrzymuje brzmienie:	„2. Koszty inwestycyjne wyraża się w złotych w cenach z 2010 r. z uwzględnieniem wskaźników cen nakładów inwestycyjnych ustalanych na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanego na podstawie art. 15 ust. 5b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 2018 poz. 1036, z późn. zm.1) za rok poprzedzający koniec okresu sprawozdawczego.”;	Zmiany o charakterze porządkowym i doprecyzującym.
28.	Art. 1 pkt 22 lit. a – w art. 36:	a) po ust. 3 dodaje się ust. 3 a w brzmieniu: „Kwota kosztów inwestycyjnych kwalifikowana do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji dla danego zadania inwestycyjnego określonego w krajowym planie inwestycyjnym nie może przekroczyć całkowitej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanej do poniesienia na to zadanie inwestycyjne według krajowego planu inwestycyjnego, pomniejszonej o kwoty kosztów określonych w art. 30 ust. 2 pkt 4-6”, c) w ust. 6 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Minister właściwy do spraw środowiska określi i zamieści na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra w Biuletynie Informacji Publicznej wzory:”, – w pkt 4 dodaje się przecinek i dodaje się pkt 5-7 w brzmieniu: „5) formularz informacji, o której mowa art. 38 ust. 6a, 6) formularz zbiorczego zestawienia,	Zaproponowano zablokowanie możliwości przekraczania limitu kosztów inwestycyjnych określonego dla zadań w krajowym planie

²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1566, 2056, 2175, 2201, 2369 i 317 oraz z 2018 r. poz. 317, 685 i 398.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		7) formularz korekty wartości wydanych uprawnień do emisji, o której mowa w art. 40a ust. 4”;	inwestycyjnym. Zmiana jest konsekwencją rezygnacji z wprowadzania formularzy związanych z wykonywaniem obowiązków sprawozdawczych w formie aktu wykonawczego do ustawy
29.	Art.1 pkt 23 – w art. 37 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:	„5. Operator systemu przesyłowego gazowego albo systemu przesyłowego elektroenergetycznego, po zawarciu umowy na współfinansowanie, jest obowiązany niezwłocznie przekazać kopię tej umowy ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”	Zmiana ma na celu doprecyzowanie obowiązków informacyjnych realizowanych przez operatorów systemów przesyłowych lub elektroenergetycznych w związku z zawarciem umowy o współfinansowanie zadania inwestycyjnego ujętego w Krajowym Planie Inwestycyjnym.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

30.	<p>Art. 1 pkt 24 w art. 38 – a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) uchyla się ust. 6,</p> <p>c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p> <p>d) uchyla się ust. 7</p>	<p>5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne jest obowiązany przedłożyć informację, w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo postaci papierowej, ministrowi właściwemu do spraw środowiska o terminie zaprzestania realizacji tego zadania albo terminie jego zakończenia, nie później niż po upływie 21 dni od dnia zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo jego zakończenia.</p> <p>„6a. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o zmianie mocy wytwórczej w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia realizacji zadania. Informację przedkłada się w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo postaci papierowej.”</p>	<p>Zmiany mają na celu doprecyzowanie sposobu wykonywania obowiązków informacyjnych realizowanych przez podmiot realizujący zadanie inwestycyjne oraz zakresu tych obowiązków.</p> <p>Zmiana zakresu obowiązków ma na celu dostosowanie zakresu informacji gromadzonych przez państwa członkowskie do wymagań których oczekuje KE.</p>
31.	<p>Art. 1 kt 25 w art. 39 uchyla się ust. 2-7</p>		

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

32.	Art.1 pkt 26 – art. 40 otrzymuje brzmienie:	<p>„1. Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję w sprawie zwrotu przez beneficjenta pomocy publicznej równowartości uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją danego zadania inwestycyjnego, określając kwotę podlegającą zwrotowi wraz z terminem jej zwrotu, w przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, lub 2) uzyskał decyzję odmawiającą zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności, lub 3) nie złożył wniosku, o którym mowa w art. 32 ust. 4, lub 4) zaprzestał realizacji tego zadania, lub 5) otrzymał uprawnienia do emisji, których równowartość wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis powoduje przekroczenie, o którym mowa w art. 39 ust. 1. <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, także w przypadku gdy wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, jest wyższa niż wysokość kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania poniesionych w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w art. 40a ust. 1.</p> <p>3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji stanowiących różnicę pomiędzy wydanymi a zbilansowanymi uprawnieniami do emisji.</p> <p>4. Kwota podlegająca zwrotowi stanowi równowartość uprawnień do emisji podlegających zwrotowi obliczoną przy uwzględnieniu jednostkowej ceny uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym realizowany był obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania uprawnień do emisji na rachunek prowadzącego instalację, powiększoną o odsetki, o których mowa w art. 16 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9), obliczone z zastosowaniem stopy zwrotu pomocy określonej zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 2015/1589 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 140 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. - Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 4, str. 3) w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.</p> <p>5. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 4, stanowią dochód budżetu państwa.</p>	<p>Zmiany o charakterze porządkowym i uzupełniającym.</p> <p>Propozycja zbiera w jednym przepis przesłanki uruchomienia procedury zwrotu nienależnie uzyskanej pomocy publicznej (do tej pory przepisy te były rozsiane po różnych przepisach ustawy).</p>
-----	---	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>6. Do kwoty, o której mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.</p> <p>7. Kwota, o której mowa w ust. 4, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;</p>	
33.	Art.1 pkt 27 – po art. 40 dodaje się art. 40a i art. 40b brzmieniu:	<p>„Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o wyrażenie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.</p> <p>2. Wniosek zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przyczyny zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności; 2) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje; 3) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji, które będą bilansowane kosztami inwestycyjnymi innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje. <p>3. Wartość wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 2 pkt 3, ustala się w sposób określony w art. 38 ust. 2.</p> <p>4. W celu zbilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne dołącza do wniosku zweryfikowane sprawozdanie rzeczowo-finansowe albo korektę wartości wydanych uprawnień do emisji bilansowanych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym oraz zbiorcze zestawienie lub jego korektę. Korektę wartości wydanych uprawnień do emisji sporządza się na formularzu według wzoru określonego na podstawie art. 36 ust. 6 pkt 7.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża, w drodze decyzji, zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1.</p> <p>6. W przypadku złożenia wniosku, postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lub 4,</p>	Projektowane zmiany dotyczą rozliczania kosztów inwestycyjnych poszczególnych zadań ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Polegają one w szczególności na możliwości bilansowania wydanych uprawnień do emisji kosztami innych zadań inwestycyjnych w przypadku, gdyby inwestor zaprzestał realizacji jakiegoś zadania lub nie osiągnął zatwierdzonych wskaźników zgodności (zmiany te zawarte są w art. 34-40 oraz w nowododanym art. 40a i art. 40b).

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>zawieszają się do dnia rozstrzygnięcia wniosku.</p> <p>7. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, postępowanie, o którym mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 i 4, umarza się.</p> <p>8. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi kopie dokumentów, o których mowa w ust. 4.</p> <p>9. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 7, nie stanowi przeszkody do wszczęcia nowego postępowania w przypadku, gdy podmiot realizujący inne zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ust. 1, zaprzestanie jego realizacji lub nie osiągnie zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w odniesieniu do nowego zadania inwestycyjnego.</p> <p>Art. 40b. Na wniosek podmiotu realizującego więcej niż jedno zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym, minister właściwy do spraw środowiska może, uwzględniając charakter zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym, którego dotyczy wniosek, oraz efekt ekologiczny wynikający z realizacji zadań inwestycyjnych przez wnioskodawcę, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym. Przepisy art. 40a stosuje się odpowiednio.”;</p>	
34.	Art. 1 pkt 28 – w art. 46 dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:	<p>„8. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7), zwanego dalej „rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392”.</p> <p>9. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;</p>	Zmiany mają na celu wykonanie na gruncie prawa krajowego przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. w zakresie zmienionych zasad przydziału uprawnień

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			operatorom statków powietrznych.
35.	Art. 1 pkt 29 w art. 47 dodaje się ust. 13 i 14 w brzmieniu:	<p>„13. Całkowita liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych oraz liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych na każdy rok okresu rozliczeniowego ze specjalnej rezerwy podlegają zmniejszeniu proporcjonalnie do ograniczenia obowiązku rozliczenia emisji z operacji lotniczych wynikającego z art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.</p> <p>14. Liczba uprawnień do emisji przydzielonych operatorom statków powietrznych ze specjalnej rezerwy na każdy rok okresu rozliczeniowego, o której mowa w ust. 11 pkt 2, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. podlega corocznie dostosowaniu za pomocą współczynnika liniowego, w sposób, o którym mowa w art. 1 pkt 6 lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392.”;</p>	Zmiany mają na celu wykonanie na gruncie prawa krajowego przepisów Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. w zakresie zmienionych zasad przydziału uprawnień operatorom statków powietrznych pochodzących ze specjalnej rezerwy.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

36.	Art. 1 pkt 30 – w art. 48 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie	„Minister właściwy do spraw środowiska po dokonaniu obliczeń, o których mowa w art. 46 ust. 7-9 i art. 47 ust. 11, 13 i 14, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra i przekazuje do Krajowego ośrodka, informacje o:”	Zmiany mają na celu doprecyzowanie brzmienia w konsekwencji zmian wprowadzonych w art. 46 i art. 47.
37.	Art. 1 pkt 31 – w art. 49: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:	„2. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa, z zastrzeżeniem ust. 2a i 2b.”, „2b. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, w wysokości 8 milionów złotych, stanowią przychód Narodowego Funduszu.”,	Zmiany mają na celu wskazanie dodatkowego źródła finansowania zadań Krajowego Ośrodka. Wobec rosnącej liczby zadań powierzanych Krajowemu Ośrodkowi z jednej strony i topniejącej z roku na rok kwoty środków z której obecnie finansowane są zadania Krajowego ośrodka, proponuje się wskazanie dodatkowego źródła finansowania polegającego na przeznaczeniu na ten cel części środków ze sprzedaży aukcyjnej uprawnień do emisji.
38.	Art.1 pkt 31 lit. c tiret w art. 49 w ust. 6:	„6. Co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:” – pkt 2 otrzymuje brzmienie: 2) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej;”	Zmiany w obrębie art. 49 zmierzają do: 1. dostosowania listy kwalifikowanych celów na które mogą zostać przeznaczone środki ze

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>lit. d – w art. 49 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:</p>	<p>- pkt 8 otrzymuje brzmienie: 8) działania służące poprawie efektywności energetycznej, finansowaniu modernizacji i rozbudowy systemów sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach;”, - uchyla się pkt 9, - w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: 11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu; 12) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy”, „6a. Środki pieniężne uzyskane z aukcji uprawnień do emisji lotniczych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznaczają się przynajmniej na jeden spośród następujących celów: 1) redukcję emisji gazów cieplarnianych, w tym przez wkład na rzecz Globalnego Funduszu Efektywności Energetycznej oraz Energii Odnawialnej oraz na rzecz Funduszu Adaptacyjnego wprowadzonego w życie na konferencji w sprawie zmian klimatu w Poznaniu (COP 14 i COP/MOP 4), adaptację do skutków zmian klimatu oraz finansowanie prac badawczo-rozwojowych oraz projektów demonstracyjnych w zakresie zmniejszenia emisji i adaptacji do skutków zmian klimatu, w tym udział w inicjatywach realizowanych w ramach europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych i Europejskich Platform Technologicznych; 2) unikanie wylesiania; 3) finansowanie rozwiązań zachęcających do wprowadzania niskoemisyjnych oraz publicznych środków transportu; 4) finansowanie badań i rozwoju w zakresie łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do skutków tych zmian w dziedzinie aeronautyki i transportu lotniczego; 5) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek”;</p>	<p>sprzedaży aukcyjnej uprawnień do emisji do zmian wprowadzonych dyrektywą 2018/410; 2. rozróżnienia celów, na które mogą być przeznaczone środki ze sprzedaży uprawnień do emisji na aukcjach (uprawnienia do emisji ogólnych i uprawnienia do emisji lotniczych).</p> <p>Zmiany’ o których mowa w pkt 2’ są wynikiem wejścia w życie rozporządzenia 2017/2392, które wprowadza regulacje będące podstawą tego rozróżnienia.</p>
--	---	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

39.	<p>Art. 1 pkt 32 – w art. 53:</p> <p>a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie</p> <p>c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu</p>	<p>„3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, zwany dalej „planem monitorowania wielkości emisji”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, w postaci papierowej i postaci elektronicznej;”;</p> <p>„3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 78 ust. 2, w postaci papierowej i postaci elektronicznej.”</p> <p>„4. Wniosek o wydanie zezwolenia oraz dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4 oraz ust. 3 pkt 3, składa się w dwóch egzemplarzach.”;</p>	<p>Doprecyzowanie przepisów jeśli chodzi o formę przekazywanych dokumentów.</p>
40.	<p>W art.1 pkt 33 – w art. 54:</p> <p>lit. a</p> <p>w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:</p> <p>b) ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p> <p>lit.c</p> <p>po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p>	<p>„6) datę, od której obowiązuje plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.”;</p> <p>„Krajowy ośrodek wydaje opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 53.”;</p> <p>8. W przypadku zmiany planu monitorowania wielkości emisji z powodu zmian niebędących istotnymi zmianami w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także w przypadku zmian, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2 i 3, Krajowy ośrodek nie wydaje opinii, o której mowa w ust. 2. Kopię zmienionego planu monitorowania wielkości emisji organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi.”;</p>	<p>Zgodnie z obecnymi przepisami zezwolenie nie zawierało informacji o dacie od której obowiązuje plan monitorowania, co wywoływało niejednorodną praktykę stosowania przepisów ustawy przez organy wydające zezwolenia i było źródłem zróżnicowania sytuacji podmiotów prowadzących instalacje.</p> <p>Doprecyzowanie wymagań proceduralnych związanych z opiniowaniem planów monitorowania wielkości emisji</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

41.	Art. 1 pkt 34 – w art. 55 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:	„2a. Jeżeli w wyniku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 69 ust. 2, prowadzący instalację obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie, o którym mowa w art. 67 ust. 3.”;	Ujednoczenie terminu składania wniosku o wydanie albo zmianę zezwolenia w przypadku instalacji nowych.
42.	Art. 1 pkt 35 – w art. 56	w ust. 4. wyraz „monitorowaniu” zastępuje się wyrazem „monitorowania”;	Zmiana redakcyjna.
43.	W art.1 pkt 36 – w art. 58 a) ust. 5 otrzymuje brzmienie: b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:	„5. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych na kolejne lata okresu rozliczeniowego w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11.”, „7. Przepisy ust. 5 i 6 nie stosuje się w przypadku, gdy zezwolenie udzielone instalacji stało się bezprzedmiotowe na skutek połączenia instalacji lub podziału instalacji, jeżeli w wyniku tego połączenia lub podziału powstała instalacja objęta systemem.”;	Uzupełnienie przepisu przez dodanie odwołania do art. 59 ust. 75, który jest na gruncie ustawy źródłem informacji o liczbie uprawnień do emisji podlegających wydaniu. Wprowadzenie wyjątku od zasady niewydawania uprawnień do emisji w przypadku wygaszenia zezwolenia było konsekwencją połączenia co najmniej dwóch instalacji.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

44.	Art.1 pkt 37 – art. 59 otrzymuje brzmienie:	<p>„Art. 59. 1. Prowadzący instalację powstałą w wyniku połączenia lub podziału jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>2. Krajowy ośrodek ocenia informacje i dane dotyczące instalacji powstałej w wyniku połączenia lub podziału instalacji, zgodnie z art. 25 ust. 3 i 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o instalacjach powstałych w wyniku połączenia oraz podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w ust. 3, w celu zaakceptowania propozycji połączenia lub podziału uprawnień do emisji przydzielonych instalacjom ulegającym połączeniu lub podziałowi.</p> <p>5. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmianach w wykazie instalacji, w tym o instalacjach powstałych w wyniku połączenia lub podziału i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.</p> <p>6. Informacje, o których mowa w ust. 1, sporządza się na formularzu dotyczącym połączenia lub podziału instalacji, dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.”</p>	Doprecyzowanie przepisów wskazujących, w jaki sposób podmioty prowadzące instalacje łączące się i ulegające podziałowi mają realizować obowiązek informacyjny względem Krajowego ośrodka. Zmiany są następstwem wejścia w życie rozporządzenia delegowanego Komisji 2019/331.
45.	Art.1 pkt 38 – w art. 60 uchyla się ust. 2 - 8 uchyla :		Zmiana jest następstwem wejścia w życie rozporządzenia delegowanego KE 2019/331
37.	W art. 1 pkt 39 – w art. 61 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:	„2a. Na wniosek nabywcy tytułu prawnego do instalacji Krajowy ośrodek zawiesza dostęp wszystkich upoważnionych przedstawicieli lub dodatkowych upoważnionych przedstawicieli do rachunku w rejestrze Unii lub do procesów, do których upoważniony przedstawiciel miał dostęp. Do wniosku dołącza się umowę nabycia tytułu prawnego, jej kopię o poświadczoną zgodności z oryginałem lub oświadczenie zbywcy tytułu prawnego o zbyciu tego tytułu na rzecz wnioskodawcy.”;	Nowe uprawnienie dla nabywcy tytułu prawnego do instalacji polegające na wystąpieniu o zawieszenie upoważnionych przedstawicieli do rachunku w rejestrze Unii. Zmiana ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa praw majątkowych na zdeponowanych

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			rachunku obejmowanej instalacji.
47.	Art. 1 pkt 40 – w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:	„1. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi i organowi Inspekcji kopie zezwolenia, zmiany zezwolenia, decyzji w sprawie uchylenia zezwolenia lub stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a także w postaci elektronicznej zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji oraz plan poboru próbek.”;	Doprecyzowanie obowiązku administracyjnego spoczywającego na organach właściwych w sprawach dotyczących zezwoleń dotyczącego przekazywania kopii decyzji ostatecznych.
48.	Art. 1 pkt 41 – w art. 64 a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: c) uchyla się ust. 4, d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:	„Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozdziałach 5, 5a, 10 i 11, przedkłada Krajowemu ośrodkowi w terminie od dnia 15 listopada do dnia 31 grudnia każdego roku informacje o:”, „Informację, o której mowa w ust. 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji w sposób przewidziany dla raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy.”, „5. Jeżeli z informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wynika, że rzeczywista lub planowana zmiana zdolności produkcyjnej skutkuje znaczącym zwiększeniem zdolności produkcyjnej, znaczącym zmniejszeniem zdolności produkcyjnej albo częściowym lub całkowitym zaprzestaniem działalności w instalacji, stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału 10 albo 11.”;	Zmiana wprowadzenia do wyliczenia ma charakter porządkowy (dostosowanie do nowych zasad przydziału uprawnień do emisji wprowadzanych w rozdziale 5a. Wprowadzone zmiany w art. 64 ust. 3 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, mają na celu dostosowanie brzmienia tego przepisu do nowych wymagań związanych z wejściem w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z 14.11.2016 r. w sprawie

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			szczegółowego zakresu informacji zawartych w raporcie oraz sposobu jego wprowadzania do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji
49.	Art. 1 pkt 42 – w art. 65 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:	„2. Minister właściwy do spraw środowiska poleca Krajowemu ośrodkowi wstrzymanie wydania uprawnień do emisji przydzielonych na kolejny rok okresu rozliczeniowego prowadzącemu instalację, który w terminie nie dopełnił obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra wykaz prowadzących instalacje, którym wstrzymano wydanie uprawnień do emisji. 3. Uprawnienia do emisji, których wydanie uległo wstrzymaniu, wydaje się, jeżeli prowadzący instalację do dnia 1 lipca danego roku dopełni obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 1.”;	W trakcie stosowania przepisów ustawy wystąpiła potrzeba doprecyzowania przedmiotu dyspozycji związanych z wydawaniem uprawnień zamiast terminu „zawieszenie” posłużono się terminem „wstrzymanie”.
50.	Art. 1 pkt 43 – w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:	„3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień albo jeżeli z wyjaśnień prowadzącego instalację wynika, że informacje, o których mowa w art. 64 ust 1, zawierają błędne lub nieprawdziwe informacje, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o stwierdzonych nieprawidłowościach.”;	Obecne przepisy nie normowały przypadku, gdy prowadzący instalację w wyniku kontroli prawidłowości informacji o zmianach w poziomach działalności nie złożył wyjaśnień, propozycja zmiany ten przypadek uwzględni.
51.	Art.1 pkt 44 – w art. 68: a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:	4. Początkową zainstalowaną zdolność produkcyjną, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określa się dla: 1) instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. a na podstawie: a) średniej wielkości produkcji z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji albo b) średniej wielkości produkcji z dwóch 30-dniowych okresów, w których wielkość produkcji była największa - w ciągu 90-dniowego okresu od dnia rozpoczęcia normalnej działalności w instalacji nowej; 2) instalacji nowej, o której mowa w art. 3 pkt 8 lit. b, na podstawie średniej z dwóch największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych 6 miesięcy od dnia rozpoczęcia zmienionej działalności, o której mowa w ust. 10, w instalacji nowej.”;	W celu ulepszenia sprawności przyznawania uprawnień do emisji z rezerwy uprawnień zaproponowano nowe brzmienie przepisów art. 68. Zmieniona procedura

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:	„8. Jeżeli wniosek o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3, minister właściwy do spraw środowiska wzywa prowadzącego instalację nową do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.”;	wprowadza ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie składania wyjaśnień oraz poprawiania wniosku, o którym mowa w art. 68 ust.1.
52.	Art. 1 pkt 45 – w art. 70: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: b) ust. 3 otrzymuje brzmienie: c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3d w brzmieniu:	„1. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w art. 68 ust. 1, w celu jego sprawdzenia pod względem kompletności zawartych w nim danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń, zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, oraz wydania opinii w tym zakresie.”, „3. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska wniosek, o którym mowa w art. 68 ust. 1, wraz z opinią oraz tabelami zawierającymi informację o wstępnej rocznej liczbie uprawnień do emisji proponowanych do przydzielenia na poszczególne lata okresu rozliczeniowego dla instalacji nowej z podziałem na podinstalacje, zgodnie z przepisami ustawy i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, w terminie 14 dni od dnia przekazania tego wniosku albo od dnia otrzymania zmienionego wniosku o którym mowa w ust. 5a.”, „3a. Krajowy ośrodek przy sporządzeniu opinii, o której mowa w ust. 3, bierze pod uwagę także dane będące w jego posiadaniu, w tym szczególności zawarte w: a) zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych; b) informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1; c) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3; d) sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1. 3b. Krajowy ośrodek przed sporządzeniem opinii, o której mowa w ust. 1, może zwrócić się do prowadzącego instalację o złożenie wyjaśnień, informując o tym ministra właściwego do spraw środowiska. Jeżeli z wyjaśnień prowadzącego instalację wynika potrzeba wprowadzenia zmian we wniosku, a także uzupełnienia lub poprawienia zawartych w nim danych, podmiot ten wprowadza odpowiednie zmiany. 3c. Do zmian we wniosku, o których mowa w ust. 3b, przepisy art. 68 ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio, z tym że zmieniony wniosek składa się do ministra właściwego do spraw środowiska za pośrednictwem Krajowego ośrodka. 3d. Jeżeli w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku przez Krajowy ośrodek prowadzący instalację nową nie złoży wyjaśnień albo wątpliwości w zakresie kompletności danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń zawartych we wniosku nie zostaną usunięte, Krajowy ośrodek przekazuje	W celu przyspieszenia procedury oceny wniosków o przydział uprawnień do emisji z rezerwy zaproponowano nowe brzmienie przepisów art. 70. Zmieniona procedura wprowadza ułatwienia dla przedsiębiorców w zakresie składania wyjaśnień oraz poprawiania wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1. Dodatkowo dostosowano termin dla Krajowego ośrodka na wydanie opinii, o której mowa w art. 70 ust. 1.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:</p> <p>e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</p> <p>f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>g) ust. 8 otrzymuje brzmienie:</p> <p>h) uchyla się ust. 9,</p> <p>i) w ust. 12 wyraz „obliczonej” zastępuje się wyrazem „przydzielonej”;</p>	<p>ministrowi właściwemu do spraw środowiska wniosek wraz z opinią, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni po upływie tego terminu.”,</p> <p>„5. W przypadku stwierdzenia braków lub uchybień we wniosku, o którym mowa w art. 68 ust. 1, i niewprowadzenia przez prowadzącego instalację odpowiednich zmian, o których mowa w ust. 3b, minister właściwy do spraw środowiska wzywa prowadzącego instalację nową do złożenia wyjaśnień lub poprawienia wniosku, wskazując braki lub uchybienia oraz wyznacza termin na złożenie poprawionego wniosku. Termin na złożenie zmienionego wniosku nie może być krótszy niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”,</p> <p>„5a. Prowadzący instalację nową przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska zmieniony wniosek. Przepisy ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio.”,</p> <p>„6. Minister właściwy do spraw środowiska wydaje decyzję o nieprzydzieleniu uprawnień do emisji z rezerwy uprawnień, jeżeli w terminie, o którym mowa w ust. 5, prowadzący instalację nie usunie wątpliwości w zakresie kompletności danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń zawartych we wniosku.”,</p> <p>8. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej tabele zawierające informacje o wstępnej całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji proponowanych do przydzielenia na poszczególne lata okresu rozliczeniowego dla instalacji nowej z podziałem na podinstalacje.”,</p>	
53.	<p>Art.1 pkt 46 – w art. 71:</p> <p>a) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„5a. Informację przedkłada się w terminie nie dłuższym niż 12 miesięcy od dnia rozpoczęcia zmienionej działalności, o której mowa w art. 68 ust. 10.”,</p> <p>„6. Informacja podlega weryfikacji przez weryfikatora w zakresie poprawności, wiarygodności oraz dokładności danych przekazywanych przez prowadzącego instalację, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 7. Weryfikator sporządza protokół z przeprowadzonej weryfikacji. Koszty weryfikacji informacji ponosi prowadzący instalację.”,</p>	<p>Doprecyzowanie procedur przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenie terminu złożenia informacji, o której mowa w art. 71 ust. 1, - wprowadzenie

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	c) ust. 8 i ust. 9 otrzymują brzmienie:	<p>„8. Krajowy ośrodek sprawdza informację o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej pod względem kompletności zawartych w niej danych oraz poprawności przeprowadzonych obliczeń, zgodnie z ustawą i przepisami wydanymi na podstawie art. 21 ust. 5, biorąc pod uwagę informacje i dane będące w posiadaniu Krajowego ośrodka, w szczególności w zezwoleniu, informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1, raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 oraz w sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.</p> <p>9. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej wraz z opinią dotyczącą tej informacji, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania. Jeżeli informacja jest nieprawidłowa lub niekompletna, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jej poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 14 dni od dnia otrzymania prawidłowej i kompletnej informacji.”;</p>	<p>wymogu sporządzenia protokołu z weryfikacji,</p> <p>- ustalenie przedmiotu i zakresu czynności sprawdzających prowadzonych przez Krajowy ośrodek.</p>
54.	<p>Art.1 pkt 47 – w art. 72:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„1. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji nastąpiło zaprzestanie działalności, instalacji tej nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło zaprzestanie działalności.”,</p> <p>„3. Zaprzestanie działalności w instalacji może nastąpić także w przypadku wygaśnięcia, cofnięcia albo ograniczenia udzielonego tej instalacji pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo wygaśnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 58 ust. 3.”;</p>	<p>Uzupełnienie przepisów przez dodanie odwołania do art. 59 ust. 5 oraz odwołania do art. 58 ust. 3</p>
55.	<p>W art. 1 pkt 48 – art.73</p> <p>a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„2. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji nastąpiło częściowe zaprzestanie działalności, o którym mowa w ust. 1, Krajowy ośrodek oblicza zgodnie z ust. 3–5, dostosowaną roczną liczbę uprawnień do emisji dla instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym nastąpiło częściowe zaprzestanie działalności.”,</p> <p>„8. Jeżeli z informacji, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że podinstalacja, o której mowa w ust. 1, osiągnęła poziom przekraczający co najmniej 25% jej początkowego poziomu działalności, Krajowy ośrodek oblicza, zgodnie z ust. 6 albo 7, dostosowaną roczną liczbę uprawnień do emisji dla instalacji, począwszy od roku następującego po roku, w którym instalacja osiągnęła taki poziom działalności.”;</p>	<p>Doprecyzowanie przesłanek wykonywania czynności obliczeniowych, o których mowa w art. 73 ust. 2, przez Krajowy Ośrodek.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

56.	<p>Art.1 pkt 49 w art. 84: a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:</p> <p>b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3, podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, z zastrzeżeniem art. 85. Weryfikator sporządza sprawozdanie z weryfikacji raportu.</p> <p>2. W sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, weryfikator zamieszcza jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.</p> <p>3. Jeżeli w trakcie weryfikacji weryfikator wykrył uchybienia, jest on obowiązany do stwierdzenia, czy mają one charakter istotnych nieprawidłowości w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”,</p> <p>„6. W zakresie dotyczącym treści ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. a-d rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067, zawartych w sprawozdaniu z weryfikacji raportu, przepisów art. 16 ust. 1 pkt 4-7 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie stosuje się.”;</p>	<p>Zmiana wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600.</p> <p>Potrzeba dostosowania odesłań do nowych przepisów</p>
57.	<p>Art. 1 pkt 50 – art. 85 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„Art. 1. Raport na temat wielkości emisji z operacji lotniczych uznaje się za zweryfikowany, jeżeli raport ten został sporządzony na podstawie danych przygotowanych przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) przy użyciu narzędzia dla małych podmiotów uczestniczących w systemie zatwierdzonego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 606/2010 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie zatwierdzenia uproszczonego narzędzia do szacowania zużycia paliwa przez operatorów statków powietrznych stanowiących niewielkie źródło emisji, opracowanego przez Europejską Organizację ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL) (Dz. Urz. UE L 175 z 10.07.2010, str. 25), a:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego wyniosła mniej niż 25 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym lub 2) całkowita roczna emisja z operacji lotniczych wykonywanych przez danego operatora statku powietrznego z lotów innych niż: <ol style="list-style-type: none"> a) rozpoczynające się lub kończące na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, 	<p>Zmiana ma na celu wykonanie postanowień rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2017/ 2392.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>b) wykonywane między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego wyniosła mniej niż 3 000 Mg CO₂ w danym roku kalendarzowym.</p> <p>2. Ustalenia raportu, o którym mowa w ust. 1, są równoważne ustaleniom raportu zweryfikowanego jako zadowalający zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.”;</p>	<p>Zmiana wyniku z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.</p> <p>rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600.</p> <p>Potrzeba dostosowania odesłań do nowych przepisów.</p>
--	--	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

58.	<p>Art. 1 pkt 51 – w art. 86: a) ust.1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:</p>	<p>1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, sporządzonego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego oraz sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1. Raport i sprawozdanie przedkłada się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku. W tym samym terminie prowadzący instalację albo operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu i kopię sprawozdania organowi właściwemu do wydania zezwolenia.”,</p> <p>„6. Ocena, o której mowa w ust. 5, dotyczy raportów zweryfikowanych jako zadowalające zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2067.</p> <p>7. W celu przeprowadzenia oceny, o której mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek może zażądać od weryfikatora przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;</p>	<p>Doprecyzowanie przepisów przez wskazanie iż 31 marca każdego roku raport musi być dostarczony do Krajowego Ośrodka a nie wysłany w tym dniu.</p> <p>Zmiana ma na celu wyeliminowanie niejednolitej praktyki orzeczniczej, która powstaje na tle oceny przesłanek wymierzenia kar pieniężnych za niezłożenie raportu w wymaganym przez ustawę terminie.</p> <p>Zmiana wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600.</p> <p>Potrzeba dostosowania odesłań do nowych</p>
-----	--	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			przepisów.
59.	Art.1 pkt 52 – art. 88 otrzymuje brzmienie:	<p>„Art. 88. 1. Krajowy ośrodek, w terminie do dnia 31 maja każdego roku, występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo z operacji lotniczej, w przypadku gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie złożył raportu na temat wielkości emisji lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1; 2) w sprawozdaniu z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, weryfikator zamieścił jedno z ustaleń określonych w art. 27 ust. 1 lit. b–d rozporządzenia Komisji (UE) nr 2018/2067. <p>2. Krajowy ośrodek występuje do organu Inspekcji o oszacowanie wielkości emisji z instalacji albo z operacji lotniczej również w przypadku, gdy z uzyskanych przez niego informacji wynika, że emisja ustalona na podstawie raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, lub raportu, o którym mowa w art. 86 ust. 10 została wyznaczona nieprawidłowo.</p> <p>3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ Inspekcji wydaje decyzję określającą szacunkową wielkość emisji za rok okresu rozliczeniowego, którego dotyczyło wystąpienie Krajowego ośrodka. Przepisy art. 87 ust. 2-4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;</p>	<p>Obecnie istnieje niejasność co do celowości zastosowania tego przepisu do podmiotów, które dopełniły tego obowiązku po terminie, i dostarczyły raport w terminie wskazanym w art. 105 ust. 2, takie przypadki mogą wystąpić.</p> <p>Druga zmiana dotyczy uzupełnienia przesłanek wystąpienia o oszacowanie wielkości emisji o sytuację, gdy pomimo pozytywnej weryfikacji raportu i rozliczenia na jego podstawie wielkości emisji w rejestrze ujawnią się błędy w zakresie zweryfikowanej wielkości emisji i powstaje uzasadnienie do ponownej weryfikacji obowiązku</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			rozliczenia emisji. Takie sytuacje ujawniły się w trakcie funkcjonowania ustawy, jednak ustawa nie przewidywała regulacji, które należałoby w tej sytuacji zastosować.
60.	Art. 1 pkt 53 – art. 90 otrzymuje brzmienie:	„Art. 90. Krajowy ośrodek oraz organ Inspekcji przekazują ministrowi właściwemu do spraw środowiska informacje, o których mowa w art. 73 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.”;	Zmiana wynika z wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2019 r. rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L334 z 31.12.2018, str. 94), które uchyla rozporządzenie Komisji (UE) 2012/600. Potrzeba dostosowania odesłań do nowych przepisów
61.	Art. 1 pkt 54 – w art. 92 w ust. 5 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:	„Jeżeli liczba umorzonych uprawnień do emisji na podstawie ust. 3 jest mniejsza od liczby określonej zgodnie z ust. 1 powiększonej o liczbę uprawnień do emisji odpowiadającą szacunkowej wielkości emisji określonej w decyzji, o której mowa w art. 87 ust. 5 lub decyzji wydanej w związku z wystąpieniem, o którym mowa w art. 88 ust. 2, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego dokonuje umorzenia brakującej liczby uprawnień do emisji w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.”;	Propozycja ma na celu odzwierciedlenie w przepisach dotyczących zasad rozliczania emisji dodatkowej przesłanki związanej z ujawnieniem błędów przy wyznaczeniu rzeczywistej wielkości emisji po jej rozliczeniu

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			wprowadzonej w art. 88 ust. 2.
62.	Art. 1 pkt 55 w art. 94: a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:	„2) w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 - niezwłocznie po otrzymaniu kopii ostatecznej decyzji, o której mowa w art. 88 ust. 3.”, „3. Krajowy ośrodek przekazuje wykazy, o których mowa w ust. 1, właściwym organom Inspekcji w terminie do dnia 15 maja każdego roku oraz w terminie 7 dni po każdej aktualizacji wykazu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”;	Zmiana o charakterze porządkowym, mająca na celu dostosowanie przepisów ustawy do zmian wprowadzanych w obrębie art. 88.
63.	Art.1 pkt 56 – w art.97 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:	2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego oraz wielkość emisji, która została rozliczona zgodnie z art. 92. 3. Krajowy ośrodek na wezwanie marszałka województwa przekazuje informacje o zmianach wykazu, o którym mowa w ust. 1.”;	Doprecyzowanie przepisów przez wskazanie informacji na temat wielkości emisji która została rozliczona przez prowadzącego instalację, informacja ta powinna ułatwić marszałkom województwa ustalenie przesłanek do egzekwowania opłat za emisję gazów cieplarnianych.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

64.	Art. 1 pkt 57 – w art. 99 ust. 1 otrzymuje brzmienie	„1. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego mogą wymienić jednostki poświadczonej redukcji emisji lub jednostki redukcji emisji odpowiednio na uprawnienia do emisji ogólnych albo uprawnienia do emisji lotniczych, ważne w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia 2013 r. do wysokości limitów obliczonych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1123/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1123/2013”.”;	Zmiana redakcyjna „Do wysokości limitów określonych w rozporządzeniu” zamieniono na „do wysokości limitów obliczonych zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu”. Rozporządzenie 1123/2013 nie precyzuje de facto limitów, a wskazuje zasady ich ustalenia
65.	Art.1 pkt 58 – uchyla się art. 100		Powtórzenie w innych słowach przepisu art. 99 ust. 1. Ponadto rozporządzenie nie określa maksymalnej liczby jednostek, maksymalna liczba jednostek jest wyliczana zgodnie z zasadami przedstawionymi w rozporządzeniu.
66.	Art. 1 pkt 59 – w art. 104: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:	„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie dokonał rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości równej iloczynowi liczby uprawnień do emisji, która nie została umorzona, i jednostkowej stawki administracyjnej kary pieniężnej za rok okresu rozliczeniowego, za który to rozliczenie powinno nastąpić.”;	W świetle art. 92 ust. 1 brzmienie przepisu art. 104 ust. 3 powoduje wątpliwość, czy administracyjna kara pieniężna za nierozliczenie emisji powinna być płacona tylko jeden raz, zgodnie z zasadą, że nie każe się dwa razy za to samo, czy w razie nierozliczenia

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„4. Jednostkowa stawka administracyjnej kary pieniężnej podlega corocznej waloryzacji o średnioroczny zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych (HICP) ogółem w poprzednim roku dla obszaru Unii Europejskiej ustalany na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/792 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźnika cen nieruchomości mieszkalnych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 11)”;</p>	<p>uprawnień także w roku kolejnym, kara ta powinna być nakładana ponownie. Zgodnie z art. 92 ust. 1 obowiązek rozliczenia powstaje do dnia 30 kwietnia każdego roku i obejmuje różnicę pomiędzy sumą umorzonych na tym rachunku uprawnień do emisji w danym okresie rozliczeniowym a sumą emisji z instalacji albo operacji lotniczych wprowadzoną do rejestru Unii powiększoną o czynnik korekty. Czyli powstający co roku obowiązek odnosi się nie do jednego roku okresu rozliczeniowego, a do całego okresu rozliczeniowego. W konsekwencji jeżeli istnieje zaległość, przechodzi ona na kolejne lata i w kolejnych latach powstaje ponownie obowiązek rozliczenia tej nierozliczonej wielkości emisji. W związku z powyższym obowiązek zapłaty administracyjnej kary pieniężnej może wystąpić wielokrotnie. Innymi słowy, kara ta może być ponawiana.</p>
--	---------------------------------------	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			Zmiana ma charakter porządkowy ma na celu dostosowanie obecnego brzmienia przepisu do aktualnych regulacji unijnych ustalających zharmonizowany wskaźnik cen konsumpcyjnych (HICP) dla obszaru Unii Europejskiej.
67.	A 1 pkt 60 – w art. rt. 105 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:	„4. Prowadzący instalację, która powstała w wyniku połączenia lub podziału, o którym mowa w art. 59 ust. 1, który nie przedłożył określonych w tym przepisie informacji, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 5000 zł.”;	Wobec powtarzających się przypadków nieinformowania organów administracji publicznej o przypadkach dokonywania podziału albo łączenia instalacji co znajduje przełożenie w postaci konieczności wstecznego regulowania kwestii związanych z podziałem i pomniejszaniem puli uprawnień do emisji wydawanych instalacjom łączącym się albo dzielącym zasadne jest wprowadzenie środka dyscyplinującego. Proponuje się wprowadzenie kary pieniężnej za niedopełnienie tego obowiązku

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

68.	Art. 1 pkt 61 – w art. 106 ust. 3 otrzymuje brzmienie:	„3. Organ Inspekcji stwierdza naruszenie, o którym mowa w art. 105 ust. 3 i 4, na podstawie informacji przekazanej przez Krajowy ośrodek.”;	Zmiana o charakterze porządkowym związana z dodaniem nowej podstawy prawnej do wymierzania kar pieniężnych.
69.	Art. 1 pkt 62 – w art. 141: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: b) ust. 3 otrzymuje brzmienie	„1a. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych: 1) rozpoczynających się lub kończących na lotniskach znajdujących się na terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego wykonywanych do i z państw spoza tego obszaru, 2) wykonywanych między lotniskiem znajdującym się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej a lotniskiem znajdującym się w innym regionie Europejskiego Obszaru Gospodarczego - wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.”, „3. W okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. przepisów ustawy nie stosuje się do operatorów statków powietrznych wykonujących niezarobkowe przewozy lotnicze, których całkowita roczna emisja CO ₂ z operacji lotniczych wynosi mniej niż 1000 Mg.”;	Zmiana polegająca na dodaniu ust. 1a jest konsekwencją wydłużenia moratorium dotyczącego rozliczania niektórych emisji z operacji lotniczych, które wprowadza rozporządzenie 2392/2017.
70.	Art. 1 pkt 63 w art. 150: a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: b) pkt 6-10 otrzymują brzmienie:	„W latach 2015-2024 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:”, „6) 2020 r. - 31 820 000 zł; 7) 2021 r. – 31 700 000 zł; 8) 2022 r. – 29 520 000 zł; 9) 2023 r. – 28 470 000 zł; 10) 2024 r. – 29 450 000 zł.”.	Zmiany są konsekwencją dostosowania reguły wydatkowej do wprowadzanych niniejszą ustawą przepisów dotyczących nowych źródeł finansowania zadań Krajowego Ośrodka.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		Art. 2.W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm. ²⁾)	
1.	Art. 2 pkt 1 – w § 1:	a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W zakresie zobowiązań powstałych w przypadkach określonych w art. 8 i art. 21 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, długów celnych powstałych w przypadkach określonych w art. 77 ust. 1 oraz art. 81 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm. ³⁾), podatków wykazanych w zgłoszeniu celnym, składek na ubezpieczenie społeczne, opłat paliwowych, o których mowa w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2014 i 2244 oraz z 2018 r. poz. 730), dopłat, o których mowa w ustawie z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 165, 650, 723, 1629 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 375), opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6h ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 i 1629), opłat emisyjnych oraz opłat za korzystanie ze środowiska, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm. ⁴⁾), oraz daniny solidarnościowej, o której mowa w rozdziale 6a ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, z późn. zm. ⁵⁾), stosuje się również egzekucję administracyjną, jeżeli wynikają one odpowiednio:” b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) z wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat.”;	Zmiany mają na celu dostosowanie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji do przepisów szczególnych zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawie ochrony środowiska związanych z egzekucją należności z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska.
2.	Art. 2 pkt 2 – w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:	„1) w deklaracji, w zeznaniu, w zgłoszeniu celnym, w deklaracji rozliczeniowej, w informacji o opłacie paliwowej, w informacji o dopłatach, w deklaracji	

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32 i Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412 i 452.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1540, 1552, 1629, 1669, 1693, 2073, 2126, 2159, 2192, 2193, 2215, 2242, 2244, 2245, 2246, 2429 i 2529 oraz z 2019 r. poz. 29, 271 i 303 i 752.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w rozliczeniu zamknięcia, w informacji o opłacie emisyjnej, w wykazie zawierającym informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, w deklaracji o wysokości daniny solidarnościowej, zostało zamieszczone pouczenie, że stanowią one podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego;”.	
		Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 1471 i 1479 oraz z 2019 r. poz. 125 i 730).	
1.	Art. 3 pkt 1 – w art. 23: a) w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie b) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:	„1) powietrza oraz wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy;”, „18a. Wieloletnie strategiczne programy państwowego monitoringu środowiska uwzględniają badanie negatywnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy w oparciu o badania monitoringowe prowadzone w ramach państwowego monitoringu środowiska, w lokalizacjach reprezentatywnych dla siedlisk słodkowodnych, naturalnych i półnaturalnych oraz rodzajów ekosystemu leśnego, przyjmując podejście racjonalne pod względem kosztów i oparte na ocenie ryzyka.”; „Art. 25c. 1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska co 4 lata, w terminie do dnia 1 lipca danego roku: 1) informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych, o których mowa w art. 23 ust. 18a, i wskaźniki używane do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy; 2) dane uzyskane w wyniku badań, o których mowa w pkt 1, przeprowadzonych w lokalizacjach, o których mowa w pkt 1. 2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska do akceptacji informacje, wskaźniki oraz dane, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed upływem terminu ich przekazania Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska.”.	Przepisy mają na celu transpozycję dyrektywy 2016/2284.
2.	Art. 3 pkt 2 – po art. 25b dodaje się art. 25c w		

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	brzmieniu:		
		4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. z 2018 r., poz. 1990, z późn. zm ⁶)	
	W art. 80c w ust. 1 w pkt 32 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 33 w brzmieniu:	„33) Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami,	Zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym dotyczą rozszerzenia katalogu podmiotów, którym są udostępniane dane z CEPIK. Informacje z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców będą wykorzystywane przez Krajowy ośrodek do opracowywania corocznych krajowych raportów o emisjach gazów cieplarnianych oraz innych substancji, w tym o emisji z sektora transportu

⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w dz. U. z 2019 r. poz. 2244 i 2322 oraz z 2019 r. poz. 53, 60, 730 i 752.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			drogowego, co wynika z obowiązków określonych w art. 11 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji. Raporty te opracowywane są na potrzeby wymagań międzynarodowych w zakresie raportowania emisji do Unii Europejskiej oraz konwencji ONZ (UNFCCC i CLRTAP) oraz Programu Badań Statystycznych Statystyki Publicznej.
		5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326 i 730).	
Art. 5 –		W art. 105 w ust. 1 w pkt 2 uchyla się lit. w.	W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe przyznano Krajowemu Administratorowi, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			<p>Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1), którym jest Krajowy ośrodek), możliwość żądania od banku udzielenia informacji stanowiących tajemnicę bankową na temat prowadzących instalacje oraz operatorów statków. Analiza obowiązków Krajowego Administratora, określonych w prawie Unii Europejskiej oraz w regulacjach krajowych, nie wskazuje na dalszą zasadność utrzymywania tej kompetencji, gdyż nie znajduje ona zastosowania w zadaniach wykonywanych względem prowadzących instalacje i</p>
--	--	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			operatorów statków.
		Art. 6. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.)	
1.	Art. 6 — w art. 145a ust. otrzymuje brzmienie:	„1. Organ właściwy do wydania pozwolenia lub do przyjęcia zgłoszenia, który otrzymał informacje lub dane zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 146 ust. 3 pkt 5 lit. i, albo deklarację, dokumenty lub dane, o których mowa w art. 146a ust. 1, art. 146b ust. 1, art. 146j ust. 1 lub art. 146k ust. 1, przekazuje niezwłocznie te informacje, dane, deklaracje lub dokumenty wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska.”,	Zmiana w obrębie art. 145 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska związana jest z powierzeniem Krajowemu ośrodkowi obowiązków sprawozdawczych
2.	Art. 6 pkt 2 – pkt 2: po art. 146g dodaje się art. 146ga w brzmieniu:	„art. 146 ga. Minister właściwy do spraw środowiska, po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 146g pkt 3 lit. a oraz c, przekazuje je niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami.”;	wynikających z dwóch dyrektyw – dyrektywy 2010/75/UE i dyrektywy 2015/2193/UE. Dane przekazywane Krajowemu ośrodkowi powiązane są z zakresem wspomnianych obowiązków sprawozdawczych.
3.	Art. 6 pkt 3 – w art. 273 w ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie	„1a) wydane uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201, 2538 oraz ...)”;	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

4.	Art. 6 pkt 4 – w art. 274 ust. 1a otrzymuje brzmienie:	„1a. Wysokość opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku uprawnień do emisji wydanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych ustala się jako iloczyn liczby uprawnień do emisji wydanych w danym roku na rachunek posiadania operatora albo na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 8 ust. 1 tej ustawy, i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w roku, w którym wydano uprawnienia do emisji.”;	Zmiana w obrębie art. 273 ust. 1 ma na celu doprecyzowanie przedmiotu ponoszonych opłat za korzystanie ze środowiska; obecne brzmienie przedmiotu opłaty za „przydzielone uprawnienia” nie koresponduje z mechanizmem obliczenia opłaty, który związany jest z liczbą „wydanych uprawnień” i jest źródłem licznych wątpliwości prowadzących instalacje i organów stosujących prawo.
5.	Art. 6 pkt 4 — w art. 285 uchyla się ust. 4		
6.	Art. 6 pkt 6 – art. 285a otrzymuje brzmienie:	„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który nie rozliczył wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, wnosi opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji tych gazów w danym roku kalendarzowym do dnia 30 kwietnia następnego roku albo w terminie 14 dni licząc od dnia następującego po upływie terminu rozliczenia wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 5 tej ustawy. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, opłatę za wprowadzenie gazów lub pyłów do powietrza ustala się jako iloczyn ilości wprowadzonego gazu cieplarnianego wyrażanego w ekwiwalencie w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w danym roku kalendarzowym.”;	Zmiany również wymaga system opłat za korzystanie ze środowiska uregulowany w ustawie z dnia 27 września 2004 r. – Prawo ochrony środowiska. Zidentyfikowano niejasność związaną z metodyką obliczania wysokości opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji. Wysokość opłaty obecnie uzależniona jest od

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

7.	Art. 6 pkt 7 – po art. 285a dodaje się art. 285b w brzmieniu:	<p>„Art. 285b. 1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który zwrócił nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, pomniejsza wysokość opłaty, o której mowa w art. 274 ust. 1a, wnoszonej w danym roku o kwotę równą kwocie wniesionej za zwrócone nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji.</p> <p>2. Jeżeli po dokonaniu pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1, kwota wniesiona za nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji, które następnie zostały zwrócone, przekracza kwotę należną za wydanie uprawnień do emisji w roku następnym, resztę kwoty zalicza się na poczet opłaty, o której mowa w art. 274 ust. 1a, należnej za kolejne lata aż do wyczerpania tej kwoty</p> <p>3. Jeżeli prowadzący instalację albo operator statku powietrznego nie dokona pomniejszeń, o których mowa w ust. 1 albo 2, ze względu na swoją śmierć albo likwidację, kwotę wniesioną za nadmiarowo wydane uprawnienia do emisji zwraca się jego następcy prawnemu w roku następnym.”</p>	<p>liczby wydanych uprawnień do emisji, jednak stawkę jednostkową opłaty przyjmowało się według roku, na który uprawnienia zostały przydzielone a nie według roku, w którym uprawnienia te zostały faktycznie wydane.</p>
8.	<p>Art. 6 pkt 8 – w art. 286:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p> <p>c) ust. 3 – 6 otrzymują brzmienie:</p>	<p>„1 Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285 ust. 2, przedkłada marszałkowi województwa:</p> <p>„1) wykaz zawierający wykorzystane do ustalenia wysokości opłat informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska, w szczególności o:</p> <p>a) rodzajach substancji wprowadzonych do powietrza i wielkości emisji - w przypadku wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,</p> <p>b) wielkości emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji i liczbie uprawnień do emisji - w przypadku wydania uprawnień do emisji,</p> <p>c) rodzajach i ilości składowanych odpadów - w przypadku składowania odpadów</p> <p>- oraz o wysokości należnych opłat,</p> <p>2) wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat</p> <p>- z zastrzeżeniem art. 289 ust. 1.”,</p> <p>„1a. Wykazy, o których mowa w ust. 1, marszałek województwa przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.”,</p> <p>„3. Wykazy, o których mowa w ust. 1, są sporządzane na podstawie:</p> <p>1) raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, lub</p> <p>2) przepisów wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 oraz stosownie do informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12, art. 71 ust. 11 i art. 73 ust. 10 ustawy</p>	<p>Charakter projektowanej zmiany polega na usunięciu wątpliwości interpretacyjnych oraz zwiększeniu przejrzystości procedur, z tego względu projekt nie wywiera istotnego wpływu na działalność mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Głównym celem projektowanej zmiany jest zmniejszenie obciążeń zarówno po stronie administracji publicznej, jak i prowadzących instalacje.</p> <p>Z wyżej wymienionych względów zaproponowano, żeby stawkę opłaty odnieść jednoznacznie do roku wydania uprawnień. Uprości to system opłat i</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>d) uchyla się ustęp 7 i 8;</p>	<p>z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz), lub</p> <p>3) dokumentów ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.</p> <p>4. Informacje o wysokości należnych opłat zawarte w wykazach, o których mowa w ust. 1, stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Wykazy, o których mowa w ust. 1, zawierają pouczenie, że informacje w nich zawarte stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.</p> <p>5. Wykaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie informacji i danych zawartych w dokumentach ewidencji odpadów, o której mowa w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach marszałek województwa przekazuje niezwłocznie wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta właściwemu ze względu na miejsce składowania odpadów.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wzory wykazów, o których mowa w ust. 1, 2) formę i postać tych wykazów, 3) sposób przedkładania tych wykazów i wymagania z tym związane <p>- mając na względzie konieczność ustalenia i weryfikacji zakresu korzystania ze środowiska oraz wysokości należnych opłat, a także jednolitego sposobu ich przedstawiania.”,</p>	<p>usunie niekonsekwencję systemową wynikającą z wyżej opisaney rozbieżności czasowej.</p> <p>Zmiana ma uporządkować zasady rozliczania opłat za korzystanie ze środowiska w sytuacji powstania nadpłaty w związku ze zwrotem nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji.</p>
--	-----------------------------------	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			Zmiany mają uporządkować i dostosować do nowych zasad wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska regulacji dotyczących sprawozdawczości towarzyszącej obowiązkowi opłatowemu.
9.	Art. 6 pkt 9 – uchyla się art. 286a i art. 287;		Zmiana o charakterze porządkowym.

**Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)**

			Zmiana o charakterze porządkowym.
10.	Art. 6 pkt 10 – w art. 288 w ust. 1 pkt 1 skreśla się wyrazy „wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 5”;		Zmiana o charakterze porządkowym.
11.	Art. 6 pkt 11 – w art. 289 w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie	„W przypadku gdy roczna wysokość opłaty z tytułu każdego z rodzajów korzystania ze środowiska spośród wymienionych w art. 273 ust. 1 nie przekracza 100 zł, nie przedkłada się także wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1.”;	Zmiana o charakterze porządkowym.
12.	Art. 6 pkt 12 – w art. 401 w ust. 7 po pkt 7a dodaje się pkt 7b w brzmieniu:	„7b) środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2b ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;”;	Zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzanych w obrębie art. 49 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych związanych z wydzieleniem dodatkowego źródła finansowania zadań Krajowego ośrodka.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

13.	Art. 6 pkt 13 – w art. 40lc ust. 8 otrzymuje brzmienie:	„8. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 7 – 7b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznaczają się na finansowanie zadań Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.”.	Zmiana jest konsekwencją zmian wprowadzanych w obrębie art. 49 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych związanych z wydzieleniem dodatkowego źródła finansowania zadań Krajowego ośrodka.
		Art. 7. W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu i informacji kryminalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 44 i 125).	
	Art. 7 – w art. 19 uchyla się pkt 13b.		W ustawie z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych przyznano Krajowemu Administratorowi, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji

**Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)**

			<p>gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011, którym jest Krajowy ośrodek, możliwość żądania udzielenia informacji na temat prowadzących instalacje oraz operatorów statków w zakresie informacji kryminalnych. Analiza obowiązków Krajowego Administratora określonych w prawie Unii Europejskiej oraz w regulacjach krajowych nie wskazuje na dalszą zasadność utrzymywania tej kompetencji, gdyż nie znajduje ona zastosowania w zadaniach wykonywanych względem prowadzących instalacje i operatorów statków.</p>
--	--	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		Art. 8. W ustawie z dnia 22 października 2004 r. o jednostkach doradztwa rolniczego (Dz. U. z 2018 r. poz. 711 i 1507 oraz z 2019 r. poz. 33)	
1.	Art. 8 – w art. 4 w ust. 2 w pkt 1 w lit. k średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. l w brzmieniu:	„l) zaleceń zawartych w kodeksie dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, o którym mowa w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259 oraz...);	Zmiana wyniku z potrzeby transpozycji dyrektywy 2016/2284/UE.
		Art. 9. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2018 r. poz. 1259)	
1.	Art. 9 pkt 1 – po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:	„Art. 20a. W celu zmniejszenia emisji amoniaku (NH ₃) ze stosowania nawozów mineralnych zabrania się stosowania nawozów amonowo-węglanowych.”;	Zmiana wyniku z potrzeby transpozycji dyrektywy 2016/2284/UE.
2.	Art. 9 pkt 2 – po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:	„Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, z uwzględnieniem kodeksu ramowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych z 2014 r. dotyczącego dobrej praktyki rolniczej na rzecz redukcji emisji amoniaku, opracuje kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku, do dobrowolnego stosowania. 2. Kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku obejmuje co	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>najmniej wskazówki dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzania azotem, z uwzględnieniem jego pełnego obiegu w środowisku; 2) sposobów żywienia zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich; 3) technik rozprowadzania nawozów ograniczających emisję amoniaku; 4) sposobów przechowywania nawozów ograniczających emisję amoniaku; 5) sposobów chowu zwierząt gospodarskich gatunków, o których mowa w przepisach o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, ograniczających emisję amoniaku; 6) możliwości ograniczania emisji amoniaku pochodzącego ze stosowania nawozów mineralnych. <p>3. Minister właściwy do spraw rolnictwa zamieszcza na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu zapewniającego jego obsługę kodeks dobrej praktyki rolniczej w zakresie ograniczania emisji amoniaku.”;</p>	
3.	Art. 9 pkt 3 – po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:	„Art. 41a. Kto wbrew zakazowi określone w art. 20a stosuje nawozy amonowo-węglanowe, podlega karze grzywny.”;	
4.	Art. 9 pkt 4 – art. 42 otrzymuje brzmienie:	„Art. 42. Orzekanie w sprawach określonych w art. 40 – 41a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		Art. 10. W ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 – oraz z 2019 r. poz. 630)	
1.	Art. 10 – w art. 25 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g oraz h w brzmieniu:	<p>„g) z zakresu ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 730 i...):</p> <ul style="list-style-type: none"> - krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza oraz jego aktualizacje, - inwentaryzacje emisji, - prognozy wielkości emisji, - raporty metodyczne IIR, <p>h) z zakresu ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska - sprawozdania dotyczące lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz danych uzyskanych w wyniku tych badań;”.</p>	Zmiana wynika z potrzeby transpozycji dyrektywy 2016/2284/UE.
		Art. 11. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1114, z późn. zm. ⁷⁾)	

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1039, 1356, 1629, 1697, 2227, 2244, 2354 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 534.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	Art. 11 – w art. 31c pkt 1 otrzymuje brzmienie:	„1) system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2358 oraz ...) i przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 tej ustawy;”;	
		Art. 12. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1271, 1669 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 412 i 730)	
1.	Art. 12 pkt 1 – w art. 1 w ust. 2 wyrazy „załącznik do ustawy” zastępuje się wyrazami „załącznik nr 1 do ustawy”		Zmiana doprecyzowująca.
2.	Art. 12 pkt 2 – w art. 3: a) – ust. 2: – po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: – w pkt 10 w lit. q średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. r-t w brzmieniu:	1a) wykonywanie na potrzeby modelowania matematycznego, o którym mowa w art. 88 ust. 7 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zadań związanych z prowadzeniem bazy emisji powierzchniowych, liniowych i punktowych, w tym opracowywanie metodyk ustalania wielkości tych emisji oraz zbieranie danych niezbędnych do ich ustalenia.”, „r) monitorowanie działań w zakresie polityki klimatycznej, a także przygotowywanie analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania, s) prognozowanie skutków realizacji polityki klimatycznej, t) rozwijanie narzędzi do wspomagania realizacji celów systemu zarządzania emisjami oraz narzędzi do modelowania skutków gospodarczych, finansowych i społecznych realizacji polityki klimatycznej;”;	Zmiana wynika z powierzenia Instytutowi Ochrony Środowiska zadań z zakresu modelowania matematycznego na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 88).

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

3.	Art. 12 pkt 2 lit. b – w art. 3 w ust. 2a: – uchyla się pkt 1 – 3, – w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:	„5) monitorowaniem działań w zakresie polityki ochrony powietrza, a także przygotowaniem analiz, przeglądów i ocen jej funkcjonowania”.”,	
4.	Art. 12 pkt 2 lit. c – w art. 3 uchyla się ust. 2b;		Konsekwencja uchylecia art. 19 pkt 13b ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych.
5.	Art. 12 pkt 3 – uchyla się art. 5a;		
6.	Art. 12 pkt 4 lit. a – w art. 6 ust. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:	„1a) imionach, nazwiskach, numerach PESEL, serii i numerach dokumentów potwierdzających tożsamość, oraz kontaktowych numerach telefonicznych i adresach poczty elektronicznej użytkowników Krajowej bazy;”;	W związku z przepisami dostosowującymi przepisy krajowe do Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			uchYLENIA dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE. L 119 z 04.05.2016, s. 1, z późn. zm.). Krajowy ośrodek będzie miał uprawnienia do przetwarzania tych danych osobowych.
7.	Art. 12 pkt 4 lit. b – w art. 6 w ust. w 2 po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:	„9a) oddziaływaniu na środowisko instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, niezbędne do realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów prawa międzynarodowego lub przepisów prawa Unii Europejskiej;”;	Te dane będą niezbędne do realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów prawa międzynarodowego i przepisów prawa Unii Europejskiej.
8.	Art. 12 pkt 5 lit. a – w art. 7 ust. 1a otrzymuje brzmienie:	„1a. Osoba fizyczna niebędąca przedsiębiorcą sporządza i wprowadza do Krajowej bazy raport, o którym mowa w ust. 1, w zakresie eksploatacji: 1) instalacji wymagającej pozwolenia - jeżeli korzystanie ze środowiska powodujące emisje wymaga pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 181 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska; 2) źródła spalania paliw, o którym mowa w art. 152 ust. 2b ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska .”;	Przepis ma na celu dostosowanie wymagań związanych z raportowaniem emisji do Krajowej bazy do wymagań, jakie na gruncie przepisów dotyczących opłat za korzystanie ze środowiska realizują podmioty korzystające ze środowiska. W szczególności chodzi o dopuszczenie możliwości uchYLENIA obowiązku złożenia raportu wobec podmiotu korzystającego będącego osobą fizyczną, który nie prowadzi działalności gospodarczej

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			(przymiot przedsiębiorcy) i wprowadza zanieczyszczenia, których emisja nie wymaga pozwolenia i zgłoszenia, o którym mowa w art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
9.	Art. 12 pkt 5 lit. b – w art. 7 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:	„2c. Obowiązek sporządzenia i wprowadzenia za dany rok raportu, o którym mowa w ust. 1, wygasa z upływem 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym powstał ten obowiązek.”;	Takie rozwiązanie wyłącza możliwość wieloletniego „zalegania” zobowiązań wynikających z niezrealizowanego obowiązku sporządzenia i wprowadzenia raportu, po upływie terminu dostosowanego do przepisów – Ordynacji podatkowej o przedawnieniu. Informacje przekazywane w raportach dotyczące wielkości emisji mają docelowo służyć za podstawę ustalenia wysokości zobowiązania z tytułu opłat za korzystanie ze środowiska. Nie ma uzasadnienia, aby obowiązek przekazywania raportu trwał dłużej niż termin wymagalności zobowiązania z tytułu opłaty za korzystanie ze środowiska. Innym powodem

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			wprowadzenia tego ograniczenia jest potrzeba agregowania historycznych danych zwiaanych z funkcjonowaniem systemu sprawozdawczości i raportowania realizowana przy pomocy informacji gromadzonych w KB. Dane dotyczące emisji sprzed 5 lat mają znikoma użyteczność z punktu widzenia wspomnianych obowiązków sprawozdawczych.
10.	Art. 12 pkt 6 – w art. 7a w ust. 1 wyrazy „siecią teleinformatyczną” zastępuje się wyrazami „systemem teleinformatycznym”;		Zmiana redakcyjna.
11.	Art. 12 pkt 7 – w art. 9 a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: b) uchyla się ust. 1a, c) po ust. 1a dodaje się ust. 1b-1f w brzmieniu:	„Krajowy ośrodek co 5 lat sporządza prognozy zmian aktywności dla następujących sektorów gospodarki:”, „1b. Krajowy ośrodek sporządza prognozy zmian aktywności w zakresie zużycia nośników energii dla sektorów gospodarki innych niż wskazane w ust. 1. 1c. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości w porozumieniu z Krajowym ośrodkiem ustalają założenia do przygotowania prognoz, o których mowa w ust. 1, oraz udostępniają Krajowemu ośrodkowi informacje i dane, będące w ich posiadaniu, niezbędne do sporządzenia tych prognoz. 1d. Minister właściwy do spraw energii udostępnia Krajowemu ośrodkowi informacje i dane, będące w jego	Zmiany w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami doprecyzowują regulacje dotyczące sporządzania przez właściwe resorty prognoz zmian aktywności. Znaczenie tych prognoz jest szczególnie istotne z punktu widzenia nowych wyzwań w dziedzinie czystości powietrza wynikających z prawa Unii Europejskiej, a także

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>d) uchyla się ust. 3,</p> <p>e) dodaje się ust. 5-9 w brzmieniu:</p>	<p>posiadaniu, niezbędne do sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1b.</p> <p>1e. Zakres i struktura informacji i danych, o których mowa w ust. 1c i 1d, są zgodne z wymaganiami sporządzania prognoz wielkości emisji, o których mowa w art. 12 ust.1.</p> <p>1f. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1c i 1d, właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują Krajowemu ośrodkowi na 12 miesięcy przed terminem sporządzenia prognoz, o których mowa w ust. 1 i 1b.”,</p> <p>„5. Prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, są sporządzane przy zachowaniu następujących zasad:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dotyczą lat kalendarzowych kończących się cyfrą 0 albo cyfrą 5, w okresie 25 lat, począwszy od roku odniesienia; 2) za rok odniesienia przyjmuje się rok kalendarzowy kończący się cyfrą 0 lub cyfrą 5; 3) informacje podaje się na podstawie danych dotyczących roku odniesienia, gromadzonych na potrzeby statystyki publicznej, a w razie braku takich danych, na podstawie innych posiadanych danych ze wskazaniem ich źródła; 4) w przypadku braku informacji dla roku odniesienia, dopuszcza się wykorzystanie danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane. <p>6. Krajowy ośrodek sporządza zaktualizowane prognozy, o których mowa w ust. 1 i 1b, jeżeli po sporządzeniu prognozy nastąpią zmiany analizowanych czynników i projektowanych parametrów, w wyniku których prognozowane wielkości lub trendy zmienią się o więcej niż 20% w stosunku do przedstawionych w ostatniej prognozie.</p> <p>7. Jeżeli na przygotowanie kolejnej prognozy, o której mowa w ust. 1 lub 1b, pozostało mniej niż 18 miesięcy albo gdy zmiany analizowanych czynników i projektowanych parametrów przyjętych w prognozie nie będą miały istotnego wpływu na wielkość emisji, zaktualizowanej prognozy nie sporządza się.</p> <p>8. Do zaktualizowanej prognozy przepisy ust. 1c-1f stosuje się odpowiednio.</p> <p>9. Informacje i dane niezbędne do sporządzenia zaktualizowanej prognozy właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości przekazują na wniosek Krajowego ośrodka nie później niż 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.”</p>	<p>wzmocnienia i operacjonalizacji polityki państwa w tym zakresie. Stożące przed Polską wyzwania w zakresie zobowiązań redukcyjnych dotyczących emisji zanieczyszczeń do powietrza, wymagają od administracji publicznej, w tym Ministra Środowiska, wiedzy nie tylko o bieżących wielkościach emisji gazów cieplarnianych i innych substancji, ale także o trendach i kierunkach zmian w tym zakresie. Źródłem tej wiedzy powinny być zmiany aktywności (w tym produkcja, zużycie paliw). Ponieważ w trakcie niemal 10 lat obowiązywania ustawy nie udało się przyjąć rozporządzenia wykonawczego do ustawy określającego sposób opracowywania prognoz zmiana aktywności z uwagi na podnoszone przez resorty ograniczenia finansowe i kadrowe, podjęto decyzję o powierzeniu tego zadania Krajowemu ośrodkowi. Założenia do prognoz zostaną opracowane przez</p>
--	---	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			<p>właściwe resorty w porozumieniu z Krajowym ośrodkiem. Brak wiedzy nt. zmian jest szczególnie dotkliwy i często wywołuje negatywne skutki w procesie negocjacji i prac związanych z przyjmowaniem nowych aktów określających zobowiązania zarówno na poziomie Unii Europejskiej jak również międzynarodowym. Dodatkowo świadomość projekcji zmian aktywności i bieżącej sytuacji emisyjnej w kontekście zobowiązań dotyczących ograniczania emisji jest niezbędnym warunkiem odpowiedzialnego kreowania mechanizmów i kierunków rozwoju poszczególnych sektorów.</p>
12.	Art. 12 pkt 8 – art. 11 otrzymuje brzmienie:	<p>„Art. 11. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska, inwentaryzacje emisji:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) gazów cieplarnianych, zgodnie z wytycznymi do Konwencji Klimatycznej, 2) substancji określonych w Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości, sporządzonej w Genewie dnia 13 listopada 1979 r. (Dz. U. z 1985 r. poz. 311, z 1988 r. poz. 313 oraz z 2012 r. poz. 216); 3) substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone poziomy emisji lub stężeń oraz krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, zgodnie z metodami określonymi w załączniku nr 2 do ustawy. <p>2. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla</p>	<p>Przepis ma na celu transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z art. 72 dyrektywy 2010/75/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE. L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2010/75/UE”, i art. 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą (UE) 2015/2193”, w zakresie dotyczącym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) emisji substancji do powietrza ze źródeł spalania paliw, instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, instalacji, w których są używane rozpuszczalniki organiczne i instalacji do produkcji dwutlenku tytanu; 2) odstępstw, o których mowa w art. 146c ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska. 3) decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (Dz. Urz. UE L 205 z 14.08.2018, str. 40) w zakresie danych dostępnych w Krajowej bazie. <p>3. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 14 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej, informacje i dane niezbędne dla realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z dyrektywy 2010/75/UE i dyrektywy (UE) 2015/2193, w zakresie dotyczącym odstępstw, o których mowa w art. 146a, art. 146b, art. 146j i art. 146k ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.”;</p>	<p>2003/35/WE oraz uchylene dyrektywy 2001/81/WE oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania.</p>
13.	<p>Art. 12 pkt 9 – w art. 11a w ust. 4 wyrazy „art. 98 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 98 ust. 4”;</p>		<p>Zmiana porządkowa. Usunięcie mylnego odesłania.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

14.	<p>Art. 12 pkt 10 w art. 11b:</p> <p>a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:</p> <p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:</p>	<p>„1a. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekty raportów, o których mowa w ust. 1, na 60 dni przed terminami wynikającymi z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych.</p> <p>1b. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, na 30 dni przed terminami wskazanymi w załączniku nr 2 do ustawy, raport metodyczny IIR, zgodnie z metodami określonymi w tym załączniku.”</p> <p>2. Sporządzając projekty raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b, Krajowy ośrodek może się posłużyć w szczególności informacjami, danymi i analizami przekazywanymi przez organy administracji publicznej, informacjami i danymi zawartymi w Krajowej bazie, informacjami zawartymi w prognozach, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b, oraz innymi informacjami i danymi udostępnianymi przez organizacje samorządu gospodarczego i organizacje pracodawców, a także funduszami ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”</p> <p>„4. Organy administracji publicznej przekazują na wniosek Krajowego ośrodka dane, informacje lub analizy niezbędne do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b.</p> <p>5. Krajowy ośrodek, realizując zadania, o których mowa w ust. 1 i 1b, może występować do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej o udostępnienie danych, informacji lub analiz niezbędnych do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1 i 1b.”;</p>	<p>Przepis ma na celu transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE.</p>
-----	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

15.	Art. 12 pkt 11 po art. 11b dodaje się art. 11c w brzmieniu:	„Art. 11c. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego udostępnia nieodpłatnie Krajowemu ośrodkowi informacje i dane niezbędne do przygotowania projektów inwentaryzacji emisji, o których mowa w art. 11, oraz projektów raportów, o których mowa w art. 11b ust. 1, z wyłączeniem danych osobowych oraz danych objętych tajemnicami prawnie chronionymi.”;	Przepis ma na celu zapewnienie dostępu do informacji niezbędnych do wykonania niektórych obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE.
16.	Art. 12 pkt 12 w art. 12 ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie;	„3) prognozy, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b;”;	Przepis porządkujący.
17.	Art. 12 pkt 13 – w rozdziale 4 po art. 16 dodaje się art. 16a-16e w brzmieniu :	<p>„Art. 16a. 1. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji oznaczają minimalne ograniczenie krajowej emisji danej substancji, jakie powinno zostać osiągnięte w docelowym roku kalendarzowym, wyrażone jako wielkość procentowa całkowitej ilości emisji tej substancji, która została uwolniona w 2005 r. jako roku odniesienia. Krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji określa załącznik nr 3 do ustawy.</p> <p>2. Organy administracji rządowej i samorządowej, osoby fizyczne i prawne są obowiązane do podejmowania działań umożliwiających osiągnięcie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji.</p> <p>Art. 16b. 1. Krajowy ośrodek opracowuje projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dla substancji, dla których w załączniku nr 3 do ustawy określono krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, zwanego dalej „Krajowym programem</p>	Przepisy mają na celu transpozycję dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>ograniczania zanieczyszczenia powietrza”.</p> <p>2. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest opracowany zgodnie z formatem określonym w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1522 z dnia 11 października 2018 r. ustanawiającej wspólny format krajowych programów ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych (Dz. Urz. UE L 256 z 12.10.2018, str. 87).</p> <p>3. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera co najmniej:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) krajowe ramy polityki dotyczącej jakości powietrza i zanieczyszczenia powietrza, w których program został opracowany, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) priorytety polityczne i ich odniesienie do priorytetów określonych w innych powiązanych obszarach polityki, w tym w polityce dotyczącej zmiany klimatu oraz, w stosownych przypadkach, rolnictwa, przemysłu i transportu, b) określone w przepisach prawa obowiązki organów administracji publicznej z podziałem na obowiązki krajowe, regionalne (województwo) i lokalne (powiat, gmina) lub innych właściwych podmiotów, dotyczące realizacji założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, c) postępy poczynione w ramach aktualnej polityki i zastosowanych środków w dziedzinie redukcji emisji i poprawy jakości powietrza oraz stopień, w jakim wypełniane są zobowiązania wynikające z przepisów prawa, d) prognozowany dalszy rozwój sytuacji w zakresie osiągania założeń Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza przy założeniu, że nie nastąpi żadna zmiana w już przyjętej polityce i stosowanych środkach; 2) warianty strategiczne rozważane w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji w okresie od 2020 r. do 2029 r. oraz w okresie na 2030 r. i na lata następne, jak również dla osiągnięcia średnioterminowych poziomów emisji określonych na 2025 r. oraz w celu dalszej poprawy jakości powietrza, analizę tych wariantów wraz z metodą jej przeprowadzenia, a także poszczególne lub łączne skutki strategii i środków dotyczących redukcji emisji substancji, jakości powietrza i środowiska oraz związaną z nimi niepewność, w przypadku gdy informacje o takich skutkach są dostępne; 3) ścieżkę redukcji emisji substancji określoną jako orientacyjny poziom zmniejszania wielkości emisji substancji, dla których zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, o których mowa w art. 16a; 4) środki i strategie, które zdecydowano się przyjąć, w tym harmonogram ich przyjmowania, wdrażania i dokonywania ich przeglądu, wraz ze wskazaniem odpowiedzialnych właściwych organów administracji publicznej lub innych właściwych podmiotów; 5) w stosownych przypadkach, wyjaśnienie powodów, dla których osiągnięcie orientacyjnych poziomów emisji substancji określonych na 2025 r. jest niemożliwe bez pociągania za sobą 	<p>dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE.</p>
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>nieproporcjonalnie wysokich kosztów, a także powodów, dla których przyjęto nieliniową ścieżkę redukcji emisji substancji, o której mowa w art. 16c ust. 3;</p> <p>6) w stosownych przypadkach, informacje na temat możliwości stosowania przepisów art. 16d ust. 3 i 5;</p> <p>7) ocenę, w jaki sposób wybrane strategie i środki zapewniają spójność z politykami, strategiami, programami, planami i prognozami w innych obszarach polityki.</p> <p>4. Krajowy ośrodek, opracowując projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza:</p> <p>1) ocenia, do jakiego stopnia krajowe źródła emisji substancji mogą wpływać na jakość powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym używając danych i metod opracowanych w ramach europejskiego programu monitorowania i oceny (EMEP), o którym mowa w art. 9 Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości;</p> <p>2) uwzględnia potrzebę zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza, aby osiągnąć cele dotyczące jakości powietrza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz, w stosownych przypadkach, sąsiednich państw członkowskich Unii Europejskiej, przy czym przez cele dotyczące jakości powietrza rozumie się poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe i pułapy stężeń ekspozycji określone w przepisach wydanych na podstawie art. 86 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;</p> <p>3) priorytetowo traktuje środki redukcji emisji sadzy przy podejmowaniu środków służących wypełnieniu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji pyłu, przy czym przez sadzę rozumie się węglowe cząstki stałe pochłaniające światło;</p> <p>4) uwzględnia potrzebę zapewnienia spójności Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza z innymi politykami, strategiami, programami, planami i prognozami przyjętymi w oparciu o wymogi określone w przepisach prawa.</p> <p>5. Organy administracji publicznej przekazują Krajowemu ośrodkowi, na jego wniosek, informacje i opinie potrzebne do sporządzenia projektu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>6. Krajowy ośrodek przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw środowiska przy opracowywaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zapewnia udział społeczeństwa na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 oraz z 2019 r. poz. 630)).</p> <p>8. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska, przyjmuje Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza w drodze uchwały.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje przyjęty Krajowy program ograniczania</p>	
--	--	--	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>zanieczyszczenia powietrza Komisji Europejskiej.</p> <p>10. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza jest aktualizowany nie rzadziej niż co 4 lata.</p> <p>11. Aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza zawiera elementy, o których mowa w ust. 3, a także:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ocenę postępów we wdrażaniu Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza, redukcji emisji substancji i zmniejszaniu stężeń; 2) wszelkie znaczące zmiany polityki i strategii oraz przyjętych założeń, a także znaczące zmiany harmonogramu wdrażania Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza. <p>12. Aktualizacji Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza dokonuje się również w przypadku, gdy z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, wynika, że przyjęty w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie został osiągnięty lub zachodzi ryzyko, że nie zostanie osiągnięty.</p> <p>13. Aktualizacja, o której mowa w ust. 12, uwzględnia dodatkowe działania i środki, które zostały lub zostaną podjęte w celu zmniejszenia poziomu emisji substancji zgodnie z przyjętą ścieżką redukcji spośród ścieżek redukcji, o których mowa w art. 16c, jeżeli takie działania i środki są wymagane.</p> <p>14. Dodatkowe działania i środki, o których mowa w ust. 13, oraz harmonogram ich wdrożenia, są podejmowane na podstawie propozycji, o których mowa w art. 16d ust. 2.</p> <p>15. Aktualizacji, o której mowa w ust. 12, dokonuje się w terminie 18 miesięcy od dnia przekazania Komisji Europejskiej inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3.</p> <p>16. Do aktualizacji, o której mowa w ust. 12, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1, 2 i 4-9.</p> <p>Art. 16c. 1. Ścieżka redukcji emisji, o której mowa w art. 16b ust. 3 pkt 3, jest wyznaczana jako liniowe zmniejszanie wielkości emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji, w którym górny punkt wyznacza poziom redukcji emisji danej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2020 r., a dolny punkt stanowi poziom redukcji emisji tej substancji wyznaczony jako krajowe zobowiązanie w zakresie redukcji emisji dla 2030 r., zwane dalej „liniową ścieżką redukcji emisji”.</p> <p>2. W liniowej ścieżce redukcji emisji wyznacza się także poziom redukcji emisji danej substancji dla 2025 r.</p> <p>3. W przypadku gdy osiągnięcie poziomów zmniejszania wielkości emisji substancji w sposób wyznaczony liniową ścieżką redukcji emisji jest nieefektywne pod względem ekonomicznym lub technologicznym, zmniejszanie wielkości emisji substancji można wyznaczyć w sposób nieliniowy, pod warunkiem że od 2025 r. trajektoria poziomu zmniejszania wielkości emisji substancji będzie się stopniowo zbliżała do trajektorii wyznaczonej liniową ścieżką redukcji emisji oraz że nie wpłynie to na żadne z krajowych zobowiązań w zakresie redukcji w 2030 r.</p> <p>Art. 16d. 1. Minister właściwy do spraw środowiska informuje właściwych ministrów w zakresie ich właściwości, że zgodnie z inwentaryzacją emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, przyjęty w</p>	
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza poziom redukcji emisji substancji wynikający ze ścieżki redukcji emisji nie został osiągnięty lub zachodzi ryzyko, że nie zostanie osiągnięty.</p> <p>2. Właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości opracowują propozycje dodatkowych działań i środków, o których mowa w art. 16b ust. 14, i przekazują je ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 6 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 1.</p> <p>3. W przypadkach, w których:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji jest następstwem wyjątkowo chłodnej zimy lub wyjątkowo suchego lata, a średnia roczna wielkość emisji tej substancji wykazywana w inwentaryzacji, o której mowa art. 11 ust. 1 pkt 3, za dany rok, rok poprzedzający i rok kolejny nie przekracza wartości krajowych rocznych emisji albo 2) osiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji w danym roku nie jest możliwe pomimo zrealizowania wszystkich racjonalnych pod względem kosztów środków oraz jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> a) co najmniej jedno zobowiązanie w zakresie redukcji emisji substancji zostało określone na poziomie wyższym niż racjonalna pod względem kosztów redukcja określona w sprawozdaniu nr 16, o którym mowa w art. 5 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1), zwanej dalej „dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284”, oraz b) przekroczenie poziomu krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji wskazanego w załączniku nr 3 do ustawy zostanie co roku zrekomensowane przez równoważną redukcję emisji innego zanieczyszczenia określonego w tym załączniku, albo 3) nieosiągnięcie wymaganego poziomu redukcji emisji danej substancji wynika z nagłego i wyjątkowego zakłócenia lub spadku mocy w systemie wytwarzania lub dostawy energii elektrycznej lub ciepła, którego nie można było w sposób racjonalny przewidzieć, oraz jeżeli można wykazać, że: <ol style="list-style-type: none"> a) podjęto wszelkie racjonalne działania obejmujące wdrożenie nowych środków i strategii, w celu spełnienia krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji i że działania te będą nadal podejmowane, tak aby okres, w którym te zobowiązania nie są spełniane, był jak najkrótszy, oraz b) wdrożenie dodatkowych środków i strategii, oprócz wskazanych w lit. a, pociągałoby za sobą nieproporcjonalne koszty i poważnie zagrażałoby krajowemu bezpieczeństwu energetycznemu lub tworzyłoby duże ryzyko ubóstwa energetycznego dla znacznej części ludności <p>- przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się.</p> <p>4. Odstępstwa określone w ust. 3:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) pkt 2 - mogą być stosowane nie dłużej niż przez 5 kolejnych lat, 	
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>2) pkt 3 - mogą być stosowane nie dłużej niż przez 3 kolejne lata - od dnia rozpoczęcia ich stosowania.</p> <p>5. Jeżeli z inwentaryzacji emisji, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, wynika, że wielkość emisji substancji, dla której zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, przekracza poziom wyznaczony poziomem tych zobowiązań, a przekroczenie to jest następstwem zastosowania usprawnionych metod w zakresie inwentaryzacji emisji, zaktualizowanych zgodnie z wiedzą naukową, opracowuje się skorygowaną inwentaryzację emisji.</p> <p>6. Krajowy ośrodek opracowuje skorygowaną inwentaryzację emisji, o której mowa w ust. 5, zgodnie z metodami dotyczącymi korekt inwentaryzacji emisji określonymi w załączniku nr 2 do ustawy, przyjmując na potrzeby opracowania korekty, że zobowiązania w zakresie redukcji emisji na lata 2020-2029 zostały określone w dniu 4 maja 2012 r.</p> <p>7. Począwszy od 2025 r. skorygowaną inwentaryzację emisji, o której mowa w ust. 5, opracowuje się z uwzględnieniem aktualnych wskaźników emisji lub metod stosowanych do wyznaczenia emisji ze szczególnych kategorii źródeł, jeżeli pozwalają na dokładniejsze określenie emisji niż normy wynikające z przepisów prawa Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony powietrza zamieszczonych na liście, o której mowa w art. 14 ust. 3 lit. b dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284.</p> <p>8. Po przekazaniu przez Krajowy ośrodek skorygowanej inwentaryzacji emisji, o której mowa w ust. 5, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje ją Komisji Europejskiej w terminie do dnia 15 lutego danego roku sprawozdawczego, informując o znaczącej różnicy w zakresie wskaźników emisji.</p> <p>9. Minister właściwy do spraw środowiska w terminie do dnia 15 lutego roku, za który jest opracowywana inwentaryzacja, o której mowa w art. 11 ust. 1 pkt 3, informuje Komisję Europejską o zastosowaniu odstępstw określonych w ust. 3 lub 5, wskazując zanieczyszczenia, dla których poziom krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji nie zostanie dotrzymany.</p> <p>10. Zastosowanie odstępstwa uznaje się za skuteczne, jeżeli Komisja Europejska nie zgłosi zastrzeżeń w terminie 9 miesięcy od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 9.</p> <p>11. W przypadku uznania przez Komisję Europejską, że warunki zastosowania odstępstw określonych w ust. 3 lub 5 nie zostały spełnione, ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>Art. 16e. 1. Minister właściwy do spraw:</p> <ol style="list-style-type: none">1) budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa,2) energii,3) gospodarki,4) gospodarki morskiej,5) rolnictwa,6) transportu,7) żeglugi śródlądowej	
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>- każdy w zakresie swojej właściwości sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację dotyczącą stosowanych działań i środków ujętych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c.</p> <p>2. Informację przekazuje się do dnia 31 stycznia każdego roku za rok poprzedni. Informacja jest opracowywana na formularzu udostępnionym w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw środowiska.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, przygotowuje roczne sprawozdanie o stosowanych działaniach i środkach, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji określonych w załączniku nr 3 do ustawy lub wyznaczonej ścieżki redukcji emisji przyjętej spośród ścieżek redukcji emisji, o których mowa w art. 16c, oraz o redukcji emisji uzyskanej w wyniku stosowania tych działań i środków.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje roczne sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Radzie Ministrów, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy sprawozdanie.”;</p>	
18.	<p>Art. 12 pkt 14 – w art. 21a: a) ust. 2 otrzymuje brzmienie: b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:</p>	<p>„2. Rozliczanie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji polega na równoważeniu krajowej rocznej emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji jednostkami rocznych limitów emisji lub jednostkami, o których mowa w art. 21c ust. 1.”</p> <p>„3) nabyć część limitu określonego w art. 5 ust. 4 decyzji nr 2009/406/WE od innego państwa członkowskiego.”;</p>	<p>Proponowana zmiana usuwa część dotychczasowego przepisu „lub jednostkami, o których mowa w art. 21b”, ponieważ nie określa ona nowego rodzaju jednostek, a jedynie dodatkowe przesłanki do ich nabycia.</p>
19.	<p>Art. 12 pkt 15 – w art. 21d ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„1. Minister właściwy do spraw środowiska wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 21a ust. 3 i 5 oraz art. 21c ust. 1 i 5, kierując się strategią zarządzania krajowym limitem.”;</p>	<p>Strategia zarządzania krajowym limitem powinna mieć również zastosowanie do czynności, o której mowa w art. 21c ust.1, czyli rozliczania emisji w non-ETS jednostkami CER/ERU itd., szczególnie,</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			<p>że jednym z elementów tej strategii są kwestie dotyczące tych jednostek. Obecne brzmienie przepisów ustawy zawęża niewłaściwie zastosowanie strategii do następujących czynności: nabywania AEA, pobierania AEA z przyszłych lat oraz przeniesienie lub zbycie niewykorzystanego limitu, o którym mowa w art. 5 ust. 4 decyzji nr 2009/406/WE.</p>
20.	<p>Art. 12 pkt 16 – w art. 21f w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p>	<p>„Jeżeli mimo podjęcia działań, o których mowa w art. 21a ust. 3, art. 21b i art. 21c ust. 1, wynik rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 21a ust. 2, pozostaje ujemny, minister właściwy do spraw środowiska poleca Krajowemu ośrodkowi opracowanie planu działań korygujących.”;</p>	<p>Do rozliczenia emisji w non-ETS można wykorzystać jednostki rocznych limitów emisji (własne lub zakupione od innego państwa członkowskiego) oraz jednostki, o których mowa w art. 21c ust. 1 (CER/ERU, tCER/ICER). Dopiero przy braku wykorzystania tych wszystkich możliwości rozliczenia powstaje konieczność opracowania planu działań korygujących (art. 7 ust. 1 decyzji 406/2009/WE). Obecny katalog działań, o których mowa w art. 21f ust. 1, jest zatem niekompletny.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

21.	Art. 12 pkt 17 – w art. 38 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:	2b. Minister właściwy do spraw środowiska odmawia w drodze decyzji wydania listu popierającego i listu zatwierdzającego, jeżeli w okresie rozliczeniowym, w którym został złożony wniosek o wydanie listu, Rzeczypospolitej Polskiej nie zostały przyznane i przekazane jednostki przyznanej emisji.”;	Ponieważ nie są już przyznawane jednostki przyznanej emisji, przepis ma na celu nadanie Ministrowi Środowiska podstawy prawnej do odmowy wydania listu popierającego lub listu zatwierdzającego, gdyby wniosek w tej sprawie został mimo wszystko złożony.
22.	Art. 12 pkt 18 — dotychczasowy załącznik do ustawy oznacza się jako załącznik nr 1 i w części tabeli Gazy cieplarniane wprowadza się następujące zmiany:	a) po lp. 6.19 dodaje się lp. 6.20 w brzmieniu: „6.20 Pozostałe fluorowęglowodory (HFCs)”, b) po lp. 7.9 dodaje się lp. 7.10 w brzmieniu: „7.10 Pozostałe perfluorowęglowodory (PFCs);	Zmiany są spowodowane potrzebą dostosowania układu merytorycznego raportów dotyczących wielkości emisji (w zakresie rodzajów substancji będących przedmiotem raportowania), z których dane gromadzone są w Krajowej bazie do wymagań wynikających z przepisów unijnych i międzynarodowych w zakresie emisji krajowych określonych substancji. Przepisy unijne zakładają obowiązek raportowania emisji wszystkich zanieczyszczeń należących do określonej grupy substancji, tymczasem krajowy system zbierania danych ograniczał się do raportowania wybranych

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

			substancji należących do danej grupy. Zmiana spowoduje, że krajowy system zbierania danych dostarczy informacji, które Polska zmuszona jest sprawozdawać na mocy przepisów unijnych i międzynarodowych.
	Art. 12 pkt 19– dodanie załącznika nr 2 i 3	dodaje się załączniki nr 2 i 3 do ustawy w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszej ustawy.	
		W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) (Dz.U. nr 178 poz. 1060)	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

	<p>Art. 13 – w art. 17 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:</p>	<p>1a. W latach 2021-2030 maksymalny limit wydatków budżetowych będący skutkiem finansowym wykonywania niniejszej ustawy wynosi 1 396 137 zł, z tym że w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2021 r. – 136 016 zł; 2) 2022 r. – 136 814 zł; 3) 2023 r. – 137 614 zł; 4) 2024 r. – 138 414 zł; 5) 2025 r. – 139 214 zł; 6) 2026 r. – 140 013 zł; 7) 2027 r. – 140 813 zł; 8) 2028 r. – 141 613 zł; 9) 2029 r. – 142 413 zł; 10) 2030 r. – 143 213 zł. 	<p>W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) (Dz.U. z 2011 nr 178 poz. 1060) dodano przepisy określające limit wydatków od roku 2021 do roku 2030. Środki tam wskazane, których źródłem finansowania jest Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, pozwalają na zapewnienie funkcjonowania i rozwoju krajowego systemu ek zarządzania i audytu EMAS (działanie 12.1.2.2). Miernikiem określającym to działanie jest liczba organizacji zarejestrowanych w krajowym systemie ek zarządzania i audytu (EMAS) na koniec danego roku w stosunku do poprzedniego roku (szt./szt.).</p>
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		Przepisy przejściowe i końcowe	
	Art. 14.	Do wniosków, o których mowa w art. 9 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Przepis ma na celu utrzymanie dotychczasowych wymagań w odniesieniu do wniosków o aktualizację danych dotyczących posiadacza rachunku w rejestrze.
	Art. 15.	Art. 15. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po raz pierwszy przekazuje Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami informację o wniesieniu opłaty rocznej oraz listę rachunków, za które opłata roczna nie została wniesiona, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis doprecyzowuje termin przekazania informacji o wykonywaniu obowiązku wniesienia opłaty rocznej za prowadzenie rachunków w rejestrze w roku po wejściu w życie ustawy.
3.	Art. 16.	Art. 16. Do nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji wydanych operatorom statków powietrznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 18 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis wskazuje na obowiązek objęcia nowowprowadzonymi regulacjami w zakresie obowiązku zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień przypadków, które miały miejsce przed dniem wejścia w życie ustawy. Zmiany w przepisie art. 18 uzupełniają lukę polegającą na objęciu regulacjami przewidzianymi w tym przepisie przypadków nadmiarowego wydania uprawnień do emisji operatorom statków powietrznych.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

4.	Art. 17.	<p>Art. 17. W przypadku gdy całkowita roczna liczba uprawnień do emisji, przydzielona dla danej instalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11 tej ustawy, okaże się nieprawidłowa z powodu zidentyfikowania błędów mających znaczenie dla określenia liczby uprawnień do emisji w trakcie oceny wniosku o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 68 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, lub zmiany przydzielonej liczby uprawnień do emisji w przypadku zmniejszenia zdolności produkcyjnej, na podstawie informacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 tej ustawy, stosuje się art. 25a ustawy zmienianej w art. 1.</p>	<p>Przepis ma na celu wprowadzenie podstawy do weryfikacji liczby uprawnień do emisji przydzielonych instalacji w okresie przed wejściem w życie ustawy, jeżeli okaże się nieprawidłowa.</p> <p>Mając na uwadze, że nieprawidłowości mogą wynikać z okoliczności obiektywnych takich jak zmiany przepisów, zmiany kwalifikacji instalacji, błędnych i nieprawdziwych informacji przekazywanych w procedurze ubiegania się o przydział uprawnień z rezerwy, istotne jest, aby wadliwie obliczony przydział uprawnień do emisji przed wejściem projektowanych zmian mógł zostać skorygowany w sposób analogiczny do zasad wprowadzanych projektowaną ustawą.</p> <p>Konieczność przeprowadzenia korekty jest także uzasadniona tym, że jej brak może w sposób nieuzasadniony wpływać na sytuację konkurencyjną przedsiębiorstw (część z nich po przeprowadzeniu korekty otrzymałaby zmniejszony przydział, a część zachowałaby przydział w niezmienionej wysokości).</p>
5.	Art. 18	<p>Art. 18. Wnioski o przydział uprawnień do emisji na okres, na który przedzielane są uprawnienia, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19.12.2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019 str. 8), złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami, o których mowa w art. 26a ust.1 ustawy zmienianej w art. 1.</p>	<p>Przepis zmierza do zrównania skutków zdarzeń powstałych przed wejściem w życie ustawy związanych ze złożeniem wniosku o przydział uprawnień do emisji na warunkach uregulowanych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE ze skutkami związanymi ze złożeniem wniosków składanych na podstawie rozdziału 5a dodawanego w projektowanej ustawie do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

6.	Art. 19.	<p>Art. 19. Minister właściwy do spraw środowiska określi i zamieści wzory formularzy, o których mowa w art. 36 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Przepis przejściowy określający termin, w którym minister opublikuje wzory formularzy wniosków, sprawozdań, informacji, opinii, zestawień, korekt itd. Dotychczas część tych wzorów była określana w drodze rozporządzenia, teraz będą to wzory publikowane w Biuletynie Informacji Publicznej.</p>
7.	Art. 20	<p>Art. 20. 1. Do postępowań w sprawie zatwierdzenia wskaźnika lub wskaźników zgodności wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 32 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Dla zadań inwestycyjnych rozpoczętych lub zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których nie złożono wniosków, o których mowa w art. 32 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne składa do ministra właściwego do spraw środowiska wnioski o zatwierdzenie wskaźnika lub wskaźników zgodności w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>3. Dla zadań inwestycyjnych zakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dla których nie złożono poświadczenia osiągnięcia wskaźnika lub wskaźników zgodności, stosuje się</p>	<p>Przepis ma doprowadzić do rozszerzenia stosowania niektórych nowych regulacji wprowadzanych projektowaną ustawą w odniesieniu do procedury zatwierdzenia wskaźnika i wskaźników zgodności do procedury zatwierdzania tych wskaźników, która rozpoczęła się przed dniem wejścia w życie ustawy.</p> <p>Ponieważ nowe przepisy doprecyzowują niektóre wymagania proceduralne, rozszerzenie ich stosowania jest uzasadnione i zwiększa ochronę prawną podmiotów będących stronami postępowań toczących się w dniu wejścia ustawy w życie.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>przepisy art. 32 ust. 10 pkt 1 i ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p> <p>4. Nabywca tytułu prawnego, który nabył tytuł prawny do instalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jest obowiązany wystąpić z wnioskiem, o którym mowa w art. 32 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne sporządza i przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami sprawozdanie rzeczowo-finansowe o którym mowa w art. 34 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, opinię biegłego rewidenta, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 oraz informację, o której mowa w art. 34 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym za okres sprawozdawczy od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. na formularzach, których wzory zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 36 ust. 6⁸ ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p>	
8.	Art. 21.	<p>Art. 21. Przy określaniu wysokości kwoty kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację danego zadania inwestycyjnego ujętego w krajowym planie inwestycyjnym kwalifikowanych do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji, o której mowa w art. 36 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1, uwzględnia się również koszty poniesione na to zadanie przed dniem wejścia w</p>	<p>Przepis doprecyzowujący. Wskazuje, że limit kwoty kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację danego zadania inwestycyjnego jest ustalany z uwzględnieniem kwot kosztów inwestycyjnych wykazywanych w sprawozdaniach rzeczowo-finansowych przed wejściem w życie projektowanej ustawy.</p>

⁸ Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne sporządza i przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami po raz pierwszy zbiorcze zestawienie instalacji otrzymujących uprawnienia do emisji, o którym mowa w art. 34 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, za okres sprawozdawczy od dnia 1 lipca 2018 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. w terminie do dnia 30 października 2019 r.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		życie niniejszej ustawy.	
9.	Art. 22.	Art. 22. Do postępowań w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 40a ustawy zmienianej w art. 1.	Przepis ma stworzyć możliwość skorzystania z procedury bilansowania wartości wydanych uprawnień kosztami inwestycyjnymi innego zadania inwestycyjnego w odniesieniu do tych zadań inwestycyjnych, których realizacji zaprzestano, lub ich realizacją przed dniem wejścia w życie ustawy nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika zgodności. Brak przepisu przejściowego doprowadziłby do tego, że podmiot realizujący zadanie inwestycyjne byłby zobowiązany do zwrotu równowartości wydanych uprawnień, co byłoby rozwiązaniem niekorzystnym dla wytwórców energii elektrycznej.
10.	Art. 23.	Art. 23. Do dnia wydania decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej, przepisów art. 40a i art. 40b ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.	Przepis uzależnia stosowanie zmian w warunkach udzielania pomocy publicznej uregulowanych w rozdziale 6 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji, wprowadzanych projektowaną ustawą, od wydania przez Komisję Europejską decyzji o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w projektowanej ustawie z rynkiem wewnętrznym albo decyzji stwierdzającej, że środek ten nie stanowi pomocy publicznej.
11.	Art. 24.	Art. 24. Informacja o całkowitej liczbie uprawnień do emisji przyznanych operatorom statków powietrznych w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. staje się informacją, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis dostosowujący.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

12.	Art. 25.	Art. 25. Do spraw o wydanie lub o zmianę zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 53-55 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.	Przepis ma na celu ustalenie prawa właściwego dla postępowań w toku w sprawach o wydanie lub o zmianę zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych.
13.	Art. 26.	Art. 26. Do wniosków o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 68 i art. 70 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis ma na celu ustalenie zasad załatwiania wniosków, na podstawie których prowadzący instalacje ubiegają się o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej.
14.	Art. 27.	Art. 27. Do informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej w instalacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, złożonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 71 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis ma na celu stosowanie zmienionych przepisów ustawy w odniesieniu do informacji o znaczącym zmniejszeniu zdolności produkcyjnej w instalacji, które zostaną złożone przed wejściem w życie projektowanej ustawy.
15.	Art. 28.	Art. 28. W przypadku złożenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy informacji, z której wynika zaprzestanie działalności w instalacji, o którym mowa w art. 72 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 72 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis ma na celu stosowanie zmienionych przepisów ustawy w odniesieniu do informacji o zaprzestaniu działalności w instalacji, które zostaną złożone przed wejściem w życie projektowanej ustawy.
16.	Art. 29.	Art. 29. W przypadku złożenia przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy informacji, z której wynika częściowe zaprzestanie działalności w instalacji, o którym mowa w art. 73 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 73 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis ma na celu stosowanie zmienionych przepisów ustawy w odniesieniu do informacji o częściowym zaprzestaniu działalności w instalacji, które zostaną złożone przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

17.	Art. 30.	<p>Art. 30. 1. Raporty, o których mowa w art. 80 ust. 3 i art. 81 ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące emisji powstałych przed dniem 1 stycznia 2019 r. podlegają weryfikacji zgodnie z wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1).</p> <p>2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 3 pkt 23, art. 4 pkt 1 lit. b i pkt 2, art. 5 ust. 2, art. 84 ust. 1-3 i 6, art. 86 ust. 6 i 7, art. 88 ust. 1 pkt 2 oraz art. 90 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p>	Przepis wykonujący dyspozycję art. 78 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 o ograniczonym stosowaniu uchylonego rozporządzenia Komisji 2012/600.
18.	Art. 31.	Art. 31. Do postępowań w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej za niedokonanie rozliczenia wielkości emisji w terminie, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 104 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Ustawa modyfikuje w pewnym zakresie zasady wymierzania administracyjnych kar pieniężnych nakładanych na podstawie ustawy z dnia 12 czerwca 2018 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji. Przepis ma doprowadzić do zakończenia postępowań w toku na dotychczasowych zasadach.
19.	Art. 32.	Art. 32. Do opłaty za korzystanie ze środowiska w postaci wydanych uprawnień do emisji, o której mowa w art. 273 ust. 1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 6, należnej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.	Przepis ma na celu poddanie obowiązku wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska w związku z wydaniem uprawnień po dniu 1 stycznia 2019 r. zmianom wprowadzanym w projektowanej ustawie.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

20.	Art. 33.	Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy i mogą być zmieniane.	Projektowany przepis ma na celu czasowe utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych.
21.	Art. 34	Art. 34. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje po raz pierwszy wykaz, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 30 września 2019 r.	Przepis przejściowy wprowadzający termin wykonania obowiązków organów krajowych w związku z przedłożeniem wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną wraz z przydziałami uprawnień do emisji na nowy okres rozliczeniowy, opracowany zgodnie z zasadami wprowadzonymi w nowododawanym rozdziale 5a.
22.	Art. 35.	Art. 35. 1. W przypadku zadań inwestycyjnych zakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, podmiot, o którym mowa w art. 38 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw środowiska o terminie zaprzestania realizacji tego zadania albo zakończeniu jego realizacji w terminie 30 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy. 2. W przypadku zadań inwestycyjnych zakończonych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, podmiot o którym mowa w art. 38 ust. 6a ustawy zmienianej w art. 1 jest obowiązany poinformować ministra właściwego do spraw środowiska o zmianie mocy wytwórczej, w terminie 60 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy.	W związku ze zmianą zakresu obowiązku informacyjnego przewidzianego w art. 38 ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji i dodaniem nowego obowiązku informacyjnego w art. 38 ust. 6a tej ustawy przepis przejściowy ma na celu doprowadzenie do wykonania tego obowiązku przez podmioty, które przed dniem wejścia w życie ustawy zakończyły realizację zadania inwestycyjnego lub w wyniku zadania inwestycyjnego doprowadziły do zmiany mocy wytwórczej w modernizowanej instalacji. Przepis wyznacza termin na dopełnienie tych obowiązków.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

23.	Art. 36.	Art. 36. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w instalacji nastąpiło znaczące zmniejszenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 71 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, i prowadzący tę instalację nie wykonał obowiązku o którym mowa w art. 71 ust. 1 tej ustawy, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzący instalację przedkłada Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami informację o zakresie zmniejszenia oraz o zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.	Projektowany przepis ustala termin wystąpienia z informacją o zakresie zmniejszenia oraz o zainstalowanej zdolności produkcyjnej w instalacji, jeśli przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzący instalację nie dopełnił tego obowiązku. Przepis ma doprowadzić do zrównania sytuacji prawnej podmiotów, które taki obowiązek realizują na gruncie projektowanych przepisów z podmiotami, które uchybiły temu obowiązkowi, unikając w ten sposób zmniejszenia liczby uprawnień, które powinny być takim podmiotom wydawane.
24.	Art. 37.	Art. 37. Prowadzący instalację, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, pomniejsza sumę opłaty z tytułu wydanych uprawnień do emisji, wnoszonej w roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy, o kwotę równą kwocie opłaty za wydane uprawnienia do emisji odpowiadającą liczbie zwróconych nadmiarowo uprawnień, chyba że przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał tego pomniejszenia.	Przepis ma uregulować problem nadpłaty z tytułu należności wnoszonych w związku z wydaniem uprawnień do emisji, które następnie musiały zostać zwrócone. Ustawa przewiduje rozwiązanie pozwalające zaliczyć kwotę nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań. Przepis przejściowy rozwiązanie to ma rozciągnąć na sytuacje powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

25.	Art. 38.	<p>Art. 38. W terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami przedkłada Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej wykaz czynnych rachunków w rejestrze Unii, według stanu na dzień 1 stycznia 2019 r.</p>	<p>Przepis ma doprowadzić do ustalenia wykazu podmiotów, które w dniu wejścia w życie ustawy dysponują aktywnymi rachunkami w rejestrze Unii, w celu ustalenia wykazu podmiotów zobowiązanych do realizacji obowiązku opłatowego.</p>
26.	Art. 39.	<p>Art. 39. 1. Do wniosków o przydział uprawnień złożonych na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8) przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy rozdziału 5a ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>2. Prowadzący instalację składa do organu właściwego do wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, plan metodyki monitorowania w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.</p> <p>3. Koszty weryfikacji planu metodyki monitorowania stanowiącego załącznik do wniosku o przydział uprawnień do emisji ponosi prowadzący instalację.</p>	<p>Ponieważ bezpośrednią podstawą składania wniosków o przydział uprawnień na nowych zasadach są przepisy rozporządzenia 2019/331, zasadne jest stosowanie do nich nowych przepisów rozdziału 5a wykonujących postanowienia tego rozporządzenia.</p> <p>Wobec braku odpowiedniej regulacji w rozporządzeniu 2019/331, należało przejściowo uregulować kwestię ponoszenia kosztów weryfikacji.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

27.	Art. 40.	Art. 40. Postępowania dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowych składanych na podstawie art. 68 ustawy zmienianej w art. 1, na okres rozliczeniowy od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., niezakończone do dnia 31 grudnia 2020 r. umarza się z tym dniem.	Wraz z rozpoczęciem nowego okresu rozliczeniowego, postępowania o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowych, dotyczące poprzedniego okresu rozliczeniowego, jako bezprzedmiotowe nie będą już kontynuowane.
28.	Art. 41.	Art. 41. 1. Do obowiązku sporządzenia i wprowadzenia raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, który powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 7 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 12. 2. Zakres informacji wprowadzanych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12 sporządzanych za okresy sprawozdawcze sprzed dnia 1 stycznia 2016 r. określają przepisy obowiązujące w terminie, w którym powstał obowiązek sporządzenia i wprowadzenia raportu do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.	Przepis powoduje, że wszystkie obowiązki sporządzenia i wprowadzenia raportu, nawet powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy będą wygasały z upływem 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek, jednakże te informacje będą przekazywane w zakresie wskazanym przez nowe przepisy
29.	Art. 42.	Art. 42. Informacje, o których mowa w art. 6 ust. 2 pkt 9a ustawy zmienianej w art. 12, są przekazywane po raz pierwszy w raportach sporządzanych i wprowadzanych do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji za 2019 r.	Przepis określa źródło informacji o oddziaływaniu na środowisko instalacji i urządzeń spalania lub współspalania odpadów, niezbędne do realizacji obowiązków sprawozdawczych wynikających z przepisów prawa międzynarodowego lub przepisów prawa Unii Europejskiej w 2019 r.
30.	Art. 43.	Art. 43. 1. Pierwsze prognozy zmian aktywności, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami sporządza w terminie do dnia 31 grudnia 2021 r. 2. Informacje i dane, o których mowa w art. 9 ust. 1c i 1d ustawy zmienianej w art. 12, właściwi ministrowie w zakresie swojej właściwości	Z względu na określone w projektowanym art. 9 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji zasady sporządzania prognozy zmian aktywności i wskazane lata odniesienia, termin, w którym właściwi ministrowie powinni przekazać swoje prognozy Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisji po raz pierwszy przypada na dzień 31 grudnia 2020 r.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		przekazują Krajowemu Ośrodkowi Bilansowania i Zarządzania Emisjami w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.	
31.	Art. 44.	Art. 44. Inwentaryzacje emisji substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji substancji sporządzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się inwentaryzacjami w rozumieniu art. 11 ust. 1 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 12.	Przepis zmierza do zrównania skutków zdarzeń powstałych przed wejściem w życie ustawy związanych opracowaniem inwentaryzacji emisji substancji, dla których w przepisach prawa Unii Europejskiej zostały określone krajowe zobowiązania w zakresie redukcji emisji, ze skutkami inwentaryzacji, które będą opracowywane po wejściu w życie ustawy.
32.	Art. 45.	Art. 45. Raporty metodyczne IIR sporządzone przed wejściem w życie niniejszej ustawy stają się raportami metodycznymi IIR, o których mowa w art. 11b ust. 1b ustawy zmienianej w art.12.	Przepis zmierza do zrównania skutków zdarzeń powstałych przed wejściem w życie ustawy związanych z opracowaniem raportów metodycznych IIR, ze skutkami raportów metodycznych, które będą opracowywane po wejściu w życie ustawy.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

33.	Art. 46.	<p>Art. 46. 1. Krajowy program ograniczania zanieczyszczenia powietrza przyjęty przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy staje się Krajowym programem ograniczania zanieczyszczenia powietrza, o którym mowa w art. 16b ust. 8 ustawy zmienianej w art. 12, i może być aktualizowany na podstawie art. 16b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 12.</p> <p>2. Pierwsza aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza na podstawie art. 16b ust. 10 ustawy zmienianej w art. 12 zostanie przeprowadzona najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2023 r.</p>	Przepis zrównuje stosowanie przepisów o Krajowym programie ograniczania powietrza do Programu przyjętego przed dniem wejścia w życie ustawy. Ponadto wskazuje termin, w którym zgodnie z wymaganiami prawa unijnego ma zostać opracowana i przekazana Komisji Europejskiej pierwsza aktualizacja Krajowego programu ograniczania zanieczyszczeń powietrza.
34.	Art. 47.	<p>Art. 47. 1. Pierwszą informację, o której mowa w art. 16e ust. 1 ustawy zmienianej w art. 12, przekazuje się do dnia 31 stycznia 2020 r.</p> <p>2. Pierwsze sprawozdanie, o którym mowa w art. 16e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 12, przekazuje się do dnia 30 czerwca 2020 r.</p>	Przepis przejściowy określający daty złożenia pierwszych informacji właściwych ministrów dotyczących stosowanych działań i środków ujętych w Krajowym programie ograniczania zanieczyszczenia powietrza, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji oraz pierwszego rocznego sprawozdania o stosowanych działaniach i środkach, które mają zapewnić dotrzymanie krajowych zobowiązań w zakresie redukcji emisji substancji.
35.	Art. 48.	Art. 48. Operator systemu przesyłowego, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, który zawarł umowę na współfinansowanie, o której mowa w art. 37 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje kopię tej umowy ministrowi właściwemu do spraw środowiska w terminie 30 dni od wejścia w życie niniejszej ustawy.	Przepis przejściowy rozszerzający obowiązek informacyjny wprowadzany niniejszą ustawą na operatorów systemu przesyłowego, którzy zawarli umowę na współfinansowanie przed wejściem w życie ustawy

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

36.	Art. 49.	<p>Art. 49. 1. Informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz wskaźnikach używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przekazane Komisji Europejskiej oraz Europejskiej Agencji Środowiska przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się informacjami, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3.</p> <p>2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przekazuje po raz pierwszy Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska informacje o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz wskaźnikach używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza, o których mowa w art. 25c ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 3, w terminie do dnia 1 lipca 2022 r.</p>	<p>Przepis dostosowuje status dotychczasowych informacji o lokalizacji prowadzenia badań monitoringowych oraz wskaźnikach używanych do badania wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy przekazanych Komisji Europejskiej i Europejskiej Agencji Środowiska do informacji na podstawie nowego art. 25c ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska. W ust. 2 przepis wskazuje termin, w którym zgodnie z wymaganiami prawa unijnego po raz pierwszy mają zostać przekazane Komisji Europejskiej i EAŚ dane uzyskane w wyniku badań wpływu zanieczyszczenia powietrza na ekosystemy, zgodnie z dyrektywą 2016/2284.</p>
37.	Art. 51.	<p>Art. 51. 1. W latach 2019–2028 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2019 r. 0 zł; 2) 2020 r. 750 000 zł; 3) 2021 r. 360 000 zł; 4) 2022 r. 370 000 zł; 5) 2023 r. 390 000 zł; 6) 2024 r. 490 000 zł; 7) 2025 r. 390 000 zł; 8) 2026 r. 400 000 zł; 9) 2027 r. 420 000 zł; 10) 2028 r. 530 000 zł. <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizm</p>	<p>Zgodnie z autopoprawką Ministra Środowiska z dnia 29 kwietnia 2019 r.</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw (projekt 5.04.2019 r.)

		<p>korygujący, o którym mowa w ust. 3.</p> <p>3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków określonego w ust. 1 oraz w przypadku gdy część planowanych wydatków, o których mowa w ust. 1, przypadająca proporcjonalnie na okres od początku roku kalendarzowego do końca danego kwartału, została przekroczone:</p> <p>1) po pierwszym kwartale – co najmniej o 15%,</p> <p>2) po dwóch kwartałach – co najmniej o 10%,</p> <p>3) po trzech kwartałach – co najmniej o 5%</p> <p>– minister właściwy do spraw środowiska stosuje mechanizm korygujący polegający na wstrzymaniu wydatków.</p>	
38.	Art. 52.1.	Art. 52. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

Lp	Podmiot zgłaszający	Treść uwagi	Dotyczy	Stanowisko MS
1.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	<p>Proponuje się przeniesienie wyrazów: „w postaci papierowej i elektronicznej” z ust. 2 pkt 3 do nowego ust. 4, który miałby brzmienie:</p> <p>„4. Wniosek o wydanie zezwolenia oraz dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4 lub ust. 3 pkt 3, składa się w dwóch egzemplarzach, w postaci papierowej elektronicznej.”</p> <p>Proponowane zapisy nie przewidują obowiązku złożenia, <u>w postaci papierowej i elektronicznej</u>, planu monitorowania emisji dla instalacji o niskim poziomie emisji.</p>	Art. 1-pkt 28	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zostanie zaproponowany przepis obligujący przekazanie planu monitorowania dla instalacji o niskim poziomie emisji, także w wersji elektronicznej.</p>
2.	Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego	<p>Proponuje się rozszerzenie nowelizacji ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i> w zakresie zmiany w art. 3 pkt 6 lit. b, i nadanie nowego brzmienia lit. b:</p> <p>„b) zespół stacjonarnych urządzeń technicznych powiązanych technologicznie, w których prowadzona jest działalność oraz wszystkie inne bezpośrednio związane czynności prowadzone na tym samym miejscu, które mają techniczny związek z prowadzoną działalnością i które powodują emisję lub mają wpływ na jej wielkość, do których tytułem prawnym dysponuje ten sam podmiot.”</p> <p>W obecnym brzmieniu ustawy <i>Prawo ochrony środowiska</i> i ustawy <i>o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych</i> są niespójne definicje instalacji. Definicja zawarta w ustawie <i>Prawo ochrony środowiska</i> jest zbyt ogólna ponadto nie jest zgodna z definicją podaną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada</p>	Art.5	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wykracza poza zakres regulacji który obejmuje projekt ustawy.</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola). Z tego powodu, że skład instalacji określany w pozwoleniach zintegrowanych i pozwoleniach na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w niektórych przypadkach jest różny od składu instalacji określanego w zezwoleniach na emisję gazów cieplarnianych. Taka sytuacja jest niedopuszczalna. Ponadto, definicja zawarta w ustawie Prawo ochrony środowiska pozwala prowadzącym instalacje na „sztuczne” wydzielanie części instalacji w tzw. instalacje pomocnicze (które w świetle definicji zawartych w ustawie o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i w dyrektywie w sprawie emisji przemysłowych wchodzi w skład instalacji objętych systemem) i unikanie objęcia ich pozwoleniami zintegrowanymi, pozwoleniami na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.</p>		
3.	Urząd Marszałkowski Województwa Opolskiego	<p>W art. 53 ust. 2 pkt 3 ww. projektu proponuje się dodanie zapisu o dołączeniu do wniosku o wydanie zezwolenia dwóch egzemplarzy „planu monitorowania wielkości emisji”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, w postaci papierowej i elektronicznej.</p> <p>Jest to zasadne z uwagi na fakt, iż jeden z egzemplarzy przesyłany jest do zaopiniowania przez KOBiZE .</p> <p>Doprecyzowania wymaga również pojęcie „postaci elektronicznej” planu monitorowania wielkości emisji wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, tj. czy pod pojęciem postaci elektronicznej planu monitorowania należy rozumieć formularz elektroniczny (art. 78 ust 3 ww. ustawy), czy też skany dokumentów?</p>	art. 54. ust. 1 pkt 6	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Określenie <i>postać elektroniczna</i> w odniesieniu do wymagań formalnych dokumentów przedstawianych w toku postępowania administracyjnego jest terminem często występującym w przepisach prawa.</p> <p>Wymagania, którymi kieruje się w tym</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				przypadku projektodawca odnoszą się do postaci elektronicznej dokumentów, które są opracowywane przez prowadzącego instalację i fotokopii dokumentów które zostały sporządzone przez podmiot trzeci
4.	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego	Proponuje się dodanie przepisu przejściowego doprecyzującego od kiedy będzie obowiązywać nowy sposób naliczania opłaty za korzystanie ze środowiska z tytułu wydanych uprawnień do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu. W związku z wprowadzoną zmianą sposobu naliczania opłaty niezbędne jest dodanie przepisu doprecyzującego od którego roku sprawozdawczego należy naliczać opłaty według nowych zasad. Czy już będzie należało naliczać opłaty po nowemu (według stawki odpowiedniej dla roku, w którym wydano uprawnienia do emisji) za 2018 rok czy dopiero nowy sposób naliczania opłaty będzie obowiązywał w stosunku do uprawnień wydanych od 2019 roku.	Art. 56 ust. 2	Uwaga uwzględniona. Zostanie dodany przepis przejściowy.
5.	Urząd Marszałkowski Województwa Łódzkiego	Przepis przejściowy zawarty w art. 21 projektu ustawy odwołuje się do przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska przed proponowanym dniem wejścia w życie tegoż projektu. Jednakże art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, w związku ze zmianami wynikającymi z innych ustaw, będzie stanowił podstawę do wydania przepisów wykonawczych		Uwaga nieuwzględniona. Ustawa wejdzie w życie po 1 stycznia 2019 r. kiedy będzie obowiązywała nowa delegacja do wydania

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		dopiero od 1 stycznia 2019 r., czyli od proponowanego terminu wejścia w życie ustawy, której projekt jest opiniowany. Do tego czasu podstawę do wydania przepisów wykonawczych stanowi art. 286 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Dlatego zasadna wydaje się zmiana treści przepisu przejściowego, tak aby zachowane zostały przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.		rozporządzenia zawarta w art. 286 ust. 6 POŚ. W resorcie trwają prace nad wydaniem rozporządzenia na podstawie, które wejdzie w życie od 1 stycznia 2019 r. Przepis przejściowy będzie zatem dotyczył utrzymania w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 286 ust. 6
6.	Miasto Chełm	W art. 54 dodać ust. 4a o treści „Krajowy ośrodek wydaje również opinię, o której mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ponowne wydanie opinii w związku z wprowadzeniem przez wnioskodawcę zmian w planie monitorowania wielkości emisji oraz planie poboru próbek, w wyniku uwzględnienia stanowiska Krajowego ośrodka”.		Uwaga niezasadna. Obowiązujące przepisy uzupełnione orzecznictwem sądów administracyjnych pozwalają na skonsumowanie propozycji bez konieczności zmienienia przepisów. Nie ulega wątpliwości że opinia KO może zostać wydana dopiero po otrzymaniu poprawnie sporządzonego planu monitorowania wraz

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				z dodatkowymi dokumentami, jeśli przedstawiony przez wnioskodawcę dokument zawiera w tym względzie braki termin na wydanie opinii nie może rozpocząć biegu
7.	Miasto Chełm	W art. 79 dodać ust. 2a o treści „Krajowy ośrodek wydaje również opinię o której mowa w ust. 2 w związku z wprowadzeniem przez wnioskodawcę zmian w raporcie w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, oraz raporcie w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, o którym mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, w wyniku uwzględnienia stanowiska Krajowego ośrodka”.		Uwaga niezasadna. Jeżeli zakres zmian wprowadzonych w raporcie odzwierciedla pełen zakres uwag zgłoszonych przez KO do wcześniejszej wersji raportu, który był przedmiotem opiniowania nie zachodzi żadne uzasadnienie, aby opinia była ponownie wydawana przez KO.
8	PTEZ	w art. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu: „3a) eksploatacji instalacji - rozumie się przez to użytkowanie instalacji, zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także utrzymywanie jej w sprawności, <u>które następuje od dnia oddania instalacji do eksploatacji</u> ”	Art.3 pkt 3a	Uwaga niezasadna. Zaproponowana zamian definicji zawiera błąd logiczny polegający na definiowaniu pojęcia przez samo pojęcie. Ponadto utrzymywanie instalacji w sprawności

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				jest normalnym trybem działania instalacji, zarówno dla instalacji „głównej” jak również działających sezonowo albo rezerwowo. Dlatego nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowego zastrzeżenia. Do monitorowania emisji kwalifikują się także wydarzenia nietypowe takie jak rozruch, wyłączenie czy sytuacje awaryjne. Definicja obejmuje wszystkie fazy „życia” instalacji, dlatego też zastrzeżenie nie jest konieczne.
9	PTEZ	<p>2. Prowadzący instalację składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu przedłożenia wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 1. (powinno być art. 26d ust. 4).</p> <p>Termin przedłożenia wykazu określony jest w ust. 4. - nie w ust 1 (Art. 26d. ust 4. Minister właściwy do spraw środowiska przedkłada wykaz instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej, Komisji Europejskiej na 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu</p>	Art. 1 pkt 13	Uwaga zasadna.

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		rozliczeniowego)		
10.	PTEZ	Proponuje się, aby termin złożenia wniosku zmienić: na 3 miesiące przed upływem. Minister ma przedłożyć wykaz na 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu rozliczeniowego (czyli do 1 października 2019). Instalacje zatem będą musiały złożyć wnioski do końca maja 2019 roku. Jest to niewystarczający czas zważywszy, że nie ma jeszcze ostatecznych zasad alokacji bezpłatnych uprawnień do emisji CO ₂ .	Art. 1 pkt 13	Uwaga niezasadna. Termin 4 miesiące jest dyktowany potrzebą dochowania nieprzekraczalnego terminu wynikającego z prawa unijnego i koniecznością weryfikacji przez jeden podmiot dużej liczby informacji wpływających od wszystkich instalacji objętych systemem . KE stoi na stanowisku że niezłożenie wykazu w terminie przewidzianym w przepisach unijnych przez państwo członkowskie będzie skutkowało tym że instalacje z tego państwa członkowskiego nie otrzymają przydziału uprawnień do emisji.
11.	PTEZ	Proponuje się w art. 1 w pkt 13 po art. 26g dodać nowy art. 26h w brzmieniu:	Art. 1 pkt 13	Uwaga niezasadna. Przepisy rozdziału 5a są

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (projekt z dnia 22 października 2018 r.)

	<p>„Art. 26h. 1. W sytuacji gdy operatorem systemu dystrybucyjnego jest podmiot inny niż prowadzący instalację o którym mowa w art. 26a ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego jest zobowiązany do przekazywania do Krajowego ośrodka oraz do prowadzącego instalację informacji, mających wpływ na przydział uprawnień do emisji dla instalacji, w tym w szczególności w zakresie transferów ciepła do odbiorców końcowych.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 operator systemu dystrybucyjnego przekazuje nieodpłatnie na wniosek prowadzącego instalację w terminie 30 dni od przedłożenia wniosku.”</p> <p>Zgodnie z art. 11 ust. 1 zmienionej dyrektywy EU ETS, bezpłatne uprawnienia przydziela się jedynie instalacjom, co do których dostarczone zostały odpowiednie informacje wskazane w tym przepisie, tj. informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat kalendarzowych poprzedzających przedłożenie wykazu instalacji uprawnionych do emisji w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2021 r.</p> <p>W konsekwencji tego przepisu dyrektywy, zaprojektowano art. 26d ust. 2, zgodnie z którym Projekt wykazu instalacji uprawnionych do przydziału emisji na okres 5 lat zawiera informacje na poziomie podinstalacji w zakresie wskazanym w przywołanym przepisie znowelizowanej dyrektywy.</p> <p>Należy zatem zapewnić w prawie krajowym, że w zakresie danych wpływających na darmowy przydział uprawnień na produkcję ciepła, w sytuacji gdy operatorem systemu dystrybucyjnego jest podmiot inny niż prowadzący instalację dane będące w dyspozycji dystrybutorów systemów ciepłowniczych dostarczających ciepło do odbiorców dane</p>	<p>wyrazem transpozycji przepisów prawa unijnego.</p> <p>Wymagania wynikające z przepisów prawa unijnego nie przewidują innych uczestników procedury ustalania przedziałów uprawnień do emisji niż prowadzący instalacje. Podobne stanowisko prezentuje KE, która zakłada że wiarygodne i zweryfikowane informacje przedstawi prowadzący instalacje a nie podmioty trzecie.</p> <p>Jeżeli w przepisach unijnych zostanie zawarta potrzeba dodatkowej weryfikacji informacji przekazywanych przez prowadzących instalację np. poprzez pozyskiwanie niektórych danych od podmiotów spoza systemu takie</p>
--	--	--

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>te zostaną przekazane przez tych operatorów zarówno do wiadomości odpowiednich organów, jak i do ewentualnej weryfikacji wytwórców ciepła.</p> <p>Brak powyższego obowiązku rodziłby ryzyko niemożliwości złożenia wniosku przez prowadzącego instalację lub kwestionowanie przydziału przez Komisję Europejską z uwagi na brak danych będących w dyspozycji jedynie operatorów systemów dystrybucyjnych lub zarzut niewiarygodnych danych będących podstawą przydziału.</p> <p>Niemożliwość pozyskania darmowych przydziałów byłaby niekorzystna w szczególności dla odbiorców ciepła którzy ponieśliby zwiększone koszty dostaw ciepła wynikające z konieczności zakupu uprawnień do emisji które nie byłyby przydzielone bezpłatnie.</p> <p>W związku z takim kształtem proponowanej regulacji unijnej, proponuje się wprowadzenie powyższych rozwiązań do przepisów prawa krajowego.</p>		<p>zmiany zostaną przyjęte w przepisach prawa krajowego lub w przepisach bezpośrednio obowiązujących prawa unijnego.</p>
12.	PTEZ	<p>6. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1-3 i 5. Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.” 14 dniowy termin na usunięcia braków może okazać się zbyt krótki. W związku z tym, proponuje się wydłużenie terminu usunięcia braków we wniosku o przydział uprawnień.</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja nie może zostać uwzględniona z uwagi na konieczność dotrzymania nieprzekraczalnych terminów złożenia wykazu wynikających z prawa unijnego.</p>
13.	PTEZ, TGPE	<p>w art. 27 w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu: „Nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na lata poprzedzające rok, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji.</p>	Art. 1 pkt 14	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nie ma potrzeby doprecyzowywania</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p><u>W roku, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji wydaje się uprawnienia do emisji przydzielone instalacji.</u></p> <p>Proponuje się doprecyzowanie projektowanego przepisu art. 27 poprzez wyraźne wskazanie, że instalacji nowej instalacji wydaje się uprawnienia przydzielone na cały ten rok, niezależnie od tego, w którym miesiącu roku rozpoczęto eksploatację. Wynika to wprost z Komunikatu Komisji „Wytyczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE 2011/C 99/03”, Załącznik I, Ustalenie maksymalnej liczby bezpłatnych uprawnień (Całkowita ilość bezpłatnych przydziałów w roku x, gdzie x stanowi każdy rok od 2013 do 2020).<u>na cały dany rok.”</u></p>		<p>reguły dot. wydawania uprawnień do emisji. Propozycja jest odzwierciedlona w obecnym brzmieniu art. 27 ust. 3. Taka też jest usankcjonowana praktyka, brak w tym przypadku przesłanek wskazujących na rozbieżności interpretacyjne. O liczbie wydawanych uprawnień decyduje kwota kosztów inwestycyjnych poniesionych na realizację inwestycji, jednocześnie liczba ta nie może przekroczyć liczby uprawnień przewidzianych do wydania danej instalacji na dany rok</p>
14.	PTEZ, TGPE	<p>w art. 32:</p> <p>a) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„2) odmawia zatwierdzenia proponowanego wskaźnika lub wskaźników zgodności – w przypadku gdy co najmniej jeden wskaźnik nie został dobrany prawidłowo dla realizacji danego zadania inwestycyjnego lub gdy dobrany wskaźnik lub wskaźniki zgodności</p>	Art. 1 pkt 16	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projektowana zmiana ma na celu umożliwienie Ministrowi Środowiska odmowę zatwierdzenia wskaźników zgodności</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>wskazują, że realizacja zadania nie przyniesie efektu ekologicznego lub gdy zadanie inwestycyjne, dla którego został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 4, nie odpowiada charakterem zadaniu ujętemu w krajowym planie inwestycyjnym.”</p> <p>Proponuje się usunięcie z brzmienia projektowanego przepisu odniesień do „efektu ekologicznego” czy „charakteru danego zadania inwestycyjnego”. Przedmiotowe wyrażenia nie są zdefiniowane ani w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 roku o systemie handlu uprawnieniami do emisji („Ustawa ETS”), ani w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. U. UE. L. z 2003 r. Nr 275, str. 32 z późn. zm.).</p> <p>Są to wyrażenia nieostre. Implementowane Ustawą ETS przepisy unijne przewidują, że wskaźniki zgodności mają stanowić kategorię obiektywną, na co wyraźnie wskazuje obecne brzmienie art. 32 ust. 2 Ustawy ETS o następującym brzmieniu: „Przez wskaźniki zgodności rozumie się parametry służące wykazaniu, że zadanie inwestycyjne jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi w Komunikacie Komisji nr 2011/C 99/03”. Wprowadzenie dodatkowych, nieostrych kryteriów może doprowadzić do wydłużenia postępowania o zatwierdzenie wskaźników zgodności, otwierając pole do dyskusji w obszarze, w którym nie jest to celowe. Jakkolwiek bowiem lista zamieszona we wskazanym powyżej Komunikacie Komisji jest przykładowa, to wyraźnie się tam wskazuje, że określone wskaźniki zgodności mają na celu wykazanie zmniejszenia emisyjności instalacji, zwiększenia efektywności procesu wytwarzania energii, a nie uzyskanie efektu ekologicznego.</p>	<p>w przypadkach, w którym zaproponowane przez podmiot realizujący zadanie wskaźniki wskazują, że nie osiągnie efektu ekologicznego, np. nie doprowadzi do redukcji emisyjności lub nie prowadzą do dywersyfikacji struktury paliwowej. W obecnie obowiązujących przepisach nie jest jednoznacznie określone, iż w takim przypadku można odmówić zatwierdzenia wskaźników. Należy zaznaczyć iż zatwierdzenie wskaźników zgodności jest równoznaczne ze zgodą na przystąpienie do realizacji zadania inwestycyjnego.</p> <p>Zgodnie z założeniami Dyrektywy EU ETS oraz wytycznymi w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c</p>
--	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

			<p>dyrektywy 2003/87/WE, inwestycje kwalifikujące się do zbilansowania z wartością do przydzielenia uprawnień bezpośrednio lub pośrednio wpływają na redukcję emisji gazów cieplarnianych oraz powinny przyczynić się do dywersyfikacji struktury elektroenergetycznej i źródeł dostaw energii dla wytwarzania energii elektrycznej oraz ograniczenia intensywności emisji dwutlenku węgla. W drugiej kwestii powiązanie zadania inwestycyjnego którego dotyczy wniosek o zatwierdzenie wskaźnika z charakterem zadania ujętego w KPI musi zostać zachowane, w przeciwnym razie podmioty mogłyby dowolnie decydować</p>
--	--	--	---

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				jakie inwestycje chcą realizować i domagać się udzielenia wsparcia ze strony państwa. Wsparcie to jest udzielane tylko podmiotom realizującym zadania inwestycyjne ujęte, w KPI które zostały zaakceptowane przez KE.
15.	PTEZ	<p>Proponuje się pozostawienie treści przepisu art.32 pkt 10 ppkt. 2) w niezmienionej postaci względem projektu ustawy, lub do zmienionej treści dodanie zapisu "emisyjności lub redukcji emisyjności produktu". Artykuł ten jest w rozdziale 6 Przydział uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym 2013-2020 dla instalacji wytwarzających energię elektryczną, gdyż zakres dat nie zmienił się w porównaniu z rozdziałem 5a (dotyczącym ciepła i wprowadzającym nowy okres 2021-2030 i kolejne).</p> <p>Z uwagi na fakt, że zmiana dotyczy okresu 2013-2020 i w tym okresie mamy wydane decyzje zatwierdzające wskaźniki zgodności dla zadań wpisanych do KPI, które określają redukcję emisyjności proponuje się pozostawienie niezmienionej treści art. 32 pkt.10 ppkt.2) lub do zmienionej formy dodanie zapisu "emisyjności lub redukcji emisyjności produktu".</p>	Art. 1 pkt 16 lit c	Uwaga uwzględniona.
16.	PTEZ	Zamiast "misyjności" powinno być "emisyjności" oraz proponuje się dodanie zapisu "emisyjności lub redukcji emisyjności produktu".	Art. 1 pkt 16 lit d	Uwaga zasadna.
17.	PTEZ	Proponuje się usunięcie zapisu dotyczącego informacji o zakończeniu zadania: „5. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne jest obowiązany	Art. 1 pkt 21 lit a	Uwaga niezasadna. Informacja o

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>poinformować, w postaci elektronicznej opatrzonej bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu albo w postaci papierowej, ministra właściwego do spraw środowiska o terminie zaprzestania realizacji tego zadania, nie później niż po upływie 21 dni od dnia zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego".</p> <p>Przepisy wynikające z obowiązującej Ustawy nakładają na inwestora konieczność dwukrotnego informowania o zakończeniu inwestycji.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jeden raz: w punkcie 6 Sprawozdania rzeczowo-finansowego (zakładka C_harmonogram Rzecz.-Finans.) lub w punkcie 3 Informacji o nieponiesieniu kosztów. - Drugi raz w dokumentach dla Poświadczenia osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika. <p>Proponowana nowela Ustawy nakłada obowiązek tworzenia kolejnego dokumentu zawierającego tą samą informację.</p>	<p>zakończeniu realizacji zadania inwestycyjnego ma umożliwić ministrowi wcześniejsze uzyskanie wiedzy na temat zakończenia zadania niż przewidują to inne dokumenty przedkładane w związku z realizacją zadań ujętych w KPI. Przedmiotowa informacja składana będzie w formie oświadczenia przez podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, tym samym nie będzie nakładać na podmiot dodatkowych skomplikowanych obowiązków czy kosztów.</p> <p>Sprawozdanie rzeczowo finansowe podaje jedynie informacje o prognozowanym terminie zakończenia realizacji zadania a nie faktycznym zakończeniu. Natomiast poświadczenie</p>
--	--	---	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				osiągnięcia wskaźników zgodności sporządza się nawet z rocznym opóźnieniem.
18.	PTEZ, TGPE	<p>Proponuje się doprecyzowanie brzmienia art. 40:</p> <p>"1. Z zastrzeżeniem art. 40a, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją danego zadania inwestycyjnego w przypadku, gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym w odniesieniu do tego zadania:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, lub 2) uzyskał decyzję odmawiającą zatwierdzenia wskaźnika lub wskaźników zgodności, lub, 3) nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 32 ust. 4, lub 4) zaprzestał jego realizacji, lub 5) otrzymał uprawnienia do emisji, których równowartość wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis udzieloną na to zadanie inwestycyjne przekracza wartość kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 39 ust. 1." <p>Proponuje się doprecyzowanie przepisu w taki sposób, żeby nie występowały wątpliwości interpretacyjne w jakim zakresie i w odniesieniu do których zadań inwestycyjnych następuje zwrot równowartości uprawnień do emisji. W obecnym brzmieniu przepis nie odzwierciedla reguł kumulacji pomocy publicznej i jest zbyt szeroki.</p> 	Art. 1 pkt 23	<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Proponujemy następujące brzmienie:</p> <p>„5) otrzymał uprawnienia do emisji, których równowartość wraz z inną pomocą publiczną i pomocą de minimis powoduje przekroczenie o którym mowa w art. 39 ust. 1.”</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>Należy podkreślić, że reguły kumulacji pomocy określają, w jakich warunkach i w jakim zakresie dopuszczalne jest łączenie wsparcia z różnych źródeł, w celu realizacji jednego przedsięwzięcia lub prowadzenia jednego typu działalności. Celem reguł dotyczących kumulacji jest zapewnienie, że pomoc (lub innego rodzaju wsparcie) na jedno przedsięwzięcie, udzielana z różnych źródeł, ma charakter proporcjonalny, tj. że jest ograniczona do minimum niezbędnego dla przeprowadzenia tego przedsięwzięcia. Cel ten, w zależności od specyfiki danego mechanizmu wsparcia, może być realizowany w zróżnicowany sposób:</p> <p>a. poprzez określenie dopuszczalnych poziomów intensywności pomocy;</p> <p>b. poprzez określenie dopuszczalnych kwot pomocy wyrażonych w wartościach bezwzględnych;</p> <p>c. poprzez zapewnienie, że dzięki wsparciu ze środków publicznych beneficjent nie osiąga nadmiernej stopy zwrotu.</p> <p>Dlatego też obowiązek pomniejszania pomocy publicznej powinien być ograniczony wyłącznie do tej pomocy inwestycyjnej, która została przyznana na sfinansowanie nakładów/zadań inwestycyjnych ujętych w KPI, a nie o jakakolwiek pomoc inwestycyjną udzieloną dla danego podmiotu.</p>		
19.	PTEZ, TGPE	<p>Zmiana brzmienia pierwszego akapitu punktu 24 art. 1 Ustawy: Art. 1 pkt 24): po art. 40 dodaje się art. 40a i 40b w brzmieniu: „Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności,</p>	Art. pkt 24	<p>Uwaga zasadna. Omyłka. Projekt zostanie uzupełniony zgodnie z propozycją.</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych, ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.”</p> <p>Treść dodanego art. 40a jest niepełna i wymaga uzupełnienia.</p>		
20.	PTEZ, TGPE	<p>„Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano, albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, albo dla którego niemożliwe lub ograniczone jest ubieganie się o inne wsparcie publiczne niż w formie bezpłatnych uprawnień do emisji dwutlenku węgla z uwagi na uwzględnienie jego nakładów w przedłożonym do ministra właściwego sprawozdaniu rzeczowo – finansowym może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji inwestycyjnych, ujętych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację w krajowym planie inwestycyjnym.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. W przypadku sprzeciwu Komisji Europejskiej na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych, ujętych w krajowym planie inwestycyjnym, stosuje się art. 40.</p> <p>2a. Minister właściwy do spraw środowiska informuje o wyrażeniu</p>		<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Propozycja przepisu tworzy możliwość uniknięcia obowiązku zwrotu nienależnie uzyskanej pomocy publicznej jeśli podmiot wykaże że realizuje inne zadanie inwestycyjne, którego koszty nie zostały dotąd zrekompensowane poprzez przyznanie uprawnień do emisji. Należy mieć na uwadze że proponowana tu procedura bilansowania musi zachować charakter rozwiązania o wyjątkowym charakterze, które będzie znajdowało uzasadnienie jedynie w ściśle</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

	<p>zgody, o której mowa w ust. 2 Komisję Europejską.”</p> <p>4. Zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, następuje poprzez udokumentowanie, zgodnie z ust. 6, poniesienia kosztów inwestycyjnych kwalifikowanych do zbilansowania z wartością wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności albo dla którego niemożliwe lub ograniczone jest ubieganie się o inne wsparcie publiczne niż w formie bezpłatnych uprawnień do emisji dwutlenku węgla z uwagi na uwzględnienie jego nakładów w przedłożonym do ministra właściwego sprawozdaniu rzeczowo – finansowym. Wartość wydanych uprawnień do emisji ustala się w sposób określony w art. 38 ust. 2.</p> <p>5. We wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy wskazać:</p> <p>1) przyczyny zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego albo nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności albo braku możliwości lub ograniczenia możliwości ubiegania się o inne wsparcie publiczne niż w formie bezpłatnych uprawnień do emisji dwutlenku węgla</p> <p>2) liczbę oraz wartość wydanych uprawnień do emisji w związku z realizacją zadania inwestycyjnego którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności albo dla którego możliwe lub ograniczone jest ubieganie się o inne wsparcie publiczne niż w formie bezpłatnych uprawnień do emisji dwutlenku węgla z uwagi</p>	<p>określonych w przepisach okolicznościach. Tylko w ten sposób rozwiązanie to nie będzie w istotny sposób ingerowało warunki funkcjonowania konkurencji.</p> <p>Ponadto niezasadna jest propozycja usunięcia art. 40a ust. 2 i 3. Zgodnie z projektowanymi przepisami minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami poniesionymi na realizację innego zadania inwestycyjnego w przypadku gdy wniosek o którym mowa w art. 40a ust. 1 spełni przesłanki formalne i materialne zawarte w ustawie. Następnie informuje KE o wyrażeniu takiej zgody.</p>
--	--	--

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>na uwzględnienie jego nakładów w przedłożonym do ministra właściwego sprawozdaniu rzeczowo – finansowym, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje;</p> <p>3) informację o liczbie i wartości wydanych uprawnień do emisji, które będą bilansowane kosztami inwestycyjnymi innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w podziale na poszczególne okresy sprawozdawcze oraz instalacje.</p> <p>6. W celu zbilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, podmiot realizujący zadanie inwestycyjne wraz z wnioskiem składa sprawozdanie rzeczowo-finansowe albo korektę wartości wydanych uprawnień do emisji bilansowanych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych ujętych w krajowym planie inwestycyjnym oraz zbiorcze zestawienie lub jego korektę.</p> <p>7. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 2, postępowanie w sprawie wydania decyzji dotyczącej zwrotu równowartości uprawnień do emisji, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 i 4 umarza się.</p> <p>8. Umorzenie postępowania, o którym mowa w ust. 7, nie stanowi przeszkody do wszczęcia nowego postępowania w przypadku, gdy podmiot realizujący inne zadanie inwestycyjne, o którym mowa w ust. 1, nie osiągnie zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności w odniesieniu do nowego zadania inwestycyjnego.</p> <p>9. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje niezwłocznie Krajowemu ośrodkowi kopie dokumentów, o których mowa w ust. 6.</p>	<p>Proponujemy następujące brzmienie art. 40a ust. 2 zdanie 2: Minister właściwy do spraw środowiska informuje Komisję Europejską o wyrażeniu zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację zadań inwestycyjnych, ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.</p>
--	--	---	--

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

21.	PTEZ	<p>Po art. 40a proponuje się dodanie art. 40b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40b.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska, może, uwzględniając charakter zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym oraz okoliczności inne niż wskazane w art. 38 ust. 6 lub art. 40 ust. 1, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego.”</p> <p>Proponuje się rozważanie <u>usunięcia z projektowanego art. 40a ust. 2 i 3 zapisu wymagającego akceptacji przez Komisję Europejską („KE”)</u> dla bilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego.</p> <p>KE działa na zasadzie wykonywania kompetencji powierzonych. W związku z tym, wszystkie uprawnienia decyzyjne KE powinny znaleźć swoją podstawę w aktach prawa pierwotnego lub pochodnego Unii Europejskiej. Znane nam przepisy prawodawstwa Unii Europejskiej nie przewidują uprawnień decyzyjnych KE w zakresie określonym, jako wyrażenie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten sam podmiot innego zadania inwestycyjnego.</p> <p>Stąd też, KE może pozostawić ew. wniosek przekazany przez władze polskie na podstawie art. 40a ust. 1 zmienianej ustawy bez rozpoznania. Wówczas, Minister Środowiska nie miałby podstaw do wydania decyzji aprobującej wniosek złożony na podstawie art. 40a ust. 1 zmienianej ustawy. Ze względu na fakt, że sytuacja taka mogłaby dotyczyć wszystkich postępowań wszczynanych na</p>	<p>Propozycja niezasadna. Otwarcie katalogu przesłanek z powodu których minister może wyrazić zgodę na bilansowanie wartości wydanych uprawnień należy uznać za rozwiązanie które jest sprzeczne z celami ustanowienia programu pomocowego oraz jego reżimem prawnym którego elementem jest zwrot nienależnie uzyskanej pomocy publicznej.</p> <p>Wymagania tego programu wyznaczają wytyczne KE, wprowadzenie jeszcze większej elastyczności proponowanego tu mechanizmu może kolidować z tymi wymaganiami. Należy zwrócić uwagę że propozycja ta operuje przesłankami sformułowanymi</p>
-----	------	--	--

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

	<p>podstawie art. 40a zmienianej ustawy, proponuje się przeformułowanie obowiązku uzyskania akceptacji KE na poinformowanie KE o dokonanej zmianie (wyrażeniu zgody przez Ministra właściwego do spraw środowiska). Ewentualnie poinformowanie KE o planowanej zmianie.</p> <p>Ponadto i niezależnie od powyższego niezrozumiałym jest zastosowanie w projekcie konstrukcji uznania administracyjnego przy wyrażaniu zgody przez Ministra właściwego do spraw środowiska na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego. Już aktualne brzmienie Ustawy ETS oraz stosownych aktów prawa unijnego prowadzi do wniosku, że dopuszczalne jest bilansowanie przez podmiot realizujący więcej niż jedno zadanie inwestycyjne wartości darmowych uprawnień do emisji kosztami kwalifikowanymi związanymi z realizacją jakiegokolwiek zadania inwestycyjnego ujętego w Krajowym Planie Inwestycyjnym pod warunkiem: (i) zachowania tożsamości podmiotowej właściciela zadań; oraz (ii) wykazania, że dany podmiot poniósł koszty kwalifikowane do zbilansowania w odpowiedniej wysokości – tj. wykazania, że podmiot przyczynia się do realizacji celów, jakim ma służyć mechanizm derogacyjny.</p> <p>W związku z tym proponuje się, aby Minister właściwy do spraw środowiska był zobowiązany do wyrażenia zgody, o której mowa powyżej w sytuacji spełnienia przez podmiot występujący z wnioskiem, o którym mowa w art. 40a ustawy o systemie wymagań formalnych określonych w tym przepisie.</p> <p>Art. 40a przewiduje możliwość wyrażania zgody przez Ministra Środowiska na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez</p>		<p>w sposób nieostry, które trudno jest zweryfikować w toku postępowania projektowanego w zmienianym przepisie.</p>
--	---	--	---

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>dany podmiot innego zadania inwestycyjnego jedynie w przypadku: (i) zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego; lub (ii) w przypadku, gdy realizacja zadania inwestycyjnego nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika zgodności lub wskaźników zgodności. W takich, z góry określonych przypadkach, Minister właściwy do spraw środowiska nie powinien działać w ramach uznania administracyjnego. Jeżeli jednak <u>intencją projektu jest zapewnienie podmiotom realizującym zadania inwestycyjne ujęte w Krajowym Planie Inwestycyjnym jak największej elastyczności, proponuje się dodanie art. 40b, który umożliwiłby Ministrowi właściwemu do spraw środowiska podejmowanie decyzji w innych, niż wskazane w art. 40a przypadkach w ramach uznania administracyjnego.</u></p> <p>Proponuje się wprowadzenie trzeciego uzasadnienia (obok zaprzestania realizacji zadania albo nieosiągnięcia zatwierzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności) do wystąpienia z wnioskiem do ministra właściwego do spraw środowiska o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innego zadania inwestycyjnego, ujętego w krajowym planie inwestycyjnym tj. <u>możliwości częściowego lub całkowitego przeniesienia w ramach złożonych do MŚ/KOBIZE sprawozdań rzeczowo – finansowych tych nakładów inwestycyjnych przedsięwzięć, które mogłyby ubiegać się o wsparcie publiczne w innej formie niż bezpłatne uprawnienia do emisji CO₂.</u></p>		
22.	PTEZ	<p>Proponuje się wykreślenie zapisu: „nie wcześniejsza niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia. Zgodnie z zapisami art. 55 ust.2 ustawy ETS prowadzący instalację w przypadku wystąpienia istotnej zmiany w rozumieniu art.15 ust.3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 ma obowiązek wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zdarzenia powodującego</p>	Art. 1 pkt 29	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przewidziane w tym przepisie dookreślenie jest dyktowane wymaganiami, które mają swoje źródło</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		konieczność zmiany planu monitorowania. Proponuje się zatwierdzenie zmiany, która faktycznie obowiązuje przed złożeniem wniosku. Ma to swoje praktyczne uzasadnienie gdyż w trakcie eksploatacji instalacji mogą wystąpić sytuacje, których nie można było przewidzieć wcześniej (np. awaryjna wymiana urządzenia pomiarowego), a które będą w ramach zmian planu monitorowania obowiązywały przed złożeniem wniosku.		w przepisach prawa unijnego (rozporządzenie KE nr 601/2012).
23.	PTEZ, TGPE	<p>W art. 55 ust. 2 proponuje się dodanie ust. 2b w brzmieniu: „2b. w przypadku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 5, prowadzący instalację obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie 3 miesięcy od dnia wystąpienia zdarzenia”</p> <p>W przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, 30 dniowy termin na wystąpienie z wnioskiem o zmianę zezwolenia jest w praktyce zbyt krótki. W związku z powyższym proponuje się wydłużenie terminu złożenia wniosku o zmianę zezwolenia do 3 miesięcy od dnia wystąpienia zdarzenia.</p>	Art. 1 pkt 30	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wydłużenie terminu wystąpienia z wnioskiem o zatwierdzenie zmian w planie monitorowania (w przypadku konieczności uwzględnienia w planie nowych źródeł emisji) będzie skutkowało tym że część emisji nie będzie należycie monitorowana,</p>
24.	PTEZ, TGPE	<p>W art. 60 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Jeżeli Komisja Europejska zaakceptuje propozycję podziału albo połączenia uprawnień do emisji, o której mowa w ust. 3, Minister właściwy do spraw środowiska wprowadza zmiany w wykazie instalacji obejmujące informacje o instalacjach powstałych w wyniku podziału albo łączenia i przypadającej każdej z tych instalacji liczbie uprawnień do emisji.”; Vide uwaga do projektowanego Art. 1. pkt 20 powyżej w zakresie, w jakim dotyczy kompetencji realizowanych przez Komisję Europejską.</p>	Art. 1 pkt 34	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Kompetencje Komisji w tym względzie znajdują oparcie w art. 24 Decyzji 278/2011, dlatego nie można zrezygnować z części przepisu</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

25.	PTEZ	<p>W art. 105 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:</p> <p>„5. Operator systemu dystrybucyjnego, który nie przekazał w terminie informacji, o których mowa w art. 26h ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 5000 zł.”</p> <p>Nieprzekazanie wymaganych informacji przez operatora systemu dystrybucyjnego może mieć negatywny wpływ na wysokość przydziału darmowych uprawnień dla wytwórcy ciepła i w konsekwencji na wzrost cen ciepła dla odbiorców. Z uwagi na konieczność zapewnienia egzekwowania przepisu zaproponowanego w nowym art. 26h, konieczne jest dodanie sankcji administracyjnej nakładanej na operatora systemu dystrybucyjnego w przypadku niewywiązania się z powyższego obowiązku informacyjnego. W związku z powyższym proponuje się dodanie sankcji administracyjnej.</p>	Art. 1 pkt 54	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Ustawa odnosi się do prowadzących instalacje, którzy muszą sami pozyskać tego rodzaju informacje od operatorów. Na takim stanowisku stoi również KE.</p> <p>W konsekwencji odrzucenia propozycji zmian do art. 26h.</p>
26.	PTEZ	<p>Usunięcie zmiany. Po uwzględnieniu uwag z punktów L.p. 3 i 4 w zakresie redukcji emisyjności zmiana wprowadzona art.1 ppkt.58) staje się bezzasadna</p>	Art. 1 pkt 58) a)	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Z uwagi na odrzucenie wcześniejszej uwagi w konsekwencji należy odrzucić również niniejszą propozycję</p>
27.	PTEZ	<p>Usunięcie zmiany Uchylenie pkt.7 załącznika nr 2 do ustawy może rodzić problem rozliczenia wskaźnika zgodności, który w decyzji określony jest jako redukcja emisyjności</p>	Art. 1 pkt 58) f)	<p>Uwaga zasadna.</p>
28.	PTEZ, TGPE	<p>art. 273:</p> <p>a) ust. 1 pkt 1a otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1a) przydzielone uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami</p>	Art.5 pkt 3	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Propozycja niezasadna Przydzielone uprawnienia nie muszą odpowiadać liczbie</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568, 1089 i ...)”		wydanych uprawnień. Propozycja zawarta w projekcie ustawy zmierza do dostosowania tytułu do ponoszenia opłat za korzystanie ze środowiska do rzeczywistej podstawy naliczania opłat, która zawarta jest w art. 274 ust. 1a obecnie obowiązujących przepisów. Propozycja ma charakter zmiany redakcyjnej i nie wnosi zmian w stosowanym obecnie mechanizmie obliczania wysokości należnej opłaty, którego istota sprowadza się do powiązania wysokości należnej opłaty z liczbą WYDANYCH uprawnień do emisji.
29.	PTEZ, TGPE	Projekt ustawy przewiduje ponoszenie przez instalacje opłaty za uprawnienia przyznane na rok 2014 na produkcje energii elektrycznej, które wpłynęły na rachunki instalacji w 2015 r. Uprawnienia do emisji na rok 2014 w tymże miesiącu zostały bowiem całkowicie „skonsumowane” do rozliczenia emisji CO2 w systemie ETS za rok		Uwaga niezasadna. Wprowadzenie takiego przepisu spowodowałoby uszczuplenie sektora finansów publicznych.

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>2014, a z uwagi na fakt, że dotyczyły one korzystania ze środowiska w roku 2014 - podlegają regulacjom istniejącym przed wejściem w życie ustawy o systemie (tzn. opłata środowiskowa została uiszczona za całkowitą emisję CO₂ w roku 2014).</p> <p>Dnia 9 września 2015 roku (czyli do dnia wejścia w życie Ustawy ETS) na rachunkach instalacji nie było już uprawnień przyznanych na rok 2014. Wówczas, na rachunkach instalacji pozostały jedynie uprawnienia otrzymane na produkcję ciepła na rok 2015.</p> <p>Postulowany przepis ma wypełnić lukę prawną, która powstała po wejściu w życie Ustawy ETS. Fakt, że uprawnienia wydawane są na rachunki prowadzących instalacje z opóźnieniem, powoduje, że na instalacje w sposób nieuzasadniony zostaje nałożony obowiązek podwójnej zapłaty za tę samą „część emisji CO₂” za rok 2014, jednakże z dwóch tytułów: (a) za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza za rok 2014; (b) oraz za przydzielone uprawnienia na rok 2014. By uniknąć ponoszenia podwójnych kosztów z tego tytułu proponuje się wypełnić lukę.</p> <p>Jeżeli korzystaniem ze środowiska jest urzeczywistnienie prawa związanego z przyznaniem uprawnień do emisji, polegającego na wydaniu tych uprawnień na rachunek podmiotu korzystającego ze środowiska w roku 2015, można też przyjąć, że po wejściu w życie ustawy ustanawiającej obowiązek wnoszenia opłat z tego tytułu, uprawnienia do emisji powinny zostać objęte obowiązkiem opłatowym, ponieważ obowiązek ten realizowany jest już po wejściu w życie ustawy nowelizującej. Taki sposób rozumienia momentu powstania obowiązku opłatowego ma bowiem swoje odzwierciedlenie w zasadzie bezpośredniego działania nowego prawa, które dopuszcza możliwość dokonywania na gruncie nowego prawa oceny skutków prawnych zdarzeń powstałych pod rządami poprzedniej ustawy</p>		<p>Obecnie kwestia ta jest związana z interpretacją przepisów prawa i pozostawiona organom podatkowym do rozstrzygnięcia.</p>
--	--	---	--	---

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>(stosunki prawne w toku). Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy należy zauważyć, że obowiązkiem opłatowym objęte są uprawnienia do emisji gazów przyznane w roku 2015 na rok 2015 i lata następne, bowiem w stosunku do takich uprawnień można przyjąć, przyjmując ustanowiony w ustawie okres rozliczeniowy oraz faktyczne korzystanie ze środowiska z tytułu przydzielonych uprawnień, to jako stosunki prawne w toku, przy uwzględnieniu zasady bezpośredniego działania nowego prawa, mogą podlegać ocenie według przepisów obowiązujących w dniu dokonywania tejże oceny, tj. już po wejściu w życie ustawy o systemie. W związku z powyższym proponuje się uwzględnienie w zapisach ustawy faktu, że obowiązek opłatowy powstaje od roku 2015 i nie powinien dotyczyć uprawnień przydzielonych na lata wcześniejsze, skoro do roku 2014 włącznie instalacje uiszczały opłatę za całkowitą emisję.</p>		
30.	PTEZ, TGPE	<p>Proponuje się doprecyzowanie, czy mocznik, w stosunku do którego w raporcie rocznym emisji CO₂ przyjęto współczynnik emisyjny wynoszący zero (analogicznie jak w przypadku biomasy) jest wyłączony ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 4 nowelizowanego przepisu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska.</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Emisja CO₂ z mocznika jest rozliczana w systemie przez podmiot który nabywa mocznik od producenta spoza systemu a w przypadku producentów będących uczestnikami systemu jest rozliczana przez nich. Nie ma potrzeby włączania dodatkowych przepisów określających sposób ponoszenia opłat związanych z emisją</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				CO2 w związku z wykorzystywaniem mocznika
31.	PTEZ, TGPE	<p>Obecne brzmienie przepisów Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska („Ustawa POŚ”) budzi istotne wątpliwości w zakresie naliczania opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji. Problemy interpretacyjne budzi zwłaszcza kwestia rozliczania uprawnień do emisji CO2, które zostały przydzielone w związku z emisjami, które miały miejsce w innym roku, niż rok w którym faktycznie wpłynęły na rachunki danej instalacji. Brak precyzyjnego przepisu może prowadzić do sytuacji, w której podmioty korzystające ze środowiska będą obciążane finansowo, w zakresie, jaki nie wynika z rzeczywistych emisji, które miały miejsce w danym roku. Wynika to z niefortunnego sformułowania aktualnego przepisu nowelizowanego przepisu, który mówi o uprawnieniach wydanych na rachunek posiadania w danym roku. W praktyce jest tak, że w danym roku na rachunku posiadania pojawiają się uprawnienia niezbędne do rozliczenia wielkości emisji w innych okresach.</p> <p>Dlatego, zasadnym wydaje się odwołanie do ilości uprawnień przydzielonych na dany rok, bowiem przydział ten następuje na podstawie rozporządzeń Rady Ministrów dot. ilości przydzielonych instalacji uprawnień na poszczególne lata okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 25 ust. 4 oraz art. 29 ust. 1 ustawy o systemie oraz corocznych publicznych aktualizacji tych przydziałów zgodnie z art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 70 ust. 12, art. 73 ust. 10 ustawy o systemie. Naliczając opłatę środowiskową w zakresie emisji CO2 za dany rok należy wziąć pod uwagę przydział bezpłatnych uprawnień służący do zbilansowania emisji rzeczywistej CO2 w tym roku, w którym prowadzący instalację korzystał ze środowiska i za który</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przedmiotem opłaty, o której mowa w art. 274 ust. 1a Ustawy POŚ jest liczba wydanych uprawnień do emisji. Uprawnienia wydane w danym roku (niezależnie od roku na który zostały wydane) nie muszą być wykorzystane do rozliczenia emisji w tym samym roku za rok poprzedni. Mogą zostać skonsumowane w ramach rozliczenia emisji w latach następnych lub nawet w kolejnym okresie rozliczeniowym. Prawo to może zostać zbyte przez podmiot któremu uprawnienia zostały wydane i może zostać skonsumowane przez całkowicie inny podmiot, stąd opłata,</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>uiszcza opłatę środowiskową.</p> <p>Powołując się na treść art. 274 ust. 1a Ustawy POŚ w związku z art. 17 ust. 4 Ustawy ETS, należy zauważyć, że uprawnienia do emisji CO2 powinny być wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii nie wcześniej niż od dnia 1 lutego i nie później niż do dnia 28 lutego każdego roku. Uprawnienia wydaje się w liczbie, jaka została przydzielona instalacji na dany rok, na podstawie ww. przepisów. A zatem, wydawanie przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Rozliczania Emisji uprawnień na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii powinno być bezwzględnie skorelowane z przydziałem na konkretny rok i zrealizowane we wskazanym wyżej terminie.</p> <p>Obecnie, uprawnienia do emisji CO2 wpływają na rachunki operatorów w terminach niezgodnych ze wskazanymi w ustawie, bez uwzględnienia roku, na który zostały przyznane. Przykładowo - w roku 2015 nastąpiło wydanie na rachunki instalacji uprawnień przydzielonych dla instalacji wytwarzających energię elektryczną na rok 2014. Uprawnienia na produkcję energii elektrycznej na rok 2014 zostały natomiast do końca kwietnia 2015r. w pełni skonsumowane do rozliczenia/zbilansowania emisji CO2 roku 2014 na podstawie art. 27 ust. 2 Ustawy ETS w zw. z art. 273 ust. 1 pkt. 1 Ustawy POŚ w brzmieniu sprzed nowelizacji.</p> <p>Wskutek czego uprawnienia były i są wydawane na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii z opóźnieniem (tj. po terminie ustawowym 28 lutego), nie są one równoważne ilości przydzielonych uprawnień. Wskazana sytuacja powoduje całkowity brak spójności pomiędzy ilością przydzielonych na dany rok uprawnień, a ilością uprawnień wydanych w danym roku (co jest niezgodne z zasadami określonymi w ustawie o systemie).</p> <p>W konsekwencji przyjętej praktyki, istnieje rozbieżność</p>	<p>której przedmiotem są wydane uprawnienia nie ma związku z emisją realizowaną przez dany podmiot w określonym roku.</p> <p>Propozycja powiązania wysokości opłaty z liczbą uprawnień określonych w rozporządzeniu RM jest wynikiem niezrozumienia faktu, że liczba uprawnień określona w rozporządzeniu nie odzwierciedla liczby uprawnień jakie dany podmiot faktycznie uzyska (liczba ta może być mniejsza lub większa od liczby wskazanej w rozporządzeniu vide mechanizmy korygowania liczby uprawnień do emisji lub przydział uprawnień z unijnej rezerwy).</p>
--	--	---	--

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		interpretacyjna wobec określenia „przydzielone/wydane uprawnienia”. W związku z powyższą niespójnością pomiędzy ilością przydzielonych na dany rok uprawnień, a ilością uprawnień wydanych w danym roku proponuje się uwzględnienie w treści ustawy faktu, że uprawnienia przydzielone instalacji na dany rok powinny być równoważne uprawnieniom wydanych w danym roku, a przedmiotowa opłata powinna się odnosić do uprawnień przydzielonych instalacji.		
32.	PTEZ	W art. 273 ustawy POŚ po ust.4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu: „Nie ponosi się opłaty za wprowadzanie dwutlenku węgla do powietrza z wykorzystania mocznika, z którego emisja została rozliczona przez instalację produkująca mocznik” Proponuje się doprecyzowanie, czy za emisję CO ₂ z mocznika, w stosunku do którego w raporcie rocznym emisji CO ₂ przyjęto współczynnik emisyjny wynoszący zero (emisja rozliczona przez inną instalację) należy wnosić opłatę w ramach opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. W przypadku emisji CO ₂ z mocznika, dla której wykazujemy współczynnik 0 i która jednak została rozliczona (zgodnie z oświadczeniami dostawców mocznika) przez inną instalację obowiązującą obecnie podejście wydaje się być niewłaściwe (nie powinniśmy ponosić opłaty za emisję CO ₂ z mocznika).	Art. 5	Uwaga niezasadna. Wyjaśnienie przedstawiono wyżej
33.	PTEZ, TGPE	2) ust.1 otrzymuje brzmienie : „1. Podmiot korzystający ze środowiska w terminie, o którym mowa w art. 285ust.2, przedkłada marszałkowi województwa wykaz zawierający: „ informacje lub dane, o zakresie korzystania ze środowiska, w szczególności o:	Art. 5 pkt 8	Uwaga niezasadna. Zakres informacji przekazywanych w wykazie w projektowanym przepisie stanowi katalog otwarty o czym świadczy

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>d) rodzajach substancji wprowadzanych do powietrza i wielkości emisji – w przypadku wprowadzania gazów lub pyłów do powietrza,</p> <p>e) wielkości emisji, która nie została rozliczona uprawnieniami do emisji i liczbie uprawnień do emisji – w przypadku przydzielenia uprawnień do emisji,</p> <p>f) rodzajach i ilości składowanych odpadów – w przypadku składowania odpadów</p> <p>- wykorzystane do ustalenia opłat,</p> <p>2) wysokości opłat</p> <p>Zgodnie z art. 273 ust. 4 prowadzący instalację nie ponosi opłaty za emisję gazów cieplarnianych, która została rozliczona uprawnieniami do emisji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 czerwca 2015 o systemie handlu uprawnieniami do emisji. Wobec powyższego w projektowanym akcie brakuje doprecyzowania jaka wielkość emisji powinna być podana w wykazie, a objęta jest obowiązkiem ponoszenia opłat.</p>		<p>określenie „w szczególności”. Takie brzmienie przepisu daje organowi, który określi wzór wykazu w drodze rozporządzenia możliwość uwzględnienia również innych informacji niezbędnych do prawidłowego obliczenia wysokości należnej opłaty, jak również zastosowania przewidzianych przepisami zwolnień.</p>
34.	PTEZ	<p>Proponuje się doprecyzowanie przez ustawodawcę treści artykułu o jakie zadania chodzi: zakończone ale z nierozliczonym wskaźnikiem zgodności, w ogóle nierealizowane, czy wszystkie (z uwzględnieniem zadań dla których w sprawozdaniu rzeczowo-finansowym określono datę zakończenia i rozliczono wskaźnik zgodności).</p>	Art. 24	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Projektowany przepis ma na celu stworzenie podstawy do wykonania nowych obowiązków wprowadzanych projektowaną ustawą w stosunku do podmiotów, które przed dniem wejścia w życie znalazły się w sytuacji opisanej</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				przez nowy przepis ustawy. Zakres przedmiotowy i podmiotowy przepisów wydaje się być wystarczająco precyzyjny
35.	PTEZ	W rubryce "Sektor gospodarki" w odniesieniu do autobusów w rubryce "Wielkość charakterystyczna" należy dodać - analogicznie jak to jest w odniesieniu do samochodów osobowych - Energię elektryczną oraz wodór. W sektorze transportu, w związku z rozwojem elektromobilności oraz wprowadzaniem na coraz szerszą skalę ekologicznych rozwiązań w transporcie zbiorowym (komunikacja miejska w miastach) proponuje się również uwzględnienie w zużyciu paliw przez autobusy energii elektrycznej oraz wodoru (tak jak w odniesieniu do samochodów osobowych).	Załącznik - Prognozy aktywności dla poszczególnyc h sektorów gospodarki - pkt 17 Transport	Uwaga zasadna. W rubryce "Sektor gospodarki", w odniesieniu do „autobusów”, w rubryce "Wielkość charakterystyczna", należy dodać: „energia elektryczna” oraz „wodór”
36.	PGE	Proponuje się wprowadzenie następujących zmian: I. 1. art. 1 pkt 23 Projektu otrzymuje brzmienie: <i>23) w art. 40 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„Z zastrzeżeniem art. 40a -40c, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją danego zadania inwestycyjnego w przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym: (...)”</i> <i>23) w art. 40 wykreśla się ust. 3, a jednostki redakcyjne art. 40</i>		Uwaga niezasadna. Wyjaśnienia zostały przedstawione wyżej.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>otrzymują numery od 1 do 7.</p> <p>2. art. 1 pkt 24 Projektu ustawy otrzymuje brzmienie:</p> <p>24) po art. 40 dodaje się art. 40a i 40b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 40a.</p> <p>1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacji zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych, ujętych w krajowym planie inwestycyjnym, realizowanych przez ten podmiot.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o którym mowa w ust. 1. (...)</p> <p>8. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw środowiska przekazuje niezwłocznie Komisji Europejskiej oraz Krajowemu ośrodkowi kopie dokumentów o których mowa w ust. 6. (...).”</p> <p>Proponowana zmiana ma na celu usunięcie z projektowanego art. 40a ust. 2 zapisu wymagającego uzyskania akceptacji Komisji Europejskiej („KE”) dla bilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego.</p> <p>KE działa na zasadzie wykonywania kompetencji powierzonych.</p>		
--	--	---	--	--

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>W związku z tym, wszystkie uprawnienia decyzyjne KE powinny znaleźć swoją podstawę w aktach prawa pierwotnego lub pochodnego Unii Europejskiej. Znane nam przepisy prawodawstwa Unii Europejskiej nie przewidują uprawnień decyzyjnych KE w zakresie określonym, jako wyrażenie zgody na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten sam podmiot innego zadania inwestycyjnego.</p> <p>Stąd też, KE może pozostawić ew. wniosek przekazany przez władze polskie na podstawie art. 40a ust. 1 zmienianej ustawy bez rozpoznania. Wówczas, Minister właściwy do spraw środowiska nie miałby podstaw do wydania decyzji aprobującej wniosek złożony na podstawie art. 40a ust. 1 zmienianej ustawy. Ze względu na fakt, że sytuacja taka mogłaby dotyczyć wszystkich postępowań wszczynanych na podstawie art. 40a zmienianej ustawy, proponujemy przeformułowanie obowiązku uzyskania akceptacji KE na poinformowanie KE o dokonanej zmianie (wyrażeniu zgody przez Ministra właściwego do spraw środowiska) lub ewentualnie poinformowanie KE o planowanej zmianie.</p> <p>Wskazujemy, że oczekiwanie, iż KE zaakceptuje planowane działanie podmiotu realizującego zadanie inwestycyjne jest nieuzasadnione, dlatego, że proponowana procedura przewidziana w projektowanym przepisie art. 40a nie prowadzi do przydzielenia podmiotowi realizującemu zadanie inwestycyjne dodatkowych darmowych uprawnień do emisji. W konsekwencji, KE nie będzie weryfikowała zgodności „proponowanego rozdziału” z decyzją Komisji Europejskiej z dnia 13 lipca 2012 r. C (2012) 4609 final. Dotyczącą wniosku zgłoszonego przez Polskę na podstawie art. 10c ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w</p>		
--	--	---	--	--

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>celu przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na modernizację wytwarzania energii eklektycznej oraz decyzją Komisji Europejskiej z dnia 22 stycznia 2014 r. C(2013) 6648 final. – odstępstwo na podstawie art. 10c dyrektywy 2003/ 87/WE w sprawie handlu emisjami – bezpłatne uprawnienia dla wytwórców energii eklektycznej, w których KE zaakceptowała złożony przez Rzeczpospolitą Polską wniosek dotyczący przydziału uprawnień do emisji instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w okresie rozliczeniowym 2013-2020.</p>		
37.	PGE	<p>3. w art. 1 projektu ustawy ETS po pkt. 24 dodaje się pkt. 24a w brzmieniu:</p> <p><i>24a) po art. 40b dodaje się art. 40c w brzmieniu:</i></p> <p><i>„Art. 40c. Minister właściwy do spraw środowiska, może, uwzględniając charakter zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym oraz okoliczności inne niż wskazane w art. 40a ust. 1, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego. Art. 40a oraz 40 b stosuje się odpowiednio.”</i></p> <p>Projektowany art. 40a przewiduje – po uprzednim spełnieniu przez wnioskodawcę określonych Ustawą ETS wymagań – obowiązek wyrażania zgody przez Ministra właściwego art. środowiska na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez dany podmiot innego zadania inwestycyjnego w przypadku: (i) zaprzestania realizacji zadania inwestycyjnego; lub (ii) gdy realizacja zadania inwestycyjnego nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika zgodności lub wskaźników zgodności. W celu zapewnienia podmiotom realizującym zadania inwestycyjne</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wyjaśnienia zostały przedstawione wyżej</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>ujęte w Krajowym Planie Inwestycyjnym jak największej elastyczności, proponujemy dodanie art. 40c, który umożliwiłby Ministrowi właściwemu do spraw środowiska podejmowanie decyzji o wyrażeniu zgody na bilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego w innych, niż wskazane w art. 40a ust. 1 Ustawy ETS przypadkach w ramach przysługującego organowi uznania administracyjnego.</p>		
38.	IGCP	<p>Przywoływanie dzienników ustaw i pozycji aktu w dziennikach ustaw, np. w art. 1 pkt 18) (str.11):</p> <p>„...na podstawie art.15 ust.5b ustawy z dnia 15 lutego 1992 r o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2018 r poz.1036,1162,1291,1629,1669 i 1699”). Zapis o dziennikach i pozycjach z dzienników w art. 1 projektu ustawy trafi wprost do ustawy zmienianej (ustawy SHUE), i z chwilą np. ujednoczenia tekstu ustawy o podatku... lub jej niewielkiej, nie dotyczącej tego art. zmiany , stanie się nieaktualny. Dodatkowo, zapis sugeruje konieczność sprawdzenia wszystkich pozycji w nim wymienionych – co jest dużą przesadą.</p> <p>Dodatkowo, sposób przywoływania jest niespójny – np. w p. 37 przywołuje się ustawę o Systemie zarządzania.... , nie wskazując dziennika ustaw.</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Konstrukcja przepisów zawierających odesłania wynika z konieczności posługiwania się w tym względzie wytycznymi techniki legislacyjnej</p> <p>Wytyczne te obejmują również wymóg weryfikacji prawidłowości odesłań na każdym etapie procedury legislacyjnej, w tym także procedury na etapie sejmowym. Obawy dot. dezaktualizacji konstruowanych w ten sposób przepisów są nieuzasadnione</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

39.	IGCP	<p>W art. 64:</p> <p>b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>3. Informację, o której mowa w ust.1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 17 lipca 2009 roku o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji w sposób przewidziany dla raportów, o których mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust.7 tej ustawy . Art. 64 ustawy o SHUE dotyczy raportu o zmianach w instalacji a nie raportu o emisjach – czego dotyczy art. 7 ustawy o SZE GC.</p> <p>W art. 7.1. nie ma opisanego „sposobu wprowadzania danych” lecz wskazano w nim informacje, które należy wprowadzić w ramach raportu o emisjach, w terminie do końca lutego każdego roku... Przywołanie tego ustępu w ust. 3 art. 64 ustawy SHUE wprowadza zamieszanie, tym bardziej, że w 7.1. mówi się o punktach 1-10 ust 2 art. 2 art. 6 ustawy o SZE GC. Jeśli mowa o raporcie zawierającym dane o zmianach w działalności, to występują one w art. 6 ust. 2 ustawy o SZE GC pkt 11. Natomiast art. 7 ust. 1 odwołuje się do raportu o emisjach, zawierającego dane od pkt 1-10 i składa się go do końca lutego każdego roku – niespójność.</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Sposób wprowadzania informacji do Krajowej bazy jest regulowany przepisami rozporządzenia wykonawczego do USZE (art. 7 ust. 7).</p> <p>Regulacje zawarte w art. 64 odwołują się właśnie do tego sposobu wprowadzania danych do Krajowej bazy.</p>
40.	IGCP	<p>W art. 104:</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>4. Jednostkowa stawka (...) na podstawie rozporządzenia (...) w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźników cen nieruchomości mieszkalnych i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 11). Nazwa przywołanego rozporządzenia brzmi</p>		<p>Uwaga przyjęta.</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>inaczej.</p> <p>4. Jednostkowa stawka (...) na podstawie rozporządzenia (...) w sprawie zharmonizowanych wskaźników cen konsumpcyjnych oraz wskaźnika cen nieruchomości mieszkalnych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2494/95 (Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 11).</p>		
41.	IGCP	<p>W tytułach załączników brak opisu – do której zmienianej ustawy są to projekty nowych załączników. Dołączone załączniki nie wiadomo jakiej ustawy dotyczą, czy prawa bankowego, czy energetycznego czy o SHUE, PRTR, czy może SZEGC (do projektu ustawy dołączono 1 załącznik , w którym zmieszczono nowe bądź zmieniane różne i różnie numerowane załączniki do zmienianych ustaw).</p>	załączniki	Uwaga zasadna.
42.	PIPC	<p>Zwracam się z prośbą o doprecyzowanie Artykułu 20a w odniesieniu do terminu "nawozy amonowo- węglanowe". W obowiązującej klasyfikacji nawozów mineralnych termin ten nie występuje. W naszej opinii określenie to jest zbyt ogólne i może budzić wątpliwości jakich nawozów dotyczy.</p> <p>Czy według ustawodawcy nawozy amonowo- węglanowe to nawozy mineralne zawierające jednocześnie azot w formie amonowej oraz węglany?</p> <p>Czy należy tu również zaliczać nawozy zawierające azot w formie amidowej ulegającej przemianie do formy amonowej np. mocznik?</p> <p>Instytut Nowych Syntez Chemicznych w Puławach podziela wątpliwości związane z interpretacją i definicją nawozów amonowo- węglanowych.</p> <p>Zwracam uwagę, że jednym z podstawowych produktów przemysłu chemicznego w Polsce jest mocznik, czyli diamid kwasu węglowego</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Taka nazwa nawozów została przyjęta w dyrektywie NEC:</p> <p>„...Państwa członkowskie zakazują stosowania nawozów amonowo- węglanowych...”.</p> <p>Ta sama nazwa nawozów została wpisana w projekcie kodeksu doradczego dobrych praktyk rolniczych dot. redukcji amoniaku, opracowywany pod egidą</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		CO(NH ₂) ₂ . Azot w nim występuje w formie amidowej, a więc nie ma do niego zastosowania zapis Dyrektywy NEC i propozycji w/w ustawy, ale taki zapis ogranicza możliwość jego późniejszego zastosowania. Proponujemy, by w zakresie proponowanych zmian ustawy o nawozach i nawożeniu, z uwagi na możliwość późniejszej różnej interpretacji przepisów jednoznacznie wyszczególnić jakie nawozy (szeroko określane jako amonowo-węglanowe) nie mogą być stosowane		MRiRW przez instytuty badawcze mu podległe
43.	PIPC	<p>Uwagi dotyczące Załącznika nr 2 - fragment dotyczący prognoz aktywności dla poszczególnych sektorów gospodarki (Tabela A, Rozdział 16- Rolnictwo):</p> <p>1. Prośba o doprecyzowanie pojęcia nawozów wapniowo-magnezowych. Czy chodzi o nawozy do wapnowania, gdzie wapń i magnez występują jako główne składniki?</p> <p>„<i>Zużycie nawozów mineralnych i chemicznych w przeliczeniu na czysty składnik:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - azotowe (N), - wapniowe (CaO), - wapniowo-magnezowe (CaO+MgO)“ <p>2. Prosimy o doprecyzowanie, w jakim celu wprowadzono taką prognozę oraz co wnosi struktura procentowa (%)? Czy te dane mają jedynie wydźwięk informacyjny?</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Nawożenie gleb jest źródłem emisji gazów cieplarnianych i innych substancji.</p> <p>Ad 1. W szacowaniu emisji CO₂ uwzględnia się ilość nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych publikowanych przez GUS. Definicja nawozów wapniowych wg GUS: „Nawozy mineralne zawierające wapń w formie tlenkowej lub węglanowej, w tym nawozy wapniowe zawierające magnez.” Źródło definicji: ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				<p>nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2015 r. poz. 625).</p> <p>Ad 2. Nawozy mocznikowe są źródłem emisji CO₂, stąd konieczność wyodrębnienia ich ilości (w formie udziału %) spośród nawozów azotowych</p>
44.	PIPC	<p>Terminy</p> <p><i>art. 26 b.6. leżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1-3 i 5, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia.</i></p> <p>Wnosimy o zwiększenie usunięcia braków w terminie do 30 dni. - uzasadnienie zmiany czy uzupełnienia wymagają uzgodnienia powyższego z Weryfikatorem.</p> <p><i>art. 26c.1 Krajowy ośrodek sprawdza zweryfikowany wniosek, o którym mowa w art. 26a ust. 1, w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami ustawy i przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi przydziału uprawnień do emisji.</i></p> <p>Wnosimy o określenie terminu rozpatrzenia zweryfikowanego wniosku na 30 dni.</p> <p><i>art. 34 ust 9 Krajowy ośrodek sprawdza czy zweryfikowane</i></p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wyjaśnienie przedstawiono wyżej.</p> <p>Zasadniczo propozycja wydłużenia terminów jest niemożliwa do uwzględnienia z uwagi na nieprzekraczalne terminy wynikające z przepisów unijnych w których muszą zostać przekazane wykazy konsumujące informacje zawarte we wnioskach</p> <p>Analogicznie termin 30 listopada jest warunkowany</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>sprawozdanie rzeczowo- finansowe, o którym mowa w ust. 1, oraz zbiorcze zestawienie nie zawiera braków lub uchybień.</p> <p>Wnosimy o określenie terminu sprawdzenia sprawozdania do 30 dni.</p>		<p>harmonogramem dalszych czynności podejmowanych przez organy państwa na podstawie przepisów ustawy.</p>
45.	PIPC	<p>art. 38 ust 6a - <i>Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada ministrowi właściwemu do spraw środowiska informację o zmianie mocy wytwórczej w terminie 30 dni od zakończenia realizacji zadania. Informację przedkłada się w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, albo w postaci papierowej.</i></p> <p>Wnosimy o przedłużenie terminu złożenia informacji o zmianie mocy wytwórczej w terminie 3 miesiące od zakończenia zadania - wymaga przeprowadzania dłuższego stabilnego ruchu instalacji oraz zweryfikowania osiągniętych nowych mocy, zachowanie zgodności z art. 68 ust 4 lb.</p> <p>W projekcie ustawy w art. 40a powinno być „<i>kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych, ujętych w krajowym planie inwestycyjnym.</i>”</p>		<p>Uwaga zasadna.</p>
46.	PIPC	<p>Inną istotną zmianą jest np. zniesienie obowiązku opiniowania przez KOBIZE (art. 54, ust. 8) wniosków o wydanie zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych i dołączonych do wniosków planów monitorowania, w przypadku zaistnienia zmian nieistotnych, tj. nie wpływających na metodykę monitorowania (art 15, ust. 3 rozporządzenia Komisji nr 601/2012). To podejście powinno skrócić czas wydawania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. Właściwy organ (urząd marszałkowski, starostwo) informuje KOBIZE o wprowadzonych zmianach w planie monitorowania. Otwartą kwestią</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>KOBiZE nie opiniuje zmian w planie monitorowania w przypadku zmian nieistotnych.</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		pozostaje ocenianie zmian przez administrację lokalną, jaka zmiana to zmiana istotna. Proponujemy, by przytoczyć zapisy Rozporządzenia 601/2012 w tej kwestii		
47.	PIPC	<p>Art. 26a ust.2 - mówi, że prowadzący instalację składa wniosek o przydział uprawnień do emisji (określony w art. 26a ust.1), nie później niż na 4 miesiące przed upływem terminu przełożenia przez MŚ wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji. Natomiast art. 26a ust.3 mówi, że uprawnienia są przyznawane dla instalacji, która 3 miesiące przed upływem terminu przedłożenia wykazu posiadała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych.</p> <p>Zauważamy niespójność logiczną/czasową. Z powyższych zapisów wynika, że prowadzący instalację składając wniosek o przydział uprawnień nie musi mieć zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych.</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Przepisy zdaniem projektodawców nie są niespójne logicznie/czasowo, aczkolwiek instalacje które rozpoczynają działalność niedługo przed terminem złożenia wykazu mogą mieć mniej czasu na przedstawienie wniosku o przydział uprawnień do emisji.</p>
48.	PIPC	<p>Zgodnie z art. 27, ust.4 prowadzący instalację informuje o oddaniu instalacji w ciągu 14 dni od dnia oddania tej instalacji do użytkowania. Natomiast zgodnie z art. 38, ust. 5 podmiot realizujący zadanie inwestycyjne przedkłada informację o zakończeniu inwestycji nie później niż po upływie 21 dni od dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego.</p> <p>Jeśli przyjąć, że dzień zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego i dzień oddania instalacji do użytkowania jest to ten sam dzień, to w/w artykuły powodują niespójność w terminie przekazania informacji do MŚ.</p> <p>Jeśli są to różne dni, uważamy że należy sprecyzować zapisy dotyczące dnia zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego oraz</p>		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Oddanie instalacji do użytkowania i zakończenie realizacji zadania inwestycyjnego to dwie różne instytucje.</p> <p>Pojęcie eksploatacji instalacji jest wyjaśniane w projekcie ustawy.</p> <p>Nie znajdujemy uzasadnienia dla definiowania co należy</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>doprecyzować, jaki dokument potwierdza oddanie do użytku instalacji. Co należy zrobić na przykład w kwestii rozruchów mechanicznych, technologicznych - czy to już jest moment użytkowania instalacji, czy jednak tym momentem jest np. protokół główny z oddania instalacji do użytkowania wraz ze stosowną dokumentacją np. dozoru technicznego UDT?</p>		<p>uznać za dzień zakończenia realizacji zadania inwestycyjnego z uwagi na to, że charakter zadań inwestycyjnych ujętych w KPI jest bardzo różny. Różnorodność tych zadań powoduje że trudno jest zdefiniować w sposób uniwersalny dla wszystkich zadań inwestycyjnych jaki dzień jest dniem zakończenia inwestycji.</p>
49.	PIPC	<p>Zgodnie z art. 55, ust 2a projektu ustawy, jeśli nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji (przez zmianę fizyczną), prowadzący instalację zobowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie, nie później niż 3 miesiące przed dniem rozpoczęcia eksploatacji instalacji.</p> <p>Jeśli następuje rozbudowa instalacji, trudno jest na trzy miesiące przed oddaniem instalacji po rozbudowie do użytkowania określić, czy wprowadzona zmiana przyniesie „znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej”, zgodnie z wymaganiami art. 69 ust. 2. Ustawy. Zmiany zdolności produkcyjnych potwierdzone są w przemyśle bilansami po zakończeniu inwestycji (np. rozbudowy instalacji). Nie zawsze produkcja jest prosta, a zdolność większa, np. określana na podstawie tylko i wyłącznie mocy w paliwie, jak w przypadku ciepłowni.</p>		<p>Uwaga nieprzyjęta.</p> <p>Trudno sobie wyobrazić aby zmiany realizowane w instalacji w oparciu o szereg dokumentów planistycznych (plany rozbudowy, pozwolenia na budowę, protokoły odbioru itd) nie pozwalały na ocenę jakiego rodzaju zmiany w instalacji wystąpią, na ile w ich wyniku zwiększy się zdolność</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				produkcyjna instalacji
50.	PIPC	Art. 68, ust. 8 - projekt ustawy zakłada: „ <i>Jeśli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1 i 3</i> Naszym zdaniem powinno być <i>Jeśli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 1-3</i> ”		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Wymagania dot. treści wniosku określone w ust. 2 mają charakter otwarty.</p> <p>Zasadnicze wymagania dot. zestawu danych przekazywanych we wniosku narzuca wzór formularza o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Z tego powodu stoimy na stanowisku że odesłanie jest poprawne.</p>
51.	PIPC	Art. 97, ust.2 - projekt ustawy zakłada: „ <i>Wykaz, o którym mowa w ust. 1, (wykaz prowadzących instalację, którzy nie rozliczyli obowiązku rozliczenia wielkości emisji), zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację (...) oraz wielkość emisji która została rozliczona zgodnie z art. 92)</i> ”.		<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Informacje podawane w wykazie mają swoje źródło w rejestrze Unii, rejestr Unii nie zawiera informacji o wielkości emisji, która nie została rozliczona. Informacje na temat nierozliczonej wielkości emisji ustali organ porównując wielkość emisji rozliczonej i całkowita</p>
		Waszym zdaniem powinno być „ <i>Wykaz, o którym mowa w ust 1, (wykaz prowadzących instalację, którzy nie rozliczyli obowiązku rozliczenia wielkości emisji), zawiera imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację (...) oraz wielkość emisji która nie została rozliczona zgodnie z art. 92)</i> ”.		

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				wielkość emisji Te informacje będą dostępne w wykazie opłatowym.
52.	PGNIG Termika	Zmiana brzmienia pierwszego akapitu punktu 24 art. 1 Ustawy: Art. 1 pkt 24): <i>po art. 40 dodaje się art. 40a i 40b w brzmieniu: „Art. 40a. 1. Podmiot realizujący zadanie inwestycyjne, którego realizacja zaprzestano albo którego realizacja nie doprowadziła do osiągnięcia zatwierzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, może wystąpić do ministra właściwego do spraw środowiska z wnioskiem o zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację innych zadań inwestycyjnych, ujętych kosztami inwestycyjnymi poniesionymi na realizację w krajowym planie inwestycyjnym.</i>		Uwaga zasadna. W cytowanym przepisie brakuje dwóch słów <i>innych zadań</i> inwestycyjnych. Brzmienie przepisu zostanie zmienione.
53.	Związek Producentów Cukru w Polsce	Art. 54: ust 1 dodaje się zapis: „6) datę, od której obowiązuje plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia.”, Ten zapis jest sprzeczny z art. 55 pkt 2: „Prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wystąpienia zmian lub zdarzenia, o których mowa w ust. 1.” Jeżeli można wystąpić z wnioskiem w ciągu 30 dni od zaistnienia zdarzenia, które powoduje zmianę planu monitorowania a data obowiązywania planu monitorowania nie może być wcześniejsza niż data złożenia wniosku to co z tym miesiącem, który upłynie od zmiany		Uwaga niezasadna. Propozycja określenia najwcześniejszego terminu od którego ma obowiązywać plan monitorowania wynika z przepisów rozporządzenia KE nr 601/2012. Najwcześniejszym momentem w którym organ ma możliwość zapoznania się z

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		- jak go rozliczyć?		propozycja planu monitorowania jest dzień złożenia wniosku o jego zatwierdzenie. Termin obowiązywania planu monitorowania może być późniejszy niż termin złożenia wniosku (np. gdy pierwszy projekt planu budzi zastrzeżenia organu i wymaga zmiany).
54.	ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	W ocenie Fundacji pominięcie w projekcie ustawy transpozycji art. 6 ust 5 dyrektywy NEC, który nakłada na Państwa przed zakończeniem prac nad projektem krajowego programu ograniczania zanieczyszczenia powietrza (dalej: KPOZP) oraz wszelkich istotnych aktualizacji programu obowiązek zasięgnięcia opinii społeczeństwa , zgodnie z dyrektywą 2003/35/WE, i właściwych organów, które z powodu swojej szczególnej odpowiedzialności w dziedzinie środowiska w odniesieniu do zanieczyszczenia powietrza, jakości powietrza i zarządzania powietrzem, mogą być zainteresowane wdrażaniem krajowych programów kontroli zanieczyszczenia powietrza stanowi nieprawidłową transpozycję dyrektywy oraz może stanowić podstawę jej niewłaściwej implementacji.		Uwaga niezasadna. Należy wskazać, że przepisy dotyczące konieczności przeprowadzania konsultacji społecznych wynikają z przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. Nr 1405, 1566,

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				1999 oraz z 2018 r. poz. 810). Wobec czego nie ma konieczności przenoszenia przepisów art. 6 ust. 5 dyrektywy NEC. Konsultacje projektu Krajowego programu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza zostaną przeprowadzone po jego przygotowaniu.
55.	ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	<p>W pierwszej kolejności należy wskazać, że dokumentacja zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny nie jest kompletna i nie spełnia wymogów § 30 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin Pracy Ministrów. Dyrektywa NEC stanowi akt prawny LIE, a zatem do projektu ustawy mającej na celu wdrożenie prawa Unii Europejskiej organ wnioskujący powinien dołączyć: tabelaryczne zestawienie przepisów dyrektywy lub dyrektyw, których wdrożenie jest celem projektu, oraz projektowanych przepisów prawa polskiego, zwane dalej "tabelą zgodności"; tabelaryczne zestawienie projektowanych przepisów ustawy, które wykraczają poza cel wdrożenia prawa Unii Europejskiej, wraz z wyjaśnieniem niezbędności objęcia ich tym projektem, zwane dalej "odwróconą tabelą zgodności".</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw nie zawiera ani tabeli zgodności, ani odwróconej tabeli zgodności.</p>		<p>Uwaga zasadna.</p> <p>Dokumenty wymagane Regulaminem pracy RM zostaną dołączone.</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

56.	ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Wątpliwości budzi stwierdzenie braku konieczności transpozycji art. 4 dyrektywy 2016/2284, bez jednoznacznego wyjaśnienia powodów takiego rozwiązania legislacyjnego jak i transpozycja art. 18 dyrektywy 2016/2284, albowiem została ona zawężona do kwestii związanych z nawozami i nawożeniem, podczas gdy dyrektywa 2016/2284 nie zawiera takiego przedmiotowego ograniczenia.		<p>Uwaga bezzasadna.</p> <p>Przepis art. 4 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ograniczania emisji pięciu zanieczyszczeń do atmosfery i wskazuje konieczność dotrzymania zobowiązań w tym zakresie określonych na lata 2020-29 oraz od 2030 roku wskazanych w załączniku II do dyrektywy. W ust. 2 wspomnianego artykułu wskazuje się, że w 2025 r. państwa członkowskie powinny osiągnąć limity wskazane przez wyznaczenie linearnej trajektorii pomiędzy wymaganiami dla roku 2020 i 2030. Państwa członkowskie mogą również wyznaczyć inny poziom do osiągnięcia w 2025 r. Należy wskazać, że w przypadku wyznaczenia innej trajektorii dochodzenia</p>
-----	-----------------------------------	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				<p>do wymagań określonych na 2030 r. muszą być wskazane odpowiednie przyczyny w Krajowym programie ograniczenia zanieczyszczenia powietrza (KPOZP).</p> <p>Ponadto należy mieć na względzie, że art. 4 określa ogólne cele w zakresie redukcji emisji wskazanych zanieczyszczeń dla państw członkowskich i jako taki nie wymaga transpozycji. Natomiast przygotowywany na podstawie art. 6 dyrektywy Krajowy program ograniczenia zanieczyszczenia powietrza u podstawy wskazywanych kierunków interwencji jak i działań niezbędnych do podjęcia w poszczególnych działach gospodarki będzie brał pod uwagę obowiązki nałożone na Polskę.</p>
--	--	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				<p>Również w tym dokumencie będzie wskazane czy na podstawie dokonywanych analiz jak i modelowania będzie można wyznaczyć inną niż liniową trajektorię dochodzenia do wymagań redukcji emisji zanieczyszczeń.</p> <p>Środki transpozycyjne w zakresie osiągnięcia wyznaczonych poziomów redukcji emisji na gruncie projektowanej ustawy przedstawiają się następująco:</p> <p>Zgodnie z dyrektywą obowiązek ograniczenia emisji zanieczyszczeń, dla których ustalono poziomy redukcji spoczywa na państwie członkowskim.</p> <p>Informacje na temat osiągnięcia pułapów emisji wyznaczonych</p>
--	--	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				<p>przewidzianymi dla danego państwa progami redukcji emisji pochodzą z corocznych inwentaryzacji emisji (art. 11 pkt lit. b usze). Wymagania dotyczące opracowywania inwentaryzacji zostały opisane szczegółowo w załączniku nr 3 do projektowanej ustawy.</p> <p>Wyniki inwentaryzacji emisji (tj. w szczególności poziomy emisji) są efektem stosowania przez państwo środków i narzędzi przewidzianych w różnego rodzaju politykach i aktach normatywnych realizujących cele czystości powietrza, ograniczania emisji ze źródeł, efektywności energetycznej, promujących stosowanie OZE itd. Polityki te są szczegółowo opisywane</p>
--	--	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

			<p>w KPOZP.</p> <p>W sytuacji, gdy inwentaryzacja emisji wykaże, że wyznaczone dyrektywą progi redukcji nie są osiągalne państwo wdraża odpowiednie zmiany do KPOZP, o którym mowa w art. 16 a projektowanej ustawy realizując wytyczną wskazaną w at. 6 ust. 1 dyrektywy tj. realizując cel w postaci ograniczenia swoich rocznych antropogenicznych emisji zgodnie z art. 4 Dyrektywy.</p> <p>KPOZP określa w szczególności warianty strategiczne dotyczące wypełnienia zobowiązań redukcyjnych, środki i strategię, które zostaną w związku z tym przyjęte wraz harmonogramem ich przyjmowania, wdrażania, dokonywania</p>
--	--	--	---

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

			<p>przeglądu, wskazaniem odpowiedzialnych organów lub innych pomiotów. Oczywistą sprawą jest, że określone w ten sposób środki i strategię, wskazane w KPZOP organy będą musiały zoperacjonalizować, występując m.in. z inicjatywą wprowadzenia stosownych zmian w przepisach polskiego prawa.</p> <p>W naszej ocenie ten schemat realizacji obowiązku osiągnięcia przez państwo wyznaczonych dyrektywą poziomów redukcji jest wyrażony w treści projektowanego art. 16a ust. 10. Jeśli ten przepis jest niewystarczający z punktu widzenia wymagań transpozycji dyrektywy, projekt ustawy można uzupełnić</p>
--	--	--	--

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

				przepisem, który podkreśli ścisły związek pomiędzy wynikiem inwentaryzacji emisji a koniecznością dostosowania założeń KPOZP w celu doprowadzenia do osiągnięcia wyznaczonych dyrektywą poziomów redukcji emisji.
57.	Fundacji ClientEarth Prawnicy dla Ziemi	Złożyli wniosek dotyczący dopisania Fundacji ClientEarth Prawnicy dla Ziemi do listy podmiotów biorących udział w konsultacjach dotyczących wszystkich projektów z zakresu jakości powietrza, energetyki, bioróżnorodności, co znajduje uzasadnienie w naszej działalności statutowej, znajdujący się w naszym piśmie z dnia 7 listopada 2018 r.		Wniosek został przyjęty.
58.	TGPE	<p>Przedstawiony projekt ustawy zgodnie z przypisem dolnym w punkcie 1 ppkt 4 wdraża dyrektywę 2018/410 z dnia 14 marca br.</p> <p>Obowiązek transpozycji całości dyrektywy datowany jest na dzień 9 października 2019 r.</p> <p>Na obecnym etapie wymagane jest wdrożenie j.n.</p> <p><i>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia obowiązków związanych z upublicznianiem i składaniem sprawozdań określonych w art. 1 lit. f) pkt 14 niniejszej dyrektywy dotyczących w art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.</i></p>	Tytuł ustawy – przypis dolny nr 1 pkt 4	Uwaga niezasadna. Zgodnie z ZTP w odnośniku zamieszcza się jedynie nazwę wdrażanego prawnego. Zakres przedmiotowego aktu znajduje się w uzasadnieniu do ustawy.

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>(Począwszy od roku 2018, w każdym roku, w którym państwo członkowskie przeznaczy środki finansowe na rzecz sektorów lub podsektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, państwo to publikuje sprawozdanie określające powody przekroczenia tej kwoty.)</p> <p>W przepisie powinno zostać zaznaczone, które przepisy znowelizowanej dyrektywy ETS zostały wdrożone niniejszą ustawą.</p>		
59.	TGPE	<p>Za uzasadnieniem do projektu ustawy czytamy cyt.: „Dotychczas obowiązująca ustawa zawierała liczne braki regulacyjne, jak chociażby brak definicji eksploatacji instalacji, która rozstrzygałaby o momencie, od którego zależy obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji. W projekcie zmiany rozwiązano ten problem poprzez dodanie w art. 3 definicji „eksploatacji instalacji”, która w swej istocie nawiązuje do ustawy Prawo ochrony środowiska oraz regulacji europejskich, tj. art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012.</p> <p>Jednocześnie zgodnie z art. 67 ust. 3 oraz art. 127 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych prowadzący instalację w terminie 3 miesięcy przed dniem oddania do eksploatacji instalacji nowej występuje z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia, a ponadto od momentu oddania instalacji do eksploatacji powstaje obowiązek monitorowania i rozliczania wielkości emisji z instalacji nowej. Zatem okres rozruchu nowej instalacji (okres przed oddaniem instalacji do eksploatacji) nie podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji.</p> <p>Przedmiotowy projekt wprowadzając definicję „eksploatacji instalacji” i odnosząc się do art. 20 ust. 1 Rozp. Komisji (UE) nr 601/2012 cyt.: „Prowadzący instalację uwzględnia zarówno emisje z normalnego</p>	Art. 1 pkt. 3 art. 3 pkt 3a	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Utrzymywanie instalacji w sprawności jest normalnym trybem działania instalacji, zarówno dla instalacji „główniej” jak również działających sezonowo albo rezerwowo. Dlatego nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowego zastrzeżenia. Do monitorowania emisji kwalifikują się także wydarzenia nietypowe takie jak rozruch, wyłączenie czy sytuacje awaryjne. Definicja obejmuje wszystkie fazy „życia” instalacji, dlatego</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>trybu działalności, jak i z wydarzeń nietypowych, włącznie z rozruchem i wyłączeniem instalacji oraz sytuacjami awaryjnymi...”, wprowadza dualizm interpretacyjny dot. momentu, od którego zależy obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji. Proponowany zapis stwarza potencjalne ryzyko uznania okresu rozruchu instalacji nowej za okres objęty zezwoleniem i obowiązkiem monitorowania emisji CO₂, mimo że zapisy obecnie obowiązującej ustawy wyłączają okres rozruchu instalacji nowej z obowiązku objęcia zezwoleniem i monitorowania emisji (art. 67 ust.3 i art. 127 ustawy o systemie).</p> <p>Ponadto, wprowadzona definicja jest niespójna z definicją zawartą w art.3 pkt 3) Ustawy POŚ „eksploatacja instalacji lub urządzenia - rozumie się przez to użytkowanie instalacji lub urządzenia oraz utrzymywanie ich w sprawności”. Proponuje się doprecyzowanie projektowanego przepisu wyłączając z definicji eksploatacji instalacji okres rozruchu instalacji nowej. Natomiast okres normalnej eksploatacji oraz wydarzenia nietypowe mające miejsce w trakcie eksploatacji instalacji, takie jak rozruchy i wyłączenia, zgodnie z dotychczasową praktyką są objęte zezwoleniem i obowiązkiem monitorowania emisji gazów cieplarnianych.</p>		<p>tez zastrzeżenie nie jest konieczne.</p>
60.	TGPE	<p>2. Prowadzący instalację składa wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie później niż <u>do 31 maja 2019 roku, a następnie co 5 lat od tej daty.</u> Wniosek złożony po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpatrzenia.</p> <p>Doprecyzowanie terminu.</p>	Art. 1 pkt 13	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Zgodnie z ZTP jeżeli jest to możliwe, unika się wpisywania konkretnych dat do przepisów normatywnych.</p>
61.	TGPE	<p>w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne może być:</p>	Art. 1 pkt 15 art. 31 ust. 1	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Podmiotem realizującym</p>

**Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)**

		<p>2) grupa kapitałowa, do której należy prowadzący instalację wytwarzającą energię</p> <p>Czy podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne w grupie może nie być wytwórca energii elektrycznej?</p>	pkt 1	zadanie inwestycyjne jest grupa a nie dana instalacja działająca w ramach tej grupy.
62.	TGPE	<p>ust. 1a. Koszty poniesione na inwestycje w zakresie energii ze źródeł odnawialnych <u>powyżej celu wskazanego w ust. 1</u>, mogą zostać wykorzystane do zbilansowania z wartością uprawnień do emisji przez wytwórców również w przypadku, gdy nie zostały ujęte krajowym planie inwestycyjnym, po uzyskaniu pozytywnej decyzji ministra właściwego do spraw środowiska ,o której mowa w art. 32ust. 8. ust 1b inwestycje opisane w ust. 1a, które będą realizowane w sytuacji <u>niewypełnienia przez Polskę warunku określonego w ust. 1</u>, mogą otrzymać prawo do bilansowania kosztów z wartością bezpłatnych uprawnień do emisji przez wytwórców tylko w przypadku zgody Komisji</p> <p>Niektórzy wytwórcy nie zrealizują zadań ujętych w KPI związanych ze źródłami węglowymi lub opalanymi gazem ziemnym, natomiast planują nowe zadania w OZE, które nie były przewidywane na etapie tworzenia KPI w roku 2011.</p> <p>W takim przypadku istniałaby możliwość uwzględnienia nowych zadań i wykorzystanie potencjalnie dostępnej puli uprawnień po przejściu z wynikiem pozytywnym procedury przewidzianej w art. 32.</p> <p><i>Taki zapis byłby zbieżny z inicjatywą MŚ z dnia 20 marca przedstawioną w piśmie informującym o możliwości zgłoszenia m.in. dodatkowych zadań OZE do KPI, pod warunkiem zatwierdzenia w/w wniosku przez KE</i></p> <p>Jeżeli cel 15 % OZE nie został przekroczony wymagana byłaby zgoda</p>	Art.1 pkt 18 Art. 35 ust. 1a,b (nowy)	Uwaga niezasadna. Propozycja jest niezgodna z zasadami derogacji. Tylko projekty ujęte w Krajowym Planie Inwestycyjnym mogą zostać wykorzystane do zbilansowania z wartością bezpłatnych uprawnień.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		KE		
63.	TGPE	<p>... nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8 z wyjątkiem wskaźnika zgodności dotyczącego udziału współspalania, lub</p> <p>W przypadku zadań inwestycyjnych wyszczególnionych w załączniku nr 2, ust. 1 do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dalej „ustawa”), tj. związanych z modernizacją istniejących instalacji wytwarzających energię elektryczną, podmioty realizujące zadania inwestycyjne zostały zobowiązane do złożenia do ministra właściwego do spraw środowiska wniosku o zatwierdzenie <u>dwóch</u> wskaźników zgodności (zgodnie z załącznikiem nr 2 ustawy oraz <i>Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 września 2016 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o zatwierdzenie odpowiedniego dla realizacji danego zadania inwestycyjnego wskaźnika lub wskaźników zgodności, wzoru formularza sprawozdania rzeczowo-finansowego, wzoru formularza opinii biegłego rewidenta, wzoru formularza informacji o nieponiesieniu kosztów inwestycyjnych.</i>), tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (...); w przypadku współspalania: rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz 2) redukcja emisyjności w wyniku realizacji zadania inwestycyjnego [MgCO₂/MWh] . <p>W wyniku tego podmiot realizujący zadanie inwestycyjne uzyskał decyzję Ministra Środowiska zatwierdzającą dwa wskaźniki zgodności. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 40 ust. 1 ustawy w przypadku nie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji MŚ beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją</p>	Art. 1, pkt 23 Art. 40 ust. 1, pkt. 1	Uwaga niezasadna. Zgodnie z założeniami Dyrektywy EU ETS oraz wytycznymi w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE, decyzją zatwierdzającą program pomocowy związany z ustanowieniem derogacji (decyzja KE z 22.01.2014) inwestycje kwalifikujące się do zbilansowania z wartością do przydzielenia uprawnień bezpośrednio lub pośrednio wpływają na redukcję emisji gazów cieplarnianych oraz powinny przyczynić się do dywersyfikacji struktury elektroenergetycznej i źródeł dostaw energii dla wytwarzania energii elektrycznej oraz

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<p>danego zadania inwestycyjnego.</p> <p>Zaproponowana zmiana art. 40 ust. 1 umożliwia podmiotom, które zrealizowały zadanie inwestycyjne i osiągnęły zatwierdzony wskaźnik zgodności w zakresie redukcji emisyjności (ograniczyły emisję CO₂) na pozytywną weryfikację zadania inwestycyjnego bez konieczności osiągnięcia wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa.</p> <p>Dotyczy to w szczególności instalacji współspalających, które zrealizowały zadanie inwestycyjne i osiągnęły zatwierdzony wskaźnik redukcji emisyjności (np. poprzez poprawę sprawności wytwarzania energii elektrycznej), ale ze względu na nieopłacalność ekonomiczną (niskie ceny świadectw pochodzenia) zaprzestały spalania biomasy i nie mogą osiągnąć wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa.</p> <p><i>Nadmienić należy, że podyktowany w załączniku nr 2 ust. 1 ustawy wymóg spełnienia dwóch wskaźników zgodności nie jest narzucony w Komunikacie Komisji 2011/C 99/03 „Wytyczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE.</i></p> <p>Przywrócenie współspalania przez przedsiębiorstwo w celu osiągnięcia wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa dla danego zadania inwestycyjnego, przy niskich cenach świadectw pochodzenia spowoduje znaczące straty ekonomiczne przedsiębiorstwa, natomiast nieosiągnięcie w/w wskaźnika zgodności stwarza konieczność zwrotu równowartości uprawnień do emisji CO₂ wydanych w związku z realizacją tego zadania.</p> <p><u>Powyższe rozwiązanie umożliwia pozytywną weryfikację zadania inwestycyjnego zrealizowanego przez jednostkę współpalającą biomasę, która nie ma możliwości zastosowania art. 40a, tj.</u></p>	<p>ograniczenia intensywności emisji dwutlenku węgla. Ponadto jeśli wyeliminujemy wymóg osiągania wskaźnika związanego z udziałem paliwa może powstać problem związany z wykazaniem że KPI jest zgodny z warunkami udzielania pomocy publicznej w decyzji KE z 22.01.2014 podjętej w trybie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE</p>
--	--	---	--

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		<u>zbilansowania przyznanego uprawnień do emisji CO2 z innym zadaniem inwestycyjnym ujętym w KPI.</u>		
64.	TGPE	<p>2. Minister właściwy do spraw środowiska wyraża zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innych zadań inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wniosek, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Zaproponowana zmiana eliminuje ryzyko możliwości realokacji przyznanego uprawnień do emisji na inne zadanie KPI tylko w obrębie tego samego podmiotu.</p> <p>Proponowane brzmienie art. 40a ust. 2 umożliwia zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji z zadaniami inwestycyjnymi realizowanymi przez inny podmiot danej grupy kapitałowej.</p>	<p>Art. 1, pkt 24</p> <p>Art. 40a ust. 2</p>	<p>Uwaga niezasadna.</p> <p>Podmiotem realizującym zadanie inwestycyjne jest grupa kapitałowa, a nie dana instalacja działająca w ramach tej grupy.</p>
65.	TGPE	<p>Dz. U. 2015 poz. 1223 z późn. zm.</p> <p>Art. 53 ust. 2 pkt.4:</p> <p>„plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012”.</p> <p>Z uwagi na różne podejście KOBiZE w opiniowaniu planu monitorowania i planu poboru próbek zasadnym byłoby doprecyzowanie zapisu dotyczącego dołączanego do wniosku o wydanie zezwolenia, planu poboru próbek. Proponujemy następującą treść pkt. 4:</p> <p>„kopię planu poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012”.</p>	<p>Art. 1 pkt. 28</p>	
66.	TGPE	<p>Rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (węgiel kamienny, węgiel brunatny, gaz ziemny systemowy, gaz ziemny ze złóż lokalnych, olej ciężki, olej lekki, biomasa, metan z odmetanowania kopalń); w przypadku współspalania rodzaj zastosowanego paliwa</p>	<p>Art. 1, pkt 58</p> <p>Załącznik 2, ust. 1, pkt 1</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zrezygnowano ze zmiany zał. 2.</p>

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

		współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz lub Argumentacja jak w uwadze 9 Zaproponowana zmiana Załącznika nr 2, ust. 1, pkt 1 ustawy stwarzałaby możliwość podmiotom realizującym zadanie inwestycyjne wystąpienia do Ministra Środowiska z wnioskiem o zmianę decyzji zatwierdzającej dwa wskaźniki zgodności, w wyniku której uzyskałyby zmienioną decyzję zatwierdzającą jeden wskaźnik zgodności.		
67.	TGPE	6) datę, od której obowiązuje plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż 30 dni przed datą złożenia wniosku o wydanie zezwolenia Jeżeli data obowiązywania nie może być określona jako wcześniejsza niż data złożenia wniosku oznaczać to będzie, że wniosek należy złożyć przed wprowadzeniem zmiany powodującej konieczność zmiany wniosku. Będzie to w sprzeczności z Art. 55.2, który zakłada, że na złożenie wniosku jeżeli zaistnieje zdarzenie powodujące konieczność zmiany planu monitorowania instalacja ma 30 dni od jej wystąpienia.	Art. 54 ust 1 pkt. 6	Uwaga niezasadna. Propozycja określenia najwcześniejszego terminu od którego ma obowiązywać plan monitorowania wynika z przepisów rozporządzenia KE nr 601/2012. Najwcześniejszym momentem w którym organ ma możliwość zapoznania się z propozycją planu monitorowania jest dzień złożenia wniosku o jego zatwierdzenie. Termin obowiązywania planu monitorowania może być późniejszy niż termin złożenia wniosku (np. gdy pierwszy projekt

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania projektu ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw
(projekt z dnia 22 października 2018 r.)

				planu budżetu zastrzeżenia organu i wymaga zmiany).
--	--	--	--	---

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA
[Signature]
Krzysztof Kowalczyk

Dyrektor Departamentu
Ochrony Powietrza i Klimatu
[Signature]
Agnieszka Sosnowska

TOWARZYSTWO GOSPODARCZE POLSKIE ELEKTROWNIE

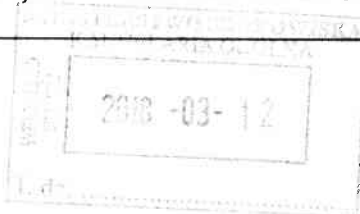
00-950 Warszawa, ul. Krucza 6/14, skr. poczt. 244
tel. (22) 621-01-18, (22) 621-22-05, (22) 629-04-09; fax. (22) 628-60-00,
www.tgpe.pl e-mail: biuro@tgpe.pl
KRS 0000048819; NIP 526 000 12 81

TGPE/ 10 /2018

Warszawa, 2018-03-07

RPW/15518/2018 P
Data: 2018-03-12

**Pan Paweł Sałek
Sekretarz Stanu
Ministerstwo Środowiska**

Szanowny Panie Ministrze.

W odpowiedzi na pismo z dn. 20 lutego 2018 r. (znak: DP-WL.0230.63.2017.MP) dotyczące rozpoczęcia prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw w załączeniu przekazuję, na stosownym formularzu, uwagi Towarzystwa Gospodarczego Polskie Elektrownie.

W przypadku pytań i konieczności doprecyzowania uwag szczegółowych osobą kontaktową jest Pan Michał Jabłoński – michal.jablonski@tgpe.pl.

Z poważaniem

DYREKTOR

Waldemar Szulc
Waldemar Szulc

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** : TOWARZYSTWO GOSPODARCZE POLSKIE ELEKTROWNIE		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** KRUCZA 6/14 00-950 WARSZAWA		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail: KRUCZA 6/14 00-950 WARSZAWA BIURO@TGPE.PL		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Waldemar Szulc	KRUCZA 6/14 00-950 WARSZAWA
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
Szczegółowe uwagi do poszczególnych zapisów projektu w załączeniu.		
D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1	ZASWIADCZENIE O WPISIE DO REJESTRU PODMIOTÓW WYKONUJĄCYCH ZAWODOWĄ DZIAŁALNOŚĆ LOBBINGOWĄ	
2	KRS	
3	Szczegółowe zestawienie uwag	
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych** zgłoszenia dokonanego dnia		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Waldemar Szulc	7.03.2018	
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		
		 DYREKTOR Waldemar Szulc

Załącznik 3 – szczegółowe uwagi TGPE do projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

Lp.	Oznaczenie przepisu wg projektu ustawy zmieniającej	Oznaczenie zmienianego przepisu	Treść przepisu wg proj. rozporządzenia	Proponowane zmiany	Uwagi/komentarze/uzasadnienia
1	Art. 1. pkt.1	art. 3 pkt 3a	3a) eksploatacji instalacji - rozumie się przez to użytkowanie instalacji, zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, a także utrzymywanie jej w sprawności;"	Do treści art. 3 pkt 3a dodaje się „z wyłączeniem rozruchu instalacji nowej” lub „od dnia oddania instalacji do eksploatacja”	<p>Za uzasadnieniem do ustawy czytamy cyt.: „Dotychczas obowiązująca ustawa zawierała liczne braki regulacyjne, jak chociażby brak definicji eksploatacji instalacji, która rozstrzygałaby o momencie, od którego zależy obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji. W projekcie zmiany rozwiązano ten problem poprzez dodanie w art. 3 definicji „eksploatacji instalacji”, która w swej istocie nawiązuje do ustawy Prawo ochrony środowiska oraz regulacji europejskich, tj. art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012.</p> <p>Jednocześnie zgodnie z art. 67 ust. 3 oraz art. 127 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dalej ustawa o systemie) prowadzący instalację w terminie 3 miesiące przed dniem oddania do eksploatacji instalacji nowej występuje z wnioskiem o wydanie nowego zezwolenia, a ponadto od momentu oddania instalacji do eksploatacji powstaje obowiązek monitorowania i rozliczania wielkości emisji z instalacji nowej. Zatem okres rozruchu nowej instalacji (okres przed oddaniem instalacji do eksploatacji) nie podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji.</p> <p>Autor przedmiotowego projektu wprowadzając definicję „eksploatacji instalacji” i odnosząc się do art. 20 ust. 1 Rozp. Komisji (UE) nr 601/2012 cyt.: „Prowadzący instalację uwzględnia zarówno emisje z normalnego trybu działalności, jak i z wydarzeń nietypowych, włącznie z rozruchem i wyłączeniem instalacji oraz sytuacjami awaryjnymi...”, wprowadza</p>

					<p>niepójność/dualizm interpretacyjny dot. momentu, od którego zależy obowiązek uzyskania zezwolenia i monitorowania wielkości emisji. Proponowany przez Autora projektu zapis stwarza potencjalne ryzyko uznania okresu rozruchu instalacji nowej za okres objęty zezwoleniem i obowiązkiem monitorowania emisji CO₂, mimo że zapisy obecnie obowiązującej ustawy wyłączają okres rozruchu instalacji nowej z obowiązku objęcia zezwoleniem i monitorowania emisji (art. 67 ust.3 i art. 127 ustawy o systemie).</p> <p>Ponadto wprowadzona definicja jest niespójna z definicją zawartą w art.3 pkt 3) Ustawy POŚ „eksploatacja instalacji lub urządzenia - rozumie się przez to użytkowanie instalacji lub urządzenia oraz utrzymywanie ich w sprawności”.</p> <p>W naszej opinii należy bezwzględnie wprowadzić zapis wyłączający z definicji okres rozruchu instalacji nowej. Natomiast okres normalnej eksploatacji oraz wydarzenia nietypowe mające miejsce w trakcie eksploatacji instalacji, takie jak rozruchy i wyłączenia, zgodnie z dotychczasową praktyką są objęte zezwoleniem i obowiązkiem monitorowania emisji gazów cieplarnianych.</p>
2	Art. 1. Pkt 10	Art. 27 ust. 3	Nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych instalacji na lata poprzedzające rok, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji.		Należy rozważyć wprowadzenie dodatkowej informacji w art. 27 ustawy o systemie, która precyzuje, że w roku, w którym rozpoczęto eksploatację instalacji nowej instalacji wydaje się uprawnienia przydzielone na cały ten rok (aby wykluczyć ewentualne „pomysły” na podział ilości uprawnień przydzielonych na rok proporcjonalne do czasu eksploatacji instalacji w tym roku).
3	Art. 1 pkt 15	Art. 36 ust. 3a	„3a. Kwota kosztów inwestycyjnych kwalifikowana do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji dla danego	„3a. W przypadku, w którym kwota kosztów inwestycyjnych kwalifikowana do zbilansowania z wartością planowanych do przydzielenia uprawnień do emisji dla danego	Zmiana tego przepisu umożliwiłaby podmiotom, które poniosły wyższe koszty realizacji zadania niż pierwotnie założona całkowita kwota przypisana do danego zadania według KPI, rozliczenie dodatkowych

4	Art. 1 pkt 19	Art. 40 ust. 1	<p>W przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją tego zadania na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, o której mowa w art. 39 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 40a.</p>	<p>W przypadku gdy podmiot realizujący zadanie inwestycyjne ujęte w krajowym planie inwestycyjnym nie osiągnął zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 8, z wyjątkiem wskaźnika zgodności dotyczącego udziału współspalania, beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją tego zadania na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw środowiska, o której mowa w art. 39 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 40a.</p>	<p>W przypadku zadań inwestycyjnych wyszczególnionych w załączniku nr 2, ust. 1 do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dalej „ustawa”), tj. związanych z modernizacją istniejących instalacji wytwarzających energię elektryczną, podmioty realizujące zadania inwestycyjne zostały zobowiązane do złożenia do ministra właściwego do spraw środowiska wniosku o zatwierdzenie <u>dwóch wskaźników zgodności</u> (zgodnie z załącznikiem nr 2 ustawy oraz <i>Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 29 września 2016 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o zatwierdzenie odpowiedniego dla realizacji danego zadania inwestycyjnego wskaźnika lub wskaźników zgodności, wzoru formularza sprawozdania rzeczowo-finansowego, wzoru formularza opinii biegłego rewidenta, wzoru formularza informacji o nieponiesieniu kosztów inwestycyjnych.</i>), tj.:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (...); w przypadku współspalania: rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz 2) redukcja emisyjności w wyniku realizacji zadania inwestycyjnego [MgCO₂/MWh]. <p>W wyniku tego podmiot realizujący zadanie inwestycyjne uzyskał decyzję Ministra Środowiska zatwierdzającą dwa wskaźniki zgodności. Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 40 ust. 1 ustawy w przypadku nie osiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności określonych w decyzji MŚ beneficjent pomocy publicznej zwraca równowartość uprawnień do emisji wydanych w związku z realizacją tego zadania inwestycyjnego.</p> <p>Zaproponowana zmiana art. 40 ust. 1 umożliwi podmiotom, które zrealizowały zadanie inwestycyjne i osiągnęły zatwierdzony wskaźnik redukcji emisyjności (ograniczyły emisję CO₂) na pozytywną weryfikację zadania inwestycyjnego, bez konieczności osiągnięcia wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa.</p> <p>Dotyczy to w szczególności instalacji współspalających, które zrealizowały zadanie inwestycyjne i osiągnęły zatwierdzony wskaźnik redukcji</p>
---	---------------	----------------	--	---	---

			<p>zadania inwestycyjnego określonego w krajowym planie inwestycyjnym nie może przekroczyć całkowitej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanej do poniesienia na to zadanie inwestycyjne według krajowego planu inwestycyjnego, pomniejszonej o kwoty kosztów określonych w art. 30 ust. 2 pkt 4-6.”</p>	<p>zadania inwestycyjnego określonego w krajowym planie inwestycyjnym przekroczy całkowitą kwotę kosztów inwestycyjnych planowaną do poniesienia na to zadanie inwestycyjne według krajowego planu inwestycyjnego, pomniejszoną o kwoty kosztów określonych w art. 30 ust. 2 pkt 4-6, wówczas podmiot realizujący zadanie inwestycyjne może wystąpić z wnioskiem do ministra właściwego do spraw środowiska o zbilansowanie nadwyżki poniesionych kosztów z wartością dodatkowych uprawnień do emisji, pierwotnie nieplanowanych do przydzielenia dla tego zadania inwestycyjnego w krajowym planie inwestycyjnym. Warunkiem rozpatrzenia wniosku, jest nieprzekroczenie przez łączną kwotę faktycznie poniesionych kosztów inwestycyjnych na dane zadanie (koszty inwestycyjne dot. danego zadania planowane do poniesienia według krajowego planu inwestycyjnego oraz uzyskana nadwyżka kosztów) łącznej kwoty kosztów inwestycyjnych planowanej do poniesienia według krajowego planu inwestycyjnego dla wszystkich zadań inwestycyjnych danego podmiotu.”</p>	<p>kosztów inwestycyjnych jako kwalifikowanych do zbilansowania z dodatkowymi uprawnieniami do emisji.</p>
--	--	--	---	---	--

5	Rozwiązanie alternatywne dla ww. Art. 1 pkt 45	Załącznik nr 2, ust. 1, pkt 1	Rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (węgiel kamienny, węgiel brunatny, gaz ziemny systemowy, gaz ziemny ze złóż lokalnych, olej ciężki, olej lekki, biomasa, metan z odmetanowania kopalń); w przypadku współspalania rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] oraz	Rodzaj zastosowanego paliwa podstawowego (węgiel kamienny, węgiel brunatny, gaz ziemny systemowy, gaz ziemny ze złóż lokalnych, olej ciężki, olej lekki, biomasa, metan z odmetanowania kopalń); w przypadku współspalania rodzaj zastosowanego paliwa współspalania oraz średni udział współspalania [%] lub	Argumentacja j.w. Zaproponowana zmiana Załącznika nr 2, ust. 1, pkt 1 ustawy stwarzałaby możliwość podmiotom realizującym zadanie inwestycyjne wystąpienia do Ministra Środowiska z wnioskiem o zmianę decyzji zatwierdzającej dwa wskaźniki zgodności, w wyniku której uzyskałyby zmienioną decyzję zatwierdzającą jeden wskaźnik zgodności.
6	Art. 1 pkt 20	Art. 40a	2. Minister właściwy do spraw środowiska, może, uwzględniając charakter zadania ujętego w krajowym planie inwestycyjnym oraz okoliczności zaprzestania realizacji zadania albo nieosiągnięcia zatwierdzonego wskaźnika lub wskaźników zgodności, po zaakceptowaniu planowanej zmiany przez Komisję Europejską, wyrazić zgodę na zbilansowanie wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego, o którym mowa w ust. 1.	Wykreślić zapis „po zaakceptowaniu planowanej zmiany przez Komisję Europejską”	Proponujemy rozważanie usunięcia z art. 40a pkt. 2 zapisu wymagającego akceptacji przez Komisję Europejską dla bilansowania wartości wydanych uprawnień do emisji kosztami inwestycyjnymi poniesionymi w związku z realizacją przez ten podmiot innego zadania inwestycyjnego. Postulowana nowelizacja art. 40 ma na celu zapewnienie pełnej zgodności prawa krajowego z dyrektywą 2003/87/WE PE i Rady z 13.10.2003r., a propozycja doprecyzowania zapisów dot. Grupy Kapitałowej w prawodawstwie krajowym ta została przyjęta przez przedstawicieli Komisji Europejskiej podczas spotkania z 12 września 2016r. Wydaj się, że nowelizacja w tym zakresie jest „wewnętrzna sprawa kraju” (poza zainteresowaniem KE).

					<p>emisyjności (np. poprzez poprawę sprawności wytwarzania energii elektrycznej), ale ze względu na nieopłacalność ekonomiczną (niskie ceny świadectw pochodzenia) zaprzestały spalania biomasy i nie mogą osiągnąć wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa.</p> <p>W przypadku zadań inwestycyjnych dotyczących poprawy sprawności wytwarzania energii elektrycznej (np. modernizacja urządzeń wytwórczych, kogeneracja) miarą ograniczenia emisji CO₂ spowodowanym przez realizację danego zadania inwestycyjnego jest wskaźnik redukcji emisyjności określany w oparciu o:</p> <ul style="list-style-type: none">- wskaźnik emisyjności paliwa podstawowego dla roku bazowego (przed rozpoczęciem zadania) oraz- osiągniętej poprawy sprawności wytwarzania energii elektrycznej. <p>Zmiana składu paliwa dodatkowo poprawia bądź pogarsza właściwości emisyjne jednostek wytwórczych, ale nie jest ona związana z danym zadaniem inwestycyjnym.</p> <p><i>Nadmienić należy, że podyktowany w załączniku nr 2 ust. 1 ustawy wymóg spełnienia dwóch wskaźników zgodności nie jest narzucony w Komunikacie Komisji 2011/C 99/03 „Wytyczne w zakresie nieobowiązkowego stosowania art. 10c dyrektywy 2003/87/WE.</i></p> <p>Przywrócenie współspalania przez przedsiębiorstwo w celu osiągnięcia wskaźnika zgodności rodzaju zastosowanego paliwa dla danego zadania inwestycyjnego, przy niskich cenach świadectw pochodzenia spowoduje znaczące straty ekonomiczne przedsiębiorstwa, natomiast nieosiągnięcie w/w wskaźnika zgodności stwarza konieczność zwrotu równowartości uprawnień do emisji CO₂ wydanych w związku z realizacją tego zadania.</p>
--	--	--	--	--	---

7	Art.1 pkt 22)	art. 54 ust.1 pkt 6	„6) data, od której obowiązuje plan monitorowania.”,	-	Zmiana korzystna, lecz wątpliwość budzi np. sytuacja, gdy podmiot z powodu zaistniałych zmian w instalacji najpierw dokonał zmiany PZ, a potem zgodnie art.55.1 w terminie 30 dni wystąpił z wnioskiem o zmianę zezwolenia CO2. Czy data obowiązywania Planu monitorowania będzie liczona dla postępowania w sprawie zmiany zezwolenia CO ₂ , czy obejmie i zalegalizuje zmiany wdrożone w instalacji i usankcjonowane w PZ.
8	Art. 1 pkt. 23	Art. 55 ust. 2a	2a. Jeżeli w wyniku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 69 ust. 2, prowadzący instalację obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie, o którym mowa w art. 67 ust. 3.	2b. w przypadku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 5, prowadzący instalację obowiązany jest wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie 3 miesiące od dnia wystąpienia zdarzenia”	W przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012, 30 dniowy termin na wystąpienie z wnioskiem o zmianę zezwolenie jest w praktyce zbyt krótki. W związku z powyższym wnosimy o wydłużenie terminu złożenia wniosku o zmianę zezwolenia.
9	Art.1 pkt 30)	W art. 64	a) uchyla się ust.4	-	Zmiana korzystna, znosi obowiązek przekazywania przez prowadzącego instalację wydruku informacji (CIMs) do organu właściwego do wydania zezwolenia
10	Art.1 pkt 3)	W art.86 ust.1 otrzymuje brzmienie:	„1. Prowadzący instalację albo operator statku powietrznego jest obowiązany do przedłożenia Krajowemu ośrodkowi raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, sporządzonego za poprzedni rok okresu rozliczeniowego oraz sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1. Raport i sprawozdanie doręcza się Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 31 marca każdego roku. Prowadzący instalację albo	Proponuje się doprecyzować termin przekazywania kopii raportu i kopii sprawozdania przez prowadzącego instalację do właściwego organu, np. również 31 marca	Dodano nowy zapis o obowiązku przekazywania przez prowadzącego instalację kopii raportu i kopii sprawozdania organowi właściwemu do wydania zezwolenia. Brak jednak określonego terminu. Można domniemywać, że również do 31 marca.

			operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu i kopię sprawozdania organowi właściwemu do wydania zezwolenia.”;		
11	Art. 3 pkt 2	art. 273 ust. 1 pkt 1a	1a) wydane uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568, 1089 i ..	W art. 273 ust. 1 pkt.1a należy dodać ust. 1b w brzmieniu: Opłata za korzystanie ze środowiska określona w art. 273 ust. 1 pkt 1a nie dotyczy uprawnień przydzielonych dla instalacji wytwarzających energię elektryczną na rok 2014, które zostały wydane na rachunki instalacji w rejestrze Unii w roku 2015.	<p>Nie zgadzamy się na ponoszenie przez instalacje opłaty za uprawnienia przyznane na rok 2014 na produkcje energii elektrycznej, które wpłynęły na rachunki instalacji w marcu/kwietniu 2015 r. Uprawnienia do emisji na rok 2014 w tymże miesiącu zostały bowiem całkowicie „skonsumowane” do rozliczenia emisji CO2 w systemie ETS za rok 2014, a z uwagi na fakt, że dotyczyły one korzystania ze środowiska w roku 2014 - podlegają regulacjom istniejącym przed wejściem w życie ustawy o systemie (tzn. opłata środowiskowa została uiszczona za całkowitą emisję CO2 w roku 2014).</p> <p>Dnia 9 września 2015 r. (czyli w dacie wejścia w życie ustawy o systemie) na rachunkach instalacji nie było już uprawnień przyznanych na rok 2014. W tamtym momencie, na rachunkach instalacji pozostały jedynie uprawnienia otrzymane na produkcję ciepła na rok 2015.</p> <p>Akceptacja interpretacji Ministerstwa Środowiska zgodnie z którą opłata za uprawnienia do emisji CO2 przydzielone/wydane w roku 2015, miały by uwzględniać uprawnienia przydzielone na rok 2014, w istocie oznacza niesłuszne nałożenie na instalacje obowiązku podwójnej zapłaty za uprawnienia przydzielone na 2014 rok.</p> <p>Wskutek luki prawnej spowodowanej zmianą ustawy o systemie oraz błędnej praktyki przydzielania i wydawania uprawnień przez KOBIZE, powstaje sytuacja, w której na instalacje w sposób nieuzasadniony zostaje nałożony obowiązek podwójnej zapłaty za tę samą „część emisji CO2” za rok 2014 , jednakże z dwóch tytułów:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza za rok 2014; - oraz za przydzielone uprawnienia na rok 2014, <p>Jeżeli korzystaniem ze środowiska jest urzeczywistnienie prawa związanego z przyznaniem uprawnień do emisji, polegającego na wydaniu tych uprawnień na rachunek podmiotu korzystającego ze środowiska w</p>

					<p>roku 2015, można też przyjąć, że po wejściu w życie ustawy ustanawiającej obowiązek wnoszenia opłat z tego tytułu, uprawnienia do emisji powinny zostać objęte obowiązkiem opłatowym, ponieważ obowiązek ten realizowany jest już po wejściu w życie ustawy nowelizującej. Taki sposób rozumienia momentu powstania obowiązku opłatowego ma bowiem swoje odzwierciedlenie w zasadzie bezpośredniego działania nowego prawa, które dopuszcza możliwość dokonywania na gruncie nowego prawa oceny skutków prawnych zdarzeń powstałych pod rządami poprzedniej ustawy (stosunki prawne w toku). Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy należy zauważyć, że obowiązkiem opłatowym objęte są uprawnienia do emisji gazów przyznane w roku 2015 na rok 2015 i lata następne, bowiem w stosunku do takich uprawnień można przyjąć, przyjmując ustanowiony w ustawie okres rozliczeniowy oraz faktyczne korzystanie ze środowiska z tytułu przydzielonych uprawnień, to jako stosunki prawne w toku, przy uwzględnieniu zasady bezpośredniego działania nowego prawa, mogą podlegać ocenie według przepisów obowiązujących w dniu dokonywania tejże oceny, tj. już po wejściu w życie ustawy o systemie.</p> <p>W związku z powyższym wnosimy o uwzględnienie w zapisach ustawy fakty, że obowiązek opłatowy powstaje od roku 2015 i nie powinien dotyczyć uprawnień przydzielonych na lata wcześniejsze, skoro do roku 2014 włącznie instalacje uiszczały opłatę za całkowitą emisję. Nieuwzględnienie tego faktu prowadziło by do nałożenia na instalacje obowiązku uiszczenia opłaty podwójnej:</p> <ul style="list-style-type: none"> - za całkowitą roczną emisję (za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza) - za przydzielone uprawnienia, <p>co jest działaniem na szkodę finansową instalacji.</p>
12	Art. 3 pkt. 2	Art. 273 ust. 1 pkt 1a	1a) wydane uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568, 1089 i ..	1a) przydzielone uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2017 r. poz. 568, 1089 i ...)	<p>Proponowana przez autora zmiana z „przydzielonych uprawnień” na „wydane uprawnienia” całkowicie zmienia tytuł i pierwotną intencję/założenia ustawodawcy dot. ponoszenia opłaty za korzystanie ze środowiska z tytułu przydzielonych uprawnień do emisji CO2.</p>

				<p>W dniu 9 września 2015 r. weszła w życie ustawa o systemie, która wprowadziła nowy rodzaj opłaty za korzystanie ze środowiska, tj. opłatę za przydzielone uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych (art. 273 ust.1 pkt. 1a p.o.ś.).</p> <p>Wprowadzenie zmiany (opłaty za uprawnienia) w zakresie opłaty środowiskowej za emisję CO2 wynikały z faktu, że ustawodawca dostrzegł, iż prowadzący instalacje, którzy dokonują zakupu uprawnień do emisji na rynku lub na aukcjach, faktycznie płacą za prawo do korzystania ze środowiska - dokonując na zasadach rynkowych zakupu uprawnień do emisji (dodać należy, że po cenie wielokrotnie wyższej niż jednostkowa stawka opłaty za korzystanie ze środowiska związana z tym zanieczyszczeniem).</p> <p>W konsekwencji, ustawodawca dokonał zwolnienia prowadzącego instalację z opłaty środowiskowej za dany rok za tą część rocznej emisji CO2, którą prowadzący instalacje zbilansował/rozliczył uprawnieniami zakupionymi na rynku, natomiast zachował obowiązek opłaty równoważnej wielkości emisji CO2 zbilansowanej uprawnieniami przydzielonymi bezpłatnie na dany rok.</p> <p>Wyżej opisana intencja ustawodawcy oraz założenia, które legły u podstaw prac nad nową Ustawą o systemie znalazły swój wyraz w uzasadnieniu do ustawy o systemie.</p> <p>Wynika z niego, że:</p> <p>Zmiany w ustawie - Prawo ochrony środowiska mają na celu dostosowanie systemu wnoszenia opłat za korzystanie ze środowiska w zakresie emisji gazów cieplarnianych objętych systemem. W art. 273 ust. 1 pkt 1a został dodany nowy rodzaj opłaty za przydzieloną liczbę uprawnień do emisji gazów cieplarnianych objętych przedmiotowym projektem ustawy. Przepis ten przewiduje, że prowadzący instalacje, którym przyznano uprawnienia do emisji, wnoszą opłatę na rachunek urzędu marszałkowskiego właściwego ze względu na miejsce korzystania ze środowiska ustaloną jako iloczyn liczby uprawnień do emisji wydanych</p>
--	--	--	--	---

					<p>na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie dwutlenku węgla w roku, na który przydzielono uprawnienia (art. 274 ust. 1a)</p> <p>Dotychczasowe przepisy, wprowadzając obowiązek wnoszenia opłat za wprowadzanie gazów cieplarnianych do powietrza za całkowitą emisję tych zanieczyszczeń, nie odzwierciedlały faktu, że prowadzący instalacje czy operatorzy statków powietrznych, którzy dokonują zakupu uprawnień do emisji na rynku lub na aukcjach organizowanych przez państwa członkowskie, faktycznie płacą za prawo do korzystania ze środowiska (wprowadzania zanieczyszczeń) - dokonując na zasadach rynkowych zakupu uprawnień do emisji (dodać należy, że po cenie wielokrotnie wyższej niż jednostkowa stawka opłaty za korzystanie ze środowiska związana z tym zanieczyszczeniem). (...)</p> <p>Zgodnie z obowiązującym od roku 2015 wymogiem art. 273 ust. 1 pkt. 1a instalacje uiszczały opłatę środowiskową za przydzielone uprawnienia za rok 2015 i 2016. Naliczając opłatę środowiskową za uprawnienia do emisji CO2 za minione dwa lata w praktyce instalacje przyjęły założenie, że opłata za przydzielone uprawnienia dotyczy uprawnień służących do zbilansowania emisji rzeczywistej CO2 w tym roku, w którym prowadzący instalację korzystał ze środowiska. Obecnie proponowana przez ustawodawcę zmiana z przydzielonych na wydane uprawnienia całkowicie zmienia dotychczasową praktykę i zasady uiszczenia opłaty za przydzielone uprawnienia.</p>
13	Art.3 pkt 2	w art.273 ust. 5			Należy doprecyzować, czy mocznik, w stosunku do którego w raporcie rocznym emisji CO2 przyjęto współczynnik emisyjny wynoszący zero (analogicznie jak w przypadku biomasy) jest wyłączony ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 4
14	Art. 3 pkt 3	art. 274 ust. 1a	1a. Wysokość opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku wydanych uprawnień do emisji, na zasadach określonych w ustawie z	W art. 274 ustępowi 1a nadać nowe, następujące brzmienie: „Opłata za korzystanie ze środowiska w przypadku przydzielonych	Obecne brzmienie przepisów Ustawy POŚ budzi istotne wątpliwości w zakresie naliczania opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji. Problemy interpretacyjne budzi zwłaszcza kwestia rozliczania uprawnień do emisji

			<p>dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ustala się jako iloczyn liczby uprawnień do emisji wydanych w danym roku na rachunek posiadania operatora albo na rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy tej ustawy, i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w roku, w którym wydano uprawnienia do emisji</p>	<p>uprawnień do emisji stanowi iloczyn liczby uprawnień do emisji, przydzielonych na dany rok zgodnie z art. 17 ust. 1- 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i obowiązującej stawki opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w roku, na który przydzielono uprawnienia.”</p>	<p>CO₂, które zostały przydzielone w związku z emisjami, które miały miejsce w innym roku, niż rok w którym faktycznie wpłynęły na rachunki danej instalacji. Brak precyzyjnego przepisu może prowadzić do sytuacji, w której podmioty korzystające ze środowiska będą obciążane finansowo, w zakresie, jaki nie wynika z rzeczywistych emisji, które miały miejsce w danym roku. Wynika to z niefortunnego sformułowania aktualnego przepisu nowelizowanego przepisu, który mówi o uprawnieniach wydanych na rachunek posiadania w danym roku. W praktyce jest tak, że w danym roku na rachunku posiadania pojawiają się uprawnienia niezbędne do rozliczenia wielkości emisji w innych okresach.</p> <p>Dlatego, zasadnym wydaje się odwołanie do ilości uprawnień przydzielonych na dany rok, bowiem przydział ten następuje na podstawie rozporządzeń Rady Ministrów dot. ilości przydzielonych instalacji uprawnień na poszczególne lata okresu rozliczeniowego zgodnie z art. 25 ust. 4 oraz art. 29 ust. 1 ustawy o systemie oraz corocznych publicznych aktualizacji tych przydziałów zgodnie z art. 26 ust. 4, art. 41 ust. 2, art. 70 ust. 12, art. 73 ust. 10 ustawy o systemie. Naliczając opłatę środowiskową w zakresie emisji CO₂ za dany rok należy wziąć pod uwagę przydział bezpłatnych uprawnień służący do zbilansowania emisji rzeczywistej CO₂ w tym roku, w którym prowadzący instalację korzystał ze środowiska i za który uiszcza opłatę środowiskową.</p> <p>Powołując się na treść art. 274 ust. 1a p.o.ś. w związku z art. 17 ust. 4 ustawy o systemie, należy zauważyć, że uprawnienia do emisji CO₂ powinny być wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii nie wcześniej niż od dnia 1 lutego i nie później niż do dnia 28 lutego każdego roku. Uprawnienia wydaje się w liczbie, jaka została przydzielona instalacji na dany rok, na podstawie ww. przepisów. A zatem, wydawanie przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Rozliczania Emisji uprawnień na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii powinno być bezwzględnie skorelowane z przydziałem na konkretny rok i zrealizowane we wskazanym wyżej terminie.</p> <p>Obecnie, uprawnienia do emisji CO₂ wpływają na rachunki operatorów w terminach niezgodnych ze wskazanymi w ustawie, bez uwzględnienia roku, na który zostały przyznane. Przykładowo - w roku 2015 nastąpiło wydanie na rachunki instalacji uprawnień przydzielonych dla instalacji</p>
--	--	--	--	---	---

					<p>wytwarzających energię elektryczną na rok 2014. Uprawnienia na produkcję energii elektrycznej na rok 2014 zostały natomiast do końca kwietnia 2015r. w pełni skonsumowane do rozliczenia/zbilansowania emisji CO2 roku 2014 na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy o systemie w zw. z art. 273 ust. 1 pkt. 1 p.o.ś. w brzmieniu sprzed nowelizacji.</p> <p>Wskutek nieprzestrzegania przepisów ustawy o systemie uprawnienia były i są wydawane na rachunki posiadania operatora w rejestrze Unii z opóźnieniem (tj. po terminie ustawowym 28 lutego), nie są one równoważne ilości przydzielonych uprawnień. Wskazana sytuacja powoduje całkowity brak spójności pomiędzy ilością przydzielonych na dany rok uprawnień, a ilością uprawnień wydanych w danym roku (co jest niezgodne z zasadami określonymi w ustawie o systemie).</p> <p>W konsekwencji błędnej praktyki KOBIZE, która odbywa się w oderwaniu od opisanych w ustawie o systemie reguł przyznawania i wydawania uprawnień na rachunek posiadania operatora, istnieje rozbieżność interpretacyjna wobec określenia „przydzielone/wydane uprawnienia”.</p> <p>W związku z powyższą niespójnością pomiędzy ilością przydzielonych na dany rok uprawnień, a ilością uprawnień wydanych w danym roku wnosimy o uwzględnienie w treści ustawy faktu, że uprawnienia przydzielone instalacji na dany rok powinny być równocenne/równoważne uprawnieniom wydanym w danym roku, a przedmiotowa opłata powinna się odnosić do uprawnień przydzielonych instalacji.</p>
15	Art.3 pkt 6	art. 286 ust. 3 pkt 1a-1d	„1a) informację o wielkości emisji wynikającą z raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz informację o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej, o której mowa w art. 88 ust. 2 tej ustawy;	-	<p>Nowy zapis dodany do art. 286 Poś spowoduje zmianę RMŚ w sprawie wzorów wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat... . Będzie też rozszerzeniem obowiązków sprawozdawczych dla podmiotów</p>

		<p>1b) informację o wielkości emisji dwutlenku węgla do powietrza z wykorzystania biomasy, w stosunku do której w raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub informacji o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej, o której mowa w art. 88 ust. 2 tej ustawy, przyjęto współczynnik emisyjny wynoszący zero;</p> <p>1c) liczbę wydanych uprawnień do emisji;</p> <p>1d) liczbę zwróconych uprawnień do emisji;</p> <p>1e) kwotę przysługującego podmiotowi zwolnienia z tytułu rozliczenia emisji;</p> <p>1f) informacje o kwocie przeznaczonej do pomniejszenia kwoty opłaty za wydanie uprawnień do emisji, o której mowa w art. 285b ust. 1 i 2, oraz liczbie wydanych i zwróconych w danym roku uprawnień;”.</p>		
16	Art.12.1	<p>Jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy podmiot korzystający ze środowiska nie wniósł opłaty z tytułu wprowadzania dwutlenku węgla do powietrza z wykorzystania biomasy, w stosunku do której w raporcie na temat</p>		<p>Artykuł ten z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy, rodzi obowiązek uiszczenia w przeciągu 12 m-cy opłaty za emisję CO2 pochodzącą z biomasy i złożenia do Marszałka korekty wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska. Zapis nie</p>

wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5, przyjęto współczynnik emisyjny wynoszący zero, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot ten wnosi opłatę i składa korektę wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3.

2. Przedłożenie przez podmioty korzystające ze środowiska przed dniem wejścia w życie przepisów niniejszej ustawy dokumentów zawierających informacje i dane wykorzystane do ustalenia wysokości opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji wywołuje skutki prawne złożenia wykazu, o którym mowa w art. 286 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3.

3. Prowadzący instalację, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dokonał zwrotu nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, pomniejsza sumę opłaty z tytułu korzystania ze środowiska, wnoszonej w roku następującym po roku wejścia w życie niniejszej ustawy, o kwotę równą kwocie opłaty za przydzielone uprawnienia do emisji

precyzuje, czy opłata za emisje z biomasy będzie dotyczyła tylko roku poprzedniego?

art. 80 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 5 – artykuł ten nie jest zmieniony w art.5 w/w Ustawy, powinien być tylko przytoczony.

Artykuł ten jest niedoprecyzowany, nie określa okresu za jaki należy zapłacić za emisję CO2 z biomasy i przedłożyć informacje i dane wykorzystane do ustalenia wysokości opłat. Bo jeżeli w/w ustawa wejdzie w życie w 2018 roku i zacznie obowiązywać 14 dni od dnia ogłoszenia to jak należy rozumieć „Jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy podmiot korzystający ze środowiska nie wniósł opłaty z tytułu wprowadzania dwutlenku węgla do powietrza z wykorzystania biomasy ...” czy to dotyczyć będzie tylko całego 2018 roku, czy też wcześniejszego okresu np. 2017r.

Biorąc pod uwagę, że opłatę za emisję oraz informacje i dane wykorzystane do ustalenia emisji przekazujemy 1 raz w roku do 30 marca roku następnego. Za 2017r przekazaliśmy w marcu 2018. Czy zgodnie z zapisami projektu Art. 12.1. mielibyśmy uwzględnić emisję CO2 i opłatę z tego tytułu już za 2017r.?

			odpowiadającą liczbie zwróconych nadmiarowo uprawnień.	
17	Art.14.1.		<p>Art.14.1. Do obowiązku sporządzenia i wprowadzenia raportu, który powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 7 ust. 2c ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Zakres informacji wprowadzanych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 sporządzanych za okresy sprawozdawcze sprzed 1 stycznia 2016 r. określają przepisy obowiązujące w terminie, w którym powstał obowiązek sporządzenia i wprowadzenia raportu do Krajowej bazy.</p> <p>3. Zakres informacji wprowadzanych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 sporządzanych za okresy sprawozdawcze od 1 stycznia 2016 r. określają przepisy tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>Zgodnie z zapisami projektu Ustawy, art. 14.3. zakres informacji wprowadzanych w raportach do KOBiZE, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5 sporządzonych od 1 stycznia 2016 roku, powinny zostać objęte nowymi przepisami „.... tej ustawy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.</p> <p>Jeżeli za ten okres raporty zostały już sporządzone i zatwierdzone na starych zasadach, (2016r i 2017r) czy należy rozumieć że musimy wnieść zmiany w tych raportach i uwzględnić emisję CO2 z biomasy, jeżeli była spalana ?.</p> <p>Czy już od 2016 roku należy wnieść opłaty za emisję CO2 z procesu spalania biomasy ?. Należy dokładnie to sprecyzować.</p>

GL/30/kk/2018

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** PKN ORLEN S.A.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** ul. Chemików 7, 09-411 Płock		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail Biuro Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym PKN ORLEN S.A. Ul. Bielańska 12, 00-085 Warszawa		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIONIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Piotr Gryśka	ul. Bielańska 12, 00-085 Warszawa
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
I. Propozycja uspoźnienia terminów rozliczania emisji gazów cieplarnianych oraz wnoszenia opłaty za wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza. Zgodnie z przepisem art. 273 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) prowadzący instalację albo operator statku powietrznego, który rozliczył emisję gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie ponosi opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, w zakresie, w jakim emisja tych gazów została rozliczona uprawnieniami do emisji. Jednakże opłatę za korzystanie ze środowiska wnosi się do dnia 31 marca następnego roku (vide art. 285 ust. 2 ustawy - Prawo ochrony środowiska), natomiast umorzenia uprawnień do emisji dokonuje się w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku (vide art. 92 ust. 1 o handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych). Brak zsynchronizowania wskazanych terminów powoduje konieczność wnoszenia całości opłaty za korzystanie ze środowiska, a następnie występowanie po miesiącu o jej korektę spowodowaną rozliczeniem obowiązku w zakresie wielkości emisji gazów cieplarnianych. Stanowi to obciążenie zarówno finansowe, jak i organizacyjne, którego można uniknąć poprzez przedłużenie o miesiąc terminu na wnoszenie opłaty za korzystanie ze środowiska. Wobec powyższego postulujemy o wprowadzenie zmiany do projektowanej regulacji poprzez dodanie przepisu zmieniającego art. 285 ust. 2 ustawy - Prawo ochrony środowiska: <i>Art. 3. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany: (...)</i> <i>3a) w art. 285 ust. 2 otrzymuje brzmienie:</i> <i>„2. Podmiot korzystający ze środowiska wnosi opłatę za dany rok kalendarzowy do dnia 30 kwietnia następnego roku.”</i> Ewentualnie, jako rozwiązanie alternatywne do powyższego, postulujemy, aby podstawę do rozliczenia opłaty za korzystanie ze środowiska stanowiło nie rozliczenie uprawnień do emisji, lecz przedstawienie zweryfikowanego raportu na temat wielkości emisji.		

II. Postulat pozostawienia art. 54 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w obecnym brzmieniu.

Zgodnie z projektowaną zmianą przepisu art. 54 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wydanie przez KOBiZE opinii zawierającej ocenę planu monitorowania wielkości emisji oraz planu poboru próbek, następuje w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. Dodanie słowa „kompletnego”, bez jednoczesnego wprowadzenia terminów na wezwanie do uzupełnienia wniosku i jego uzupełnienie, powoduje, że proces opiniowania może się wydłużyć o bliżej niesprecyzowany okres wynikający z konieczności złożenia KOBiZE wyjaśnień. Przepis nie wskazuje również, w jakich przypadkach KOBiZE może uznać wniosek za niekompletny i wymagający uzupełnienia.

Z tego względu postulujemy pozostawienie przepisu art. 54 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w obecnym brzmieniu.

III. Postulat pozostawienia art. 68 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w obecnym brzmieniu.

Zgodnie z projektowaną zmianą przepisu art. 68 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych znacznemu skróceniu (z 6 miesięcy do 90 dni) ma ulec okres przewidziany na określenie początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej dla instalacji nowej. Zmiana ta jest niekorzystna dla zakładów przemysłowych, ponieważ może uniemożliwić wykazanie rzeczywistych zdolności produkcyjnych w przypadku braku możliwości osiągnięcia obciążeń nominalnych po rozruchu instalacji (co w praktyce często ma miejsce).

Z tego względu postulujemy pozostawienie przepisu art. 68 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w obecnym brzmieniu, tj. dla instalacji nowej i znacząco zwiększającej zdolności produkcyjnej okres do określania początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej powinien wynosić 6 pierwszych miesięcy od dnia rozpoczęcia nowej lub zmienionej działalności.

IV. Postulat wykreślenia projektowanego przepisu art. 70 ust. 3b ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

Projektowana zmiana polegająca na dodaniu przepisu art. 70 ust. 3b ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nakłada dodatkowe obowiązki na prowadzącego instalację w zakresie składania wyjaśnień i wprowadzania na żądanie KOBiZE zmian we wniosku o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej. Projektowany przepis nie precyzuje przy tym zakresu informacji, których może zażądać KOBiZE. Składanie wyjaśnień i przygotowywanie dodatkowych danych na potrzeby KOBiZE stanowić będzie dodatkowe obowiązki dla prowadzących instalacje i może znacznie wydłużyć termin uzyskania od KOBiZE opinii dotyczącej wniosku o przydział uprawnień do emisji dla instalacji nowej.

Postulujemy wykreślenie przepisu art. 70 ust. 3b ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z projektowanej regulacji.

V. Postulat ograniczenia zakresu przekazywanych danych osobowych.

Zgodnie z art. 5 pkt. 3 projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2017 r. poz. 286) ma zostać wprowadzony pkt. 1a, zgodnie z którym poszerzeniu ma ulec zakres danych gromadzonych w ramach Krajowego systemu bilansowania i prognozowania emisji.

Projektowana zmiana rozszerza zakres danych rejestru o imiona, nazwiska, numery PESEL, serie i numery dokumentów potwierdzających tożsamość, oraz kontaktowe numery telefoniczne i adresy poczty elektronicznej użytkowników Krajowego systemu.

Wymóg przekazania tak szczegółowych danych osobowych do KOBiZE uznajemy za nadmierny i postulujemy ograniczenie jego zakresu.

VI. Uwaga dotycząca możliwych skutków ujednolicenia danych podawanych we wniosku o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych oraz wniosku o zatwierdzenie planu monitorowania emisji z danymi zawartymi w pozwoleniu zintegrowanym.

W projekcie nowelizacji zawarte są przepisy, które mają na celu zunifikowanie informacji podawanych we wniosku o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych oraz wniosku o zatwierdzenie planu monitorowania emisji z danymi zawartymi w pozwoleniu zintegrowanym (art. 145a ust. 3 ustawy – Prawo ochrony środowiska). Dla przykładu, projekt

zmiany art. 54 ust. 4 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji przewiduje, że w ramach procesu opiniowania planu monitorowania wielkości emisji KOBiZE ma otrzymać kompletny wniosek o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych przedkładany właściwemu organowi przez operatora instalacji, do którego pozwolenie zintegrowane jest załącznikiem.

Projektowane przepisy mogą spowodować wydłużenie terminu wydania pozwolenia zintegrowanego czy pozwolenia na emisję gazów cieplarnianych, a nawet utrudnić ich uzyskanie. Dla przykładu, przyjęty sposób podziału instalacji na podinstalacje, źródła emisji, sposoby monitorowania itd. jest inny na potrzeby wydawania zezwoleń zintegrowanych, a inny na potrzeby wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych. W naszej ocenie dążenie do całkowitego ujednoczenia powyższych danych jest niecelowe.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Pełnomocnictwo
2	KRS

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych zgłoszenia dokonanego dnia**

(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Piotr Gryśka	7-03-2018	Zastępca Dyrektora Biura Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym <i>Piotr Gryśka</i> Piotr Gryśka

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

Zastępca Dyrektora
Biura Zarządzania Ryzykiem Regulacyjnym
(podpis) *Piotr Gryśka*
Piotr Gryśka

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

- Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
- Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
- W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
- Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1509.2018 / 17/dk
dot.: RM-10-50-19 z 17.04.2019 r.

Warszawa, 18 kwietnia 2019 r.

KANCELARIA
Wpl. 23-04-2019
RKP-33446-2019
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów 9

KPRM

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z up. Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Henryk Kowalczyk
Minister Środowiska

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat

Na podstawie art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzory wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, a także sposób przedkładania tych wykazów i wymagania z tym związane.

§ 2. Wzór wykazu zawierającego zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór wykazu zawierającego informacje o ilości i rodzajach gazów lub pyłów wprowadzanych do powietrza, dane, na podstawie których określono te ilości, oraz informacje o wysokości należnych opłat określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Wzór wykazu zawierającego informacje o składowanych odpadach oraz informacje o wysokości należnych opłat określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. Wzór wykazu zawierającego informacje o wydanych uprawnieniach do emisji oraz informacje o wysokości należnych opłat określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 6. 1. Wykazy prowadzi się w postaci papierowej lub elektronicznej, w układzie tabelarycznym.

2. Podmiot korzystający ze środowiska przedkłada wykazy w postaci papierowej albo elektronicznej.

3. Wykazy przedkładane w postaci elektronicznej są:

1) wnoszone na elektroniczną skrzynkę podawczą właściwych organów;

2) opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo podpisem zaufanym.

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 96).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412 i 452.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (Dz. U. poz. 2527).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Środowiska
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

WZÓR

**WYKAZ ZAWIERAJĄCY ZBIORCZE ZESTAWIENIE INFORMACJI I DANYCH O
ZAKRESIE KORZYSTANIA ZE ŚRODOWISKA ORAZ O WYSOKOŚCI NALEŻNYCH
OPŁAT**

Zbiorcze zestawienie informacji i danych o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat ¹⁾			Rok ²⁾ :
<i>Podmiot korzystający ze środowiska</i>			
Nazwa:		Adres:	
REGON: NIP:		Telefon lub fax: Adres e-mail:	
Lp.	Rodzaj korzystania ze środowiska	Kod tabeli ³⁾	Wysokość opłaty [zł]
1	Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza		
1.1	Źródła powstawania substancji wprowadzanych do powietrza	A	
1.2	Przeładunek benzyn silnikowych	B	
1.3	Kotły o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW opalane węglem kamiennym, koksem, drewnem, olejem lub paliwem gazowym, dla których nie jest wymagane pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenie zintegrowane	C	
1.4	Silniki spalinowe	D	
1.5	Chów lub hodowla drobiu	E	
I	Wysokość opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ogółem⁴⁾		
IA	Kwota zwolnienia z tytułu rozliczenia wielkości emisji		
2	Składowanie odpadów		
2.1	Odpady składowane selektywnie	A	
2.2	Odpady składowane nieselektywnie	A	
II	Wysokość opłaty za składowanie odpadów ogółem⁴⁾		
III.	Wysokość opłaty za wydane uprawnienia do emisji ogółem⁴⁾		
Suma opłat ogółem⁵⁾ [zł]			

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia się w każdym przypadku przedkładania któregośkolwiek z wykazów zawartych w załącznikach nr 2–4 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat.
- 2) Należy podać rok, którego dotyczy wykaz.

- 3) Oznaczenie literowe tabel w załącznikach nr 2–4 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia ... w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat; należy podkreślić kod tej tabeli, którą dany podmiot korzystający ze środowiska wypełnił.
- 4) Zaokrąгла się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówkę kwoty mniejszą niż 50 groszy pomija się, a końcówkę kwoty wynoszącą 50 groszy i więcej podwyższa się do pełnych złotych.
- 5) Suma opłat za poszczególne rodzaje korzystania ze środowiska, określonych w wierszach I–III; nie wlicza się do niej opłat z tytułu tych rodzajów korzystania ze środowiska, których roczna wysokość nie przekracza 800 zł.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do
reprezentowania podmiotu korzystającego ze środowiska)

WZÓR

WYKAZ ZAWIERAJĄCY INFORMACJE O ILOŚCI I RODZAJACH GAZÓW LUB PYŁÓW WPROWADZANYCH DO POWIETRZA, DANE, NA PODSTAWIE KTÓRYCH OKREŚLONO TE ILOŚCI, ORAZ INFORMACJE O WYSOKOŚCI NALEŻNYCH OPŁAT

Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza*					Rok**:		
Podmiot korzystający ze środowiska		Miejsce lub miejsca korzystania ze środowiska	Lp.	Adres	Gmina	Powiat	
Nazwa:	Adres:		1				
			...				
REGON: NIP:	Telefon lub fax:		n				

* W niniejszym wykazie wypełnia się tylko te tabele, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

W tabelach należy podać wielkości wraz z jednostkami miary, w których zostały wyrażone.

** Należy podać rok, którego dotyczy wykaz.

Tabela A

Charakterystyka źródeł powstawania substancji wprowadzanych do powietrza							
Lp.	Adres	Rodzaj instalacji/ działalności*	Nominalna moc cieplna urządzenia spalającego paliwo [MW]	Rodzaj urządzenia ochronnego	Pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza/zintegrowane*.1)		Zużycie surowców, materiałów, ilość produktów lub inna wielkość ³⁾
					numer i data wydania oraz organ, który wydał ²⁾	termin obowiązania	
1	2	3	4	5	6	7	8
1							
...							

n							
---	--	--	--	--	--	--	--

Wielkość emisji ze wskazanej instalacji lub działalności⁴⁾: ...

Źródło powstawania wprowadzanych do powietrza substancji⁵⁾: ...

Lp.	Nazwa i kod substancji ⁶⁾	Skuteczność/ dyspozycyjność urządzenia ochronnego [%]*	Wskaźnik emisji/ wyniki pomiarów <small>*.7).8)</small>	Wielkość emisji ⁹⁾ [kg]	Wielkość emisji rozliczonej**	Jednostkowa stawka opłaty ¹⁰⁾ [zł/kg]	Wysokość opłaty [zł]***
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>		<i>6</i>	<i>7</i>
1							
...							
n							

Wysokość opłaty ogółem [zł]

Charakterystyka paliw

Lp.	Rodzaj paliwa	Zużycie [Mg lub m ³]	Wartość opałowa [kJ/kg lub kJ/m ³]		Zawartość popiołu [%]	Zawartość siarki [% lub mg/m ³]
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>		<i>5</i>	<i>6</i>
1						
...						
n						

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie gazów do powietrza w poszczególnych gminach [zł]
1		
...		
n		
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

* Niepotrzebne skreślić.

9) w przypadku podmiotów korzystających ze środowiska prowadzących instalację objętą systemem, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U z 2018 r. poz. 1201, z późn. zm.) należy wpisać informację o wielkości emisji wynikającą z raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3 tej ustawy lub informację o szacunkowej wielkości emisji z instalacji albo operacji lotniczej, o której mowa w art. 88 ust. 2 tej ustawy.

** W przypadku podmiotów korzystających ze środowiska prowadzących instalację objętą systemem, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wielkość emisji dwutlenku węgla (CO₂), podtlenku azotu (N₂O), i polifluorowęglanu (PFCs) w przypadku rozliczenia wielkości emisji tych gazów, zgodnie z art. 92 ust. 1 lub 5 tej ustawy podaje się jako różnicę rzeczywistej wielkości emisji i emisji każdego z tych gazów, która została rozliczona uprawnieniami do emisji.

*** W przypadku podmiotów korzystających ze środowiska prowadzących instalację objętą systemem, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wysokość opłaty stanowi iloczyn stawki opłaty i różnicy pomiędzy wielkością emisji całkowitej i rozliczonej.

Tabela B

Przeladunek benzyn silnikowych* Gmina:					
Lp.	Rodzaj operacji technicznej	Ilość przeladowanej benzyny [Mg]	Skuteczność redukcji emisji [%]	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg]	Wysokość opłaty [zł]
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>
1	Napełnianie zbiorników z dachem stałym				
2	Opróżnianie zbiorników z dachem pływającym				
3	Napełnianie zbiorników podziemnych				
4	Napełnianie zbiorników naziemnych w kontenerowych stacjach paliw				
5	Napełnianie cystern kolejowych				
6	Napełnianie cystern samochodowych				
7	Napełnianie zbiorników pojazdów				
Wysokość opłaty ogółem [zł]					

* Niniejszą tabelę wypełnia się oddzielnie dla każdej gminy. W tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie gazów do powietrza z przeladunku paliw ciekłych w poszczególnych gminach [zł]
1		
n		
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

Tabela C

Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z kotłów o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW opalanych węglem kamiennym, koksem, drewnem, olejem lub paliwem gazowym, dla których nie jest wymagane pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo pozwolenie zintegrowane*				Gmina:	
Lp.	Rodzaje kotłów	Liczba kotłów	Zużycie paliwa [Mg lub m ³]	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg lub zł/10 ⁶ m ³]	Wysokość opłaty [zł]
I	Kotły opalane węglem kamiennym				
1	Kocioł z rusztem mechanicznym, z urządzeniem odpylającym				
	nominalna moc cieplna < 3 MW				
	nominalna moc cieplna > 3 MW i < 5 MW				
2	Kocioł z rusztem mechanicznym, bez urządzenia odpylającego, o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW				
3	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem naturalnym, o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW				
4	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem sztucznym, z urządzeniem odpylającym, o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW				
5	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem sztucznym, bez urządzenia odpylającego, o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW				
II	Kotły o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW opalane koksem				
1	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem naturalnym				
2	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem sztucznym, z urządzeniem odpylającym				
3	Kocioł z rusztem stałym, z ciągiem sztucznym, bez urządzenia odpylającego				
III	Kotły o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW opalane drewnem				
IV	Kotły o nominalnej mocy cieplnej < 5 MW opalane olejem				
1	Olej lekki (zawartość siarki nie większa niż 0,5%)				

2	Olej opałowy (zawartość siarki nie większa niż 1%)				
3	Olej opałowy (zawartość siarki od 1% do 1,5%)				
4	Olej napędowy				
V Kotły opalane paliwem gazowym					
1	Gaz ziemny wysokometanowy	nominalna moc cieplna < 1,4 MW			
		nominalna moc cieplna > 1,4 MW i < 5 MW			
2	Gaz ziemny zaazotowany	nominalna moc cieplna < 1,4 MW			
		nominalna moc cieplna > 1,4 MW i < 5 MW			
3	Gaz płynny propan- butan	nominalna moc cieplna < 5 MW			
Wysokość opłaty ogółem [zł]					

* Niniejszą tabelę wypełnia się oddzielnie dla każdej gminy. W tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z kotłów w poszczególnych gminach [zł]
1		
n		
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

Tabela D

Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z procesów spalania paliw w silnikach spalinowych*					
Lp.	Rodzaj silnika spalinowego	Rodzaj paliwa	Zużycie paliwa ¹¹⁾ [Mg]	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg]	Wysokość opłaty [zł]
1	2	3	4	5	6
1	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych po raz pierwszy do dnia 31.12.1992 r.	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
2	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.01.1993 r. – 31.12.1996 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 1**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
3	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.01.1997 r. – 31.12.2000 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 2**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
4	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.01.2001 r. – 31.12.2005 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 3**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane),			

		w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
5	Silniki w samochodach osobowych zarejestrowanych po raz pierwszy po dniu 31.12.2005 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 4**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
6	Silniki w samochodach osobowych z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 5**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			

7	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe zarejestrowanych po raz pierwszy do dnia 30.09.1993 r.	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
8	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.10.1993 r. – 30.06.1997 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 1**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
9	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.07.1997 r. – 30.06.2001 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 2**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
10	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.07.2001 r. – 30.06.2006 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 3**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
11	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe zarejestrowanych po raz pierwszy po dniu 30.06.2006 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 4**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie			

		przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
12	Silniki w samochodach o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg innych niż osobowe z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 5**	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
13	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg, z wyjątkiem autobusów, zarejestrowanych po raz pierwszy do dnia 30.09.1993 r.	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		olej napędowy			
		biodiesel			
14	Silniki w autobusach o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po raz pierwszy do dnia 30.09.1993 r.	olej napędowy			
		biodiesel			
15	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po	sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane),			

	raz pierwszy w okresie 01.10.1993 r. – 30.09.1996 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 1**	w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
16	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.10.1996 r. – 30.09.2001 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 2**	sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
17	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.10.2001 r. – 30.09.2006 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 3**	sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
18	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.10.2006 r. – 30.09.2009 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 4**	sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			

19	Silniki w pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 Mg zarejestrowanych po raz pierwszy po dniu 30.09.2009 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań EURO 5**	sprężony gaz ziemny (silniki fabrycznie przystosowane do zasilania gazem), w tym biometan			
		sprężony gaz ziemny (silniki przebudowane), w tym biometan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
20	Silniki w ciągnikach rolniczych zarejestrowanych po raz pierwszy do dnia 30.06.2001 r.	olej napędowy			
		biodiesel			
21	Silniki w ciągnikach rolniczych zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.07.2001 r. – 31.12.2003 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu I***	olej napędowy			
		biodiesel			
22	Silniki w ciągnikach rolniczych zarejestrowanych po raz pierwszy w okresie 01.01.2004 r. – 31.12.2007 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu II***	olej napędowy			
		biodiesel			
23	Silniki w ciągnikach rolniczych zarejestrowanych po raz pierwszy po dniu 31.12.2007 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu IIIA***	olej napędowy			
		biodiesel			
24	Silniki w pojazdach wolnobieżnych, maszynach i urządzeniach wyprodukowanych do dnia 31.12.1999 r.	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
25	Silniki w pojazdach wolnobieżnych, maszynach i urządzeniach wyprodukowanych w okresie 01.01.2000 r. – 31.12.2003 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu I***	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			

26	Silniki w pojazdach wolnobieżnych, maszynach i urządzeniach wyprodukowanych w okresie 01.01.2004 r. – 31.12.2008 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu II***	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
27	Silniki w pojazdach wolnobieżnych, maszynach i urządzeniach wyprodukowanych po dniu 31.12.2008 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu IIIA***	olej napędowy			
		biodiesel			
28	Silniki w pojazdach szynowych wyprodukowanych do dnia 31.12.2007 r.	olej napędowy			
		biodiesel			
29	Silniki w pojazdach szynowych wyprodukowanych po dniu 31.12.2007 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu IIIA***	olej napędowy			
		biodiesel			
30	Silniki w jednostkach pływających żeglugi śródlądowej wyprodukowanych do dnia 31.12.2007 r.	olej napędowy			
		biodiesel			
31	Silniki w jednostkach pływających żeglugi śródlądowej wyprodukowanych po dniu 31.12.2007 r. lub z dokumentem potwierdzającym spełnienie wymagań etapu IIIA***	olej napędowy			
		biodiesel			
32	Silniki w innych pojazdach samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 Mg i w motorowerach	benzyna silnikowa ¹²⁾			
		gaz płynny propan-butan			
		olej napędowy			
		biodiesel			
Wysokość opłaty ogółem [zł]					

* W niniejszej tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

** EURO 1, EURO 2, EURO 3, EURO 4 i EURO 5 – oznaczają europejskie normy emisji spalin z silników pojazdów samochodowych (samochodów osobowych, samochodów ciężarowych i autobusów).

*** Etap I, etap III etapu IIIA – oznaczają europejskie normy emisji spalin z silników maszyn i urządzeń, pojazdów wolnobieżnych, ciągników rolniczych, pojazdów szynowych i jednostek pływających.

Tabela E

Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z chowu lub hodowli drobiu*						
Lp.	Adres	Ferma chowu lub hodowli drobiu	Pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza/zintegrowane**			
			numer i data wydania oraz organ, który wydał	termin obowiązywania		
1	2	3	4	5		
1						
n						
Ferma chowu lub hodowli drobiu ¹³⁾ : ...						
Lp.	System chowu lub hodowli drobiu	Liczba stanowisk w budynku inwentarskim faktycznie wykorzystana w procesie produkcyjnym	Faktyczny czas utrzymywania drobiu wyrażony jako procentowa część roku [%]	Jednostkowa stawka opłaty ¹⁰⁾ [zł/100 stanowisk i rok]	Wysokość opłaty ¹⁴⁾ [zł]	
1	2	3	4	5	6	
I Stada reprodukcyjne						
1	System bezklatkowy, ściółkowy	kury nieśne				
		kury mięsne				
2	System bezklatkowy, ściółkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów	kury nieśne				
		kury mięsne				
II Kury nieśne						
1	System klatkowy, z otwartym zbiornikiem na odchody	zbiornik nienapowietrzany				
		zbiornik napowietrzany				
2	System klatkowy, z zamkniętym zbiornikiem na odchody, z podsuszaniem odchodów					

3	System klatkowy, z taśmowym usuwaniem odchodów				
4	System bezklatkowy, ściółkowy				
5	System bezklatkowy, ściółkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów				
III	Brojlery kurze				
1	System bezklatkowy, ściółkowy				
2	System bezklatkowy, ściółkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów				
3	System klatkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów				
IV	Kurczęta (odchowanie)				
1	System bezklatkowy, ściółkowy				
2	System bezklatkowy, ściółkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów				
3	System klatkowy, z mechanicznym podsuszaniem odchodów				
V	Indyki				
	System bezklatkowy, ściółkowy				
VI	Perlice				
	System bezklatkowy, ściółkowy				
VII	Gęsi, kaczki				
	System bezklatkowy, ściółkowy				
Wysokość opłaty ogółem [zł]					

* W niniejszej tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

** Niepotrzebne skreślić.

Lp.	Gmina	Suma opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z chowu lub hodowli drobiu w poszczególnych gminach [zł]
1		

n		
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

Objaśnienia:

- 1) Dotyczy instalacji.
- 2) Jeżeli podmiot nie posiada wymaganego pozwolenia, należy wpisać „brak pozwolenia”. Jeżeli dla prowadzonej działalności nie jest wymagane pozwolenie, należy wpisać „pozwolenie nie jest wymagane”.
- 3) Należy podać wielkość, do której odnosi się wskaźnik emisji, z opisem, czego dotyczy, przykładowo wielkość produkcji lub czas pracy.
- 4) Wypełniane oddzielnie dla każdej instalacji lub działalności; należy wskazać instalację lub działalność.
- 5) Wypełniane oddzielnie dla każdego źródła powstawania wprowadzanych do powietrza substancji; należy wskazać źródło.
- 6) Numer porządkowy z listy substancji objętych opłatami zawartej w tabeli A w załączniku nr 1 do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 290 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.). W przypadku gdy substancja zaliczona została do grupy związków z tej listy, należy podać dokładną nazwę substancji.
- 7) W opisie dotyczącym wskaźnika emisji należy podać sposób wyznaczenia wskaźnika, ewentualnie jego źródło. W opisie dotyczącym wyników pomiarów należy podać warunki eksploatacyjne występujące w trakcie pomiarów; w przypadku pomiarów ciągłych – emisje średnie dobowe.
- 8) Z wyłączeniem informacji dotyczących wyników pomiarów dołączonych do wykazu.
- 9) W przypadku wyznaczenia wielkości emisji z zastosowaniem wskaźnika emisji, wielkość emisji oblicza się przez pomnożenie wartości wskaźnika emisji i wartości z kolumny „Zużycie surowców, materiałów, ilość produktów lub inna wielkość”.
- 10) W przypadku braku wymaganego pozwolenia jednostkową stawkę opłaty należy zwiększyć o 500% – za korzystanie ze środowiska od dnia 1 stycznia 2009 r.
- 11) Zużycie paliwa wyrażone w jednostce objętości przelicza się na jednostkę masy, uwzględniając, że gęstość:
 - benzyny silnikowej wynosi 0,755 kg/l,
 - gazu płynnego propanu-butanu wynosi 0,5 kg/l,
 - sprężonego gazu ziemnego wynosi 0,74 kg/m³,
 - oleju napędowego wynosi 0,84 kg/l,
 - biodiesla wynosi 0,84 kg/l.
- 12) Dotyczy także benzyny silnikowej z zawartością bioetanolu do 10% masy.
- 13) Wypełniane oddzielnie dla każdej fermy; należy podać adres fermy.
- 14) Opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oblicza się według wzoru:

$$O = q \times k \times t \times 10^{-4}$$

w którym:

O - oznacza opłatę za gazy lub pyły wprowadzone do powietrza z chowu lub hodowli drobiu,

q - oznacza jednostkową stawkę opłaty,

k - oznacza liczbę stanowisk w budynku inwentarskim faktycznie wykorzystaną w procesie produkcyjnym,

t - oznacza faktyczny czas utrzymywania drobiu wyrażony jako procentowa część roku,

10^{-4} - oznacza mnożnik uwzględniający to, że jednostkowa stawka opłaty odniesiona jest do 100 stanowisk dla drobiu, a czas utrzymywania drobiu jest wyrażony jako procentowa część roku.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.).

(data)

(podpis osoby wypełniającej)

(podpis osoby upoważnionej do reprezentowania podmiotu korzystającego ze środowiska)

n								

Wysokość opłaty ogółem [zł]

Odpady składowane nieselektywnie⁴⁾

Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Masa [Mg]	Stan uwodnienia [%]	Współczynnik ^{2), 3)}	Liczba dob ³⁾	Jednostkowa stawka opłaty [zł/Mg]	Wysokość opłaty [zł]
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1								
n								

Wysokość opłaty ogółem [zł]

Odpady wydobyte

Lp.	Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Masa zeskładowanych odpadów w danym roku [Mg]	Masa wydobytych odpadów w danym roku [Mg]
1	2	3	4	5
1				
n				

Lp.	Gmina	Suma opłat za składowanie odpadów w poszczególnych gminach [zł]
1		
n		
Wysokość opłaty ogółem [zł]		

* Niepotrzebne skreślić.

Tabela B¹⁾

Dla rodzajów odpadów o kodach 19 05 99 i 19 06 04 wytwarzanych w procesach mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych będących stabilizatorem

Okres [miesiąc/kwartał]*	Instalacja, z której pochodzą odpady kierowane do składowania i badana partia (dostawa) odpadów	Osiągnięte wartości parametrów, o których mowa w § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska (Dz. U. poz. 2490)			Masa odpadów spełniających kryteria ** [Mg]	Masa odpadów niespełniających kryteriów ** [Mg]
		AT4 [mg O ₂ /g suchej masy]	straty prażenia [% suchej masy]	zawartość węgla organicznego [% suchej masy]		
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
<i>Styczeń/ kwartał I</i>	Instalacja A	Partia odpadów nr 1				
		Partia odpadów nr 2				
		Partia odpadów nr .				
	Instalacja B	Partia odpadów nr 1				
		Partia odpadów nr 2				
		Partia odpadów nr .				
	Instalacja ...	Partia odpadów nr 1				

		Partia odpadów nr 2					
		Partia odpadów nr .					
Grudzień/ kwartał IV	Instalacja A	Partia odpadów nr 1					
		Partia odpadów nr 2					
		Partia odpadów nr .					
	Instalacja B	Partia odpadów nr 1					
		Partia odpadów nr 2					
		Partia odpadów nr .					
	Instalacja ...	Partia odpadów nr 1					
		Partia odpadów nr 2					
		Partia odpadów nr .					
Razem							

* Niepotrzebne skreślić.

** Dotyczy spełnienia przez stabilizat parametrów, o których mowa w § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r.

w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska.

Objaśnienia:

1) Tabelę wypełnia się oddzielnie dla każdego składowiska.

W tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

Tabelę wypełnia również posiadacz odpadów obowiązany do ponoszenia opłat podwyższonych, zgodnie z art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.).

Tabelę wypełnia również posiadacz odpadów wydobywczych, składujący odpady wydobywcze.

2) Współczynnik różnicujący wysokość jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku, zgodnie z art. 293 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.

3) Dotyczy posiadaczy odpadów obowiązanych do ponoszenia opłaty podwyższonej.

4) W przypadku nieselektywnego składowania odpadów zgodnego z instrukcją prowadzenia składowiska odpadów, o której mowa w art. 240 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz. 701, z późn. zm.), należy podać rodzaje odpadów, które zostały zmieszane (np. 10 01 02/10 01 03).

5) Współczynnik różnicujący wysokość jednostkowej stawki opłaty za umieszczenie odpadów na składowisku, zgodnie z § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska, na podstawie parametrów wykazanych w tabeli B.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.).

.....
(data)

.....
(podpis osoby wypełniającej)

.....
(podpis osoby upoważnionej do
reprezentowania podmiotu korzystającego ze środowiska)

WZÓR

WYKAZ ZAWIERAJĄCY INFORMACJE O WYDANYCH UPRAWNIENIACH DO EMISJI ORAZ INFORMACJE O WYSOKOŚCI NALEŻNYCH
OPŁAT

Wydane uprawnienia*	rok**:
<i>Podmiot korzystający ze środowiska</i>	
Nazwa:	Adres:
	Telefon/fax:
<p>* Tabelę wypełnia wyłącznie podmiot korzystający ze środowiska, który prowadzi instalację objętą systemem, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U z 2018 r. poz. 1201, z późn. zm.)</p> <p>** Należy podać rok, którego dotyczy wykaz.</p>	

TABELA						
Liczba uprawnień do emisji wydanych w danym roku	Liczba uprawnień do emisji zwróconych w danym roku	Różnica pomiędzy liczbą wydanych a zwróconych uprawnień	Kwota przeznaczona do pomniejszenia kwoty opłaty za wydanie uprawnienia do emisji ²⁾	Kwota opłaty zaliczona na poczet przyszłych zobowiązań po dokonaniu pomniejszenia ³⁾	Stawka opłaty ⁴⁾	Wysokość opłaty ⁵⁾ [zł]
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
Wysokość opłaty ogółem [zł]						

¹⁾ W tabeli wypełnia się tylko te pozycje, które dotyczą danego podmiotu korzystającego ze środowiska.

²⁾ Iloczyn liczby zwróconych uprawnień i stawki opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla, w roku w którym wydano uprawnienia do emisji, a które następnie zwrócono.

³⁾ Należy uzupełnić, jeżeli kwota przeznaczona do pomniejszenia kwoty opłaty za wydane uprawnienia do emisji przekracza kwotę opłaty za wydane uprawnienia do emisji.

⁴⁾ Należy wpisać stawkę opłat za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza w zakresie emisji dwutlenku węgla w roku, w którym wydano uprawnienia.

⁵⁾ Wysokość opłaty wynika z różnicy iloczynu stawki opłaty i liczby uprawnień do emisji wydanych i kwoty przeznaczonej do pomniejszenia.

Pouczenie:

Zawarte w wykazie informacje o wysokości należnych opłat stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.).

.....

(data)

.....

(podpis osoby wypełniającej)

.....

(podpis osoby upoważnionej

do reprezentowania podmiotu

UZASADNIENIE

Konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat wynika z przepisów ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), która m.in. nadała nowe brzmienie art. 286 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.), w którym znajduje się przepis upoważniający.

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw w szczególności zmieniła część regulacji, wynikającą z wprowadzenia nowego rodzaju opłat za korzystanie ze środowiska, tj. opłaty za wydane uprawnienia do emisji. Przedmiotową opłatę zobligowane są uiszczać tylko podmioty uczestniczące w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanym dalej „systemem EU ETS”, na zasadach ogólnych ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, tj. w roku następującym po roku w którym wydano uprawnienia do emisji. Jednocześnie wspomniana ustawa wprowadziła możliwość uzyskania zwolnienia w zakresie uiszczania opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów sytuacji, gdy podmioty objęte systemem EU ETS rozliczą wielkość emisji (tj. umorzą odpowiednią liczbę uprawnień do emisji na rachunku w rejestrze Unii odpowiadającej rzeczywistej wielkości emisji w roku poprzednim). Dotychczas obowiązujące rozporządzenie zawierało braki regulacyjne. Brak było wzoru wykazu zawierającego informacje o wydanych uprawnieniach do emisji oraz informacji o wysokości należnych opłat. Jednocześnie brak było w obrocie prawnym podstawy do zmiany przedmiotowego rozporządzenia, która dopełniłaby systemowo zmian wprowadzonych nowelą ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

W chwili obecnej na skutek zmiany delegacji zawartej w art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, zachodzi konieczność dodania nowego wzoru wykazu zawierającego informacje o wydanych uprawnieniach do emisji oraz informacje o wysokości należnych opłat (nowy załącznik nr 4). Dodawany załącznik zawiera wzór wykazu zawierający miejsce na wpisanie przez prowadzących instalacje i operatorów statków powietrznych informacji na temat: liczby uprawnień do emisji wydanych w danym roku, liczbę uprawnień do emisji zwróconych w danym roku, różnicę pomiędzy liczbą wydanych a zwróconych uprawnień do emisji, kwotę przeznaczoną do pomniejszenia kwoty opłaty za wydane uprawnienia do emisji, kwotę opłaty zaliczoną na poczet przyszłych zobowiązań po

dokonaniu pomniejszenia, stawkę opłaty oraz wysokość opłaty.

Niniejszy projekt wprowadza także zmiany do załącznika nr 1 w stosunku do poprzedniego rozporządzenia w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, tj. wykazu zawierającego zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz informacji o wysokości należnych opłat. W celu dostosowania wykazu zbiorczego w załączniku nr 1 zawarto także informacje o wydanych uprawnieniach do emisji. W załączniku nr 1 zawarto także informacje na temat wysokości kwoty zwolnienia z tytułu rozliczenia wielkości emisji.

W stosunku do poprzedniego rozporządzenia różni się również załącznik nr 2 przez inne brzmienie tabeli A. W części dotyczącej wielkości emisji z instalacji lub działalności dodano kolumnę pn. „Wielkość emisji rozliczonej”. Informacja ta jest niezbędna w celu dokonania oceny, czy kwota zwolnienia za wprowadzenie gazów lub pyłów do powietrza została ustalona prawidłowo przez podmioty objęte systemem EU ETS.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów przejściowych, jednakże zgodnie z art. 33 ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 286 ust. 6 tej ustawy w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, jednak nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia jej wejścia w życie i w tym czasie mogą być zmieniane

Projekt rozporządzenia nie podlega opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji,

w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny (www.rcl.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), w celu udostępnienia go wszystkim zainteresowanym podmiotom. W czasie prac legislacyjnych nad projektem rozporządzenia żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami w trybie określonym przepisami ww. ustawy.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty regulacjami prawnymi Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Michał Kurtyka, Sekretarz stanu w MŚ</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 28.12.2018</p> <p>Źródło: art. 286 ust. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.) Expose Premiera</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Problemem, który należy rozwiązać jest brak możliwości składania wykazu opłatowego w zakresie przydzielonych uprawnień do emisji przez podmioty uczestniczące w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych według określonego wzoru. Celem rozporządzenia jest dostosowanie go do zmian, które wprowadziła ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych do systemu opłat środowiskowych. Wprowadzana zmiana obejmuje nowy rodzaj opłat za korzystanie ze środowiska, tj. opłat za wydane uprawnienia do emisji, którą zobligowane są uiszczać tylko podmioty uczestniczące w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów. Jednocześnie omawiana ustawa wprowadziła możliwość uzyskania zwolnienia w zakresie uiszczania opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów w sytuacji, gdy podmioty objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanym dalej „systemem ETS”, rozliczą wielkość emisji, tj. umorzą odpowiednią liczbę uprawnień do emisji w rachunku w rejestrze Unii odpowiadające rzeczywistej wielkości emisji w roku poprzednim.

Obowiązujące dotychczas rozporządzenie zawierało braki regulacyjne wzoru wykazu zawierającego informacje o wydanych uprawnieniach do emisji oraz informacje o wysokości należnych opłat oraz zbiorczego zestawienia informacji o zakresie korzystania ze środowiska, które dopełniałoby systemowo zmiany wprowadzonych nowelizacją ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.). Ponadto w wyniku zmiany brzmienia przepisu upoważniającego (art. 286) konieczne było wydanie nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem przyjęcie nowego rozporządzenia w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, którym – w stosunku do rozporządzenia poprzedniego – dodawany jest nowy wzór wykazu zawierającego informację o wydanych uprawnieniach do emisji oraz wysokości należnych opłat (załącznik nr 4) oraz wprowadzany w innym brzmieniu załącznik nr 1, tj. wykaz zawierający zbiorcze zestawienie informacji o zakresie korzystania ze środowiska oraz informacji o wysokości należnych opłat. W załączniku nr 1 zawarto teraz informacje o wydanych uprawnieniach do emisji oraz informację na temat wysokości kwoty zwolnienia z tytułu rozliczenia wielkości emisji.

Niniejsze rozporządzenie w porównaniu z dotychczasowym rozporządzeniem w sprawie wykazów zawierających informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat, zawiera zmienione brzmienie załącznika nr 2 w zakresie tabeli A. W części dotyczącej wielkości emisji z instalacji lub działalności dodano kolumnę pn. „Wielkość emisji rozliczonej”, która jest niezbędna w celu dokonania oceny czy kwota zwolnienia za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza została ustalona prawidłowo przez podmioty objęte systemem ETS.

Efektom zaproponowanych zmian będzie usunięcie luki w postaci braku wzoru wykazu opłatowego w zakresie wydanych uprawnień do emisji. Określenie nowego wzoru wykazu oraz modyfikacja istniejących pozwoleń podmiotom korzystającym ze środowiska na składanie wykazu opłatowego według jednolitego wzoru, która będzie mogła stanowić podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Rozwiązanie to uprości marszałkom województw kontrolę w zakresie prawidłowości naliczania opłat za korzystanie ze środowiska przez podmioty korzystające ze środowiska działające w systemie ETS.

Rozporządzenie to rozwieje również interpretacyjne dotyczące formy przedkładania informacji o wydanych uprawnieniach do emisji.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy ze względu na fakt, że zidentyfikowane problemy mają podłoże w praktyce stosowania wdrożonych w Polsce regulacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy prowadzący instalacje objęte systemem	około 730 instalacji	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie wykazu instalacji innych niż wytwarzające energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1684) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu instalacji wytwarzających energię elektryczną, objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w okresie rozliczeniowym rozpoczynającym się od dnia 1 stycznia 2013 r., wraz z przyznaną im liczbą uprawnień do emisji (Dz. U. z 2016 r. poz. 1503)	Nałożenie obowiązku składania informacji o wydanych uprawnieniach do emisji gazów cieplarnianych według określonego wzoru.
Przedsiębiorcy będący operatorami statków powietrznych, którzy wykonują operacje lotnicze, z których emisja dwutlenku węgla jest objęta systemem	5 operatorów przypisanych do RP jako administrującego państwa członkowskiego	art. 48 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201, z późn. zm.)	Nałożenie obowiązku składania informacji o wydanych uprawnieniach do emisji gazów cieplarnianych według określonego wzoru.
Marszałkowie województw	16 marszałków województw	-	Modyfikacja wymagań formalnych związanych z obowiązkiem składania przez podmioty korzystające ze środowiska wykazów opłatowych w zakresie korzystania ze środowiska związanego z przydziałem uprawnień do emisji gazów

Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	

Źródła finansowania	Projekt nie generuje wydatków po stronie sektora finansów publicznych i budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby z niepełnosprawnością oraz osoby starsze.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Zmiana wprowadzona niniejszym rozporządzeniem spowoduje, że podmioty korzystające ze środowiska objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, otrzymujące przydział uprawnień do emisji będą zobowiązane do składania wykazu opłatowego w zakresie przydzielonych uprawnień do emisji według ustalonego wzoru.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie rozporządzenia określono na dzień 1 stycznia 2020 r. w celu umożliwienia zastosowania nowych wzorów wykazów do informacji i danych o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat począwszy od danych za 2019 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska marszałkowie województw na bieżąco monitorują otrzymywane od podmiotów informacje o zakresie korzystania ze środowiska oraz wpływach z opłat.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		